

دهولہ تی فاطیمی

دانهر

علي محمد محمد الصلابي

وہرگیرانی

إبراهيم حسن سعيد

دهوڙه تي فاطيمي

د. علي محمد محمد الصلابي

وهرگيراني

ابراهيم حسن سعيد

دهولہ تی فاطیمی

دانه ر

علي محمد محمد الصلابي

وہرگیرانی

ابراہیم حسن سعید

پیشکش کردن

ئەم کتیبە بە تاییبەت پیشکش دەکەم بە کورپان و نەوێ باکوری ئەفریقیا و بە گشتیش بۆ
هەموو ئوممەت ، داوا لە خوای بەرزو شکۆمەند دەکەم بە ناوە جوانەکان و سیفاتە
بەرزەکانی ، کەوا ئەو کارەم تەنها و تەنها لە بەر خاتری خوێ ئەنجام دابێت.

﴿يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ (الكهف: ١١١)

پیشہ کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهدي الله فلا مضل له، ومن يضلل الله فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ١٠٢.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ١.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ الأحزاب: ٧٠-٧١.

خودایہ تھی پھر وہ دگارم بہ سوپاسیٰ سوپاست دہکم، کہ ہر شایہ نی گہ ورہو شکوی خوت بیتو، سوپاس و ستایشت دہکم ہہ تاوہ کو رازی دہ بیت لہ پاش رازی بونیش ہر بہ ردہ وام دہم لہ پیا ہہ لگوتن و سوپاس و ستایشت.

تہمہ کتیبی سیہمہ دہولہ تی فاطیمی کہوا باس لہ دہولہ تی عوبہ یدی فاطیمی رافیزی دہکات ہر لہ سہرہ تایی دروست بوونی ہہ تاکو پووخان و دارمانیو، دہکولیتہ وہ لہ شیعہ و گروپہ کانی و باس لہ ترسناکیان دہکات لہ سہر تہو تومہ تہ بہر پیزہ، چہند تیشکیکیش دہخاتہ سہر ہوکارہ کانی سہرکہ وتنی دہولہ تی فاطیمی لہ باکوری تہ فریقیاو بہ پروونیش حہ قیقہ تی تہو کیٹشہیہ دہردہ خات، کہ لہ نیوان رافضہ و تہہلی سوننہ داہہیہ و باسی شیوازہ جوړاو جوړہ کانی رافیزہ دہکات لہ دزایہ تی کردنی تہہلی سوننہ و تہوئیستی تہہلی سوننہ ش لہ م بارہیہ وہ پروون دہکاتہ وہ، ہہر وہا باسی تہو ماندووبوون و ہہول و کوششہ گہ ورہیہ دہکات، کہوا خہلکی باکوری تہ فریقیا خستیانہ گہرو سہرفیان کرد، بو لہ ناوبردنی دہولہ تی عوبہ یدی، کہ زانایانی تہہلی سوننہ پوئیکی بہرچاویان ہہبوو لہ ہر یہ کہ لہ بواری زانست و پھر وہ ردہ و ہہلگرتنی چہک لہ دژی پھر و افیزہ کان.

ھەرۋەھا ئەم كىتئبە تىشك دەخاتە سەر كاريگەرى دەولەتى صەنھاجى لە بلاۋكردنەۋەى
 بىروباۋەرى ئەھلى سوننە و لابرەنى پەگ و پىشالى رەۋافىزەكان لە باكورى ئەفرىقىا،
 بەتائىبەتى لە سەردەمى موعىزى كورپى بادىس و كورپەكەى تەمىم ، ھەرۋەھا باسى كۆمەلئىك
 پوداۋ دەكات، كە لە نىۋان دەولەتى عوبەيدى لە مىسرو دەولەتى صەنھاجى پوويان داۋ،
 پاقەى ئەو ھۆكارانەش دەكات، كە بوونە ھۆى پووخانى دەولەتى صەنھاجى، ھەرۋەھا ئەم
 كىتئبە خوئنەر لەگەلە خۆى دەبات بۆئەو كىشەيەى لە نىۋان پەۋافىزەكان و ئەھلى سوننە
 لە عىراق پووياندا بۆ ئەۋەى جەخت بكاتەۋە لە سەر مانايەكى گرنىگ: ئەۋىش، كە مېژۋوى
 باكورى ئەفرىقا بەشېكە لە مېژۋوى ئوممەت و ئەۋرۆژى و كاريگەر دەبى بەو پووداۋانەى پوۋ
 دەدەن لە مىسرو حىجاز و شام و عىراق... ھتە. جا چ بەباش يان خراپ، چونكە ئىمە
 ناتوانىن مېژۋوى ئوممەت لەگەلە يەكتىدا بېچىپىنن، ھەرۋەھا ئەم كىتئبە جەخت لە سەر
 مەسەلەى فىقھى تەمكىن دەكاتەۋە لەلەى ھەردوۋ سەركردەى خاۋەن شكۆ نورالدىن
 محمود و صلاح الدين الأيوبي لە ميانى ژيانە جىھادىە پىرۋزەكەيان، ھەرۋا باس لە ھەول و
 تىكۆشانى زانايان و پەرۋەردەكاران دەكات، كە پۆلىان بىنى لە بەدىار كەۋتنى نەۋەى
 سەركەۋتن و جىگىربوون جىل النصر والتكىن، ھەرۋەھا ئەم كىتئبە دەيەۋى پاقەى
 سوننەتى خوا بكات لە كۆمەلگەكان و دەولەتەكان و ھۆزەكان، ئەمەش لە ميانى تەفسىرى
 مېژۋوى بۆ پووداۋەكان و گرنىگى پۆلى زانايان لە سەركردايەتى كردنى ئوممەت بەرەۋ
 سەرۋەرى و غىرەت و كەپامەت و داكۆكى كردن لە سەر بەكارھىنانى ھۆكارە ماددى و
 مەعنەۋىەكان، كەۋا زامىنى سەركەۋتن دەكات بەسەر دوژمنان ، ھەرۋەھا باس لە سوننەتى
 تدرج دەكات لە گۆرانی گەلەكان و دامەزراندنى دەولەتەكان، كە لەمەۋە گرنىگەكى ھەرە
 گەۋرە دەداتە پەرۋەردەكردنى خواىى التربية الربانية لە بەدېھىنانى ئامانجە گەۋرەكانى
 ئوممەت جا يەكسانە، لە سەر ئاستى سەركردەكان بىت لەمەر ئەخلاق و زانست و
 جىھادىان، يان لە سەر ئاستى گەلەكان لەمەر باۋەش كردنەۋەيان بۆ كىتئبى خواۋ سوننەتى
 پىغەمبەرەكەى ﷺ و سەركردە دلسۆزەكانى.

ئەم ھەولە مل كە چانەيە ھىچ بابەتئىكى نوئى نەھىناۋە، بەلكو تەنھا كۆكردنەۋەو
 رېكخستنەۋە ھەولئىكىشە بۆ شىكردنەۋەو تەفسىر كوردنى ئەو پووداۋە مېژۋويانەى لە ۋەكات

له باكوری ئه فریقیا پوویانداوه ، كه له بزوتنه وه میژوییه كه ی زۆر کاریگه ر بووه به پۆژه لاتی ئیسلامی ، جا ئه گه ر ئه م هه ول و كۆششه باش و چاك بیئت ئه وه ته نها و ته نها له لایه ن خواوه یه ، ئه گه ریش پیم ون كرده بیئت و به هه له داچوویم ئه وا ئه گه ر بۆ ده ركه وت لیی په شیمان ده بمه وه و، بواریش كراوه یه بۆ ره خنه و به رپه رچدانه وه و ته علیق لیدان .

ئامانجیشم له و كتیبه ئه م خالانه ی خواره وه یه :

۱- جه خت كردنه وه له وه ی كه وا بنچینه كانی مه ددی ئیسلامی له ولاته كانمان بنچینه یه کی سوننی یه نه وه ك شیعی و شتی ده ره كه ی تر به لكو ئه وه ن، كه **پیغمبه ری** ﷺ و هاوه له كانی له سه ری بووینه .

۲- سانا كردنی مه بده ئی په ندوه رگرتن له زانین و ناسینی بارودۆخی ده وله ته كان و فاكته ره كانی بنیات نانیا و هۆكاره كانی پوو خانیا و، پوانین بۆ سوننه ته كانی خوا له به رزایی و ده رون و كۆمه لگاكاندا .

۳- گرنگیدان به زانین و ناسینی عه قیده ی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ت و، په وه رده كردنی نه وه ی ئوممه ت له سه ری و، كه شف كردنی بیروباوه ری په وافیزه كان، كه دژو پیچه وانه یه له گه ل قورئانی پیرۆزو سوننه تی **پیغمبه ره کی** ﷺ و ئیجماعی زانایه سه ر پاسته كان .

۴- ناسندن به هه ندیک سه ركرده یی خواناس له پۆژئاوای ئیسلامی وه ك: موعیزی كوری بادیس و ته میمی كوری موعیز، له پۆژه لاتیش وه ك نورالدین محمود و صلاح الدین الأیوبی هه تاكو نه وه كانی داهاتوی موسولمانان سوود له و ژیا نه پرخیره ی ئه وان وه ربگرن، كه وا به ئاواتن بگه ن به سه ركه وتن و جیگیر بوونی دینی خوا وه رده م ئه م ئاوازه له خولیا یان دایه و ئه ززینگیتته وه .

۵- ده وله مه ند كردنی مه كته به ی ئیسلامی له باره ی ئه و بابه ته میژوویانه ی كه وا هه لقولاوه له عه قیده یه کی راست و په وان و تیگه یشتنیکی ساغ و دوور له وه ره ی پۆژه لاتناسه كان و، هزری ئه و عه لمانیا نه ی كه وا هه ول ده دن پاستیه میژوییه كان بشیوینن له به ر خاتری خزمه ت كردنی ئامانجه كانیا ن .

سه باره ت به پالانی كتیبه كه ش ئه وا هه لساوم به دابه ش كردنی بۆ چوار به ش :

باسی یه کهم: دهو له تی شیعی له باکوری نه فریقاً نه مهش، که له پینج باس پیک دیت.

ته وهری یه کهم: پیناسه ی شیعه له زمانه وانیدا.

یه کهم: پیناسه ی شیعه له زمان و زار اوهدا.

دووهم: پیناسه ی رافضة.

سئ یه م: هو ی ناو نیان به م ناوه.

چوارهم: سه ره تایى سه ره له دانی شیعه گه رایه تی.

ته وهری دووهم: پیناسه ی گرنگ ترین گروپه کانی شیعه.

یه کهم: نوصه یرییه کان و بیروباوه پریان.

دووهم: شیعه ی دوانزه نیمام.

- به رده وام بوونی نه و شیعه دوانزه نیمامیه له سه رده می نیستاد.

- نیمامی شیعی له سه رده می نیستا و نه و دهو له تی، که بنیاتی ناوه.

- نه زمونی شیخ موسی جارالله

سئ یه م: شیعه ی نیسماعیلی.

ا- ترسناکی مه زه بی باطینی له سه ر نوممه ت.

ب - بیروباوه ره گنده که ی باطنیه کان.

ته وهری سئ یه م: بانگخوازی باطنیه کان له باکوری نه فریقیا.

ته وهری چوارهم: الخلیفة الشیعیة عبیدالله المهدي الرافضي.

ته وهری پینجه م: عه قیده ی نه هلی سوننه ت و جه ماعت له باره ی مه هدی.

- ناوو سیفه ته کانی.

- شوینی ده رچوونی.

یه کهم: نه و فه رموودانه ی باس له مه هدی ده که ن له ریگای ته واتوره وه هاتوه.

دووهم: نه وانه ی نینکاری له فه رمووده کانی مه هدی ده که ن و به ریپه رچ دانه وه یان.

باسی دووهم: کی شه له نیوان دهو له تی عوبه یدی و خه لکی باکوری نه فریقیا نه مهش، که

هه شت باس له خو ده گریت:

ته وهری یه کهم: شوپش کردنی هو زی هه واره له ته رابلس.

تەۋەرەى دووھەم: ھەلکشان و خشینی **عوبەیدیەکان** بۆ بەرقە.

شۆرش کردنى خەلکی بەرقە لە سەر **عوبەیدیەکان**.

تەۋەرەى سى یەم: دەرچوونى أبى یزید الخارجى لە سەر **عوبەیدیەکان**.

تەۋەرەى چوارەم: خەلیفەى دووھەمى رافضى القائم بأمراالله.

تەۋەرەى پینجەم: خەلیفەى رافضى سى یەم مەنصور.

تەۋەرەى شەشەم: الموعیزلدين الله أبو تمیم سعد.

- **چوونى موعیز بۆ میسر.**

تەۋەرەى حەوتەم: تاوانى **عوبەیدیەکان** لە باکورى ئەفریقا.

تەۋەرەى ھەشتەم: ھەلوێستى زانایانى ئەھلى سوننە و شیوازەکانى بەرگریکردن.

وتویژەکانى پیشەوا أبى عثمان سعد الحداد.

باسى سى یەم: دەولەتى صنھاجى ئەمەش شەش باس لە خو دەگریت:

تەۋەرەى یەكەم: أبوالفتح يوسف بلکین.

تەۋەرەى دووھەم: الموعیز بن بادیس الصنھاجى.

تەۋەرەى سى یەم: خشانى بنى ھلال و بنى سلیم.

تەۋەرەى چوارەم: پیکدادانى چەكدارى لە نیوان موعیزى کوپى بادیس و ھۆزە عەرەبیەکان.

تەۋەرەى پینجەم: کوپەکانى موعیز و نەوہەکانى.

یەكەم: تمیمی کوپى الموعیز.

دووھەم: ئەمیر یەحیا.

سى یەم: ئەمیر علی کوپى یەحیا.

چوارەم: ئەمیر حەسەنى کوپى علی کوپى یەحیا.

أ- والیى طرابلس لە سەردەمى ئەمیر حسن.

ب- رەجار ھیرش دەباتە سەر طرابلس.

ج- قات وقوپى و برسپەتى لە طرابلس.

تەۋەرەى شەشەم: ھۆکارەکانى پووخانى دەولەتى زیری لە باکورى ئەفریقا.

باسی چوارهم.

هۆکاره کانی پووخانی دهوله تی عوبهیدی ئەمهش، که سی کۆباس له خۆوه دهگریت.

تهوهدهی یهکههم: هۆکاره کانی پووخانی دهوله تی عوبهیدی.

تهوهدهی دووهم: نورالدین

– یه کگرتنی ولاتانی شام و ههريمه میسریه کان.

– وهفاته کردنی نورالدین.

تهوهدهی سی یهه: صلاح الدین الأیوبی:

أ- القاضي الفاضل.

– وهفاته کردنی.

ب- وهفاته کردنی الناصر صلاح الدین.

ج- پوخساره سه رهکیه کان له که سایه تی سه لاهه دیندا.

د- پیا هه لگوتنه کی قه شهنگ و جوان له باره ی وهفاته کردنی صلاح الدین.

ه- چهند په یامیکی جوان له مه پ هه والی وهفاته کردنی صلاح الدین.

پاشان ئە نجامی لیکۆلینه وهکه.

له کۆتایی له خودا داواکارم کهوا ئەو کارهم ته نهها له بهر خاتری پووی پرشنگذاری بیته و له

باتی هه ره رفیک، که نویسومه پاداشت و چاکه م بداته وهو بیخاته ته رازووی چاکه کان،

هه روهها پاداشتی ئەو بریانه شم بداته وه، کهوا هانیان دام و یارمه تیان دام به وهی پییان

کراو په خسا له ته واکردنی ئەم کتییه.

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا الله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك، وآخر دعوانا أن

الحمد لله رب العالمین.

دانهر

د. علي محمد محمد الصلابي

له باکوری نه فریقیا

باسی یه کهم: بیژهی شیعه له زمانه وانیدا.

جه وهه ری رحمه الله وتویه تی: (شیعة الرجل)، واته: شوین که وته و دوستی. وتراوه شایعه: هه روه کو، که دهوتری: (والاه)، که له (ولی) هاتوو...

(تَشِيعَ الرَّجُلُ) واته: بانگه شهی شیعه گه رایه تی بو خوی کرد، (تشایع القوم صار وأشیعا)، واته: بوونه پالپشت و خوشه ویستی یه کتری، هه رگه لیکیش کاروباری یه ک بیت و شوین پای یه کتری بکه ون پییان دهوتری (شیع) خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ

مِّن قَبْلُ﴾ (سبا: ۵۴) واته: به هاوشیوه یان، له وئومه تانه ی، که رابردوون.^۱

له کتییی (مصباح المنیر) دا هاتوو، که بیژهی شیعه مانای: شوین که وته و دوست ده گه یه نی، هه رگه لیکیش کۆببنه وه له سهر کاریک ئەوا شیعه یان پی دهوتری، پاشان شیعه بویته وه سفیک بو کۆمه له لیک دیاری کراوو تایبهت، کۆیه که شی (شیع) وه کو (سدره و سدر)، (أشیاع) یش (جمع الجمع) وشیعت رمضان بست من شوال)، واته: له دواپی مانگی رهمه زان شه ش پۆژی مانگی شوال وه ک پاشکۆیه ک دیت.^۲

پیناسه ی شیعه به پیی چه مکه زمانه وانیه یه که ی هه ریه که له واتای قه وم و دوست و یارمه تی ده رده گه ی نی، ئەم واتایه ش له هه ندیک ئایه تی قورئانی پیروژدا هاتوو، هه روه ک خوی گه وره ده فهرموئ: ﴿فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ﴾

(القصص: ۱۵) له ئایه تیکی تریش ده فهرموئ: ﴿وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾ (الصافات: ۸۳)

(۸۳) بیژهی شیعه له ئایه تی سوپه تی (قصص) به مانای قه وم دیت، له سوپه تی (صافات) یش ئاماره به و دوست و شوین که وتوانه ده کات، که له سهر یه ک پابویر کۆکن و به شداری تیدا ده که ن.^۳

۱- الصحاح للجوهري، ولسان العرب: شیع.

۲- المصباح المنیر: شیع.

۳- المصباح المنیر: ب ۱- ۳۲۹.

وشەى شىعە ماناىەكى (إصطلاح)ى سەربەخۆى وەرگرتووە بەسەر كۆمەلێك دادراو و گوتراو، كە بیروباوەریان وابوو ئىمامەت لە بەرژەوندیە گشتیەكان نیە بۆ ئەوێ بەگەرێتەو لەى بیروباو دیدى ئوممەت بۆ ئەوێ هەلیبژێرن و دەست نیشانی بکەن، بەلكو پوكنیكى ئاین و بنچینهیەكى ئىسلامە و بۆ هیچ پیغەمبەرێك نیە ئەم مەسەلەیه فەرماویش بکات یان بیگەرێنێتەو لەى ئوممەت، بەلكو لەسەر ئىمام پیویستە بەخۆى دەست نیشانی بکات بۆ ئوممەت.^۱

أبو الحسن الأشعري له میانی باسکردنى شىعەدا وتویهتى: شىعە بۆیه بەم ناوہ ناوبراون، چونکە عەلییان خویش وىست و پیشیان خست لەسەر سەرچەم هاوہلەکانى پیغەمبەر ﷺ.^۲

عبدالرحمن بن خلدون وتویهتى: بزانه كە پیناسەى شىعە لە زماندا بەواتای دۆست و شوین كەوتە دیت، لە نەرییتی شەرەزنانەكان و مۆتەكەلمینەكان لە خەلف و سەلف بەو كەسانە دەوتریت: كە شوینی عەلى و كۆرەكانى كەوتن، جا پرێرەو مەزەبى هەموویان ئەوہیە، كە ئىمامەت ناکەوێتە ناو بەرژەوندیە گشتیەكان، بۆ ئەوێ بەگەرێتەو لەى بیروبوچوونى ئوممەت، بەلكو لە سەر پیغەمبەر ﷺ پیویستە ئىمامیان بۆ دەست نیشان بکات و دەشبى دوور بێت لە گوناھى گەرە و بچوك، عەلیش پیغەمبەر ﷺ خۆى دەست نیشانی کرد بە بەلگەى چەند دەقیك، كە بەگوێرەى مەزەبەكەى خویان دەیهێنن و پاشەى دەكەن، كە ئەو دەقانە زانا بلیمەتەكانى سوننەت و شەریعت نایناسن، بەلكو زۆرینەى هەلبەستراوہ یان بەرێگایەك داھاتووە، كە تانەى لیدراوہ و پەخنەى لیگراوہ، یان دوورە لە پاشە گەندەكەیان.^۳

۱- بڕوانە: كتیبى مقدمة ابن خلدون لا ۱۹۶- ۱۹۷.

۲- مقالات الإسلاميين: ب ۱ / ۶۵.

۳- بڕوانە: كتیبى مقدمة ابن خلدون لا ۱۹۶- ۱۹۷.

دووهم: پیناسه‌ی رافضة: الرفض له زماندا به مانای وازلیهینان دیت، وتراوه رَفَضَهُ، واته: وازی لیّهینا، نه صمه‌ی وتویه‌تی: بۆیه به رافضة ناوبراون، چونکه وازیان له زهیدی کوپی عه‌لی هینا.^۱

که‌واته وشه‌ی رَفَضَ له زماندا به مانای وازیهینان له شتیك دیت.

به‌لام له زاراوه‌دا: به کۆمه‌لیك له شیعه‌کان ده‌وتریت ، بۆیه‌ش نه‌وها ناوئراون، چونکه وازیان له زهیدی کوپی عه‌لی هینا، نه‌صمه‌ی زانایی پایه‌ به‌رز وتویه‌تی: پیشتر نه‌وانه به‌یعتیان دابوه زهید، پاشان پییان وت: حاشا له أبوبکر وعمر بکه له‌گه‌لت شه‌رده‌که‌ین، نه‌ویش رازی نه‌بوو وتی: نه‌م دووانه وه‌زیری باپیره‌م بووینه و قه‌ت حاشایان لیناکه‌م، نه‌وانیش وازیان لیّهینا و ناوئران به‌رافضة^۲

عبدالله ی کوپی نه‌حمه‌د وتویه‌تی: به‌باوکم وت: رافضي کئی‌یه؟ وتی: رافضي نه‌و که‌سه‌یه، که جوین به نه‌بوه‌کرو عومهر ده‌دات.^۳

سێ‌یه‌م: هو‌ی ناوئانیان به‌م ناوه:

کاتیك زهیدی کوپی عه‌لی کوپی حوسینی کوپی عه‌لی بن ابی طالب یاخی بوو له ژیر ده‌سه‌لاتی هیشامی کوپی عبدالملك له ناو سوپاکه‌ی هی وای تیدا هه‌بوو جنیویان به نه‌بوه‌کرو عومهر ده‌دا نه‌ویش به‌م کاره رازی نه‌بوو قه‌ده‌غه‌ی کردن، نه‌وانیش په‌فزیاں کرده‌وه و وازیان لیّهینا و که‌سی له ته‌ك نه‌مایه‌وه، ته‌نها دوو سه‌د سوار چاک نه‌بیّت، زهیدی کوپی عه‌لی له‌وده‌مه پییانی وت: رَفَضْتُمُونِي واته: وازتان لی هینام ، وتیان: به‌لی، هه‌ر له‌و کاته‌وه نه‌و ناوه‌یان به‌سه‌ردادراو مایه‌وه^۴، نه‌مه‌ش له سالی (۱۲۲) ی کۆچی بوو، پیشه‌وا ابن کثیر له میانی باسکردنی پووداوه‌کانی نه‌م سالا‌ده‌دا وتویه‌تی: زهیدی کوپی عه‌لی کوپی حوسین کوپی عه‌لی بن ابی طالب کوژرا، هو‌یه‌که‌شی نه‌وه بوو، که کاتیك نه‌هلی کوفه نه‌وانه‌ی به‌یعتیان پيدا فه‌رمانی پیکردن له‌سه‌ره‌تایی نه‌وساله‌ خویان ئاماده‌ بکه‌ن و

۱- الصحاح للجوهري ب ۲/ ۱۰۷۸، ولسان العرب/ ب ۷/ ۱۵۷ مادة رَفَضَ.

۲- لسان العرب ب ۷/ ۱۵۷.

۳- مناقب الإمام لأبن الجوزي.

۴- إعتقادات فرق المسلمين والمشركين لا ۵۲.

دەربچن، كە خۆيان ئامادە كرد، لە ناويان پياويك بەناوی سولهيمانی كۆپى سوراقە ئەو
هەوالەى زەيدى گەيان دە يوسفى كۆپى عومەر، كە لە عىراق بريكاربوو لە شوينيك بە
ناوى(حيرة) يوسفى كۆپى عومەر ناردى بۆ ئەوەى چاوى بە زەيد بکەوئى، بەلام کاتيک
شيعة بەمەيان زانى چوونە لای زەيدو پييان وت: پەحمەتى خوات ليبي رات چيه و چ دەليى
دەربارەى ئەبو بەکرو عومەر؟ وتى: خودايان ليخوش بيت، نەم زانيو لە ئەهل و بەيتى من
يەكيك هەبيت حاشاي ليکردبن و بە خراپە ناوى هيئابن، منيش هەر بە باشە ناويان دەبەم،
وتيان: ئەى بۆچى داواى تۆلە و خوينى ئەهل و بەيت دەکەيت؟ وتى: ئيمە شايەنترين کەس
بووين بۆ ئيمامەت بەلام کۆمەليک خويان پيش ئيمە خست و ئيمەيان لەو کارە دوور
خستەو، بەلام ئەوان سەرەپاي ئەو کارەى کرديان لەلای ئيمە کافر نەبووينە، چونکە
کاتيک حوکميان کەوتە دەست دادگەريان کردو کاريان بە قورئان و سوننەت کرد، وتيان:
ئەى بۆچى شەپيان لەگەل دەکەى؟ وتى: ئەوانە وەك ئەوان نين، ئەوانە ستەميان لە
خويان و خەلک کردو منيش بانگەشە بۆ قورئان و سوننەت دەکەم و هەلەدەدەم بۆ زيندوو
کردنەو، سوننەتەکان و مراندنى بيدعەکان، ئەگەر گوپرايەل دەبن ئەوا بۆ من و ئيو
باشترە ، ئەگەريش سەرپيچى دەکەن، ئەوا لە ئيو کوجا مەرحەبا ، ئەوانيش پەفزيان
کردەو، لە دەورووبەريەو نەمان و پەيمانەکەيان لەگەلى هەلوەشاندەو، وازيان ليهيئا،
بۆيە هەر لەم پۆژەو ناوئران بەرافضە^۱

جا هەرليدەدا هوى ناوانيان بە رافضە پوون دەبيتەو، چونکە پەفزی زەيدى كۆپى
عەلييان کرد، كە قەدەغەى کردن جنيو ئەبو بەکرو عومەر بدەن و وای ليهاات وشەى رافضە
بەو کەسانە وترا: كە زيادە پوييان لە مەزەهەى شيعة دەکردو پييان بەجنيو و تانە
وتەشەردان دەدا بە هاوئە بەريزەکانى **پيغەمبەر ﷺ**.

چوارەم: سەرەتاي سەرە ئدانی شيعة گەرايەتى:

کتيبە ميژووييەکان باس لەو دەکەن، كە يەكەمین کەس بىرو هزرى شيعة گەرايەتى
چاند لەناو ئوممەت پياويكى جوله کە بوو پييان دەوت: عبداللهى كۆپى سبأ، كە بۆ تانەو

١- البداية والنهاية ب/٩/ ٣٧٠ - ٣٧١

تەشەر لىدان لە ئىسلام، ئىسلامەتى خۆى ئاشكرا كرد، ئەمەش لە سەردەمى خەلىفەى راشىد عوسمانى كورى عەفان بوو، ناوہ ناوہ عبدالله دەگەرا لە مەدینەو بەسرەو كوفەو مىسرو شام ، ھەتا كاتىك تىك دەردو داخ لە دلەكان لە مونافىق و نەفامەكان بە حەقىقەتى دىن لە دەورەى كۆبوونەو، ئەو عبداللهیە ناسرا بوو بە ابن سوداء ، زۆر زىرەك و ژیرانە توانى دوو بىرۆكەى بنەپەتى بلۆ بکاتەو بۆ ھىنانەدى ئامانجە يەھودىەکانى:

يەكەم: بانگەشەکردنى بۆ گەرانەوہى **پيغەمبەر ﷺ** و دەيوت: سەيرم بەو كەسەدى، كە گومان دەبا عيسا دەگەریتەو، بەلام باوہر ناكات محمد دەگەریتەو، خوداى گەورەش دەفەر مويّت ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ **القصص: ۸۵.**

دووەم: بانگەشەکردنى بۆ بىروباوہپى ئەوہى، كە ھەموو **پيغەمبەرێك** شوین گریكى ھەيە و عەليش شوین گرى موخەممەدەو، موخەممەدیش كۆتايى **پيغەمبەر**انەو عەليش كۆتايى شوین گرانەو كەسیش لەو كەسەستەم كارتەرنیە شوین گرى **پيغەمبەر** قەدەغە بكاو ئەو ھەقە بڤەوتینى و بۆ خۆى زەوت بكاو كاروبارى ئوممەت بۆ خۆى بگرتە بەر.

ابن سبأ ھاوہل و شوین كەوتوہكانى نارد بۆ شوینە جياجياكان بۆ ئەوہى درۆو بوختان بنوسن و بلۆ بكەنەوہ بۆ ناشيرين كردنى والى و كاربەدەستەكان و، نىسبەتى ئەوہشيان دا پال خەلىفەى موسلمانان و راى سپاردن، كە لە دەوريان كۆبينەوہو، چەند نامەيەكيشيان تەزوير كردو دايانە پال عوسمان بۆ ئەوہى كەلین بخەنە نيوان ئوممەت و خەلىفەكەى و نيوانيان تىك بەدەن، چەند شوینىك ياخى بوون و خەلكى بەسرەو كوفەو مىسر بەدەم بانگەوازەكەى ابن سبأ ھاتن و قەبوليان كرد، ئەمەش بۆ ھىنانەدى چەند ئامانجىك ، كە يەكێك لە پىلانە ھەرە گلاوہكانى كوشتنى خەلىفەى راشىد عوسمانى كورپى عەفان بوو، كە بە زولم كوشتيان.

شيخ الإسلام ابن تیمیة: پوونى كردۆتەو، كە يەكەمین كەس رَفُض و زیادەپرەوى داھینا ابن سبأ بوو، ابن تیمیة لە میانى باس كردنى بۆ ئەم مەسەلەيە وتویەتى: بنچینەى رَفُض مونافىقەكان و زیندەقەكانن دايان ھینا، چونكە بىرۆكەكە ابن سبأ دورستى كرد ،

ئىمامە تېشى كىردە ھەلىك بۇ ئەوھى زىيادە پۇيى تىدا بىكات ووتى: على دورە لە گوناھو مە عىصومە.^۱

ھەروھە وتوبەتى: بە راستى ئىبن سەبەئى مونافىق و زەندىق ويستى ئاينى ئىسلام تىك بدات و بشىوئىنى و، ويستى ئەوھى بۆلص بە سەر نە صرانىە كانى ھىنا ئەوئش ئاوا بە سەر موسلمانان بىنى، بە لام ئەوھى بۇ بۆلص پىككەوت و چوۋە سەر بۇ ئىبن سەبەئ نە چوۋە سەر، چونكە نە صرانىە كان عەقلىكى سادەيان ھەبوو، كاتىك عىسا-عليه السلام- بەرز كراۋە بۇ ئاسمان خەلكىكى كەم دواى كە وتبوون و فىرە ئاينەكەى ببوون، جا ئەوھى بۆلص دايھىنا لە زىيادە پۇيى لە عىسا خەلكىكى زۆر دواى كەوتن و زىيادە پۇيىيان لە خوش ويستنى عىسا كىرد ، بە لام ئەھلى حەق لىيان ھەلسان و ئەوھىيان پىت كىردوۋە دىيان وەستان ھەتا كارەسات بەوۋە گەشت، ھەندىك پادشا يەكتر بكوژن و، ھەندىكىش گۆشە گىربوون لە كەنىسە و دىرەكان، بە لام سوپاس بۇ خوا ئەم ئوممەتە بەردەوام كۆمەلىكى لە نىودايە، كە لە سەر ھەقە، بە جۆرىك ھىچ بى باۋەرو بىدعە چىك ناتوانى تىكى بدا، يان بىەوى خوى زال بىكات بە سەر ھەقدا ، بە لام ئەو كەسەى بىەوى گومرا بى ئەوا شوئىن ئەو گومرايە دەكەوى.^۲

لە بەر پىسى و نگرىسى و فىل و دوژمنايەتى سەختى بۇ ئىسلام و موسلمانان كەس لە ئەھلى ئىمان بە باش ناۋى ابن سبأى نەبردوۋە، بەلكو بەوۋە وەسفىان كىردوۋە، كە يەكەمىن كەسە سەرشۆرو دۇپاۋەكانى فىرى جنىو تانەو تەشەردان كىرد بە ئەبۇبەكرو عومەرو ھەروھە وەسفىان كىردوۋە بەدرۆ و نىفاق و بى باۋەرى و گومرايى.

ئىبن حەجەر لە رىكاىى أبى إسحاق الفزارى باسى كىردوۋە ، كە سۈەيدى كورپى غەفلە لە سەردەمى پىشەوايەتى عەلى چۈيتەلاى و پىى وتوۋە: بەلاى چەند كەسىك تىپەرىم باسى ئەبۇبەكرو عومەريان دەكىردو دەشيان وت: كە تۆش لە دەروونەوۋە قسەيان پى دەلىى، عەلى وتى: من زۆر زۆر دوورم و لەو پەوشتە پىسە ، پاشان وتى: پەنا بە خوا من لە باشە بەولاۋە ھىچم لە ناۋ دل دانىە بەرامبەريان، پاشان عبداللى كورپى سەبەئى پەرگەندەى

۱- مجموع الفتاوى لشيخ الإسلام ابن تيمية ب/ ۴ / ۳۴۵.

۲- منهاج السنة ب/ ۳ / ۲۶۱.

مه دائین کردو، وتیشی: لی مه گهرین له هیچ شوینیک بمینیتته وه، پاشان کاتیک خه لکی کوبوونه وه هه لسا پویشته به ره و لای مینبه ره که یو سه رکه وته سه ری و مه دح و سوپاس گوزاریه کی زوری نه بوبه کرو عومهری کردو له کوتایی وتاره که شی وتی: هه والی هه رکه سیك له نیوه م پی بگات من به باشتر بزانی له نه بوبه کرو عومهر نه واهه ددی دروژنی لی دهرده که م.^۱

هه ندیک سه رچاوه ی تریش باس له وه ده که ن، که عه لی ویستی بیکوژی و شمشیریشیان بو هیئا پاشان وتی: دووریکه نه وه لی، دوایی په رگه نده ی مه دائینی کرد.^۲ ابن عساکریش به سه نه دیک له ابی الجلاس ریوایه تی کردو وه و تویه تی: گویم له عه لی بوو به عبداللهی کوپی سه به ئی وت: که سی دروژن په یدا ده بن توش له پوژی قیامه تدا یه کیکی له وان.^۳

عه لی رایگه یاند، که ئیبن سه به ء توخمیکی پیسه و، ویستیشی بیکوژی، به لام کاتی په شیمان بووه له کوشتنی په رگه نده ی مه دائینی کرد پوونیشی کرده وه، که یه کیکه له پیاهه هه ره دروژنه کان.

پیشه واهه بی له باره ی ابن سه به ء وتویه تی: عبداللهی کوری سه به ء یه کیکه له هه ر زه ندیقو گومراو گومراکه ره کان، واهه بزانه عه لی به ناگر سوتاندی، نه و عبدالله یه گومانی برد قورتان پیک هاتوو له نو جزم، که عه لی به مه ی زانی یه کسه ر ده ری کرد پاش نه وه ی، که ویستی بیکوژی.^۴

ابن حجر پاش نه وه ی چه ند ریوایه تیکی هیئاوه له زه م کردنی وتویه تی: هه وال و ده نگوباسی عبداللهی کوپی سه به ء زور باوه له میژوووه کان، سوپاس بو خوا، که هیچ ریوایه تیکی نیه و، چه ند شوین که وته یه کی هیه پییان ده لین: سه به ئیه کان نه وانه

۱- پروانه: پروانه تلپیس إبلیس لا ۱۰۰-۱۰۱.

۲- تاریخ دمشق لابن عساکر. ب ۶/۳۴

۳- میزان الاعتدال ب ۲/۴۲۶.

۴- لسان المیزان ب ۳/۱۲۲-۱۲۳.

بیروباوه‌ریان وایه، که عه‌لی کوپی نه‌بو طالیب خواجه، عه‌لی له خیلافه‌تی خوئی به ناگر سوتاندنی^۱.

ده‌لیم: سزادان به ناگر له شهر عدا قه‌ده‌غه‌کراوه، ده‌یتوانی ته‌ن‌ها به شمشیر بیان کوژی^۲، به‌م شیوه‌یه بۆ خوینه‌ری سه‌نگین پوون ده‌بیته‌وه، که ئیبن سه‌به‌ئی یه‌هودی یه‌که‌مین که‌س بوو، که بیروکه‌ی شیعه‌گه‌رایه‌تی چاندو وتیشی، که محمد وه‌ک عیسا ده‌گه‌ریته‌وه و شوین گری پیغه‌م‌بریش عه‌لیه، جا شوینکه‌وته‌کانی و هه‌ندی‌ک له‌و زانیانه‌ی، که به‌شکیکی نه‌وتویان له‌عیلم و هیدات به‌رنه‌که‌وتبوو باوه‌ریان به‌و درۆ بوختانانه کردوو بلایان کرده‌وه^۳.

ئه‌وه‌ی له‌ میژوو بکۆلیته‌وه‌و دیراسه‌تی بکا بۆی ده‌رده‌که‌وی، که کاتی‌ک ئوممه‌ت جوله‌و خو‌ریه‌یه‌کی به‌ هی‌زده‌کا، نه‌وا هۆیه‌که‌ی چه‌ند که‌سیکی داخ له‌ ده‌له‌ ئیسلام، که خویان شار‌دۆته‌وه له‌ نیوه‌ندی موس‌لمانان و هیچ ماندوو بوون و بی‌زاری پوویان تی‌ناکا له‌ بلا‌کردنه‌وه‌و چاندنی تۆی هزره‌ نگریس و شه‌یتانیه‌کانیان، که دژ به‌عه‌قیده‌ی ئیسلامیه، نه‌و عه‌قیده‌یه‌ی له‌کتیبی خواو سوننه‌تی پیغه‌م‌بره‌که‌ی ﷺ هه‌لقولاوه.

۱- لسان المیزان ۱۲۲/۳، ۱۲۳.

۲- له‌ ناوبردن به‌ ناگر له‌ شهر عدا قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه به‌ لکو سزادان قه‌ده‌غه‌ کراوه جیاوازیه‌کی زۆریش هه‌یه له‌ نێوانیان، به‌ لگه‌شمان نه‌و فهرموده‌یه‌ی پیغه‌م‌بره‌ که ده‌فه‌رموی: ((پیغه‌م‌برێک له‌ پیغه‌م‌بران چوو له‌ ژێر دارێک پشوو بدات جا می‌رووله‌یه‌ک گه‌ستی نه‌ویش فهرمانی کرده‌ ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لی بوون می‌رووله‌کانی ناو شاره‌ می‌رووله‌که‌ هه‌مووی ده‌ری‌نن و پاشان هه‌مووی پسوتینن خوای گه‌وره‌ش سروش‌ی بۆ هه‌ناردوو فهرمووی هه‌ریه‌ک می‌رووله‌ت له‌ ناو به‌ردبایه‌)) رواه‌ الامام أحمد و غیره و إسناده‌ صحیح علی شرط الشیخین. پاشان عه‌لی خوا لی‌ی رازی بی‌یه‌کی‌که له‌ خوله‌فای راش‌دین که فهرمانمان له‌ لایه‌ن پیغه‌م‌بره‌وه پیکراوه شوین سوننه‌ته‌کانی بکه‌وین نه‌مه‌ش یه‌کی‌که له‌ سوننه‌ته‌کانی، پاشان نه‌وانه‌ گه‌وره‌ترین تاوانیان نه‌جامدا به‌وه‌ی عه‌لیان کرده‌ خوا بۆیه نه‌ویش گه‌وره‌ترین سزای دان بۆ نه‌وه‌ی که‌س جو‌رنه‌تی نه‌وه نه‌کات شتی وا بلیت چونکه‌ زه‌مه‌نه‌که‌ زه‌مه‌نی فیتنه‌ بوو عه‌لیش ویستی ری له‌ جو‌ره‌ کوفرو شیرکانه‌ بگری‌ت. والله اعلم. وه‌رگیز

۳- ابن سبأ حقیقه‌ لا خیال (سعد الهاشمی).

تهوهزهی دووهم : پیناسهی گرنګ ترین گروپهکانی شیعه :

له راستیدا نه و زانایانهی له کومه ل و مه زه به کانیان کولیته وه، نه واکتیبکی زوریان داناه له سهر گروپهکانی شیعه، له م لیکولینه وهیه وام به باش زانی هندیکیان باس بکه م بی نه وهی دریژهی پییده م ته نها باطنیه کان نه بیّت، چونکه نه وان حوکمی باکوری نه فریقیان کرد، له گه ل شیعهی دوانزه نیمام، چونکه نه وانه نه مړو ده وله تیان هیه و هه لدهستن به بلاوکردنه وه و یارمه تی دانی مه زه بی شیعه، هه روه ها نوصه یریه کانیش، چونکه هه ر له سهره تای هه فتاکاته وه هه تاوه کو ئیستا حوکمی سوریا ده که ن.

نه وگروپه شیعهانهی، که زانایانی گروپ ناس باسیان لیوه کردوه نه مانه ن:

۱- السبئية. ۲- الغرابية. ۳- البياتية. ۴- المغيرية. ۵- الهاشمية. ۶- الخطابية. ۷- العلبائية. ۸- الکيسانية. ۹- الزيدية الجارودية. ۱۰- السليمانية. ۱۱- الصالحية. ۱۲- البترية.

هه ندیک له و گروپانه زیاده پوی زور گه وره یان کردوه، هه ندیکیشیان که متر، نه وهی دهیه وی زیاترو فراوانتر زانیاریان له باره یه وه بزانی نه وه با بکه پریته وه بو کتیبی (مقالات الإسلامیین لابی حسن الأشعري) و (الملل والنحل للشهرستاني) و (الفرق بین الفرق بن طاهر البغدادي)

یه که م: النصيرية:

نه م گروپه یه کیکه له هه ره گروپه توند په وو زیاده پوکانی شیعه په چه له کیان ده چیته وه سهر محمدی کوری نصرالمنیری، نه و گروپه هه لقولاوی شیعهی دوانزه نیمامی رافزییه، که زیاده پویان له عه لی کوری نه بو طالب کردو کردیانه خوا.

نه م گروپه ناوسراوه به دژایه تی کردنی ئیسلام و موسلمانان، هه روه ها به یارمه تیدانی نه صارا داخ له دله کان و یه ک هه لوئیستی له گه ل ته ته ره تی کده رکان، هه روه ها ناسراون به په تکرده وه و ته حریف کردنی ناوه پیروزه کانی خواو ثایه ته کانی و لادانی فه رمایشتی خواو فه رمایشتی پیغه مبه ره کی له شوینی خوی، ئیستاش و له خواره وه وه لامی شیخ الإسلام ده خه یه نه روو سه باره ت به پرسیاریک، که لی کرا ده رباره ی نوصه یریه کان، شیخ الإسلام وتی: سوپاس بو خوی فره جیهان، نه و گروپه ی ناونراون به نوصه یریه و له گه ل

چینی قه رامیتە باطنیه کان ئەوانە زۆر کافرترن لە جوله که و فەله کان، بەلکو زۆر کافرترن لە زۆربە ی موشریکه کان و، زەرەریشیان لەسەر ئوممەتی موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم زۆرگەرتر و ترسناکترە لە زەرەری کافرە شەپکەرەکان، وەک تەتەرە کافرەکان و فەله کان و جگە لەوانەش، چونکە ئەوانە لە لای موسوڵمانانە نەفامە کان خۆیان بە لایەن گرو خوشەویستی ئەهل و بەیت نیشان دەدەن، کە لە راستیدا نەباوەریان بە خواوە نە بە **پێغەمبەر** نە بە کتیبە کە ی نیه، هەر وەها باوەریان نیه بە ئەمرو نەهی و بە پاداشت و سزاو بە هەشت و ئاگرو نە بە یەکیک لە موسوڵمانانە ی پێش ئوممەتی موحمەد نیه، بەلکو ئەوانە بە درۆ بوختان و تە ی خواو **پێغەمبەرە کە ی** دەگۆڕن و لادەدەن بە بەهانی ئەو ی ئەو عیلمی باطینە و، کە لەوێش هیچ سنووریکیان نیه لە لای پراوەستن لە پەتکردنەو ی ناو و نایەتە پیرۆزەکانی خواو لادانی و تە ی **پێغەمبەرە کە ی** لە شوینی خۆی، پاشان فەرمویەتی: زانراویشە لە لای ئیمە، کە فەله کان بە یارمەتی نوصەیریەکان توانیان کەنارەکانی شام داگیری بکەن، ئەوانە هەردەم لە گەڵ دوژمنی موسوڵماناندا دوستان و یارمەتیان دەدەن و، هەردەمیش لە گەڵ فەله کانن دژی موسوڵمانەکان و، یەکیک لە هەرە چورتمە^۱ گەرەکانیشیان سەرکەوتنی موسوڵمانانە بەسەر تەتەرەکانداو، خوشترین چەژنیشیان ئەو یە کاتیک فەله کان زāl دەبن بەسەر زەوی موسوڵماناندا... کاتیک ئەو دوژمنانە ی خواو **پێغەمبەر** ژمارەیان زۆر بوو لەسەر کەنارەکان ئەو فەله کان توانیان بەسەر ئەو کەنارە زāl ببن، پاشان هەر بەهۆی ئەوان توانیان زāl ببن بەسەر قودسی پیرۆز و چەند شوینیکی تر، پاشان، کە خۆی گەرە کاروباری موسوڵمانە موحاهییدەکانی رێک خست بە هۆی کەلە پیاوانی وەک: نورالدین الشهید و صلاح الدین الأيوبي و شوین کەوتووەکانیان ئەو توانیان کەنارەکان پرگار بکەن و زەوی میسریش بێسنەو و رزگاری بکەن لە ژێر چەپۆکی نوصەیریەکان پاش ئەو ی دووسەد سال لە ژێر دەستیان بوو، جا ئەوان لە دژی موسوڵمانان لە گەڵ فەله کان رێککەوتن، بەلام موسوڵمانان کۆڵنەدەرانە بەرەو پوویان وەستان و جیهادیان لە گەڵ کردن هەتا فەتحيان کردو پرگاریان کرد... پاشان

۱- چورتم واته: المصيبة والبلاء.

ته ته ره كان هه رگيز نه يان ده توانی بيته ناوی زهوی ئیسلام و خهليفه ی به غداو چه ند خهليفه یه کی تر بکوژن، نه گه ر به یارمه تی و ریگه خو شکردنی نه و نوصه یریانه نه بویه ... نه و نوصه یریانه له لای موسولمانان به چه ند نازناوو و ناویک ناسراون وهک (الباطنية) و (الإسماعيلية) و (الخرمية) (المحمرة).

نه و ناوانه جاری واهیه هه مووی ده یانگریته وه، جاری واش هیه به یه ک چینیان دهوتری: گومانی تیدانیه، که جهاد کردن له گه ل نه وانه و ده رکردنی حه د لییان له هه ره کرده وه باشه کان و واجبه گه وره کانه، جهاد کردن له گه ل نه وانه باشتره له جهاد کردن له گه ل نه وانه ی، که موشریکن و نه هلی کتابن، به لام شه ر له گه ل موسولمانان ناکه ن، جهاد کردن له گه ل نه و جو ره که سانه ده چیه نیو جهادی (مرتدین)، نه بوبه کرو تی کرای هاوه له به ریزه کان پیش نه وه ی جهاد له گه ل کافره کانی نه هلی کیتاب بکه ن جهادیان له گه ل (المرتدین) کرد، چونکه زه ره ری نه وانه زور زور زیاترو دژواتره له وانیت، پیویسته له سه ره هه موو موسولمانیکیش به وکاره هه لبستی نه ونده ی له توانایده و به هیچ شیوه یه کیش دروست نیه که سیک بیان ناسی پاشان باسیان نه کاو بیشاریته وه، به لکو ده بی بلاوی بکاته وه، ناشکرای بکات، بو نه وه ی موسولمانان حه قیقه تی حالیان بزنان و دروستیش نیه بو هیچ که سیک بیده نگ بیته له مه ر ناشکرا کردنی فه رمانی خواو پیغه مبه ره کی له سه ریان ... نه وه ی له موسولمانیش له شه ری نه وانه که م بکاته وه یان بیته مایه ی هیدایه تیان نه ونده ی له توانای دایه نه واهه ر خوا ده زانی چه ندو نه جرو پاداشتی جنگ ده که وی.^۱

نه م گروهه پیس و نه گریسه له سه رده می نه مژدا ناویان له خو ناوه (العلویین) نه م گروهه له ماوه ی داگیرکاری فه ره نسی بو ولاتانی شام یه ک هه لویت بوون له گه ل فه له داخ له ده کان و یارمه تی ده ریان بوون به جوړیک نیستعماری فه ره نسی له سوریا نه چوه ده ری هه تاوه کو نه وانه ی پیگرو قایم نه کرد، کاتیک کاروباری ولاتیان که وته ده ست به جوړیک تو له یان سه نده وه له نه هلی سوننه، که کاریگه ری دیمه نه کان و ترسناکیان سه ری مندالی

۱ - مجموع الفتاوی لشیخ الإسلام ابن تیمیة ب. ۳۰ / ۱۴۹ - ۱۵۰.

سپی ده کردوو، هه موو خاوهن زگیکیش زگه که ی خوی دادنه له درندایه تی کوشتن و سزاو نه شکه نه یان و هه تکردنی شه پره فی ئافره ته داوین پاکه کانی نه هلی سوننه و به ندکردنیا ن له گه ل پیاوه کان له به ندیخانه کان، **به رده وامیش نه وانه وا حوکمی پایته ختی ولاتی شام ده که ن**، داوا له خوی گه وره ده که ی چندی زوو کۆتاییان پی بیئیت و نه هلی دین و شه ریه ته که ی پی قایم و جیگیر بکات.

ئیستاش نه وانه له سوریا له لای چیا ی لازقیه به ربلکون و به زۆری له شاری هه ما و حیمصدا جیگیر بویینه، له تورکیاش له لیوای نه سنکه نده ریه و طه رطوس و نه دهنه و هه ندیکیشیان له کوردستاندا ده ژین.^۱

هه ندیک نه و بیروباوه ره گه ندانه ی هه یانه نه مانه ن:

۱- به خوا کردنی پیشه واهلی کورپی ابی طالیب، که وا گومان ده به ن له هه وره کان نیشته جیه و، گه واره ش ده نگه که یه تی و، بروسکیش پیکه نینه تی، له به ر نه مه زۆر ریژی هه ور ده گرن و به گه وره ی داده نین، هه ندیکیشیان بیروباوه ری وایه، که له پۆژو مانگدا نیشته جیه.

۲- تناسخ الأرواح بیروباوه ریکه له عه قیده که یان، ده لین: نه وانه ی عه لی ناپه رستن سه ر له نو ی له سه ر شیوه ی و شترو که ر له دایک ده بنه وه ، به لام نه و باوه ردارانه ی عه لی ده په رستن، نه و لای نه وان هه وت جار گۆرانکاری به سه ردا دیت، پاشان جیگای خوی له نیو نه ستیره کان ده کاته وه، نه وه ی له لای نه وانیش لاری بیت^۲، نه و سه ر له نو ی له دایک ده بیته وه، بو نه وه ی پاک ببیته وه که فاره تی گونا هه کانی بدات.^۳

بگره شتی تریش له عه قیده گه ندو پیسه کانیان.

چه ند چه ژنیکیان هه یه بو رابوردان، که تیادا ئاره ق پیشکه ش ده که ن و گونا هه ی گه وره ی له نیویدا نه نجام ده دن ، نه و چه ژنانه ش چه ژنی (غطاس) و (برباران)، که دوو چه ژنی

۱- برهانه: کتبی الموجز فی الأديان والمذاهب، لناصر العقل و القفاري.

۲- لاری: واته: منحرف.

۳- برهانه: کتبی الموجز فی الأديان والمذاهب، لناصر العقل و القفاري لا ۱۳۸.

فهله كانن، له گه ل (نیروژ) ^۱، که چه ژنی مه جوسه کانه ^۲، ئەم دینداریه گەندەش بە یه کێک له نهینه کانیه کانی خویان ده زانن، واش ده پواننه ئافره ته کانیان، که هیچ ئاینیکیان نیه، چونکه وا سه یریان ده کەن ، که کهم هۆش و بیرن و ناتوانن نهینه کانیان بپاریزن، پیاویش ئاشنا نابیت به نهینه کانی ئاینه که ی ههتا ته مه نی نه گاته نۆزده سال، ئەو کات له چه ند کۆریکی تایبه تدا و له نیو چه ند کاریگه ریه کی زۆر و توقاندنیکی هزری و چه ند نه ریتیکی ئایینی سه یر جۆش ده کری به عه قیده ی نوصه یری ، درێژه ی ئەم باسه ش هه موو ده دۆزییه وه له کتییی (الباروکه السلیمانیه)، که هی (سلیمان الأردنی)یه که پیشتر نوصه یری بوو دواتر هه لگه رایه وه و بوو به نه صرانی و ئەم کتییی دانا خزم که سانیشی هه ر له دوا ی گه ران هه تا ده ستیان گه یشتی و به خراپترین شیوه به زیندوی سوتاندیان ^۳.

ئهو هی شایه نه ئاگادار بین لێی ئه وه یه، که ده وله ته نه صرانیه کان وه ک ئه مریکا و به ریتانیا و فه ره نسا و ئیسرا ئیل هتد... هه ولده دن به و خه نجه ره ژه راویانه تانه و ته شه ر له م ئومه ته به دن و له که داری بکه ن به وه ی ئه وانه به هیز بکه ن و له گه لیان بن هه تا ده یانگه یه ننه سه ر حوکم، چونکه واده زانن ئەمه باشتترین پێگایه بۆ لاوازکردنی ئومه ته ی

ئیسلا م ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ الأنفال: ۳۰

دووهم : شیعه ی دوانزه ئیمام : ئەمانه چه ند ناویکی تریشیان هه یه له ناو خه لکی پیی ناسراون له وانه الإمامیه ، چونکه ئه وانه إمامه به ده قی ئاشکرا و ده ست نیشان کردنیکی راست به واجب داده نی، خاوه نی کتییی أعيان الشيعة وتویه تی: ئەو ناوه تانه و ته شه ریکه ئەو که سانه به کاری دین، که عه لی پیش ده خه ن بۆ خیلافه ت و زیاتریش به کار دیت بۆ دل خوشکردن و تۆله سه ندنه وه ^۴.

به لام کوله ینی شیعه له کتییی که ی به ناوی کافی که کتییی سهره که یه له مه زه به که یان، به لکو گرنگترین و باشتترین کتییی له لایان به جوړیک ده یهینه ریزی صحیح البخاری له لای

۱- نیروژ: واته: نه وروژ

۲- سه رچاوه ی پیشو لا ۱۳۹۰ .

۳- بروهانه: کتییی الموجز فی الأديان والمذاهب، لناصر العقل و القفاري لا ۱۳۷.

۴- أعيان الشيعة لمحسن الأمين: ب ۱ لا ۲۰.

ئەھلى سوننە، چەند پىروايەتتىكى زۆر دىنىيەتتە، كە ئەوان پازىنە بەو ناوو نازناو، كە بەمەش درۆ بەرامبەر خوا دەكەن و بوختان دروست دەكەن و دەلەين: خودا ناوى رەوافىسى لى دامالەينە^۱ ئەوانە بە بەدو دزىو ناوبانگانىيان دەرکردو و هيچ گوى نادەنە ئەوھى درۆو بوختان بە خواو بە دورستكراوھەكانى بكن.

لەو ناوانە، كەوا ناوبانگانىيان پىدەركردوہ الإثنا عشرية چونكە پىروباوھەپريان وايە، كە دوانزە ئىمام ھەنە، كە لە خوارەوہ بەريز دەياننووسين:

- ۱- أبو الحسن علي بن أبي طالب (ت ۵۴۰)
- ۲- الحسن بن علي بن أبي طالب (ت ۵۵۰)
- ۳- الحسين بن علي بن أبي طالب (ت ۵۶۱)
- ۴- علي بن زين العابدين بن الحسن بن علي (ت ۹۵)
- ۵- محمد الباقر بن علي (ت ۱۱۴)
- ۶- جعفر الصادق بن محمد (ت ۱۴۸)
- ۷- موسى الكاظم بن جعفر (ت ۱۸۳)
- ۸- علي بن موسى الرضا (ت ۲۰۳)
- ۹- أبو جعفر بن علي (الجواد) (ت ۲۲۰)
- ۱۰- أبو الحسن علي بن محمد (الهادي) (ت ۲۵۴)
- ۱۱- أبو محمد الحسن بن علي (العسكري) (ت ۲۶۰)
- ۱۲- أبو القاسم محمد بن الحسن (المهدي) (ت ۲۵۶)^۲

ئا ئەوانە ئەو دوانزە ئىمامەن لە لای شىعە ئىمامىيەكان، ئەو شىعە دوانزە ئىمامىيانە ھەندىك پىروباوھەپريان بەرامبەر بەو ئىمامانە ھەيە، كە ھەمووى زىادەپۆيىيە و ھەر خۆيان دايانناو و خوداى گەورە داينەبەزاندو، يەككە لەو پىروباوھەپرانەى ھەيانە بەرامبەر ئىمامەكانىيان ئەوھەيە، كە ئەو ئىمامانە ھەر لە تەمەنى مندالەيەو ھەتا دەمرن پاكن و دوورن لە ھەموو خراپ و بەدپەشتىيەكى ئاشكراو ناديار، جا چ بە ئەنقەست بىيان بەبى ئاگايى، ھەرودەكو واجبىشە دووربن و پاكن بن لە ھەلەو لەبىرچوون، چونكە ئىمامەكان

۱- الفروع الكافي ب ۸ / لا ۲۸۱) حديث رقم ۶ من كتاب الروضة

۲- بروانە: پىروباوھەپرى ئىمامىيەكان محمد رضا مظفر لا (۶۲- ۶۲)

پاریزه‌ری شهرعن و شهرع به‌وان راوده‌ستاووه له‌م کاره‌دا حالیان وه‌ک پیغه‌مبه‌ری
خوایه ^۱.

ئه‌وانه ئیمامه‌کانیان به‌هه‌ندی‌ک وه‌سف ناوبردوه، که له مه‌نقول و مه‌عقول تییان
په‌پاندوه و لایان داوه، جا وه‌ک نمونه‌یه‌ک ده‌یه‌نینه‌وه، که گُئینی له کتیبه‌که‌ی به‌ ناوی
الکافی، که لای ئه‌وان ناو زه‌ند ده‌کری‌ت به‌ أصول الکافی چه‌نده کۆباسی‌کی داناوه، که پی‌ک
هاتووه له چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌ک که به‌درۆ بوختان هه‌لیان به‌ستووه له سه‌ر زی‌ده پۆیی له
ئیمامه‌کانیان.

جا هه‌ندی‌ک له ناو‌نیشانی ئه‌و کۆباسانه ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌یه:

(باسی‌ک له‌باره‌ی ئیمامه‌کان، که کار به‌ده‌ستی خوانه‌و خه‌زینه‌ی زانستی ئه‌ون) ^۲ (باسی‌ک
له‌باره‌ی ئیمامه‌کان کۆله‌گه‌ی زه‌وین) ^۳ (باسی‌ک له‌باره‌ی ئیمامه‌کان، که هه‌موو ئه‌و
کتیبانه‌ی له لایه‌ن خوا هاتونه‌ته خوار له لای ئه‌وانه هه‌یه‌و ده‌یزانن به‌ پی‌ی جیاوازی
به‌لگه‌کانیان) ^۴ (باسی‌ک سه‌باره‌ت به‌ قورئان، که هه‌ر ئیمامه‌کان کۆیان کردۆته‌وه) ^۵ (باسی‌ک
سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئیمامه‌کان هه‌موو عیلمه‌کان ده‌زانن، که له فریشته‌و **پیغه‌مبه‌ر** و
په‌مامبه‌ره‌کانه‌وه ده‌رچوه) ^۶ (باسی‌ک سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئیمامه‌کان ده‌زانن که‌ی ده‌مرن و
ناشمرن ته‌نها به‌ سه‌رپشکرنی خۆیان نه‌بی) ^۷ (باسی‌ک سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئیمامه‌کان ئه‌وه‌ی
پووی داوه و پوی نه‌داوه ده‌یزانن و هه‌یچ شتی‌ک له‌وان نادیار نیه) ^۸ (باسی‌ک سه‌باره‌ت
به‌وه‌ی، که خوا‌ی گه‌وره **پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی** فی‌ره هه‌ر عیلمی‌ک کردبی ئه‌مریشی به‌ اُمیر

۱- عقائد الإمامية محمد رضا مظفر لا (۵۱)

۲- الکافی (ب/۱/۱۹۲)

۳- الکافی (ب/۱/۲۲۷)

۴- الکافی (ب/۱/۲۲۸)

۵- الکافی (ب/۱/۲۵۵)

۶- الکافی (ب/۱/۲۵۸)

۷- الکافی (ب/۱/۲۶۰)

۸- الکافی (ب/۱/۲۶۳)

المؤمنين يش كرده رايبگهينى و نه ویش هاوبه شیه تی له عیلم) ^۱ (باسيک سه بارهت به وهی، که ئیمامه کان نه گهر شتيکیان لی بشاریه وه پیت ده لئین، که چی بو ههیه و چی له سه ره) ^۲ (باسيک سه بارهت به وهی ئیمام ده زانی ئه و ئیمامه ی له دواى دى کئییه) ^۳ (باسيک سه بارهت به وهی، که نه گهر ئیمامه کان به ده رکه وتن نه و به حوکمی داود و شوین که وتوانی داود حوکم ده که ن و داواى پوون کردنه وه ش ناکه ن) ^۴ (باسيک سه بارهت به وهی، که نه وه هقه ی له لای خه لکیه نه و به رچاوه که ی هی ئیمامه کانه وه رشتیکیش له لای نه وانه وه سه رچاوه نه گری ئه و پوچ و ناره وایه). ^۵

تا به م شیوه یه خوینه ری سه نگینم زیاده پویی بی سوود ده بینیه وه له لای زانایانی شیه ی دوانزه ئیمام، نه گهر بگه رپییه وه بو کتییی (مرآة العقول للمجلسي) ده بینى، که که وتوته ناو زه لکاوکی لی و ناسازگار، که گومانی بردووه عیصمه تی ئیمامه کان له سه رووی عیصمه تی پیغه مبه رانه، چونکه نه وان پله یان به رزتره ^۶، سه بارهت به ئیمامی هاوچه رخ و مه رجه عی گه وره یان و نایه تی گه وره یان، که به سه رکرده ی شوپشی ئیرانی ناسراوه نه و توژیک پیویستی به پوونکردنه وه و ئاشکرا کردن هه یه، چونکه کاره که له لایه ن گه نجانی نه هلی سوننه تیکه ل به یه کتری بووه، به لکو هه تا بانگخوازه کانیش و هه ندیک له زانایانیش نه وانه ی هه لئه تاون به چه ند دروشمیکی شیه ی دره وشاوه بو که سب کردنی نه هلی سوننه، که هیه گوی ناده نه نه و به لئین و په یمانانه ی، که خویان به ستویانه، به لکو له ئیران غه دریان لی کردن و کوشتنیان و به ندیان کردن و ماله کانیان پوخاندن، نه گهر بیتو بگه رپییه وه بو کتییی (وجاء دور المجوس) ^۷ نه و شتی سه یرو سه مه ره و نامو ده بینیت له کرده وه نگریسو به ده کانیان، نه و کتیبه به شیوه یه کی زور به ر فراوان و باش وه سفی

۱- الکافي (ب/۱/۲۶۴)

۲- الکافي (ب/۱/۲۷۶)

۳- الکافي (ب/۱/۲۹۷)

۴- الکافي (ب/۱/۲۹۹)

۵- پروانه: کتیبی (مرآة العقول)ی (مجلسي) به رگی دووه م لا ۲۸۹

۶- پروانه: کتیبی (مرآة العقول)ی (مجلسي) به رگی دووه م لا ۲۸۹

۷- ناوی دانه ره که ی (عبدالله محمد الغریب)

کردینه و ئابپوی بردینه و ئەو ھۆکارانە ی پوون کردۆتەو، کە خۆیان پێدەشاردنەو، ھەروەھا باسی ئەو پەيوەندیە بەھیزەدەکات لەگەڵ سەرچەم گروپەکانی تری شیعی، کە چۆن یارمەتیان دەدەن و شان بە شان لەگەڵیان پادەوستان لە دژی ئەھلی سوننە.

بەپراستی شیعی دوانزە ئیمام پێزیان لە عەقل نەگرتوو و هیچ شەرعیکیان بە پیرۆز دانەناو و پابەند نەبووینە بە هیچ نەقلێک و هیچ پێزیکیشیان دانەناو بۆ زاناو شیخەکانیان بە پێچەوانە ئەھلی سوننە، کە زۆر پێزی ئیمامەکانی خۆیان گرتوو و لە شوێنی شیاوی خۆیانیان داناون، جا لێردا زۆر سەرسام بە وتەی پێشەوا زەھبی رەحمەتی خۆی لێبێ کە باسی بیروباوەری ئەھلی سوننە دەکات و لە بارەیانەو دەڵێ: گەرەمان عەلی لەو خەلیفە راشیدیانە، کە مژدە بە ھەشتی پێداو و زۆر خوشمان دەوێت و ناشلێن: نە ئەو نە ئەبو بەکر مەعصوم، کۆرەکانیشی ھەسەن و حوسەین کچەزای پێغەمبەری خوانە و گەرەوێ گەنجانی ئەھلی بەھشتن، ئەگەر بووبانە خەلیفە ئەوا ئەھل بوون شایستە بوون.

زین العابدینیش زۆر بەپێزەو یەکێکە لە زانا ھەرەباشەکان و ئیمامەتیشی پێدەکراو شایستە بوو، ھەروەھا کۆرەکە ی جعفر الباقر پێشەوا بوو و فەقیھێکی زیرەك بوو و بۆ ئیمامەت شایەن بوو.

ھەروەھا کۆرەکە ی جعفر الصادق یەکێکە لە زانایە پایە بەرزەکان و لە پێشتر بوو بۆ ئیمامەت لە ئەبو جعفر المنصور، کۆرەکەشی موسا زۆر پایەدار بوو و زۆر زانا بوو و لە پێشتر بوو بۆ خیلەت لە ھاپون الرشید و ئیدیکە ی وەکو ئەوانەش ھەبووینە وەك ئەوانە بەقەدر و پێز خانەدان.

کۆرەکەشی موسی الرضا زۆر پایەدار و زانایەکی گەرەو و قسەکانی زۆر جیگایی خۆی کردۆتەو لە دەروونی خەلکیدا، مأمون لە بەرگەورەیی ئەم کەلە پیاوێ کردیە وەلی عەھدی خۆی، لە سالی (۲۰۳) ی کوچی وەفاتی کردو.

کۆرەکەشی، کە ناسراو بە الھادی قەدر گران و خانەدان بوو.

ھەروەھا کۆرەکەشی ھەسەن بن علی العسکری رحمہم اللہ تعالی.^۱

۱- سیر أعلام النبلاء ۱۳/ ۱۲۰- ۱۲۱

سەبارەت بە ئىمامى دانزەھەمىنىش وتوئەتى: ئەو محمد مەھدىيە، كە گومان دەبەن خەلەفە و حوجەيە و خاوەنى پۆزگارە و خاوەنى سىردابە لە سامەرا، كە زىندە و نامرئە تا دەرنەچئ، كە دەرىشچو و زەوى پەر دادگەرى دەكات، ھەر وەك، كە پىشتەر پەر زولم و ستم بووبو، ئىمەش سوئند بە خوا ئەو ھەمان پىي خۆشە، ئەو (٤٧٠) سالە^١ چاوەرپى دەكەين و وتراشە، كە ئەو ھەي پەوانەي لای ناديارىكت بكات مونصيف نەبوە لەگەلت چ جاي ئەو ھەي پەوانەي لای شتىكى ئەستەمت بكات! ئىنصافىش شتىكە دەگمەنە پەنا بە خوا لە نەفامى و ھورپنە.^٢

بەردەوام بوونی شیعەى دوانزە ئىمام لەم سەدەىدا

ئىمامى شیعەى لەم سەدەىدا ئەو دەولەتەى بنیاتی ناو:

جیھانى ئىسلامى تەفاعولى كرد لەگەل تەزوى شیعەگەرايەتى پاش ئەو ھەي، كە گەيشتە دەسەلات لە ئىران و نىزامى شای پوو خاند.... دەزگاكانى راگەياندى شیعەى دوانزە ئىمام توانیان خەلكىكى زۆر لە موسلمانان ھەلبخەلێتن لە تەرحى ئەمروياندا، لەمەشدا دەزگاكانى راگەياندى پۆزئاواش پىشتى گرت و یارمەتى دا، خومەینى توانى زۆر لیژانە پۆلىكى فیللوى بنوئى، لیژەدا چەند نوسەر و پۆزنامەنوس و بانگخوازىك ئەوانەي لە سەر ئەھلى سوننە حیسابن لایەن گىرى خومەینیان كردو سۆزىيان بۆ جولائ وەسفیشیان كرد بەو ھەي، كە وەك شىخ الإسلام ابن تیمیە و محمد بن عبدالوھاب و عبدالحمید بادیس و محمد بن علی السنوسى و حسن البنا موحەددیدو و چاكسازە.

ئەم راپۆرت و نوسراوەش كەوتنە زاكیرەى میژوو بوو ھۆیەكیش بۆ بە فەرپۆدانى زۆر حەقیقەت بۆ چەند سەدەىكى موسلمانان بۆیە وام بینى و وام بەباش زانى وەكو ئامۆزگارێك بۆ ئوممەت و نەو ھەكەنى پوونى بكەمەو، كە خومەینى درێژە پیدەرى قوتابخانەى شیعەى دوانزە ئىمامیە، كە خاوەن بیروباوەرپىكى گەندە و لارییە لە پىبازى خودا، بەناو شوپشە ئىسلامیەكەى و كۆمارە ئىسلامیەكەى تەنھا خەنجەرپىكى ژەھراویە

١- مەبەست پۆزگارى ئىمامى زەھەبیە، كە تپیدا ژیاو، لە سالى (٧٤٨) ى كۆچى وەفاتى كردو.

٢- سیر أعلام النبلاء (ب/٣/ ١٢٠)

هیناویه تی بدات له هەر هەڵدانیک بیه وی بە دڵسۆزی تەتبیقی شەریعە تی خوا بکات، بە لکو جیهان ئەو کارە ی بۆ شۆرشی ئیسلامی پەخساند بۆ ئەوە ی وێنە ی ئیسلامی ساف و بێگەرد بشیوین ئەوە ی، که **پێغەمبەر ﷺ** هیناویه تی.

بە و پێیە ی، که دەوڵە تی ئێرانی سەری هەڵدا له جیهانی ئیسلامی و بیروباوەرە گەندو پیسە که ی خۆ ی له ئەفریقایا و ئاسیا و کۆمارەکانی سەر بە اتحاد السوفیتی و باکوری ئەفریقا و ئەوروپا و ئوسترالیا و ئەمریکا بلۆک کردە وەو زۆریش له خەلکی پەش و پوتی موسلمانان ئەوانە ی تیگە یشتن و زانستییکی ئەوتویان نیە و باش له حەقیقە تی ئەمری خۆیان ورد نەبۆینە وە، ئەوا کاریگەر بوون بەم بانگە شە یە بۆیە بە باشم زانی بیروباوەری قدیس خومەینی و ئەوە ی له دوا ی هاتوون پوون بکە مە وە بۆ ئەوە ی نە وە کان ئاگادار بکە ینە وە له و قوتابخانە شەیتانییە ی، که بونیاتی ئوممە تی گۆپری و پوکاندیە وەو، بەردەوامیش و بە بێ ماندو بوون درێژە دەدا بەم کارە بە دو نە گریسە.

له و بیروباوەرە گەندانە ی، که ئیمامی خومەینی له کتێبە که ی الحکومة الإسلامية دا باسی کردووە ئەوە یە، که دە لێ: له شتە گرنگ و پێداویستیهکانی مەزەهبی ئیمە ئەوە یە، که ئیمامە کانمان مەقام و پلە و پایە یەکیان هە یە که هیچ فریشتە یەکی نزیك و هیچ **پێغەمبەرێکی** خاوەن پە یام نایگاتێ.^۱

ئە مە دان پیا نانێکی پوون و ئاشکرایە لە وە ی شیعی ی دوانزە ئیمام ئیمامە کان گە وەرە ترو بە پێتر دە گری له **پێغەمبەرە کان**، ئە مەش که مەزەهبی غولاتی پە وافیزە کانە له حوکم دان بە سەر گە وەرە پیاوانی ئیمامەکانی سوننە.

عبدالظاهر البغدادی و توویە تی: پە وافیزە توند پە وە کان گومان دە بەن، که ئیمامە کان باشتەرن له **پێغەمبەرە کان** ئیمەش دە زانین، که ئە مە پوچوو نا پە وایە.^۲
قازی عیاض و توویە تی: بە پێی و تە ی پە وافیزە توند پە وە کان، که و تووانە ئیمامە کان باشتەرن له **پێغەمبەرە کان** ئە و بێ گومان کافر بوونە و بە کافریان دادە نیین.^۳

۱- الحکومة الإسلامية لا ۵۳.

۲- أصول الدين لا ۲۹۸.

۳- الشفاء ب/۱ لا ۲۹۸.

شیخ الإسلام ابن تیمیة: وتویه تی: ره وافیزه کان دوانزه ئیمامه کان به باشتر داده نین له پیشینه یه که مه کانی موهاجیر و نه نساره کان، توند پرده کانیشیان ده لئین: هه تا باشترن له پیغه مبه ره کان.^۱

محمدی کوری عبدالوهاب وتویه تی: هه ره یه کی که سی که به باشتر بزانی له پیغه مبه ره کان یان بلای وه که یه کن نه واکافر ده بیته، نه مه ش ئیجماعی زانایانه، که باسیان لیوه کردوه.^۲ به راستی بیروباوه پرو دیده شیعه که یه خومه ینی سه رچاوه که یه، چه ند ماموستایه که، که له پیشه خوی بوونه و هه ره نه وان نه و ریبری لاری و گومرایه یان داهیناوه، نه و کتیبی الکافی للکلینی و کتیبی الاحتجاج للطبرسی و جگه له وانه ش زور به گه وره داده نی و له کتیبه کانی زور به باشه باسی حسین النوری ناگر په رست ده کات، که خاوه نی کتیبی فصل الخطاب فی اثبات تحریف کتاب رب الاربابه، هه روه ها ده بینی، که کتیبیک پشت راست ده کاته و به ناوی دعاء علی صنمی قریش که مه به سستی نه بو به کرو عومه ره، هه ره له ناو نه و کتیبه باسی نه و دوو شیخه ده کات، که کتیبی خویان ده ستکاری و تحریف کردوه و چه ند ته فسیرکی باطینیش ده کات بو چه ند ئایه تی که له وانه خوی گه وره ده ره رمویته: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ (النساء: ۵۸) ده لئیت: خوی گه وره فرمان به پیغه مبه ره که یه ده کات، که ئیمامه ت بگه ریخته وه بو نه هلی خوی، که مه به ستیان عه لیه و، نه ویش له سه ریه تی بیگه ریخته وه بو نزیکه کانی، به لام بیروباوه ری سه باره ت به هاوه له کان، نه واک بیروباوه ری شیعه ی دوانزه ئیمامیه، که هیچ شیعه یه که ویلایه تی نیه، نه گه ر رقی له دوژمنه کانی نه بیته وه، وه که نه بو به کرو عومه ره نه وانه ی به چاکه ش شوینیان که وتوون هه تا پوژی دوی.

خومه ینی وتویه تی: ده بی پشت له و پیاوانه بکه ن و حاشایان لی بکه ن و له بری نه مانه ش پرو بکه نه دوانزه ئیمامه که هه تا به جوړیک خومه ینی به په وای ده بینی، که

۱- منهاج السنة ب/۱ لا ۱۷۷.

۲- الرد علی الرافضة ب/۱ ۲۹.

۳- مسألة التقريب بين أهل السنة والشيعة ب/۲ لا ۲۳۷.

۴- مسألة التقريب بين أهل السنة والشيعة ب/۲ لا ۲۳۷. له و به شه زور سودم له و کتیبه وهرگرتووه.

نویژکه ر له کړنوشه کې بللئ: الإسلام ديني، ومحمد نبي، وعلي والحسن والحسين — که هژماره یان دهکات هه تا دوايي — اُئمتي بهم اُتولي ومن أعدائهم اُتبرأ.^۱

هه روه ها تانه و ته شهر له هاوه له کانیش ددات، چونکه وا گومان ده بهن نه وان پیچه وانه ی نه و نایه ته یان کرده، که باسی ئیمامه تی عه لی دهکات و ده لئیت: **پیغمبر ﷺ** له حه جی مال ناوایی له شوینیک به ناوی غه دیرخه م عه لی ده ست نیشان کرد وه ک حاکمیک له دواي خوی، هر له و کاته وه دووبه ره کی دزه ی کرده نیو هاوه له کان.^۲

کتیبه کې خومه ینی، که ناوی الحکومة الإسلامية یه وهی تریشی پره له لاپیوون له ریگای راست، چونکه خومه ینی بیروباوه په کې وه ک بیروباوه په ی په وافیزه کانه نه گهر توند تریش نه بی، خومه ینی پیس وه فات کردنی کاری ده کرد بو نه وهی به زور شیعه گهری به سر گه له کې بسه پیئنی و ده وله ته که شی هه لسان شو پر شه که یان هه نارده کرد، له مه دا شیعه کان زور پشتیان به مراوه غه و درو هه لڅه له تاندن به ست، نه و شیعه مؤدیرانه هیه جیاوازیه کیان نیه له گه ل شیعه کانی دویئنی له مه ر مراوه غه و فرت و فیل و زیاده پوی.

هه روه ها پشت ده به ستن به ریبری^۳ توقیه بو کو کردنه وهی خه لکی له دوری خویان ئیستاش له گه لم به بو و ته یه کی خومه ینی، که له یه کی له وتاره کانی وتویه تی: خه لکی یه ک له خوتان دوور مه که نه وه و، تومه تباریان مه که ن جاریک به وهابی و جاریک به کوفر، چونکه نه گهر نه و شیوازه تان به کار هیئا کی له ده ورتان ده میئنی؟^۴

بویه خومه ینی فهرمانی به حاجیه ئیرانیه کان کرد، که له گه ل نه هلی سوننه دا نویژ بکه ن، نه مه ش وه ک توقیه یه ک و فیل کردنیک له خه لکی، هه روه ک، که سر کرده کانی شیعه نویژیان له پشت ده کردن و پاشان نویژه کانیان ده کرده وه، نه مه ش یه کی له زانایانی نه و سرده مه ی خویان ناماژه ی پیکردوه، که بوغز و رق و قینی شیعه له سره موسلمانان به تایبه ت نه هلی سوننه گه یشتوته ئاستیک، که خوین و ناموسیان حه لال بکه ن و له

۱- الخميني تحرير الوسيلة ب ۱ لا ۱۶۹.

۲- الحکومة الإسلامية لا ۱۳۱

۳- ریبری: واته: مبدأ

۴- فرق معاصرة للخواجي ب ۱ لا ۲۶۲.

ماله كانى خويان هه پره شه له ناسايشيان بکهن، جا بوى هه يه ئه وهى سالى ١٤٠٧ کۆچى کرديان گه وره ترين شاهيد بيٽ له سهر بوغزو کين و رقيان، کاتيک له هه ره مى خوا کرديان له نزيك مه ککه نزيكهى (١٥٠) هه زار کهس خوييشانيان کردو هيرشيان کرده سهر مالى خوا، که له مه دا ده يانويست پيلانيکى زور ترسناک بهينه دى، که به پياو ژنه وه دروشم و وينه ي گه وره که يان به رزکردبو وه ده يانويست بيته ناو هه ره م و تيكيش گيران له گه ل موسولمانان و پاسه وان هه کان، که کوشتاريکى زورى لى که وه ته وه، له هه جى سالى ١٤٠٩ ش به دارو ده سته به کرى گيرا وه كانى خويان راگه ياند بو ئه وهى ماددهى (متفجر) له ده ورى هه ره مى مه ککى دابنين ئه مه ش له پوژى (٧) ي (ذى الحجة) بوو، که زور له و حاجيانه ي هاتبوونه ئه و شوينه پيروزه بو به جيھينانى هه جيان بوونه قوربانى.^١

سه باره ت به سزادانيشيان بو ئه هلى سوننه له ئيران ئه و عبدالله محمد الغريب له کتيبه کهى اهل السنة في ايران جوړه ها شيوازي سزاو هه ت و کوشتنو ده ست دريژى کردنه سهرناموسى باس کردوه، ليږه ته نها ئاماژه به هه نديک له و شيوازو سزاو کوشتنانه ده که ين، که ئه و به د ناوانه له ئيران به رامبه ر ئه هلى سوننه کردويانه

١- به ستنه وهى پييه کان به گوريس وليدانيان به قامچى.

٢- به ستنه وهى ده سته کان له دواوه دانانى به نديکراو له سوچيکى به نديخانه که و، پرشتنى ئاو به سهرى، يان نه وت کردنه بنيه وه، ئه و شيوازه يان له گه ل ژماره يه ک موسولمانان به کاره يناوه.

٣- به ستنه وهى به نديکراو وليداني له شويني جياجيا له جه سته کهى بگره له ده قامچى تا سه دويه نجا... تا پانزه پوژ ئه م ليدان و کوتانه يان بوکراوه.

٤- به نديکراوه که يان له ته ويله ي ئاژه لان به جيده هيشت هه تا ده مرد.

٥- جوړيکى تر له جوړه كانى سزادان ئه وه بوو، که پيستی سهر يان که ورده کردو کون کونيان ده کرد له گه ل کون کردنى چاو به ئاميرى کونکه ر، پاشان سوتاندنى به زيندويى، هه روه ها پارچه پارچه کردنى ئه ندامه كانى و هه لکيشانى نينونه کانيشى.^٢

١- سهرچاوهى پيشو ب ١ لا ٢٦٣

٢- اهل السنة في ايران لا ٥٤.

ئەمەش مشتیکە لە خەروانیك، ئەوان زۆر ھاوەلەكان دەبوغزێنن و لە قورئانیش بەگومانن و تانە و تەشەریش لە سوننە دەگرن، جا چاوەڕێی چ لەوانە بکەین؟؟!

بەپاستی ھەموو ئەو ھەولانەى ئەنجام درا لەمەپ نزیک بوونەو ھى سوننە و شیعە پوچەل بوویەو، چونکە خیلاف لە نێوان ئیمە و ئەوان لەئەصولە نەو ەك فروع.

بەھێچ جۆریکیش سوننە و شیعە پیکەو ە یەك ناگرن، مەگەر یەکیکیان دەست بەردارى بیروباو ەپەكەى خۆى بێت.

زانایانى شیعە حەزبان لێیە لەگەڵ ئەھلى سوننە لێك نزیک ببەو ە بە مەرجیک، ئەگەر ئەھلى سوننە جوین بە ھاو ەلەكان بەدەن و بیروباو ەپە پوچەكەى ئەوان ھەلێگرن، ھەر ئەمەشە، كە شیخ مصطفى السباعي لە ئەزمونەكەى لەگەڵ ئەم بابەتە لەگەڵ یەكێك لە شیخەكانى شیعە عبدالمحسن شرف الدين الموسوى گەياندە ئەنجام، چونکە مصطفى السباعي زۆر گەرم و گۆپ بوو بۆ بیرۆكەى نزیک بوونەو ەو پەيوەندى زۆر بەستا لەگەڵ سیاسەتمەدارو ئەدیب و بازرگانەكان و پەیمان و قسەى ھەنگویناویان زۆر پێدا ، لە سەروى ھەموانیشەو ە شیخ عبدالمحسن الشيعى، كە ئەویش زۆر بە گەرمى باو ەپى بەو نزیک بوونەو ەپە ھەبوو، ئەو شیخ موسەو ەپە كتیبیكى دەرھێنا لە بارەى ئەبوھوریرە، كە پێبوو لە جنیودان ھەتا ئەو ەى تێدا بوو، كە ئەبوھوریرە دوو پوویەكى كافربو ەو، **پێغەمبەرىش** ھەوالی داو ە، كە یەكێكە لە ئەھلى ناگر.^۱

مصطفى السباعي دەلێت: سەیرم بە ھەلۆیستی عبدالمحسن ھات لە بارەى قسەكەى و كتیپەكەى، كە ئەمە ھەلۆیستیکە بەلگە نادا لەسەر حەزلییوون لە نزیک بوونەو ەو لە بیرکردنى پابردو ە.^۲

ئامانجى شیعەش لە مەسەلەى نزیک بوونەو ە ئەو ەپە، كە ھەلیان بۆ بڕەخسى بۆ ئەو ەى لە زەوى سوننیەكان بیروباو ەپیان بلۆپكەنەو ەو ، بەردەوامیش بن لە تانە و جنیودان بە ھاو ەلان و ئەھلى سوننەش بێدەنگ بن لە پوون كردنەو ەى حەق، ئەگەریش پەوافیزەكان

۱- السنة ومكانتها في التشريع للسباعي لا ۹.

۲- سەچاوەى پێشو لا ۱۰

گوئیان له دهنگی حه قیش بوو ئەوا توپه دهبن و به ده می خویان هاوار ده کهن، که یهک پیزی ئیسلامی له مه ترسی دایه.

ئەزمونی شیخ موسی جارالله:

موسی جارالله خه لکی تورکستانه قازانیه و روسیه، یه کیکه له هه ره شیخه گه وره کانی روسیا، ئەمهش له کۆتایی عه هدی قه یسه ری و سه ره تایی حوکمی سو فیه تی بی باوه ر، له روسیا خاوه نی وشه ی سه ره تاو کۆتابوو له کاروباری موسلمانان، که ژماره یان زیاتر له سی ملیۆن که سه، پاشان گه رده لولی شو عیه ت هه لی کوتایه سه ریان و به هۆیه وه له ولاتی خۆی دوور که وته وه، زۆر نووسین و کتیبی هه یه و زۆر له نیوان هیندو حیجازو میسرو عیراق و ئیران هاتوو چۆی کردوه، به خۆی له باره ی خۆی ده لی: ئەگه ر ده ست به رداری باوه ره که م بووبام ده م توانی بیه نو سه ری روسیای یه که م و بیه یه کی که له سه رکرده کانی، به لام من به دنیا ناخیره تی خۆم کری...

ئەو زانا به پیزو به حورمه ته شاره زایه کی زۆری هه بوو له زمانی فارسی و تورکی وته ته ری و پووسی و له زمانی عه ره بیه هه مه پرسه، چونکه شاره زای ئوصول و سه رف و نه حو بوو په وان بیزیه کی قول و به رفراوانی هه بوو، ئەگه ر هه ر باب ته یکی زمانی عه ره بی له پیشی باس بکرا، ئەوا یه که سه ر وه لامی ده دایه وه، که له قورئاندا هه یه یان ناو چه ند جار یه پیی ده گوتن هاتوه و له فلانه سو په تیه، چونکه زۆر شاره زا بوو.

ئەو زانا به پیزه ویستی ئوممه ت له سه ر یه ک وشه کۆبکاته وه، ئەه لی سوننه و شیعه ش یه ک بخت، که له مه دا هه ولکی زه به لاحی سه رف کرد، سه ره تا ده ستی کرد به دی راسه کردنی کتیه کانی شیعه و زۆر به گرنگیه وه مو تالای ده کردن، هه روه ک خۆی باس ده کات، که مو تالای (أصول الکافی وفروعه) و (من لا یحضر الفقیه) و (وائی) و (مرآة العقول) و (بحار الأنوار) و (غایه المرام) و چه ند کتیه یکی تری زۆر یه جگه له م کتیه بانه

۱- مسأله التقريب بين السنة والشيعة ب ۲ لا ۲۰۱

۲- مجلة المجمع العلمي العربي ب ۴ لا ۲۶۶.

۳- مسأله التقريب بين السنة والشيعة ب ۲ لا ۲۰۱

پاشان سەردانی شوینە شیعه‌کانی کردووە زیاتر لە حەوت مانگ تیا دا ماوە تەو، کە سەردانی پەرستگا و مەشاهیدەکان و قوتابخانەکان و مەحافیل و حەفەلاتەکانی کردووە و لە خوشی و ناخوشی لە مائەکان و حوجرە و مزگەوتدا ئامادە ی بازنە ی وانەکان بوو ، پۆژانی (محرم) یش چوویتە نەجەف و هەموو ئەو شتانە ی دیو، کە شیعه دەیکەن وەك ماتەمێك لە پۆژی عاشورا.

ئەو زانا بە پێزو بلیمە تە گەیشتە ئەنجامیکی زۆر راست و پەوان ئەویش کتیبەکانی شیعه هەمووی یەك پان لە سەر چەند شتیك، کە ئوممەت ناتوانی بەرگە ی بگری و پیکیش کەوتوو نە لە سەر چەند شتیك، کە ئوممەت پێی رازی نیە و بەرژە وەندی ئیسلام نایخوای، بەلکو زۆربە ی دژی بەرژە وەندیەکانی ئوممەت، پاشان چەند شتیکی بەدو خراپیان تێدا یە، کە نە دەبا لە و کتیبە شیعیانە هەبێ و گومانیش ناکرێ ئەمە بیروباوەری ئیمامەکان بێت ، کە ئەم قسانە نە عەقل و نە وێژە قەبولی ناکا، پێو پاگەندە ی پیکە وە ژیانیشیان لە گەل ئەهلی سوننە تەنها ئاگری دوژمنایەتی بەهێز دەکات، ئیستا پێویستە لە سەر زانایە موحتەمیدەکانی شیعه ئەم جۆرە بیروباوەرانی دەربەینن لە و کتیبانە بۆ ئەوێ لە دڵەکان تووی بەرپێتە وە ، ئەگەریش وەنە کەن ئەو قسەکانیان هەلیت و پەلیتە و ئەو کۆنگرانە ی دەبیەستن تەنها بۆ دوژمنایەتیە.

شیخ بەچاو وەردبێنیە کە ی و زانستە چپو پەرە کە ی وای بینی، کە پەخنە گرتن لە بیروباوەری شیعه دەستیپیکێ قوناغی یە کگرتنی دڵەکانی ئوممەت، کە بەبێ ئەمە یە کگرتن نایە تەدی.

شیخ دلی پێ خەفەت بوو لە و شتە خراپ و بەدانە ی بەدی کرد لە کتیبەکانی شیعه، یە کە م هەولیش، کە سەرفی کرد لە مەسەلە ی پیکە وە ژیان و نزیک بوونە وە چاوپیکە وەتی بوو لە گەل شیخی شیعه محسن الامین لە تاران، کە لە نیوانیان و ت وێژ کرا، پاشان شیخ موسی وەرە قەیه کی بچوکی پێش کەش کرد ، کە ئەم خالانە ی خوارە وە ی لە نیو تۆمار کرابوو.

۱- دەبینم مزگەوتەکان لە ولاتی شیعه کەس نوێژی جەماعەتی تێدا ناکات، کاتەکانی نوێژیش موارعات ناکرێ و نوێژی جومعەش هەر بە تەواوەتی وازی لێهێنراوە، هەروەها دەبینم، کە مەشاهیدەکان و قەبرەکان لە لای ئێوە دەپەرستێ، هۆی ئەمانە چنە ؟

۲- نابینم له نیو منداڵان یان خویندکاران یان له نیو زانایان یه کێك هه بێ قورئانی پیروزی له بهربیت یان له به چاکی بتوانی بیخوینی، دهبینم که وازتان له قورئانی پیروژ هیناوهو، هوی چیه ولاتتان گه یشتۆته پلهیه کی زۆر نزم؟، هوی ئەم هه موو ئیهمالیه چیه؟ ئایه له سهرتان پتویست نیه له نوسینه کانتان و خویندن گاکانتان و مزگه وته کان گرنگی به قورئان بدهن؟

۳- پووت و په جالی ئافرهت و هه تک کردنی حورماتی ئیسلام له شه قامه کانی ولاته کان گه یشتۆته سنوریک، که مرۆڤ جگه له ولاتی ئیوه نه بێ ههستی پی ناکات!.

میژووی ئەم نامه یه ش له ۱۹۳۴/۸/۲۶ زاینی بوو، پاشان نامه یه کیشی نووسی بۆ زانا کانی نه جه فو هه ر هه مان نامه شی نارد بۆ زانا کانی کاظمیه.

له و نامه یه دا نووسی بووی: ئەمه چه ند مه سه له یه که پیشکه شی مامۆستایانی نه جه فی ئه شرف ده که م به سوپاسه وه، به هیوای سود لی وه رگرتن به دلێکی پاک و راستگویانه، که هه مووی حه زو خواسته له پیکه وه ژیان و یه کخستنی هه ردوو جیهانی ئیسلام: جیهانی شیعیه ی ئیمامی وجیهانی ئه هلی سوننه و جه ماعه هیوام وایه له لایه ن هه موو مامۆستایان وه لامی هه بیت، یان هه ریه که به ته نیا پونکردنه وه یه کی پوون و په وان بدات و به دهستی خووشی واژووی له سه ر بکات، له نامه که دا باسی له هه ندیک مه سه له ی ترسناک کردبوو، که له کتێبه کانی شیعیه دا هه یه، که ریگره له به رده م ئوممه ت بۆ ئه وه ی بیه وی یه ک بگرییت، له وانه:

۱- کافرکردنی هاوه لان.

۲- ناردنی له عه نه ت بۆ سه ده ی یه که م.

۳- ته حریف کردنی قورئانی پیروژ.

۴- له کتێبه کانی شیعیه حوکه مه ته ئیسلامیه کان و قازی و زانا کان به تاغوت له قه له م دراون.

۵- هه موو کۆمه له ئیسلامیه کان کافرن و نه فره تینه و ده چنه نیو ناگر ته نها شیعیه نه بێ.

۶- له کتێبه کانی شیعیه جیهادکردن به بێ ئیمامی خویان و گوێرایه لی کردنی وه ک گوشتی مردارو به راز حه رامه، که سیش شه هید نیه ته نها شیعیه نه بێ، شیعیه ش ئه گه ر له سه ر جیی

خوښى بمرى شههیده ، نهوانه ی له پیناوی خواش دهجهنگین له غهیری شیعه نهوا به په له ده پون بوناو ناگر.

پاشان شیخ نه و مهسه لانه ی ، که له کتیبه باوه پ پیکراوه کانی شیعه نقل کردبوو به شیخه کانی شیعه ی راگه یاند ، که نه وشه ش مهسه له یه بیروباوه پیکری جهخت کراوه له لایان ، نایه هیچ هیوایه که هه یه بو یه کگرتنی وشه ی موسولمانان له جیهانی ئیسلامی له کاتیک نه مه بیروباوه پری شیعه بیټ ؟

نایه پاش نه و جوړه بیروباوه په هیچ شوینه واریک ده مینى له دلى نهوانه ی عه ودالى یه کگرتن و نزیک بوونه وهن ؟ نایه کاتیک نه وه بیروباوه پری نوممه تی ئیسلام بیټ هیچ ریگایه کی له به رده م ده مینى بو سهرکه وتن له دواپوژدا ؟

پاشان چهند مهسه له یه کی تری جگه له وانه له لاریبووه کانی شیعه باس کردو ، پاشان وتی: فهرمون ماموستا به ریژه کان وه لām بده نه وه بو نه وه ی ئیسلام بیټه یه که وشه و ، موسلمانانیش کوبینه وه له سهر کیتابی خوا ، شیخ سالتیک زیاتر چاوه پروانی وه لāmى کرد ، به لām که سیان وه لāmیان نه بوو ، ته نها موجه ته هیدی گوره ی به سره نه بیټ ، که هه لسا بوو به کارى خو ی و هه موو وه لāmه کانی دابوو له کتیبک ، که له (۹۰) لاپه ره زیاتر بوو ، که هه مووی تانه و ته شه ربوو له سه ده ی یه که م و توندپره و تربوو له کتیبه کانی تری شیعه له جنیودان ، ئینجا شیخ موسی جارالله کتیبه به ناوبانگه ی نووسی و ناوی نا (الوشیعة فی نقد عقائد الشیعة) تیایدا وتی: من به مه به رگری له شهره فی نه و نوممه ته و حورمه تی نه و ناینه و سه ده ی یه که م ده که م و ، ده یکه مه پیویسته یه کیش له سهر خو م و هه موو تاکه کانی نوممه ت.^۱

نه و شیخه به ریژه له سالى ۱۳۶۹ هـ وه فاتى کرد هه زاران رحمت و به زه یی خوا برژیت به سه ری و خودا له گه لیدا کو مان بکاته وه له گه ل پیغه مبه ران راست گو یان و شه هیدان و پیاو چاکان.

۱- بروه: کتیبی (الوشیعة) لا (۳۹) له راستیدا له مهسه له ی نزیک بوونه وه (تقریب) باشرم نه خویندوته وه له په یامیکی جامیعی به ناوی (مسألة التقريب بين أهل السنة والشیعة).

بۆيەش ئەو ھا درېژەم بەم باسەدا، چونكە لە سەدەي ئەمرو شيعە ترسناكيەكى زۆرى ھەيە، بە جۆريك، كە ھاوپەيمانە لەگەڵ نوصەيرەكان لە سورەو، حزبى ئەمەلىش لە لوبنان، بەنەينيش ھاوپەيمانە لەگەڵ جولەكە و فەلەكان بۆ لەناو بردنى ئەو ئوممەتە بەپێزو گەرەيە، ھەر ھەمەن ئاگام لە گرنكى دانىكى زۆر ھەيە، كە بە باكورى ئەفرىقىا و باشورەكەي دەدەن بۆ ئەو ھەسەلاتيان بگاتى و كارىشى بۆ دەكەن بۆئەو ھەي خانە خوئيە كۆنەكەيان بگەرێننەو.

لەمە غريبى ھەرەبى سەرکەوتنەيان بەدەست ھيئا بەو ھەي چەند گەنجىكان لە جەزائير مەشق پێكردو لەو ولاتى تونسش ھەر كارىگەريان تێكردو ھاوپەيمانيشيان بەست لەگەڵ لىبىيا ، لەئامانجە ئىستراتىجەكەيان لە جەنگى عىراقدا.

بەلكو جەخت كراوەتەو لە ھەبوونى كۆمەلەك، كە ژمارەيان كەم نىە لە كورپانى باكورى ئەفرىقى لە ئيران بۆ ئەو ھەي لە سەر دەستى ماموستا و شىخەكانيان پى بگەن، پاشان بەو ھزرە ژەھراو بەگەرێننەو ولاتى الفاتحين العظام كە لەمەدا بە پێكخستنكى وردو بە نەينەكى تەواو كارىيان بۆ كرد.

ئەو پوداوە خويناو ھەي جەزائيريشيان بە ھەل قۆستەو لە نىوان ھوكمەت و برا موسولمانەكان، كە راگەياندى ئىرانى سۆزو خۆشەويستى خۆى بۆ بزوتنەو ھەي ئىسلامى لە جەزائير نیشاندا، جا زۆر جار لە براكانمان ئەو راگەياندى ساختە و فىلاو ھەي كارى تێكردن.

ھەريەكەك دەيەوئ لە كورپانى ئەم رابوونە پۆشەنپىرى و زانىارى خۆى زياد بكات لەم بابەتەو بە بگەرێتەو بۆ ئەو كتيبەي، كە سعيد الحوى نوسيو ھەي بەناوى (الخمينية شذوذ في العقائد والمواقف) ھەر ھەمەن كتيبى أحمد عبدالعزيز الحمدان بەناوى (مايجب أن يعرفه المسلم عن العقائد الروافض الإمامية).

خوای گەرەش دەفەر مویت: ﴿سَسْأَدْرُجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ٤٤ وَأَمْلِي لَهُمْ إِنْ كِدَى مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ القلم.

سەي ھەم: شيعەي ئىسماعىلى: پاش مردنى ئىمام جعفر بن محمد الصادق شيعە بوون بە دوو

کۆمه له :

کۆمه لێک ئیمامه تی دا به کورپه که ی موسی الکاظم ئەوانه ش شعیه ی دوانزه ئیمامین ، کۆمه له که ی تریش ئیمامه تی موسی الکاظم ی پەت کردەو وە و تی : ئیمامه ت پاش جعفر بۆ ئیسماعیلی کورپه تی ، هەر له و کاته وە ئە و کۆمه له ناسرا به شعیه ی ئیسماعیلی .

عبدالقادر البغدادی له باره ی الإسماعیلیه وتویه تی : ئەوانه ئیمامه تیان پالداوه ته لای جعفر و گومانیش ده بن ، که ئیمامه ت له دوا ی ئە و بۆخوی و ئیسماعیلی کورپ ی بیّت .^۱

شه هرستانیش وتویه تی : ئیسماعیلیه کان به وە جیا ده کرێنه وە له موسه و بیه وە و شعیه ی دوانزه ئیمامی ، که ئیمامه ت ده دهنه پال ئیسماعیلی کورپ ی جه عفر ، که کورپه گه وره یه تی و له سهرتا ئە و بۆ ئە م ئیمامه ته ئاماژه ی بۆ کراوه .

ده لێن : جعفر الصادق ژنی به سهر دایکی ئیسماعیل دانه هیئانه وە و ، هیچ که نیزه یه کیشی نه کرپوه ئە مه ش وه ک سوننه تیکی **پیغه مبری** خوا ، که ده رحه ق خه دیجه ی کردو عه لیش ، که ده رحه ق فاطیمه ی کرد .^۲

جا ئیسماعیلیه کان یه کیکن له گروپه کانی شعیه و ، خویان ده دهنه پال ئیسماعیلی کورپ ی جعفر الصادق و زۆر ناوی تریشیان هه یه که پێی ناسراون ، له وانه الباطنیه ، بۆیه ش ئە وها ناو نراون ، چونکه وتویه نه : هه موو ظاهر یك باطن یکی هه یه و هه موو ده قیكیش ته ئویلیکی هه یه ، هه روه ها قه رامیته شیان پیده گوتری : ئە م دوو نازناوه زیاتر له عیراقدا پێی ناسراون ، هه روه ها له خوراسان پێیان ده وتری : التعلیمیه والملحدّه به لام ئە وان هه ز ناکن به م نازناوه بناسرێن ، به لکو ده لێن : ئیمه ئیسماعیلین ، چونکه به م ناوه جیا ده کرێنه وە له گروپه کانی تری شعیه .^۳

۱- ترسناکی مه زهه بی باطینی : ئە ی برای به پێزم بزانه ، که مه زهه بی باطینی له و هۆکارانه بوو ، که ئوممه تی دارزاندو شه که تو ماندوی کردو ، ئە هله که ی تووشی جۆره ها بیروباوه پری پوچ و گهند کرد ، که ئە م بیروباوه پنه له بنه پره ته وە بنیاتنرا بوو له سهر

۱- الفرق بین الفرق لا ۶۲ .

۲- الملل والنحل ب ۱ لا ۱۹ .

۳- الملل والنحل ب ۱ لا ۱۹۲ .

فەلسەفەى كۆن و ئوصولى ئىلحادى، جا كەم عەقلەكانيان فریوداو ئەوانەش، كە هیچ بەشیکیان نەبوو لە مەنەهە جى خواىى مەتین، خاوەنى ئەو مەزەهە پوچە لەدژى ئىسلام و موسولمانان هاوپەیمانیان بەست لەگەڵ جولهكە و فەلەو تەتەرەكان، كاتىك بەهیز بوون دەولەتى بەحرینیان داگیرکردو كەوتنە خوین پشتن و دزى و تالان و دەست درىژى كردن بۆ سەر خەلكەكەى، كە ئەوەى بیخوینىتەوە یان ببیستى موچركى پىدا دادىت و سەرى سپى دەبى لە تاو ئەو تاوانە گەورانە، هەر ئەوەش نا، بەلكو هەلیان كوتا سەر حاجیانى مالى خواو أبوطاهر الجنابى كاری زۆر خراپ و درىژى كرد بەرامبەر حاجیهكان، كە ژمارەیهكى زۆر لەو حاجیانەى كوژران لە بىرى زەم زەم ناشت و هەندىكیشى هەر لە حەرم و مزگەوتى حەرام ناشت.

كاتىكیش، كە لە باكورى ئەفریقا دەولەتەكەیان دامەزراند ئەوا بیروباوەر پوچەكەى خۆیان دیارو ئاشكرا كردو دەستیان كرد بەكوشتنى زانایان و ئەهلى سوننەیان سەرشۆرو زەبوون كرد، ئەمەش كە دواتر دەیزانین و باسى لیۆه دەكەین.

العلامة البغدادى دژایەتى كۆمەلى باطینى سەبارەت بە ئىسلام و موسولمانان كورت و پوخت كردۆتەو و تویەتى: خوا بەختەو ەرتان بكات، بزانی، كە زەرەرى باطنیهكان لە سەر موسولمانان بەگشتى گەورەترە لە زەرەرى جولهكە و فەلەو ئاگر پەرستەكان، بەلكو گەورەترە هەتا لە دەهریهكان و زۆریەى كافرەكانى تر، بەلكو زەرەریان گەورەترە لە (دجال)، كە لە ئاخىرى زەمان بەدیار دەكەوێ، چونكە ئەوانەى گومرا بوون بە بانگەشەى باطینى لەكاتى بەدیاركەوتنى بانگەوازەكەیان هەتاوێكو ئەمڕۆ زیاترە لەوانەى، كە بەهوى (دجال) وە لەكاتى بەدیاركەوتنى گومرا دەبن، چونكە فیتنەى (دجال) كاتەكەى لە چل پۆژ تیناپەرى، بەلام كارە بەدو خراپەكانى باطنیهكان ژمارەیان لە ژمارەى دەنكى لم و باران زیاترە^۱.

إبن كثیر باسى لەخراپەكانیانى كردو، یەكێك لە توند پەرەكانیان كە ناوى أبوطاهر الجنابى الباطنية كاتىك گەیشته مەككە سەربازەكانى مالهكانیانى بەتالان بردن و خوینى

هه لال کردن جا له ده وروبهری مه ککه و دۆله کانی و له مزگه وتی هه رام و ناو که عبه حاجیه کی زۆری کوشت ، نه میره که شیان أبوطاهر به نه فرهت بی له لایه ن خوا له بهرده رگای که عبه دانیشته ، له کاتی که خه لک له بن دهست و پیی بهرده بوونه وه ده کوژان له مزگه وتی هه رام و له مانگی هه رام له پۆزی ته رویه که پۆزیگه له پیروژترین پۆزه کان دهیوت:

أنا الله وبالله أنا أنا أخلق الخلق وأفنيهم أنا

جا خه لکی له بهری هه لده هاتن و خویان هه لده واسی به پهرده کانی که عبه ، به لام ئه م کاره هیچ دادی نه ده دان و به و شیوهیه ده کوژان، به لکو که ته وافیان ده کرد له کاتی ته واف کردنیان ده کوژان، هه تا که ده لئ: کاتی که نه و نه فرهتیه ئه وهی کردی کردی به حاجیه کانی مالی خوا، که لیبۆوه فرمانی کرد ئه و کوژاوانه بنیژن له بیری زه م زه م، زۆربه شیان هه ر له هه ره م له شوینی خویان نیژان، نه و نه فرهتیه قوببهی زه مزه میشی پوخاند و فرمانیشی کرد ده رگای که عبه له بنچینه دا هه لکیش و پهرده کانیشی لیبکه نه وه له نیوانه خویان پارچه پارچهی بکه ن...^۱ هه ندیک له زانایان ژماره ی ئه و که سانه ی کوژان دیاریان کردوه ، که ده گاته (۱۲) هه زار که س هه ندیکیش ده لئ: ده گاته نزیکه ی (۳۰) که س^۲ ئه مه ش میژووه که ی ده گه ریته وه بۆ سالی (۳۱۷) کۆچی.

به لام سه بارهت به وهی، که ئایه که ی مه زه بهی باطینی سه ری هه لداوه ئه و زانایان له م بارهیه وه رایان جیاوزه ، هه نیک ده لئ: له سالی (۲۰۵) کۆچی، هه ندیکیش ده لئ: سالی (۲۵۰) کۆچی جا به پیی نه و نهینیه ی، که فه رز کرابوو له سه ر شوین که وتوانی نه و مه زه به ئه سته مه سالی دروست بوونیان به شیوهیه کی ورد دیاری بکری، ئه گه رچی وته ی زانایان زیاتر له سه ر سالی (۲۰۰) ی کۆچیه ، جا پاش بلاوبونه وه ی ئیسلام و عه ریز بوونی ئه هله که ی و کوژانه وه ی ئاگری ئاگرپه رسته کان و پووخانی جوله که کان و، نه مانی بتی بتپه رستان و، دۆرانی ئوممه تی خاچ په رستی، هه سادته دلی ئه وانه ی، که له ئیسلام ده رچوون ته قاندو سوتاند ، بۆیه به نهینیه کی زۆر ورد پیلانیان داده ناو خویان خه نیکرد

۱- البداية والنهاية ۱ لا ۱۶۰

۲- كشف الأسرار الباطينية لا ۳۹، سیر اعلام النبلاء ب ۵ لا ۳۲

به‌وه‌ی جنیو به ئیسلام و نه‌هله‌که‌ی بده‌ن و ئالای شه‌یتان و حیزبه‌که‌ی بلّند بکه‌ن ، بۆ هینانه‌دی ئه‌و ئامانجه پیس‌و‌نزمه چهند قیناعیکیان کرده سهر بۆهینانه‌دی ئه‌و ئامانجانه‌ی مه‌به‌ستیان بوو له‌وانه :

۱- پشت به‌ستنیان به ته‌ئویل کردنی ده‌قه‌کان، ته‌ئویل کردنیك، که پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌بوو، که ئیسلام برپاری له‌سه‌رداوه‌و‌فه‌رمانی پیکردوه .

۲- دیارخستنی مه‌زه‌بی شیعه‌گه‌رایه‌تی له‌گه‌ڵ زانیانیان به‌وه‌ی، که مه‌زه‌بی شیعه‌گه‌رایه‌تی زۆر تیک ناکاته‌وه له‌گه‌ڵیان، به‌لام ئه‌وان نه‌گه‌ر هیچ پێگه‌یه‌کیان نه‌دیده‌وه بۆ چوونه ناو ئیسلام نه‌وه لایان ئاساییه‌ خوایان بده‌نه پال مه‌زه‌بی شیعی و ده‌ری بخه‌ن، ئه‌و مه‌زه‌به‌ش دروست بووه، هه‌روه‌ک، که‌غه‌زالی بۆمان باس ده‌کات و ده‌لیت: ئه‌و مه‌زه‌به له‌ کۆبونه‌وه‌یه‌ک دروست بوو، که پیک هاتبوون له‌ کورانی ئاگرپه‌رست و ئه‌و بی باوه‌رانه‌ی که له‌ گاورو بته‌په‌رسته‌کان پیک هاتبوون، که پێیان ده‌وترا: المزدکیه، هه‌روه‌ها له‌ کۆمه‌لیکی تریش له‌ گاوره‌ فه‌یله‌سوفه‌ کۆنه‌کان، وه‌ک زاد الدیلمی و هه‌ندیک له‌ پاش ماوه‌ی خوره‌میه‌کان و جوله‌که‌کان، که پیاویک به‌ناوی نادوشنۆ کۆی کردنه‌وه بۆ نه‌وه‌ی به‌ فروفیڵ و ته‌له‌که‌بازی بینه ناو ئیسلام، چونکه ئه‌وان وتیان: به‌راستی محمد زال بۆته سه‌رمان و ئاینه‌که‌ی ئیمه‌ی بوده‌ل کردۆته‌وه‌و، خه‌لکیکی زۆری هه‌یه شوینی که‌وتون، که ناتوانین به‌رانگیزیان بینه‌وه‌و ناش توانین نه‌وه‌ی له‌ ده‌ستی موسوڵمانانه به‌ شمشیر به‌ده‌ستی بێنین ، چونکه به‌هیزن و سه‌ربازیان زۆره، هه‌روه‌ها ناتوانین به‌گفتوگۆ و توێژ به‌رامبه‌ریان ببینه‌وه، چونکه زاناو بلیمه‌ت و زیره‌کیان زۆره، هیچ پێگا چاره‌یه‌کیش نیه ته‌نها په‌نا بردنه به‌رفیڵ و ته‌له‌که‌بازی نه‌بیّت، پاشان پێککه‌وتن له‌سه‌ر دانانی چهند فرت وفیلیک و دانانی چهند پیلانیک بۆ نه‌وه‌ی ئامانجه‌کانیان بێننه‌دی.

بۆ هینانه‌دی ئامانجه‌کنیان یه‌کیک له‌ هۆکاره‌کانیان چوونه ناو موسوڵمانه‌کانه له‌ پێگایی شیعه‌گه‌رایه‌تی له‌سه‌ر مه‌زه‌بی رافیضة، ئه‌گه‌ر چی ئه‌و باطنیانه ره‌وافیزه‌کان به‌ نه‌هلی گومرا داده‌نن و ده‌لێن: ئه‌وانه له‌ هه‌موو که‌س که‌م ژیرترن و له‌ هه‌موو که‌س رایان سه‌خیف تره‌و زۆر خۆش باوه‌رین و زۆر به‌په‌له‌ باوه‌ر به‌درۆ ده‌که‌ن، له‌ هه‌موو که‌س ساویلکه‌ترن له‌ باوه‌رکردن به‌ پیاویه‌تی درۆو شتی پرۆپوچ و تورپه‌هات، به‌و خۆپالدانه

بۆلایان خۆیان شاردهوه بۆ ئهوهی بگه نه خه لکه ساده و ساویلکه کان، که پواله تیان (رفض) بوو باطنیشیان کوفریکی تهواو بوو، ههروهک غه زالی و چه ند زانایه کی تر باسی لیوه کردون و ده لێن^۱: ئیمامیه کان وهک پیره وێک وانه بۆ باطنیه کان، ئه و پاشه کردنه ش پاشه کردنیکی مه عقوله، چونکه ئه وهی تیبینی ده کری نزیك بوونه وهیه کی زۆر ههیه له نیوان باطنیه کان و رافضة کان^۲

إبن کثیر له پووداوه کانی سالی (۲۷۸) ی کۆچی دا وتویه تی: له و سالداه قرامیطة کان، که گروپیکن له گاوره بی باوه ره کان و شوینکه وتهی فارسه کانن ده ستیان به جوله کرد، که بیروباوه ریان به **پیغه مبه رایه تی** زه رداشت مه زدک ههیه، ئه وانه حه رامه کانیان حه لال کرد، ئه وانه هه ریه ک دۆل بکوئی بۆ شتی ناوه روا و پڕوپوچ ئه و شوینی ده که ون، زیاتریش مل که چی (روافضة) کان و له پێگای ئه وان ده چنه ناوشتی پڕوپوچ و نا ره واه، چونکه له هه موو که س گه مژه ترن و پیشیان ده وتری: الإسماعيلية له بهر خۆدانه پالیان بۆلای إسماعیل الأعرج ی کوری جعفر الصادق^۳.

ب - بیروباوه ری پوچی باطنیه کان: به راستی ئه وهی شاره زای کۆمه لی باطنیه کان و مه زه به کانی بیّت ئه و دژایه تیه کی زۆر پوون و ئاشکرا به دی ده کات، ئه وه ش ده گه ریته وه بۆ ئه هلی ئه و گروپه باطنیه پیسه بۆ ئه وهی ئه و قسه و باسانه ی له لای خه لکی له سه ریان ههیه هه مووی یه ک نه بیّت و (تضارب) ی هه بیّت، به م هه لۆیسته ئه وهی بیانه وی پره تی ده که نه وه و ئه وهی بیانه ویش ده یکن، بنچینه ی مه زه به که شیان هه مووی له سه ر درۆو حیه و فروفیّل بنیات نراوه، مه زه به که یان له سه ری پییه کانی خۆی پانا وه ستی، مه گه ر به و هه مه په نگیه زۆره نه بیّت، بۆیه غه زالی وتویه تی: ئه وشتانه ی له باره ی مه زه به ی باطنیه کان باس مان لیوه کرد - بی گومان - واده خوازی که گواستنه وه لیانه وه یه ک نه بیّت و په رته وازه یی تیدابیّت، چونکه ئه وان به یه ک جوړو شیواز قسه له گه ل خه لکیدا ناکه ن، ئامانجیشیان له مه دا فیّل کردنه، جا بۆیه قسه یان هه مووی یه ک نیه و گواستنه وه ش له

۱- فضائح الباطنية لا ۳۷

۲- پروانه: کتییی: فرق معاصرة للعواجی

۳- البداية والنهاية ب ۱۱ لا ۶۱.

مەزھەبەكەيان ھەمووی ۋەك يەك نىيە.^۱

ھەر بۆيە بۆ لىكۆلەر دەرەكە ۋى، كە بىروباۋەرى باطنىيەكان پىك ھاتوۋە لە كۆمەلە ئەفكارىكى گۇراۋو لاپى بوو لە چەند مەزھەبىكى جىاۋاز، كە ھەمووی تىكچون و لادان و جىاۋازى و شىپرزەبىيە، ھەندىك جارىش بەلگە بە فەرمودەى ھەلبەستراۋ درۆ دىننەۋەو ئايەتەكانىش لە مانا پەۋاكەى خۆى لادەدەن و دەردينن.

بىروباۋەپەكەشيان دەگەپىتەۋە بۆ چەند خالىك:

۱- ئىنكارکردنى بوونى خودا.

۲- پەتكردنهۋەى ناو وسيفەتەكانى خودا.

۳- گۇپىنى شەرى پىغەمبەران و پەيامبەران.

۴- ئەۋىستانەى، كە ئەنجامى دەدەن ھەنجهتيا نەۋەيە، كە ئەۋان خۆ دەدەنە پال(آل البيت) و خۇشيانيان دەۋىت، يان شتى نوئ دىننەكايەۋەو، توانايەكى ئىجگار سەيرىشيان ھەيە لە دروستکردنى دروشم و ھەلبەستانى درۆ.

بابەتەكەش زۆر لەۋەفراۋان ترە، لەۋ كىتبانەى، كە لەۋ باسەۋە بەسوودن كىتیبى فضائىح الباطنية للغزالي و فرق معاصرة للعواجي.

تەۋرەنى سىيەم : بانگەۋازى باطنىيەكان لە باگورى ئەفرىقىيا

أبو عبدالله الشيعى

ۋا رېكەوت ۋلاتى يەمەن بېيىتە چەقىك بۇ بانگەۋازى شىيەى ئىسماعىلى، چونكە دوور بوو لە بەر چاۋى دەۋلەتى عەبباسى، ھەر لەۋى بە نھىنى دەستيان كرد بە ئامادەكردنى ھىزى سەربازى، كە دەبىتە زەخىرەى دوپۇژيان، سەركردايەتیش پياۋىك لە يەمەن گرتىە دەست پىي دەوترا: رۆستەمى كورپى ھەشەب كە توانى ھەندىك لە فارسەكان لە دەورى خۇى كۆپكەتەۋە، كە دژى موسلمانان بوون، بەلام رۆستەم ۋاى بىنى، كە زەۋى پۇژئاۋا زۆر بە پىتە بۇ چاندنى شىيەگەرايى، ھەر بۆيە لە يەمەن دوو پياۋى لە ئەنسارى خۇى بەناۋى سوفيان ۋە لەۋانى نارد بۇ تەرابلس و تونس بۇ بلاۋكردنەۋەى مەزھەبى شىيەى، جا توانيان بە ئەفكارەكانى خۇيان ھۆزى بەرانس تىۋەگلىنن، كە ھۆزىكى بەھىزو خاۋەن دەسەلات بوون، كە دەچوون بۇ دامەزراندنى ۋلاتىك لە پۇژئاۋا لە سەر پىپرەۋى ئەدارىسەكان لە ئاخىرى پۇژئاۋا، ھەرۋەھا ئەغالىبەكان، كە پايتەختەكەيان تونس بوو.

لەۋانەى، كە ابن الحوشب لە يەمەن ھەلىبژاردن: أبو عبدالله الشيعى حسن بن أحمد بن محمد زكريا الشيعى بوو، كە خەلكى صەنعاء بوو، بۆيە ابن حوشب ئەۋ پياۋەى ھەلبژارد، چونكە سىفاتى سەركردەى لى بەدى دكردو زانستىكى زۆرىشى ھەبوو، زۆر زىرەك و لىھاتو بوو توانايەكى سەيرى ھەبوو لە ھەلس و كەوت كردن لەگەل خەلكى، أبو عبدالله الشيعى ۋا دادەنرى، كە دامەزىنەرى فىعلەى بۇ دەۋلەتى عوبەيدى لە پۇژئاۋا، ابن حوشب لە پاش مردنى ھەلەۋانى ۋ ئەبو سوفيان، أبو عبدالله الشيعى نارد بۇ مەغرىب و پىي و ت: ھەلەۋانى ۋ ئەبو سوفيان زەۋى كەتامەيان لە ۋلاتى مەغرىب ئامادە كردو، ئىستاش ئەۋان مردن، كەسىش ۋەك تۆ بۇ ئەۋ شوپنە گونجاۋنى، بۆيە بە پەلە پرۆ بۇ ئەۋى، چونكە شوپنىكە بۇت خۇش ۋ ئامادە كراۋە.^۱

لە نىۋان سالى ۲۸۸ تا سالى ۲۸۹ كۆچى أبو عبدالله الشيعى ئەۋ پياۋە بلىمەت و موراۋىغ

۱- بېروانە: كىتەبى: موسوعة المغرب العربي ب ۲ لا ۵۷ دكتور عبدالفتاح الغنيمي

و فيلّ بازه گەيشته مەككە، گەرا لە دواى وەفدى مەغارىبەكان، كە هاتبون بۆ حەجى مالى خوا توانى حاجىبەكانى كە تامە بناسى و، خووشى لىيان نزيك كرده وە بە وەى، خووى بە پياويكى دیندارو زانا نیشاندان و، توانى جىي خووى بكاتە وە لە ناو دلى شىخەكانى كە تامە و لە گەلشیان گەراو بە جورىك واى حالى كردن، كە مەبەستى مىسرە بۆ ئە وەى مندالەكانیان فير قورئان خویندن بكات، لە رىگا پىيان وت: وەرە لە گەلمان بۆ مەغریب، بەلام رەزەمەندى نیشان نەدا، پاشان بە سیاسەتە فىللوپەكەى لە گەلیان پوشت و داواپەكەى بەدى هیئان، هەتا لە قەیرەوان لایاندا بۆ ئە وەى لە خالى لازو بگەرى لە دەولەتى ئەغالیبەكان و زانیارى كۆبكاتە وە لە سەر بە هیزترین ھۆزو زانینى ئە و ھۆكارانەى بەسودن بۆ چوئە ژورە وەى ولاتى مەغریب، پاش ئە وەى دلتیا بوو، كە بە هیزترین ھۆز لە مەغریب كە تامیەكانن، برپارى دا بچیتە ئىكجان، كە شوینىك بوو، كە وتبوو چیاپەكى دژوارو سەخت، زانى كە ئە و شوینە شوینى ھۆزى سەكتاتەپە، كە تیرپەكن لە ھۆزى كە تامیەكان^۱، ابو عبدالله خووى بە مامۆستایەكى پەرەردەكەرو خواناس نیشان داو، رىگای زوھدى گرتەبەر هەتا دلىانى داگیر كردو، بە پياويكى ماقول ناوى دەرکرد، ھۆزگەلێك لە بەربەرەپەكان پوویان تىكرد، ئەویش ھەلسا بە گۆش كردنیان بە مەزھەبى شیعی و تىی گەیاندن و فیرى كردن، پاشان چوو ھەتا ناو كاروبارى سیاسەت و نيزامى حوكم و پۆلى حوكم كردن بە شورا، حەقى بە عەلەویەكانیشدا، كە لە ھەموو كەس لە پىشتەرن بۆ وەرگرتنى حوكم.

بە ھۆى ئە و ستەمەى، كە دەولەتى ئەغالیبەكان لە خەلكیان دەكرد ھەندىك ھۆز وەلامى داعیەى شیعیان دایە وە، كە وایان زانى زۆر دلسۆزە، لىرە لە گەل ئەغالیبەكان پوو بە پوو بوونە وە پویدا، أبو عبدالله الشیعی چوو بۆ ناو قەلایەكى بەھیز لە چیاى تۆپاس لە شوینى تازروت لە وى لیدانى یەك لە دواى یەكى ئاراستە دەكرد بۆ دەولەتى ئەغالیبەكان و ھەروا بلاوكرنە وەى زولم و ستەمەكانیان و پوونكرنە وەى ئە وەى، كە حوكمیان لە ئىسلام و شەریعەتى خوا دەرچوو، ھەروەھا ھەلسا بە وروژاندنى چەند رقوقینەپەكى كۆن لە نىوان

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۲ ۵۶.

دەولەتى ئەغالېبەكان و ھەندىك ھۆز، بەلئىنىشى دا بە پياوھەكان و سەركردەى ھۆزى كەتامە، كە دواپۇژ و دەولەت وپىگىرى بۆ ئەوانە، جا ھۆزەكان ھەموو سەريان بۆ دانواندو شوپنەكانىش يەك لە دواى يەك دەپوخان و توانى غەنىمەتىكى زۆرىش بگىت، گروتىن بۆ شوپن كەوتوھەكانى زيادى كرد، ئەوھى يارمەتیشيدا لە ھەلۆھشانەوھە لاوازى دەولەتى ئەغالېبەكان نوقم بونيان بوو لە راپواردن و خوۆش گوزەرانى، لە لايەكى تىرىش بىزارى خەلكى بوو لە ئەمىرە ستەمكارەكانيان، ابو عبدالله موكرى و ئازايەتى و توانستى سياسى و كەفائەى سەربازى نىشان داو وای كرد ئەوانەى دەوروپەرى لەسەركردەو سەربازگەكان متمانەى پىيكەن ، ئەمەش ئەوھى پىبەخشى ، كە كاتى ئەوھەتوھە بۆ كەشف كردنى بانگەوازەكەى بەوھى دوعاى پەزنامەندى بۆال البيت النبى بكات، كە بەم زووانە بە ديار دەكەوى و حوكم دەگىتە دەست.

بەو پىيە ابو عبدالله الشيعى توانى دەست بگىت بە سەر ھەموو خالە جەنگىەكان لە نىوان قەلاكەى لە چىاى تۆراس ھەتا پايتەخى ئەغالېبەكان.

لەسەرەتايى مانگى جمادالاولى لە سالى ۲۹۶ى كۆچى بەرامبەر سالى ۹۰۹ زاینى شوپنى الأدریس پووخواو وکەوتە ژێر دەسەلاتى ابو عبدالله الشيعى ئەو شوپنەش كلىلى چونە ژوورەوھى قەپرەوان بوو، كە پايتەختى سياسى ولات بوو، ھەر بە پەلە زياد الله الأخير لە مانگى جمادالاولى لە سالى ۲۹۶ چوو بۆ مىسرو ابو عبدالله شيعى چووھ ناو قەپرەوان.^۱ ابو عبدالله لە ميانى ئەو سەركەوتنە گەورەيەى لەسەر دەولەتى ئەغالېبەكان بەدەستى ھىنا رايگەياند، كە ئىمامى حەقىقى موسولمانان عبیدالله المہدیە و ھەر لەو زووانە دەگاتە ولاتى مەغرىب و دادگەرى و يەكسانى دابىن دەكات ، ھەندىك لە ھىزى ئەغالېبەكان چوونە ریز ھىزەكەى و ژمارەى ھىزەكەى گەيشتە ھەزار شەركەر بۆ ئەوھى بەرگرى لە مەزھەبى شيعەى ئىسماعیلیەكان و دەولەتى نوێ بکەن، زانراویشە لە مێژوو، كە خەلكى رەشو پووت و نەزان بەسەركەوتنەكان ھەلدەخەلەتین و واگومان دەبەن، كە ئەو كەسەى سەركەوتووە ئەو حەقە ، لە گەل پروپاگەندەيەكى بەھىزى شيعەكان وسەركەوتنە

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۲۵ ۶۰

به رچاوه كانيان و باوه پكردنى خه لكى به مه هدى چاوه پروان كراو، خه لكى به سهر كرده و سهربازوه وای لیهات هیچ راو بیرو بۆ چون و عه قلی نه بی، به لكو وهك ئامیره كان بیټ له جی به جیكردندا، ابو عبدالله الشیعی هه ولی دا پشت ببه ستی بۆ بلاو كرده وهی مه زه به كهی به پرپیاگه نده و میزگرد بۆ ئیقناع كردنی زانایانی ته هلی سوننه و جه ماعت وهك عثمان بن سعید الحداد، به لام كاتیك ئیقامه ی حوجه یان له سهر خوی و شوین كه وته كانی كرد، هیچی له ده ست نه ما، بۆیه برای عبدالله الشیعی ابوالعباس له پایته ختی باكوری ته فریقیا هیزی به كار هیئا بۆ ریشه كیش كردنی مه زه بی ته هلی سوننه و جه ماعت و، له گه ل زانایانی ته هلی سوننه جوړه ها ته شكه نه ی دان وهك لیدانى فیهه كان به قامچی و برینی زمانی هه ندیكیان و مل په لدانیا و پارچه پارچه كردنی له شی هه ندیكیان و له خاچ دانى فیهه كان و ده ست به سهر داگرتنی مال و سامان و خه لكیان له سهر زگ و پشت پاكیشاو فرمانیان به دارو ده سته كانیا كرد، كه به پی به سهریا بكه ون، لیږه كیشی مه زه بی توندتر بوو، ده ولته تی تازه له دایك بوو شله ژاو ابو عبدالله الشیعی هاته ناو كیشه كه و موناظره ی قه ده غه كرد بۆ ته وهی كیشه كه بپړینیتته وه و برایه كه شی له ویلایه تی قهیره وان لا دا.

به راستی ابو عبدالله الشیعی سهر كه وتنی به ده ست هیئا له قایم كردنی كۆله گه كانی حوكم له قهیره وان به هوی سهر كرده كانی هۆزی كه تامه به تاییه تیش گه وره كه یان غزویه بن یونس و برایه كه ی و قه ومه كه ی، ابو عبدالله الشیعی بانگهیشتی عبیدالله المهدي و قاسمی كوری كرد بۆ ته وهی بینه قهیره وان، عبیدالله له شامه وه خوی ئاماده كرد له شوینى سه لمیه بۆ میسرو له ویش بۆ به رقه و له ویش بۆ طرابلس، كه خوی به پوشاکی بازرگانه كان شار دبووه، چه ند به سهرهاتی درویشی گپراوه ته وه له سهر رزگار بوونی له كار به ده ستانی دوه له تی عه باسی، به لام له ریگا له لایه ن بنی مدرار، كه ته میره كانی سجماسه بوون به دیل گیرا.^۱

له سالی (۲۹۷) ی كوچی به رامبه ر سالی (۹۱۰) ی زاینی ابو عبدالله الشیعی توانی سوپایه ك ئاماده بكات و ده ولته تی بنی مدرار بروخینى و عبیدالله المهدي و كوپه كه شی له به ندیخانه

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۲ ۶۵

پزگار بکات، له پښتای گه پانه وهشی سوپا به لای تاهرت تیپه ری و دهوله تی بنی روستمیان له سالی (۲۹۷) ی کوچی به رامبه ر سالی (۹۱۰) ی زاینی له ناو برد به و پییه مه غریبی ناوړاست هه تا ته لمه سان بوو به دهوله تی عوبه یدی.

جا عبیدالله المهدی نیعلانی دروست بوونی دهوله تی فاطمی کردو، نیسبه تی ولاته کهشی دا پال فاطیمه ی زه هرا کچی پیغه مبه ری خوا بو هه لڅه لتاندنی خه لکی و گومړا کردنیان. به ره به ره دهوله تی فاطمی هه ولی ددا بو نه هیشتن و پروخاندنی دهوله تی عه بباسی به تاییه تی پاش نه وهی کۆتاییان به دهوله تی بنی میدرار هیئا له سه جلماسه و دهوله تی روستم له تاهرت و دهوله تی نه غالبه کان له نه فریقیا (تونس)

به یعه تی عبیدالله المهدی له قهیره وان له سالی (۲۹۷) ی کوچی به رامبه ر سالی (۹۱۰) ی زاینی بوو، ویلایه تی ابو عبدالله الشیعی پاش نه وهی (۱۰) سال به رده وام بوو کۆتایی پیهات، هه روهك هه ندیک میژوونوس باسیان لیوه کردوه.^۱

هه روهك سروشتی هه موو شوړه شه کان عبیدالله المهدی توانی ابو عبدالله الشیعی و برایه که ی ابوالعباس و غزویه بن یونس و هه موو نه وانیه له گه لیان بوون له ناویان بیات به چه ند پیلانیکی بهك له دوا ی بهك.

نه مهش به هه مان شیوه تیبینی کراوه له دیراسه کردنی میژووی کۆن ونوی، نه ویش که نه و دوست و برادرانه ی ته قوایان نیه و له خوا ناترسن، نه و ته نها چه ند به رژه ونديهك و پییره کی گه ند کوی کردونه ته وه بو نه وهی له پشت یه کتری بن، نه مهش که پرویدا له شوړشی فرنسی له سالی ۱۸۷۹ زاینی و شوړشی جه زانیری و، شوړشی سوری و میسری و لیبی و عیراقی.

بۆم ده رکهوت، که نه مه سوننه تیکه له سوننه ته کانی خوا له سه ر کۆمه لگا کان ((من أعان ظالماً سلطاناً الله عليه)) خوا ی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نُولِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا

يَكْسِبُونَ﴾ الأنعام: ۱۲۹

۱ - موسوعة المغرب العربي لا ۷۰

۲- زور گه رام نه م فه رموده یه م به م بیژیه نه دیته وه. وه رگپښ

میژوو نووسه کان باسیان کردوه، که خیلایک دروست بوو له نیوان عبیدالله المهدي و أبي عبدالله الشيعي له سهر ئه و مال و سامانه ی عبیدالله المهدي چنگی که وتبو، هه ندیکیش وا ده لێن، که ابو عبدالله الشيعي گومانی هه بوو له عبیدالله المهدي، که مه هدی چاوه پروانکراو بیٔ.

خاوهنی موسوعة المغرب العربي دکتۆر عبدالفتاح مقلد الغنيمي هه ردوو هوی باس کردوه،^١ به بی ئه وهی یه کیکیان په سند بکات، پاشان به رگری کردوه له نه سه بی **عوبه یدییه کان** و له سهر بیرو بۆچونی خوی نه سه بیان ده گریته وه سهر فاطمة الزمراء و هیژیکیکی توندیشی کردۆته سهر ئه وانه ی، که تانه وته شهر، له نه سه بی **عوبه یدییه کان** ده دن به وهی، که جوله که نه، یان ئاگر په رستن، ئه وانه ی به وه تۆمهت بار کردوه، که دوستی خیلایه تی عه بباسینه له به غدا، یان خیلایه تی ئه مه وی له ئه نده لوس، هه ردوو خیلایه تیش هیژیکیکی دژواریان کردۆته سهر نه سه بی **عوبه یدییه کان**.

ده لێم: به راستی ابن کثیر رحمه الله، که نه قلی وته ی زانیانی کردوه له البداية والنهاية له باره ی تانه وشه ر دان له نه سه بی **عوبه یدییه کان** ئه و به لگه ی به هیژتره و سه نه ده که ی پته و تره و، زاناته به حه قیقه تی ده ولته کان و دامه زینیه ریان و زۆر به راست گوئی و ئه مانه تیکی بی سنور زانیویه تی و قسه کانیشی زۆر پوون و ناشکرایه، به لام ابن الأثير جه ختی نه کردوه به لام نه سه بی بۆیان جیگیر کردوه، به بی ئه وهی ئاماژه بکات ئه مه ش له کتیبی الكامل في التاريخ^٢. ابن الأثير ناسراوه به خوش ویستنی شیعه، ابن تیمیه له کتیبی الفتاوی جه ختی کردۆته وه و به راشکاوی وتویه تی: که نیسه ته ی ئه وان بۆ فاطیمه جیگیر نیه و راست نیه، ئیستاش ئه وه شایه دی ئه و میژوونوسه به پیزه یه ابن خه له کان، که ده لێ: موحه قیقه کان په تی ده عواکه ی ده که نه وه له باره ی نه سه ب و ده لێن، که ئه وانه ی به نه سه ب خو ده ده پال فاطیمه و به فاطیمه کان ناسراوان ئه وه ته نها پرپاگه نده یه، به لکو له په چه له کیکی جوله که ن به ناوی سه لیمه، که له شام هه نه، باوکیشی نازناویکی هه بوو ناسرا بوو به القداح، چونکه چاوپرێژ بوو کلی له چاوان ده کرد، عبیدالله له سالی

١- بڕوانه: موسوعة المغرب العربي لا ٧٠

٢- بڕوانه: الكامل في التاريخ ب ٥ لا ١١٧

(۳۲۲) کۆچی له ناچوو، له پاشه خۆی نهوه کهی موعیز توانی دهست به سهر میسر دا بگریت.... مولکی **عوبهیدییه کان** نزیکه ی دوو سه ده بهرده وام بوو ههتا، که پالّهوانی ئیسلام صلاح الدین الأیوبی توانی له سالی (۵۶۴) کۆچی له ناویان ببات و هه موو شوینه واری **عوبهیدییه کان** پامالی و کۆتایشی به شه پونه گبه تیه کانیاں هیئاو خوی گه وره به هوی نه وه وه بهنده کانی خۆی له کۆلی نه وانه کرده وه.^۱

هه رچۆنیک بێت کرده وه و بیروبا وه په کانیاں به لگه ده دا له سهر نه وه ی، که نه وه ی موسولمانان له په چه له کی پیغه مبه ری پیرو زو زانایه خواناس و پاکه کان و فه قیه ه هه لێژارده کان دوورن له و قسه سوک و ناشیرینانه و نه و کارو کرده وه قیزه ونانه، خودی خۆم من پام وایه، که ابو عبدالله الشیعی بۆی ده رکه وت، که عبیدالله المهدي بۆ مولک و ده سه لات چلێسه و هه روا زۆرداره و هه ول بۆ سه ره وه ری خۆی ده دا، ابو عبیدالله ویستی له و شوینه لای بدات و هه ولیشی دا له ناوی ببات، کاتیکی ویستی ده وره به ره که ی خۆی با وه په یینی، که نه و که سه نه و مه هدیه چا وه پروان کرا وه نیه، که پیشتر با سی بۆ ده کردن، به لام عبیدالله المهدي له وی خیراتر بوو توانی کۆتایی به دوژمنه کانی بهینی، سه باره ت به نه سه به که شی پاستر وایه، که ته نها پروپاگه ندیه و، هیچ په یوه ندیه کی به نه هل و به یته وه نیه، نه وه ش، که له با سکردنی ژیا نی ده یسه لمین إن شاء الله.

۱- فرق معاصرة ب ۱ لا ۲۸۹.

ته وهره‌ی چواره‌م: خلیفه‌ی شیعی رافیزی یه‌که‌م عبیدالله المهدي

۲۹۷-۲۲۲/۹۱۰-۹۳۴.

پیش‌ه‌وا ذهبی باسی ژبانی عبیدالله المهدي له سیر‌أعلام النبلاء کردوه و تویه‌تی: عبیدالله باوکی محمد یه‌که‌م خلیفه‌ی خه‌واریجه عوبه‌یدییه باطنیه‌کانه، که ئیسلامیان سه‌راوژیر کردو ئیعلانی ره‌فضیان کردو مه‌زه‌بی ئیسماعیلیه‌که‌ی خو‌یان به‌دیار نه‌خست و بانگ‌خوازه‌کانی خو‌یان بل‌اوکرده‌وه بۆ سه‌ر لی‌شواندن و گوم‌پاکردنی شاخ نیشنه‌کان.^۱

له‌باره‌ی نه‌سه‌بیشی و تویه‌تی: موحه‌قیقه‌کان له سه‌رئه‌وه‌ن، که نه‌سه‌بیان ناگه‌رپته‌وه بۆ فاطیمه و نه‌وه‌ی باسی ده‌که‌ن ته‌نها پروپاگه‌نده‌یه، چونکه کاتیک ابن طباطبایا له‌باره‌ی نه‌سه‌بی له موعیزی پرسی و تی: به‌یانی بۆت دینمه‌ ده‌ری، بۆ به‌یانی کۆمه‌له‌ زیریکی فرپیداو، دواتر نیوه‌ی شمشیره‌که‌ی له کالانه‌که‌ی ده‌رهینا، و تی: نه‌وه نه‌سه‌بی منه و فرمانیشی کرد، که زیره‌که به‌تالان بیه‌ن، پاشان و تی: نه‌وش ره‌چه‌له‌کی منه.^۲

موفتی لبیا شیخ طاهر الذاوي رحمه الله له‌باره‌ی ژبانی عبیدالله المهدي و تویه‌تی: دامه‌زیننه‌ری ده‌وله‌تی عوبه‌یدییه و یه‌که‌مین حاکمیش بووه تیادا، به‌خوی له بنچینه‌دا عیراقیه و له سالی (۲۶۰) کۆچی له کوفه له دایک بووه، خوی له شاروچکه‌ی سه‌لیمه شاردوته‌وه، که له باکوری شام بنکه‌ی ئیسماعیلیه باطنیه‌کانه، هه‌ر له وکاته‌ی له دایک بوو هه‌تا، که له سه‌لیمه جیگیر بوو نه‌وانه به‌ناوی سعید بن أحمد بن محمد بن عبدالله بن میمون القداح ناسرابوو.

له شوینی سه‌لمیه بنکه‌ی ئیسماعیلیه‌کان علی بن الحسین بن أحمد بن محمد بن إسماعیل بن جعفر الصادق کۆچی دوا‌یی کرد، ئیسماعیلیه‌کان چه‌ند مه‌زاریکی نه‌ینیان بۆ دورت کردو، برپاریشیان دا ئیمامه‌تی بگوازنه‌وه له نه‌وه‌ی إسماعیل بن جعفر الصادق بۆ کوره‌که‌یان به‌نیکاحی روحی^۳، پاشان و تی: نه‌وه ره‌چه‌له‌کی عبیدالله المهدي و ره‌چه‌له‌کی

۱- بروانه: سیر‌أعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۴۱

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو ب ۱۵ لا ۱۴۲.

۳- تأریخ الفتح العربي فی لبیا لا ۲۵۳

ئەو عوبەيدىيە، كە پال دەدرېنە لای.

پاش ئەوھى عبیداللە المەھدی دۆژمنەکانى لە ناو برد وىستى لە قەيرەوان مەزھەبەكەى
بلاوبكاتەو، پاشان بۆ باكورى ئەفرىقىاش بىبات، بەلام دېدەوانى زانايانى ئەھلى سوننە و
جەماعە پىيان لى گرت و بەرپەرچيان داوھو، خەلكيشيان قەناعەت پىكرد بەوھى، كە
دەولەتى **عوبەيدىەكان** دەولەتلىكى كافرەو دوورە لە شەرىعەتى ئىسلامى، لە نىوان
عوبەيدىەكان و ئەھلى سوننە چەند شەپكى توندو دژوار پووى دا، عبیداللە المەھدى پۆشت
بو مەھدیه پاش ئەوھى، كە مال و سامانىكى زۆرى سەرف كرد لە دامەزاردنى،
عوبەيدىەكان لە باكورى ئەفرىقىا ھىمنى و ئارامى لەژيانيان نەما لە بەر توندو سەختى ئەو
بەرگريەى زانايانى ئەھلى سوننە پىشەوايەتيان كرد لەدژيان، شارەكان بەزەبرى ھىز
چۆكيان دا، عبیداللە بىرى كردهوھ بۆ مىسر بچىت و، چەند شاللاويكىشى بو برد، بەلام
بەرامبەر لە شكرى عەباسىەكان دۆراندی، كە مۇنس الخادم پىشەوايەتى دەكرد.

لەھەموو ھىرشەكان خەتەرناكتر بۆ سەر مىسر ھىرشى سالى (۲۲۱) كۆچى بوو، كە
عەباسىەكان توانيان راي بگرن بىوھستين و ئەوھش بەھۆى ھەول و ماندووبوونى محمد
الأخشيدي.^۱

عبیداللە بەردەوام بوو لە حوكم كردن ھەتا، كە لە سالى (۲۲۲) كۆچى لە ناوچوو تەمەنى
شەست و دوو سال بوو دەولەتەكەشى بىست و پىنج سال و چەند مانىگ تەمەنى بوو.
لیرەوھ تىبىنى دەكەين، كە ھۆزى مصاميد و كەتامە پشتگىرى دەولەتى عوبەيدىان كرد،
چونكە گومانيان وابوو، كە مەھدى چاوہرپوانكراو، ئەگەر پروانىە ميژوى ئىسلامى دەبينى
زۆرپەى شۆرەشەكان و ئەو دەولەتانەى دامەزراون ئەوا پشتيان بەو جۆرە بىروباوہرە
بەستووه، بۆيە بە گرنگو باشم زانى بۆ دامەزراندنى پەرژىنىكى عەقیدەيەكى راست لە سەر
بنچينەى ئەھلى سوننەت و جەماعەت بىروباوہرى ئەھلى سوننە لەو مەسەلەيە پوون
بەكەمەوھ لە مەسەلەى مەھدى چاوہرپوانكراو، بۆ ئەوھى خەلكى درۆزن و دەجالەكان باش
بناسن، بىروباوہرى ئەھلى سوننە لە بارەى مەھدى چاوہرپوانكراو باسى لىوھ دەكەم لە

۱- موسوعة المغرب العربي ب ۷۶ لا ۷۶

پاش ژيانى عبيدالله.

ههروهكو دهبينين، كه عبيدالله المهدى پشنى بهو جوړه پروپاگه ندهيه بهست، ههتا، كه ابو عبدالله الشيعي توانى متمانهى بهرابيرهكان له بارهى عبيدالله بشله ژينى، گه ورهى هوزى كه تامه چووه لاي عبيدالله و پيى وت: ئيمه گومانمان له تو ههيه، بهلگه يه كمان نيشان بده، عبيدالله وهلامى هه نديكيانى دايه وه، ئه ويش باوه رپى پيكرد، عبيدالله وتى: ئيستا خو يه قينتان هات يه قينيش هه ر به يه قين لاده چي نهك به گومان.

مه سه له گوماناو يه كان له بارهى مه دى، كه ابو عبدالله الشيعي بو گه وره پياوانى هوزى كه تامه باسى ليوه ده كرد نه وه بوو، كه وتى: ئه وشتانهى پيش نه وهى پروو بدن نه وا ئيمام ده يانزانى، ئيستا نه وه به خو به دوو كوپوه هاتوته ئيره برپاريشى داوه، كه له پاشه خوى حوكم بو كوپه بچوكه كهى ده بيت، كوپه كه شى پاش نه و قسه يه بيست پروژياو پاشان مرد، كه گه وره پياوى هوزى كه تامه پرسىارى له عبيدالله المهدى كرد له بارهى نه و مندا له عبيدالله المهدى وتى: نه و مندا له نه مردوه و، وا له به رامبه رته، بهلكو ئيمامه كان خويان ده گوازنه وه، نه و پويشتوه بو چاكسازى شوينه كى تر، گه ورهى هوزى كتامه وتى: باوه رپم كرد.

ابو عبدالله الشيعي وتى: ئيمام ناو ريشم و زيپر له بهر ناكات، به لام نه و له بهريان دهكات، هه روا ناشى له گه ل كه سى تر جيماع بكات ته نها له گه ل ئافره ته كهى نه بى، به لام نه و جيماعى له گه ل ئافره تى زياده الله التغلبي كرده، گه ورهى هوزى كتامه پرسىارى له عبيدالله المهدى كرد له بارهى نه مه، ئه ويش وهلامى دايه وه و وتى: من جيگرى شه رعم نه وهى بمه وى بو خومى حه لال ده كه م زياده الله كابرايه كى گونا هبارو سه ر پيچى كه ربوو.^۱

مه به ستيشم له نه قل كردنى نه وشتانه نه وه يه، كه دروزن و ده جاله كان عه قل سوک و نه فامه كانيان وهك هه ليك قوستيته وه بو هه لئه تانديان و فيل ليكرديان، هه روه ها پشتيان به چه ند بيرو باوه پيک به ستوه له بارهى ئيمامه كان له گه وره كردنى آل البيت و باوه پكردن به مه دى چاوه پروانكراو جگه له مانه ش، بويه شوينه كه گه نجاوه بو پروو

۱- پروانه: سیر اعلام النبلاء ب ۱۵ ۱۴۶۷

کردنه و هدی بیروباوهری نه هلی سوننه له باره ی مه هدی چاوه پوانکراو.

ته وهری پینجه م: بیروباوهری نه هلی سوننه ت و جه ماعه ت له باره ی مه هدی^۱

چهند فهرموده یه کی پاستی پیغه مبره^۲ پوونی نه وه یان کردوته وه، که خوی گه وره و بالاده ست له ناخیری زه مان پیاوئیک له آل البیت دهنریت و ثانی خوی پی به هیژ ده کات، حه وت سال دهمینته وه و زه وی پر دادگری و ناشتی ده کات، هه روه کو پری زولم و سته م بوو بوو، نوممه ت له سه رده می نه و نازو نیعمه تیک ده چیژی، که قهت نه ی دیوه و تامی نه کردوه، زه ویش به چوپری پوه کی خوی دهر دینن و ناسمانیش بارانی خوی دهبارینن و مال و سامان بی ژمار زور ده بیت ده به خشریت.

ابن کثیر ره حمه تی خوی لیبت وتویه تی: له سه رده می نه و به روبووم زور ده بیت و پوه ک مال و سامان به رفراوان ده بیت، کاربه ده ستیش پولی خوی ده بینیت، ناینیش جیگیره و، دوزمنیش مل که چ و سه رشوره و، خیرو بیریش له رۆژگاری نه و به رده وامه^۲.

ناوو کونیه که ی:

مه هدی چاوه پوانکراو ناوه که ی وه ک ناوی پیغه مبره^۳ ناوی باوکیشی وه ک ناوی باوکی پیغه مبره^۴، ناوه که ی محمد یان احمدی کوپی عبدالله یه و، له نه وه ی فاطیمه ی کچی پیغه مبره^۵، پاشان له حوسه یه نی کوپی عه لی یه.

ابن کثیر ره حه تی خوی لیبت: له باره ی مه هدی وتویه تی: ناوی محمد بن عبدالله العلوي الفاطمي الحسيني یه ناکارو سیفه ته کانیشی باس کراوه، که موی نیوچه وانی که مه و، نیسقانه کانی لوتی به رزه.

شوینی دهرچونی:

دهرچونی مه هدی له لای رۆژ هه لاته وه یه، ثوبان ده لی: پیغه مبره ی خوا^۶ فهرمویه تی: ((يُقْتَلُ عِنْدَ كَنْزِكُمْ ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ ابْنُ خَلِيفَةٍ، ثُمَّ تَطْلُعُ الرِّايَاتُ السُّودُ مِنْ قِبَلِ الشَّرْقِ فَيَقْتُلُونَكُمْ

۱- نه م باسه ی مه هدی چاوه پوانکراو هه مووم پوخت و کورت کردوته وه له کتیبی (أشراط الساعة) که نامه یه کی ماجستیره، یونس و ابل نویویه تی.

۲- النهاية الفتن والملاحم ب ۱ لا ۳۱ تحقیق د طه زیني

قَتْلًا لَمْ يَقْتُلْهُ قَوْمٌ) واتە: لەلای خەزینەكەتان سێ كەس دەكوژرێن هەموویان كۆپى خەلیفەنە، پاشان لەلای پۆژەهلاتەوہ ئالای رەش دەردەكەوێ بەجۆریك دەتانكوژن، كە هیچ قەومێك ئەو جۆرە كوشتارەى نەكردوہ.

پاشان ئوبان وتی: **پیغەمبەر ﷺ** شتیكى تری باس كرد من لە بێرم نەماوہ، پاشان فرموی: ئەگەر بینیتان بەیەتێ بدەنئى با لە سەر بەفریش گاكۆلەتان كردبیت، چونكە ئەومەھدیەو خەلیفەى خوايە.^۱

إبن كثیر رەحمەتى خواى لیبت: وتویەتى: مەبەست لەو خەزینەيەى ھاتووہ، ئەوا خەزینەى كەعبەيە، سێ لە كۆپانى خەلیفە شەپى لە لا دەكەن بۆ ئەوہى دەستیان بكەوێ، ھەتا ئاخیری زەمان دیت، ئینجا مەھدى بە دیاردەكەوێ دەرکەوتنەكەشى لە لای پۆژ ھەلاتەوہ دەبیت نەك لە سێردابی سامەرا، ھەرودەكو، كە رافىضە گەوجەكان گومان دەبەن، كە ھەتاوہكو وا ئیستا لەوێیەو ھەتا ئاخیری زەمان چاوەپێی دەكەن، ئەمەش جۆریكە لە ھورینەو، بەشیكى گەرەشە لە سەر شوپى لە لایەن شەیتانەوہ، ئەمەى، كە دەیلێن نەلە قورئان و نەلە سوننەت نەلە ھۆش و بیرىكى تەواو راستدانەو ھیچ بەلگەشى لەسەر نیە. دواىى إبن كثیر وتویەتى: پاشان مەھدى پشت گىرى لیدەكړئ لە لایەن خەلكى پۆژەهلات، كە سەرى دەخەن و دەيكەنە حاكم وكۆلەگەكانى دادەمەزرێنن، ئالایەكەشیان رەشەو ھەیبەت و گەرەبى پێو دیارە، چونكە ئالای **پیغەمبەرى خوا ﷺ** رەش بوو پێى دەوترا عیقاب.

ھەر إبن كثیر لە درێژەى باسەكەى وتویەتى: مەبەست لەو مەھدیەى، كە سوپاس كراوہو بەلێنى پێداوہ، بێت لە ئاخیری زەماندا ئەوا سەرەتای بەدیار كەوتنى لە لای پۆژەهلاتەوہ دەبیتو، لە لای كەعبە بەیەتێ پێ دەدریت، ھەرودەك، كە ھەندىك فرمودە بەلگەدەدا لە سەر ئەمە.^۲

۱- ئیمامى بوخارى لە صحیحەكەى خۆیدا باسى كردوہ، كە ابو ھوریرە **رضی اللہ عنہ** فرمویەتى:

۱- أخرجه إبن ماجة كتاب الفتن، باب الخروج المهدي، ومستدرك الحاكم، وقال هذا حديث صحيح على شرط الشيخين، ووافقه الذهبي.

۲- النهاية للفتن والملاحم ب ۱ لا ۳۱۶.

پېغه مېرى خواﷺ فرمويه تى: ((كيف أنتم إذا نزل ابن مريم فيكم وإمامكم منكم)) ئىوھ دەبى چى بكن كاتىك كورى مريم دادەبەزىت ئىوھش ئىمامتان ھەر لە خۆتانە.^۱

۲- جابر رضي الله عنه وتويه تى: گويم له **پېغه مېرى خوا بووﷺ** فرموى: ((لا تزال طائفة من أمتي يقاتلون على الحق ظاهرين إلى يوم القيامة)) بەر دەوام كۆمەللىك لە ئوممەتى من لە سەر ھەقە و شەر دەكەن ھەتا پوژى دوايى.^۲

ئەو فرمودانەى لە ھەردوو صحیحى بوخارى و موسلىم دا ھاتووە بەلگە لە سەر دووشت دەدا.
بەكەمیان: لە كاتى ھاتنە خوارەوھى عيسای كورى مەريەم لە ئاسمان ئەوھى كار بە دەستى موسولمانانە پياويكە لە خۆيان.

دووەمیان: ئامادەبوونى ئەمىرو پيش نويزى كردنى بۆ موسولمانان و داوا كردنى لە عيسا، كە بىت پيش نويزى بكات بەلگە يە لە سەر باشى وچاكى ئەو ئەمىرە.
چەند فرمودە يەكى تريس لە كتيبي سونەن و مەسانيدەكان و جگە لەوانەش ھاتووە، كە پاقەى ئەو فرمودانە دەكان، كە لە ھەردوو صحیحدا ھاتووە بەلگە دەدەن لە سەر ئەوھى كە، كە ئەو پياوھ چاكە ناوى محمد بن عبدالله و پيشى دەوترى مەھدى سوننەتیش ھەندىكيان پوون كەرەوھە بۆ ھەندىك.

۱- ابو سعيد الخدرى وتويه تى: **پېغه مېرى خواﷺ** فرموى: ((مَنْ الَّذِي يَصْلِي ابْنَ مَرْيَمَ خَلْفَهُ))
لە ئىمە يە ئەو كەسەى عيسای كورى مەريەم لە دواى نويز دەكات.^۳

۲- جابر وتويه تى: **پېغه مېرى خواﷺ** فرموى: (يَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ فَيَقُولُ أَمِيرُ الْمُهْدِي، تَعَالَى بَنَاءُ، فَيَقُولُ لَا، إِنَّ بَعْضَهُمْ أَمِيرُ بَعْضٍ، تَكْرِمَةُ اللَّهِ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ) عيسای كورى مەريەم دادەبەزىت، جا ئەمىرى موسولمانان لە وكات مەھديه دەلئىت: وەرە پيش نويزيمان بۆ بكە، ئەویش دەلئى: نەخىر ئىوھ ھەندىكتان ئەمىرى ھەندىكتان، ئەوھش پيزو پلە و پاىەى خوايە بۆ ئەو ئوممەتە.

۳- ابو سعيد الخدرى وتويه تى: **پېغه مېرى خواﷺ** فرموى: ((المهدي مني أجلي الجبهة أقتنى

۱- صحيح البخاري كتاب أحاديث الأنبياء باب نزول عيسى ابن مريم ب ٦ لا ٤٩١ مع الفتح.

۲- صحيح مسلم كتاب الأيمان، باب نزول عيسى ابن مريم ب ٢ لا ١٩٣ مع شرح النووي.

۳- رواه أبو نعيم في (أخبار المهدي) صحيحه الشيخ الألباني رحمه الله صحيح الجامع الصغير ب ٥ لا ٧١٧.

الأنف، يملأ الأرض قسطاً وعدلاً، كما ملئت جوراً ويملك سبع سنين^١))

مه هدى له منه هه نديك مووى نيوچه وانى كه مه و ئيسقانى لوتى به رزه و زهوى پرده كات له دادگه رى هه روهك پيشتر پر بيوو له سته م، حهوت سالان ده مينيته وه.

يه كه م: فه رموده كانى باسى مه هدى ده كه ن به ريگاي ته واتور^٢ هاتوون.

١- ئيمام شه و كانى وتويه تى: ئه وه رمودانه ي له باره ي مه هدى هاتوون په نجا فه رموده ن له نيوان سه حيح و سه سەن و زه عيف و مونجه بير^٣ له هه موو بواره كان هه ر موته واتيرن هه روهك، كه له زاراوه ي ئوصوليه كان داهاتووه، سه بارهت به وته ي هاوه لانيش له باره ي مه هدى ئه وا گه ليك زوره و، هيچ بواري ئيجتیهادی تيدانيه^٤.

٢- صديق حسن خان وتويه تى: ئه وه رمودانه ي له باره ي مه هدى هاتون به پيى جياوازي پيوايه ته كانى گه ليك زورن، ده گاته پله ي ته واتورى مه عنه وي، كه له سونه ن و ده واوينى ئيسلام و مه عاجيم و مه سانيدكاندا هه يه^٥.

٣- شيخ محمد بن جعفر الكتاني وتويه تى: به هه ر حال ئه وه رمودانه ي له باره ي مه هدى و دجال وعيساي كورى مه ريم هاتوون هه مووى موته واتيرن^٦.

ئه و كتيبانه ي تايبه تن به فه رموده ي **پيغه مبه ر** وهك السنن الأربعة و مه سانيدكان وهك موسنده ي ئه حمده و موسنده ي به زار و موسنده ي أبي يعلى و موسنده ي الحارث بن أبي أسامة ومستدرک الحاكم و مصنف أبي شيبه و سه حيحى ابن خزيمة و جگه له وانه ش، كه باسى مه هديان كردوه، زاناي تريش به جيا كتيبيان داناوه و كوومه ليكي زور له و فه رمودانه يان كوكردوته وه، كه باسى مه هدى ده كه ن.

دوه م: به رپرچ دانه وه ي ئه وانه ي نكوئي ده كه ن له و فه رمودانه ي باسى مه هدى ده كه ن:

١- سنن أبي داود، كتاب المهدي ب ١١ لا ٢٧٥ الحديث رقم ٤٢٦٥

٢- ته واتور واته: ئه و ريگايه ي ئه و فه رمودانه ي پيها تووه، ئه سته مه ئه و كه سانه ي گيپراويانه ته وه كوڤينه وه له سه ر دروو هه له ي تيدا بكه ن.

٣- فه رموده ي (منجبر) واته: ئه و فه رموده ي به فه رموده يه كي تر پينه ده كريت و پشت راست ده كريتته وه.

٤- التوضيح في تواتر ماجاء في المهدي المنتظر والرجال المسيح.

٥- الأذاعة لما كان، وما يكون بين يدي الساعة لا ١١٢.

٦- نظم المتناثر من الحديث المتواتر لا ١٤٧.

جیگایی داخه، که کۆمهڵێک له نوسهران وهک شیخ محمد رشیدرضا له تهفسیرهکهی به ناوی مهنا وهسفی ئه وهرمودانهی کردوه له بارهی مههدی به دژیهک و به پوچی داناو و وتویهتی، که مههدی تهنها ئه فسانهیه که شیعه دایان هیناوه و پاشان چوینه کتیبهکانی ئه هلی سوننه.^۱

یهکیکی تریش، که فهرمودهکانی مههدی رته کردۆته وه خاوهنی دائره معارف القرن العشرين^۲ محمد فرید وجدیه و پۆیشتوه له سه رهه مان پیرهوی أحمد أمين له کتیبهکهی به ناوی ضحی الإسلام.

وا دیاریشه، که ئه ونوسهرانه کاریگهر بوونه به وهی ابن خلدونی میژوو نووس باسی کردوه له لاواز کردنی فهرمودهکانی مههدی، زانراویشه ابن خلدون له سوارچاکی ئه و گۆره پانیه بۆ ئه وهی قسهی وه ربگیری له بارهی (تضعیف) و (تصحیح) کردن، له گه ل ئه وهش تویهتی: پاش ئه وهی چه ند فهرمودهیهکی له بارهی مههدی هیناوه و تانه و ته شهری زۆری له سه نه ده کان داوه، ئه وه چه مکیکه له وهرمودانهی باس له مههدی ده که ن و نیمامه کان (تخریج) یان کردوه، که له ئاخیری زه مان دیت، ئه وهش وهک بینیت زۆرینهی قوتاری نابیت له ره خنه و تانه و ته شهردان.^۳

یوسف الوابل له کتیبی أشراف الساعة دا وهک ته علیقیک له سه ر قسهی ابن خلدوندا وتویهتی: ئه گهر یهک فهرموده له بارهی مههدی راست بیت، ئه وابه سه بۆ به لگه هیناوه، چ جای ئه وهی، که ئه وهرمودانهی له بارهی هاتوون راستن و به پیگایی ته واتوره هاتوون.^۴ شیخ أحمد شاکریش به ره چیی ابن خلدون ده داته وه و ده لیت: به راستی ابن خلدون باش له وتهی فهرموده ناسه کان نه گه یشتوه، که وتویانه الجرح مقدم علی التعديل ئه گهر بگه رابایه وه سه ر وته کانیا و تی بگه یشتبایه، ئه وهی وتویهتی نهی ده وت، بۆی هیه خویند بیتیه وه و زانیبیشی، به لام له به ر پای سیاسی ئه و سه رده م ویستویهتی فهرمودهکانی

۱- تفسیر المنار ب ۹ ۴۹۹ لا - ۵۰۴.

۲- دائره معارف القرن العشرين ب ۱ لا ۴۸۰.

۳- مقدمه ابن خلدون ب ۱ لا ۵۷۴.

۴- أشراف الساعة للوابل لا ۲۶۷.

مه هدی لاواز بکات^۱، پاشان پوونی کردۆته وه، که ئه وهی این خلدون له باره ی مه هدی نوسیویه تی پریه تی له هه له کاری له ناوی پیاوه کانی فرموده و گواستنه وهی (علل) کان، من له باتی نه و عوزری بۆ دینمه وه به وهی، که بۆی هه یه خه تایه که هی له بهرگه وه کان بیّت و پاست که ره وه کانیش (المصحیح) که م ته رخه میان تیدا کرد بیّت.

ئه وهی محمد رشید رضا و این خلدون و محمد فرید خوا لییان پازی بیّت بۆی چوونه پاست نیه، به لکو به لگه یه نه وه یه که له قورئان و سوننه تدا بیّت، نه و پیاویه تانه ی له هاتنی مه هدی دا هاتوه پاستن وته واتوری مه عنه وین، ئه مه ش کافیه، سه باره ت به وه ش، که هه ندیک ئیسرا ئیلیات تی که ل به هه ندیک فرموده بووه و، هه ندیکیش شیعه توندره وه کان دروستیان کردوه ئه وه پاسته، به لام پیشه وایانی فرموده ئه وهی پاسته، جیا یان کردۆته وه له لاواز هه لبه سترا و کتییی تایه تیشیان داناوه له باره ی فرموده هه لبه سترا وه کان و پوون کردنه وهی پیاویه ته لاوازه کان و چه ند بنه مایه کی وردیشیان داناوه بۆ حوکم کردن له سه ر نه و پیاوانه ی گێرا ویا نه ته وه، هه تا که س نه ماوه له خاوه نی بیدعه و درۆزن ئیلا به دیاریان خستوه، خوای گه وره سوننه تی پاراستوه له گالته چی و بیدعه چی و لاده ره کان و بوده له کان، نه وه ش یه کی که له پارس تنی خوا بۆ نه م ئایینه.

نه گه ر پیاویه تی هه لبه سترا وه بیّت له باره ی مه هدی وه ک ده مارگیره یه ک نه وه واما ن لیئا کت نه و پیاویه ته راستانه ی له باره ی هاتوون وازی لیینن، چونکه پیاویه ته راسته کان باسی سیفه ت و ناوی خو ی و باوکی کردوه، نه گه ر بیّت و پیاویک که سیکی ده ست نیشان کردو گومانی برد، که مه هدی به ئ نه وهی فرموده یه کی پاست پشتی بگریّت، ئه مه نه وه ناگه یه نی ئینکاری مه هدی بکه ین، که به فرموده ی پاست جیگیر بووه، پاشان مه هدی راسته قینه پیویست ناکات که س پرپیاگه نده ی بۆ بکات، به لکو خوای گه وره که ی ویستی له سه ربیّت بۆ خه لکی به دیاری دخی و خه لکیش به و نیشانا نه ده یناسنه وه، که له فرموده ی پاست و په واندا هاتوه.

سه باره ت به و پیاویه تانه ی دژیه کن و یه ک ناگر نه وه نه و له و فرمودانه دایه، که پاست

۱- تعلیق أحمد شاکر علی مسند أحمد ۵ لا ۱۹۷- ۱۹۸.

نینه، بەلام فەرمودە راستەکان سوپاس بۆ خوا هیچ دژیه کیکی تێدانیە.
 ھەروەھا ئەو خیلەفەئە شیعە، کە لەگەڵ ئەھلی سوننە ھەیانە هیچ حیسابی بۆ ناکرێ،
 بەلکو حوکمی دادگەر ھی قورئان و سوننەتی راستی **پێغەمبەرە**، سەبارەت بە شتە
 پڕوپوچەکانی شیعە و ئەفسانەکانیان ئەوا ناکرێ ببێتە کۆلەگە یەک بۆ پەت کردنەوێ ئەو
 فەرمودە راستانە ی لە **پێغەمبەرەو** دەرچووە.^۱

زنای پایە بەرز ابن القیم لە میانێ باس کردنی مەھدی وتوینەتی: سەبارەت بە (رافضة)
 ئیمامیەکان، ئەو قسە یەکی تریان ھەیە و دەڵێن: مەھدی ناوی محمدی کوپی حسن
 العسکرییە و، یەکیکە لە کورانی حسین بن علی نەوێ کوپی حەسەن، کە باورپیان وایە لە
 ھەموو شوێنێک بوونی ھەیە و لە بەر چاوان بزرەو، حوکم دەگریتە دەست، نزیکەی پێنج
 سەد سالا بە منداڵی چۆتە ناو سێردابی سامەرپا، لە پاش ئەو ھێچ چاویک نەیبینیووە،
 نەزانراوەش ھێچ ھەوال و دەنگ و باسی ھەبێت، کە تا ئێستا و ھەموو پوژ چاوە پوانینە، کە
 پادەوێستن بە سواری و لاغ لە بەردەرگای سێرداب و ھاوردەکان، بێتەدەر بۆیان و دەڵێن:
 گەورەمان وەرە دەری! پاشان بە ناو میدیەو دەگەڕێنەو، ئەو پێشەوکاری
 ھەردووکیانە، بە راستی ئەو کەسە راستی وتو، کە دەڵێ:

کلمتموه بجهلکم ماآنا؟

ما آن للسرداب أن یلد الذی

ثلثتم العنقاء، والغیلانا

فعلی عفولکم العفاء فإنکم

بە راستی ئەوانە بووینە جیگای عەیب و شەرمەزاری بۆ نەوێکانی ئادەم و ھەروا بووینە
 جیگای گالته و گەپ و ھەموو خاوەن ھۆش و بیرێک گەمەیان پێدەکات.^۲

تا ئێرە با بەس بێت لە بارە ی پوون کردنەوێ باس کردنی مەھدی لە لای ئەھلی سوننە
 و جەماعە، بەمە بۆ خوێنەری بەرێز ئەو تەرازوێ راستە پوون دەبێتەو بۆ ھەرکەسیک، کە
 بانگەشە ی مەھدی بکات.

یەکیک لە ھۆکارەکانی ئەو نەگبەتە گەورە یە، کە پوویدا لە ھۆزەکانی باکووری ئەفریقی
 ئەو ھوو، کە نەفام بوون بە راستی ئەو شتانە ی وەرگیرابوون لە قورئان و سوننەت، ھەر

۱- بڕوانە: أشرط الساعة، لا ۲۶۷.

۲- بڕوانە: المنار المنیف لا ۱۵۲- ۱۵۳

بۆيە بۇ ابو عبدالله الشيعى ئاسان بوو ھۆزى كە تامە گۆش بىكەت بە بىروباۋەپى گەندەلى
رافىزە باطنىيە كان.

باسی دووهم:

کیشهی نیوان

دهولهتی عوبهیدی و

ذهلکی باکوری نه فریقیا

تەۋەرەي يەكەم: شۆرشى ھۆزى ھەۋارە لە تەرابلەس:

پاش ئەۋەي عەبىداللاھ المەھدى تەرابلەسى داگىر كىرد دەست نىشانى (ماكنون بن ضبارة اللحيانى الكتامى) كىرد بۆ ئەۋەي بېيىتە ۋالى ئەۋى، جا ھۆزى ھەۋارە لە بەر نە بوونى بارودۇخىكى گونجاۋ شۆرشىيان دژى ۋالى تەرابلەس كىردو ھەۋلىشىياندا ئەۋ ھەلە بقۆزىنەۋە، چونكە كاروبارى ۋلات لە باكورى ئەفرىقا ھېشتا نەكە وتبۇە سەر پىي خۆي.

چەند ھۆزىكى تىرىش ۋەك زىناتە ۋە لەمايە ۋە جگە لە ۋانەش لە ھۆزە بەرپەريەكان ھاتنە تەك رىزى ھۆزى ھەۋارە، ئەۋ شۆرپەش لە تەرابلەس، كە ھەلگىرسا ئەۋا بە سەرۋكەياتى ابو ھارون الھوارى بوو، كە توانىيان تەرابلەس ئابلۇقە بىدەن ۋە ماكنونىش لە قەلئەكانى شاركەي خۆي ھەشاردا.

عەبىداللاھ المەھدى بە لەشكرىك كە سەر كىردەكەي تمام بن معارك بوو برازاي ماكنون بوو بە ھاناي ھات.

عەبىداللاھ المەھدى ئامازەي بۆ ماكنون بن ضبارة كىرد بۆ لە ناۋ بىردىنى تمام بن معارك بە گومانى ئەۋەي پىلان لە دژى دەگىرئ، ماكنون لە مانگى (ذى الحجة) لە سالى ۲۹۸ كۆچى تەمامى برازاي كوشت بەم جۆرە ماكنون ھەستى بە ئارامى ۋە ھۆگرى كىردو تەمەنى درىژ بوو لە ھوكم ۋە پىگاشى بە پىاۋانى گەلەكەي خۆي دا بۆ دەست درىژى كىردنە سەر مال ۋە ناموسى خەلك ۋە خۆ ھەلقوتاندن لە كاروبارىيان، ئەھلى تەرابلەس لە دژى ۋەستان ۋە لە سالى (۳۰۰) كۆچى شاربەدەريان كىرد، ئەۋىش چۈۋە لاي مەھدى لە شۆيىنك بە ناۋى رقادە ئەھلى تەرابلەس ئەۋانەي دارو دەستەي ماكنون الكتامى بوون ھەموويان كوشتن ۋە لە ناويان بىردن، دەرگاي قەلئە شارەكەشيان داخست، عەبىداللاھ المەھدى سوپايەكى لە دەرياۋە بۆ ناردن، بەلام سوپاي دەريايى تەرابلەسىيەكان توانى ھى ئەۋان بسوتىنئ، ئەم جارە عەبىداللاھ المەھدى سوپايەكى پىادەي سەرسەختى ئامادەكرد بە سەرۋكايەتى قاسمى كوپى لە پىگا ھۆزى ھەۋارە لىي ھاتنە دەستان، بەلام توانى بىيان بەزىنئ ۋە بگاتە قەلئە شارەكە ۋە ئابلۇقەشى ھاۋىشتنە سەرئ ھەتا ئەۋەي لە رىزق ۋە زەخىرە ھەبوو، كۆتاي پىھاتو، وايان لىھات لە برسيتيان گۆشتى مردارىيان دەخوارد، چىتر ابن إسحاق نەي توانى بەرگرى بىكات،

گه وره پیاوانی ته رابلس ههستان دانوستانیان له گهڵ ابو قاسم الشيعي کردو داوای سهلامه تیان لیکرد، ئه ویش رازی بوو به مهرجی ئه وهی محمد بن إسحاق و محمد بن نصر و پیاویکی تریش به ناوی هه وحه هه ی ته سلیم بکه ن، ئه وانیش ئه وسى پیاوه یان ته سلیم کرد، ابو قاسم الشيعي چوو ه ناو ته رابلس و خه لکه ی تووشی باجیک کرد، که ئه ندازه که ی سى سه د هه زار دینار بوو، توانیشی کۆتایی به ئه غالیبه کان بىنى به گومانی ئه وهی ئه وان ئه و فیتنه یان هه لگیرساند.

ئه وهی سه ره پهرشتی خه زینه ی باجه که شی ده کرد پیاویک بوو به ناوی خلیل بن إسحاق، که له کورانی سه ربازی ته رابلس بوو، هه ر ئه و پیاوه له سه رده می **عوبه یدییه کان** بینای مرگه وتی ته رابلسی گه وره ی ته واو کردو بینای مناره که شی کرد، پاشان له سه ر دهستی ابن کیداد الیغرنی کوزرا کاتیك دهستی گرت به سه ر قهیره وان له سالى (۲۲۲) کۆچی.

پاشان، که هیمنی و ئارامی و بهر قه رار بوو له ته رابلس ابو قاسم چوو ه ره قاده و ئه و سى پیاوه ی ته سلیمی کرابوون وه ک سوکایه تیه ک گیرانی به ناو شه قامه کانی قهیره وان ، پاشانیش له ناوی بردن.^۱

له و شوورشه سه ره تايه ی دژى **عوبه یدییه کان** وا پۆن ده بیته وه، که خه لگی ته رابلس هه زیان به حوکمی **عوبه یدییه کان** نه کرد، به لام به زه بری هیز به سه ریاندا سه پاندن.

کتیبه کانی میژووش جه خت له سه ر پۆلى زاناو شهرع زانه کان ده که نه وه له مه ر تیگۆشانیان بۆ پوو به پوو بونه وه ی فیکری شیعی و شه پۆلى رفض و بیروباوه پری باطینی، که ده ولته ی بني عوبه ید گرتیه نه ستۆی خۆی بۆ ئه وهی له باکوری ئه فریقا بلایان بکاته وه.

ته وه ره ی دووهم : خسانی عوبه یدییه کان بۆ به رقه

کاتیك بارودۆخی ته رابلس هیمنی و ئاسایشی به خۆیه وه بینى عبیدالله المهدي سه ربازه کانی خۆی به ره و به رقه برد به سه رکرادایه تی حسبه بن یوسف الکتامي ئه و پیاوه زۆر توند بوو سۆزو به زه یی له دلیدا نه بوو، له سالى (۳۰۱) کۆچی به ره و شوینی سه رت پۆیی، چونکه هیشتا له ژێر حوکمی ئه غالیبه کان بوو، به بی شه ر چوو ه ناویه وه و هه رچی له

۱- بېروانه: تأريخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۶- ۲۴۷

عەبباسیەکان و ئەغالیبەکان ھەبوو دەریکردن، خەلکی شارەكە داواى ئەمانیان لێکرد، ئەویش ئەمانى دانئى و بەبئى شەپ چوو ناویبەو، دواتر شارى بەرقەشى داگیر کردو سەربازى **عوبەیدیەکانیش** بەرەبەرەو بەبئى پىچران بەرەولای حەباسە دەھاتن.

ئەو حەباسە یە ھیچ بەلئینىكى خۆى بە جئى نەدەگەیان، ھەركاتىك شوئینىكى داگیر بکردایە خەلكەكەى دەكوشت و مالهەكەى دەبردن و ئافرەتەكانیانى بۆ خۆى حەلال دەکرد، یەكێك لە كردهووە بەدەكانى، كە كتیبەكانى میژوو باسیان لێو كردهو ئەو یە، كە رۆژىكان كۆمەلێك خەلك لە بەرقە یاریان بە كۆتر دەکرد ئەویش فەرمانى كرد بیان هیئن و پاشان دانینیشانندن لە دەورى ئاگر، ئەجا فەرمانى كرد پارچە پارچە گوشتیان لیبكەنەو و بە ئاگرەكەش بیبرژئین، دواتر فەرمانى كرد فرییان بدەنە ناو ئاگرەكە، بەراستى ئەو كردهووە وەحشیگەریانە بەلگە یە لەسەر دژایەتى **عوبەیدیەكان** بۆ ھەركەسیك بۆنى سوننى لێو بئى، بەلكو بە بیركردنەو سەقەت و پوچەكەیان خۆیان بەوكردەوانە لە خوا نزیك دەكەنەو.

یەكێكى تر لە كردهووە قیزەونەكانى ئەو بوو، كە لە بەرقە راى گەیان، ئەو یە دەیهوئى بەخشیش لە ئیمەو وەربگرئى بابئت، بۆبەیانى ھەزار پیاو ھاتن، ئەویش فەرمانى كرد ھەموویان بكوژن، پاشان تەرمەكانیان ھەموو لەسەر یەك دانا، پاشان فەرمانى كرد كورسیەك بیئن و كورسیەكەى لە سەر تەرمەكان داناو لە سەرى دانیشت، پاشان فەرمانى كرد پیاو ماقولانى شارەكە بیئە لای، كە ھاتن بەندى كردن و ئیھانەى كردن، ھەندیكان ھەر لەبەر تەماشا كردنى ئەو دیمەنە ترسناكانە مردن، پاشان پئى وتن: ئەگەر بەیانى سەد ھەزار میسقال زێرم بۆ نەھئین ھەمووتان دەكوژم، ئەوانیش بۆیان ھئنا.

یەكێكى تریش لە كردهووە بەدەكانى ئەو بوو، كە تۆلەى سەندەو لە حارث و نزار، كە كورپى جمال المزاتى بوون بە یارمەتى چەند كەسیك لەبەر قە ، كە ھەر ئامۆزای خۆیان بوون ھەروەھا ئافرەتەكانى فرۆشتن و مال و سامانیانیشى بەتالان بردن، خەلکی بەرقە بەو كردهووە قیزەونانە زۆر غەمبار بوون بۆیە عبیدالله المەھدی یان لەو مەسەلە یە ئاگادار كردهو، بەلام ئەو نەفرەتیە سوئندى بە درۆ خوارد، كە ھیچ كاریكى لەوانەى درایتە پالئى

نەیکردو، پاشان نامەیه کی بۆ نووسی بۆئەوێ بەرقە جی بهیلت و بەرەو میسر بپوات، لە میسریش کاری زۆر درۆتتری کرد.^۱

لە سالی (۳۰۲)ی کۆچی لە شەرتاریەتی ابو القاسم هیرشی برد بۆ ئەسکەندەر، بەلام ئەوێ ویستی بۆی نەهاتە دی و بەمل شۆری و سەر شۆری گەرایەو، ابو القاسم پارچە هۆنراوەیه کی نارد بۆ بەغدا لە نیویدا شانازی کردبوو بەو مولکە، دەسەلاتیان گەشتی بۆ صولێ شاعیریش بەهەمان وەزن و قافیە هۆنراوەکی بە بەرپەرچی دایەو:

فَلَوْ كَانَتْ الدُّنْيَا مِثْلًا لَطَائِرٍ لَكَانَ لَكُمْ مِنْهَا بِمَا حَذَمَ الذَّنْبَ

واتە: ئەگەر دنیا بە بۆندەیه کە بچوین ئەوا ئێو تەنها کلکە کە تان بە دەست کەوتوو. ابو القاسم لەو دێرە هۆنراوەیه زۆر تورپەبوو و تی: وەلاهی ئەو نەدی پیم بکری دەبی سینگی بۆندە کە بە دەست بینم، یان لە پیناویدا سەرم دادەنینم.^۲

شۆرشێ خەلکی بەرقە لە دژی عوبەیدیەکان:

هەر لە سالی (۳۰۲) کۆچی خەلکی بەرقە تۆلەیان لە عوبەیدیەکان سەندەو و کارگیرە کەیان و زۆربە ی پیاوانی هۆزی کە تامەیان کوشت، عیدالله المهدیش لە سالی (۳۰۳) کۆچی سەربازی خوێ نارد بۆ ئاقل کردنیان و تۆلە سەندەو لێیان، رابەراییەتی کردنی ئەو سوپایەش پیاویک بوو ناوی ابومدینی ابن فروخ اللهيفي بوو، کە ماوێ هەژدە مانگ ئابلقە بەرقە دا، پاشان لە سالی (۳۰۴) کۆچی بەبی شەر چوو ناوی و زۆربە ی خەلکی ناوچە کەشی کوشت و خانوو کانیانی سوتاندن و ناموس و شەرەفی ئافەرەتەکانی هەتک کردو دیلە کانیشی رەوانە ی لای عیدالله المهدی کرد بۆ ئەوێ لە ناویان ببات، ابو مدینی هەر لە بەرقە مایەو هەتا، کە لە سالی (۳۰۶) کۆچی تییدا مرد.^۳

لە سالی (۳۰۴) کۆچی عوبەیدیەکان بەشەر هاتن لە گەل خەلکی صقلية هەروەها لە سالی (۳۰۶) کۆچی لە مانگی (ذي القعدة) میسریان داگیردو دەستیشیان بەسەر أسکندرية و زۆربە ی صەیدا گرت، بەلام تییدا جیگیر نەبوون و گەرانەو.

۱- بڕوانە: تأریخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۷

۲- بڕوانە: تأریخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۷

۳- بڕوانە: هەمان سەزاو لا ۲۴۸.

له سالی (۳۰۸) کۆچی بینای مه هدییه ته واو بوو عبیدالله المهدي چووه ناوی، له سالی (۳۱۰)ی کۆچی نه فوسه شۆرشیان بهرپاکرد دژی عبیدالله جا له له شکره که پیاویکیان نارد ه پیشه وه به ناوی أباطة ، که بهم بهم که له پیاوه به هیزه پشت قایم تربوون مه زه به که شیان أباضي بوو، عبیدالله المهديش سوپایه کی نارد به سه رکردایه تی علي بن سليمان الداعي به لام سوپای **عوبه یدییه کان** تیک شکاو عه لیش به ره و ته رابلس رای کرد ، پاشان جاریکی تریش هه لی کوتایه وه سه ر نه فوسه و ئابلوقه ی دا.

له ته رابلس محمد بن عمر النفطي به قازی ده ست نیشان کرا، ده وله تی **عوبه یدییه کان** له ژێر حوکمی عبیدالله المهدي توانی هه ر خۆی به ته نی و به زه بری چه ک به سه ر ئه فریقاو ته رابلس و به رقه و دورگی صقلیه زال ببی.

ته وه ره ی سی یه م : ده رچوونی أبي یزید الخارجي له دژی عوبه یدییه کان

ابو یزید ناوی مخلد بن کیداد الیفرنی بن سعد الله بن مغیث بن کرمان بن مخلد بن عثمان بن یفرن، (یفرن) یش برای، (مغراوه)، که هۆزی (مغراوة)ی ده درێته پالی، دایکیشی ناوی سیکه یه، که شوینی که له ولاتی سودان، که باوکی هاموشوی ئه و شوینه ی ده کردو، دواتر کردیه که نیزه یه ک بو خۆی.^۱

ابوزید زۆر به هه ژاری گوزهرانی به سه ر برد، مه زه به ی خه واریجه کانی له ناو مه زه به کان هه لبژاردو له سه ر دهستی نه کارایه کان^۲ فییره زانست بوو، یه که م جا ابو یزید بوو به ماموستای له به رکردنی قورئانی پیرو زۆربه ی کاته کانی له زانست و زانیاری به سه ر ده برد ، سه ره تا ابو یزید خۆی به پیاویکی دنیا نه ویست نیشان دا، که به سواری گوی درێژیک ده گه را له نیوان هۆزه شاخوایه کان و نازناوی به خاوه نی گویدریژ (صاحب الحمار) ده رکرد، هه ندیک له کتیه کانی میژوو باس له وه ده که ن ، که کاتی که سه رکردایه تی شۆرشه ی دژی **عوبه یدییه کان** کرد، ته مه نی له نه وه ده کان بوو، ابو یزید هه لی دوژمانایه تی نیوان زه نات ه و **عوبه یدییه کانی** قۆسته وه هه روه ها ئه وسته مه شیان قۆسته وه، که ده وله تی ره وافیضة کان ئه نجامیان ده دا له وه رگرتنی باج هه تا ئه غالیبه کان له وسته مه به ئاگاهاته نه وه، دژایه تی

۱- بروهانه: تاریخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۴۸

۲- سه رچاوه ی پیشوو لا ۲۴۹.

بەرابەرەكانىش زىيادى كۆرد، پاش ئەوھى رەوافىضەكان لە سەر مېنبەرەو يانەو بازىنەكانى وائە وتنەوھەو وتارى ھەينى دژايەتى خۆيان راگەياند بەرامبەر بە ئەبوبەكر و عومەر، لېرە ابو يزىد دەستى كۆرد بە ئامادەكۆردنى كەرسىتە لە ناوچەى جەرىدو باكۆرى ئەفرىقىاشى بە چەند جەنگىكى خۆيناوى سەرقالكۆرد، سەرەتاي شۆرشەكەشى لە تەرابلەس بوو، كە بەرابەرەكان لە بەرستەمى محمد بن عبىدالله المەھدى بۆ ئەھلى سوننە و سزاو ئەشكەنجە دانايان زۆريان شوينى كەوتن، زانايانى ئەھلى سوننە لە دژى عوبەيدەيەكان وايان بە باش زانى بچنە پال ابويزىدو وتيان: ھەر ھىچ نەبىت ابويزىدو ھاوھەلانى ئەھلى قىلبەن، بەلام ئەوان ئەھلى قىبلە نين و دارو دەستەى دوژمانى خودان^۱، ابو يزىد ناوى لە خۆى نا شىخى باوھەرداران و لەناو دليدا زۆر رەقن بوو بەرامبەر ئەھلى سوننە، بەلام دەيشاردەوھەو ئاشكرەى نە دەكۆرد، چونكە يەككە بوو لە نەكارىەكان^۲ كە مال و سامان و ئافرەتى ئەھلى سوننەى بەھەلل دەزانى، ابو يزىد پەق و قىنى ئەھلى سوننەى قۆستەوھە، كە بەرامبەر عبىدالله المەھدى ھەيان بوو، پىروباوھەرى خۆشى لى شاردنەوھە و دۆستايەتى خۆى بۆ نيشاندان، كاتىك دەستى خۆى ديت و بەھىز بوو، كەوتە گيان ئەھلى سوننە و پىي دا بە عبىدالله المەھدى بۆ ئەوھى بيان كۆژى و ئافرەتەكانيان ھەلل بكات و مالەكانىشيان بەتالان ببات، ابو يزىد ئەگەر لە بەرتەرسى ئەوھە نەبوايە، كە گوايە خەلىفەو دارودەستەكەى خۆى دەكۆژى و نەوھەك خەلكى لىي دورىكەونەوھە ئەو سىستەمى سەير سەيرى بەرامبەر ئەھلى سوننە دەكۆرد.

بەلام لەگەل ئەوھەش پىسوا بوو، خەلكى لە چوارچىوھەى نەمان، ئەو ابو يزىدە كابرايەكى زۆر دل پەق و عىنادو دزىو بوو، شىخ الطاهر الزاوي وتويەتى: كۆدەوھەكانى نيشانەن لە سەر پەت كۆدەوھەى بۆ دىنەكان و ھەروھە پىزنەگرتنى بۆ مافى مەروۇ، كە چووھ ناو قەپرەوان، پاش تىك دان و خاپوركۆردنى ھەلسا بە كۆشتنى پىاوەكان و ھەلل كۆردنى ئافرەتەكانيان و ھەتەك كۆردنى ھەورەتيان، ھەروھە زگى دووگيانەكانى ھەلدېرى، خەلكىش بەپىي خواسى و پوت و پەجالى بەرەو قەپرەوان پايان كۆرد، كە زۆريان لەبەر برسەيتەى و

۱- سىر أعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۵۵

۲- نكارى گروپىكە لە گروپەكانى خەوارىج

تینوہ تی مردن، ھەندیک کەس گلەیی و گازەندەیان لە لا کرد لەوہی بەسەر ولاتدا ھاتووہ لە وێران بوون و گەندەلێ، ئەویش بەگالتە و گەپەوہ وتی: ئە ی چ دەلێن، ئەگەر مەککە و بیت المقدس و وێران کرد.^۱

بەم شیوہیہ، ئەگەر بیروباوہ پری راست و ن بوو تیگە یشتنی راست نەماو پێبازی خوا کاری پێنەکرا ئەوا مەرۆ دەبیته ئازەلێکی درەندە، چونکە پێبازیکی نیه لە سەری بپراو مەقلێک نیه، بیگە پێنیتەوہ و شەرعیکی نیه ئاراستە ی بکات.

بە راستی بیروباوہ پرە گەندەکە ی ابو یزید الخارجي وای لی کرد ببیتە زۆرداریکی کە لە پرق و تیکدەر، کە هیچ پەیمان و بەلێنێکی بۆکەس لە لانەبوو، ئەمەش بەلگە یە لە سەر کورژانەوہی فیطرە و، نوqm بوونی لە قورپو لیتە ی زۆر لکاوہ بۆگەنەکان و دوور لە پووناکی ھەر دوو وەحی، کە کتابی خواو سوننە تی **پیغە مہرن** .

عوبە یدہ کان لە سەردەمی محمد المہدی کە نازناوی مەنصور بوو، توانیان کۆتایی بە شۆرشەکە ی ابوزید بەینن، مەنصور توانی زەرەریکی ئیجگار کوشندە لە مال و سامان و پیاوہکانی بدات، ھەر بەوہش رانەوہستا، بە لکو پاش ماندو بوونیکی زۆر توانی لێی بدات و برینداری بکات، جا ھەر بەوہی برینەکە ی گیانی لە دەست داو، مەنصوریش پێستەکە ی کەول کرد و پری کرد لە کاو پاشان لە خاچیدا.^۲

عوبە یدہ کان لە و مەوقیفە چەند دێرە ھۆنراوہکیان پێکخست، پێکخەرەکەش علی بن محمد الأیادی بوو، کە دەلێ:

فأرتقى الملعون من خيقته	في ذرى أعيط عال مصعد
في ذرى حلقاء ملساء على	ذالك المعقل ليست ليصد
معتقل من فوقه الله ومن	تحته المنصور في جيش معد
فأرتقى المنصور بالسيف له	يوم طعن كشأبيب البرد
فاذا مخلد في كف الردى	موثق الجيد بحبل من مسد
فأبى الله سوى إعاجاله	وعذاب الله للجسم أهد

۱- بڕوانە: تاریخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۵۱

۲- سير أعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۵۷.

كان قد أسرف فيه ومرد

ريحه جرد منه فانجرد

ماليا ما بين كعب وكند

باسق أجرد مافيه أود

فنفي عنه أيد ما دنسا

كأديم التيس لما لم يطب

وحشاه سالخوه سعفاً

ثم أقاه على مستحصد

ئینجا ابو یزید ھەر بەخاچ کراوی مایەو ھەتا لە شی پارچە پارچە بوو با ھەردی، ئەمەش لە مانگی (محرم)ی سالی (۲۲۶) کۆچی بوو، لە دواى خۆی کۆپەکەى درێژەى بە شۆرپشەکەدا بۆ تۆلە سەندنەو ھى باوکى، بەلام مەنصور یەکیک لە سەرکردەکانى خۆى بۆ نارد، کە زىرى بن مناد بوو، کە توانى لە ناوى بیات،^۱ بەم جۆرە کاروبارى ابو یزید وکۆپەکەى کۆتایى پێھات.

بەپراستی شۆرپشەکەى ابو یزید خواو ھنى پلانیکى پوون و ئاشکرانە بوو، ھىچ ئامانجیکیشى نەبوو بۆ دروست کردنى دەولەت، بەلکو ئەو توانى زەرەریکی زۆر و زەبریکی کوشندە لە **عوبەیدیەکان** بدات، توانى لە مەھدیە ئابلقەیان بدات مولکیان لى بسەنتەو ھو ، زۆر بەخرایی دەرھەق ھۆزەکان مامەلەى کرد بۆیە متمانەى لە دەست داو کەس لە دەورووبەرى نەما، ئەو ھى دەدەردەکەوئ لە شۆرپشەکەى ئەوا تۆلەسەندنەو ھو پشتنى خوینە بەرامبەر نەیارەکانى، کە بە پێگایەکی وەحشى گەریانەو دڵ پەقانە بەردەبوو ھو گیانى نەیارەکانى، ئەمەش نیشانەى دڵ پەقى ئەو کابرایە دەنوینى، ئەو شۆرپشە ئاگرینە چواردە سالى خایاند، کە دەولەتى **عوبەیدیەکان** پێیەو ھو سەپقال بوون.

ئەو ھش بۆى ھەيە سوننەتیکى خوا بێت لە زال بوونى ھەندیک ستەم کار بەسەر ھەندیکى تر، کە لە شوین کەوتوانى ھەردوولا ھەزارەھا کەس بوونە قوربانى، کە بەم ھۆیەو ھیمنى و بەرقەرارى و ئاسایش لە باکورى ئەفریقى نەما.

۱- بېروانە: تأريخ الفتح العربي في ليبيا لا ۲۵۱

ته وه ره ی چواره م : خه لیفه ی دووه می رافیضی القائم بأمر الله ابوالقاسم نزار بن عبیدالله

۳۲۲- ۵۳۳۴- ۹۳۴- ۹۴۵ز

ناوی ابو القاسمی محمد بن عبیدالله المهدیه، له سالی ۲۷۸ کۆچی له سلیمه له دایک بووه، له سالی ۳۲۲ کۆچی وهک خه لیفه یه کی رافیضی به یعه تیان پیدایه.

ابو القاسم پیایوکی ئازاو به ترس بوو، زۆر پرشت و به خیل بوو، خاوهن بیروباوریکی گه ندهیش بوو، له سالی ۳۰۲ کۆچی ابو یزید مخلد بن کیداد البربري دژی وهستا، له نیوانیاندا شه پیکری زۆر هه لگیرسا، که مخلد توانی له مه هدییه ئابلوقه ی بدات و تهنگی پییه لچنی و ولاته که ی داگیربکات، پاشان ابو القاسم خه رفاو عه قلی له ده ستدا، که شه یتانیکی و زه ندیقیکی زۆر به دبوو بوو به ئاشکرا جنیوی به **پیغه مبه ران** ده دا، به شوینکه وه کانی ده وت: **إلعنوا القار وما حوی** واته: له عنه ت بکه ن له ئه شکه وت و ئه وه ی له نیوی دایه، که مه به ستیان له **پیغه مبه رو** نه بو به کری پاست گو یه .

پاشان زۆر له زانایانی له ناو بردو، له گه ل قه رامیته کانی به حرینیش پیکه وت و فه رمانی پیکردن به سوتاندنی قورئان و مزگه وته کان.

ابویزید الخارجي کوفره کانی ابو القاسمی وهک هه لیکی قوسته وهو هه لسا به هاندنی أباضیه کانی مه غریب و له گه ل هه ندیک له هۆزه کان و زانایان و خواناسه کانی قه یره وان، هه تا نزیک بوو مه غریب هه موو بکه ویته ژیر چنگی، ابو یزید ئالای لیوا یه کانیشی له لای مزگه وتی قه یره وهان جیگیر کردبوو ببوو له سه ری نوسرابوو **لا إله إلا الله لا حکم إلا لله** دوو ئالای تری زه ردیش له سه ری نوسرابوو **نصر من الله وفتح قریب**، ئالایه کی تاییه ت به خو شی هه بوو له سه ری نوسرابوو: **اللهم أنصر ولیک علی من سب نبيک**.^۱

ابوالقاسم العبیدی به ئاشکرا جنیوی به هاوه له به پرژه کان ده داو تانه و ته شه ریشی له **پیغه مبه ر** ده دا، هه تا فه رمانی کرد له سه ر حانوت و خواردنگه کان که لله ی به رانه کان هه لئواسنو، له سه ریشی نوسرابوو نه مه که لله ی هاوه لانه، به هوی کوفرو زیده پو ییان شاعیریکی له باره ی بنی عوبید و تویه تی:

۱- سیر أعلام النبلاء ب ۱۵ لا ۱۵۲- ۱۵۶.

شُرُّ الذنادقة من صحب وتباع

بسحر هاورت من كفر وإبداع

أو لليهود لسدوا صمخ أسمع^١

الماكر الغادر الفاوي لشييعته

العابدين إذا عجلا يخاطبهم

لو قيل للروم أنتم مثلهم لبكوا

ته وهری پینجه م: خه لیفه ی سییه می رافیضی له باکوری نه فریقیا المنصور بن نصرالله ابو

طاهر إسماعیل

٣٣٤ ك - ٣٤١ ك - ٩٤٥ ز - ٩٤٦ ز

ناوی ابو الطاهر إسماعیل بن القائم المهدي العبيدي الباطني صاحب المغرب، ابو الطاهر له پاش باوکی بوو به خه لیفه ی ره وافیزه کان، له سه رده می خو ی توانی کوتایی به شوړشه که ی ابو یزید الخارجي بهیئت.

پیښه وا ذهبي له باره یه وه وتویه تی: پیاویکی زور نازو به جهرگ بووه و قسه زان و په وان بیژبووه، به گشتی نیسلامه تی پیوه دیار بووه جیاواز له باوکه زه ندیقه که ی.

هه روه ها ذهبي باسی له هه ندیک سه خاوه تو ده ست کراوه یی کردوه و ده لیت: جاریک مندالی سهر بازو گه له که ی کوکرده وه، که ژماره یان ده گه یشته ده ه زار مندال، هه ریه که یان جل و بهرگیکی جوان و گران به های له بهر کردن و، خوانیکی خواردنیشی بو ئاماده کردن، که نمونه ی که م بوو، هه موانیشی سوننه ت کردن، پاشان هه ریه که سه دوپه نجا دیناری وه که به خشیش فریدایه پیښیان.

یه کیکی تریش له کاره باشه کانی نه بوو، که محمد أبي المنظور الأنصاري کرده قازی قهیره وان، که پیاویک بوو له گه وره زانایانی زانستی فهرموده و چاویشی که وتبو به إسماعیل القاضي و حارث بن أبي أسامة پیانی وتبو: من به مهرجیک نه م کاره ده که م، که هیچ شت له که س وهر نه گرم، نه وانیش کردیانه قازی و، که له گه ل خه لکی زور نه رم و نیان بوو، جاریک جوله که یه کیان هیئایه لای جنیوی دابوو نه ویش له سه رده م دایناو لیی دا هه تا له ژیر لیدانه که مرد، چونکه ده یزانی، نه گه ر کاروباره که ی بچوو بایه لای مه منصور نه یده کوشت، قازی وای نیشانی خه لکدا، که لیدانه که ی بو ته می کردنه هه تا، که کوشتی.^٢

١- هه مان سه رچاوه ی پیښو ب ١٥٦٧ ل.

٢- سیر أعلام النبلاء ب ١٥٨٧ ل.

ابو الطاهر له سالی (۳۴۱) کۆچی به هۆی باو سه رماو سۆلهیه کی سارد وه فاتی کرد، که خۆی و دارو دهسته که ی بۆ سهیرانگایه ک ده رچوبوون.

ابو الطاهر زۆر به به زهییانه له گه ل گه له که ی مامه له ی ده کردو ته نها شیعیه گه ریه تی ئاشکرا ده کردو زه ره ری له که س نه ده دا، له دوا ی خۆشی موعیزی کوری هاته جیی.^۱

ته وه ره ی شه شه م: الموعیز ل دین الله ابو نعیم سعدا ۲۴۱- ۳۶۲ هـ

ناوی مه عدی کوری ئیسماعیلی مه نصوره نازناویشی ئه بو ته میمه، له سالی (۳۱۹) کۆچی له (۱۱) ی مانگی ره مه زان له مه هدی له دایک بووه، باوکی له پاشه خۆی ده ست نیشانی کرد بۆ خه لیفایه تی، له سالی (۳۴۱) کۆچی له سه ر ته ختی حو کم دانیشته، که خه لیفه ی عوبهیدی چواره مه حو کمی باکوری ئه فریقی کرد بیته.

ئو خه لیفه یه توانی له باکورو باشوری ولات ده سه لاتی خۆی در یژ بکاته وه و بچه سپینیت، له سالی (۳۴۲) کۆچی با سیل الصقلی له سه رت کرده والی، ابن کافى التکامیشی کرده والی له سه ر ئه جداییه، له صقلیه له سالی (۳۵۴) کۆچی مال و سامان و زهوی و زاریکی زۆری چنگ که وت، پاشان هاته ئه فریقیاو سنوری میرنشینی گه یشته سنوری میسر، پاشان هه ر له نزیکه وه ئاگای له کار به ده ست و ئه میره کان هه بوو له میسر به دوا داچونی بۆ ده کردن، پاشان هه ر به خۆی پئی به خۆی دا بۆ ئه وه ی ده ست به سه ر میسر دا بگریته، به مردنی کافور الأحشیدی له سالی (۳۵۵) کۆچی ولاتی میسر شله ژاو تیک چوو، موعیز ئه م هه له ی قۆسته وه و لی نه گه را هه ر ئه وها به فیرو بروت، بۆیه عه زمی جه زم کردو پلانی دانا بۆ هه لکه ندنی روبرو دروست کردنی کۆشک و ته لار له قهیره وانه وه هه تا سنوری میسر و پاشان سوپایه کی به هیزی ئاماده کردو پارهییه کی ئیجگار زۆریشی کو کرده وه، جوهر الصقلیشی هه لبژارد بۆ سه ره رشتی کردنی ئه و سوپایه ی، که ژماره ی له سه ده ه زار زیاتر بوو، موعیز فه رمانی به هه موو ئه میره کانی کرد، که وا گو یه رایه لی جوهر الصقلی بکه ن، سوپای عوبه یده یه کان به ریکه وت بۆ گواسته نه وه ی مه زه به ی باطینی بۆ میسر بۆ ئه وه ی

۱- هه مان سه رچاوه ی پێشو لا ۱۵۹.

پرځاري بېټ له و تنگ و چه له مه و شوړش و کيښه توندانه ی، که زانایانی نه هلی سوننه ماوه ی سده سالی به رده وام دژي **عوبه یدیه کان** له باکوری نه فریقی به رپایان کردو پیښه نگی بوون، **عوبه یدیه کان** په تی مه زه به ی نه خشییدیان ده رکرده وه، که پاشکوی ده وله تی عه بیاسی بوو له میسر، توانی تیره ژه هراوه یه کانی بهاوېته ناو میسرو، پالی نا به سوپا هاره که یو داوای له دارو ده سته و شه یثانه کان کرد، که خیلافه تی عه بیاسی خوړاگر له ناوبه ن، که ناراسته یه کی سوننی هه بوو.

هه روه ها موعیز هه ولی دا نه ده لوسی سوننیش داگیر بکات و بیخاته ژیر چه پوکی ده وله تی خوی، به لام پیاوه نازاو چاونه ترس و نه به رده کانی ریگر بوون له وه ی ثامانجه که ی بېته دی، له سالی (۳۵۸) کوچی له مانگی جمادی الآخرة سوپا که ی موعیز به هو ی سرکرده خزمه تکاره که یان جوهر الصقلي توانی بچېته ناو میسره وه ، که نه م پیاوه بی ماندووبون توانی میسر بخاته ژیر چه پوکی **عوبه یدیه کان** و بېته مولکیان، هه ر نه و پیاوه له سرده می خوی له سالی (۳۶۱) کوچی نه زه ری دروست کرد بو نه وه ی بېته مینه ریك له مینه ره کانی **عوبه یدیه کان** بو نه وه ی له ریگایه وه بیروباوه ر پوچه که و مه زه به باطینی ه گنده که یان بلاوبکه نه وه، پاشان به فه زلی خواو دواتر به هه ول و کوششی صلاح الدین الأيوبي توانی کوتایی به **عوبه یدیه کان** بینیت و نه زه ریش بوو به قه لایه ک له قه لاکانی نه هلی سوننه، له سالی (۳۵۸) به سر په رشتی کردنی جعفر بن خلاف سوپایی **عوبه یدیه کان** توانی بچېته ناو دیمه شق.^۱

گه شته که ی موعیز بو میسر:

پاش نه وه ی ریگا بو موعیز له میسر خوش بوو به خو و به مال و مندا ل و که س وکارو ده ست و پیوه ندو سوپا یه که ی باکوری نه فریقایان به جیهیشت و به ره و میسر به ریکه وتن بو نه وه ی کاروبار بگریته ده ست. سرکرده یه تی باکوری نه فریقاشی بو نه میر بلکین ابن زیری الصنهاجي به جیهیشت، موعیز توانی طرابلس و سهرت و به رقه بداته پال میسر، له گه لیدا

۱- پروانه: الفتح العربي في ليبيا لا ۳۶۲.

شاعیره بئ باوه په که ی محمد هانی الأندلسی له گه لدا بوو، که زیاده پوی له مه دحی موعیزی ده کرد، له یه کیك له شيعره کانی وتویه تی:

فكأنما أنت النبي محمد	وكانما أنصارك الأنصار
ما شئت أنت لا ما شئت الأقدار	فاحكم فأنت الواحد القهار
هذا الذي تجدي شفاعته غداً	حقاً وتخمد أن تراه النار

له شيعرېكې تريش له باره ی موعيز وتویه تی:

النور أنت وكل نور ظلمة	والفوق أنت وكل فوق دون
فارزق عبادك فضل شافعة	وأقرب بهم زلفى فانت مكين

هه روه ها وتویه تی:

تدعوه منتقماً عزيزاً قادراً	عفاراً موبقة الذنوب صفوحاً
أقسمت لولا أن دعيت خليفة	لدعيت من بعد المسيح مسيحاً
شهدت بمفخر ك السموات العلأ	وتنزل القرآن فيك مديحاً

هه روه ها وتویه تی:

عَلِمْتَ من مكنون سرالله ما	لم يؤت في الملكوت ميكائلاً
لو كان آتى الخلق ما أوتيته	لم يخلق التشبيه والتأويلاً

موعيز به خوۍ و باب و باپیرانی گویان له و کوفرو شیرکانه ده گرت و قه ده غه یان نه ده کردو په تیان نه کرده وه، به لکو به پیچه وانه وه خاوه نه که یان هانده دا له سهری.

گه شته که ی موعيز به ره و میسر له سالی (۳۶۲) کوچی بوو، هه ر له م ساله محمد هانی الأندلسی بئ باوه پ له به رقه کوژرا، که له ته مه نی چل و دوو سالی دابوو، که بینرا بوو ته رمه که ی وه کو سه گ له که نار ه کانی پووباری به رقه فریدرا بوو.

موعيز به کوشتنی زور دل ته نگ بوو وتی: به م پیاوه له سهر هه موو شاعیره کانی پوژهلان شانازیمان به خو مان ده کرد ، به لام بو مان نه چوه سهر، موعيز له گه شته که ی

۱- پروانه: الفتح العربي في ليبيا لا ۳۶۲.

بەردەوام بوو ھەتا گەشتە سنوری میسرو لە ساڵی (٣٦٢) کۆچی پۆژی (٢٣)ی شەعبان گەشتە ئەسکەندەریە، کە لە میسر نوێنەریکی زۆر لە سەرکردەو کاربەدەستەکان پێشوازیان لێکرد.

مولکی موعیز لە سەبتە ی پۆژئاواو ھەتا مەککە ی پۆژھەلات درێژبوویەو ھەو فراوان بوو ، ھەتا دانیشتوانی کەنارەکانی زەریای اطلنطیش ھەر بە فەرمانی ئەو دەجولانەو ھ.

موعیز دوو ساڵ و نیو لە میسر مایەو ھ، لە ساڵی (٣٦٥) کۆچی لە (٧)ی مانگی ربيع الأول لە قاھیرە وەفاتی کرد، کە ویلایەتەکە ی لە ئەفریقیە و میسر (٢٣)ی ساڵی خایاند.^١

شیخ طاهر الزاوي رحمه الله وتویەتی: دەوڵەتی فاطمیەکان ماوەی (٢٦٠) ساڵ بەردەوام بوو (٥٢) ساڵ لە (مغرب) و (٢٠٨) ساڵیش لە میسر، ژمارە ی خەلیفەکانیشی چوار دە خەلیفە بوو، یەكەمیان عبیدالله المهدی بوو کۆتایشیان عاضید بوو، کە لە میسر لە ساڵی (٥٦٧) لە پۆژی عاشورا وەفاتی کرد، بە مردنی عاضید دەوڵەتی فاطمیەکان لە پۆژھەلات و پۆژئاوا کۆتایی پێھات و لە ناوچوو، مولکیش تەنھا بۆ خوا ی پەرورەدگارەو بەویستی خۆی دەیداتە ھەندیک و، بە ویستی خۆشی لە ھەندیکی دەسێنتەو ھ.^٢

ذہبی رحمه الله وتویەتی: لەو کاتەو ھەرفەسەری ھەلدا، کە لە میسر و شام و حیجاز و مەغریب شانازی بەخۆی کردو بە دەوڵەتی عوبەیدی بەناو بانگ بوو لە عیراق و جەزیرە و عەجەم بە ناوی بنی بویە خۆی ناساند، خەلیفە مطیع لە لایەن بنی بویە پلەپلەکی نزمی ھەبوو، پاشان نەخۆشکەوت و لایان دا، کورپەکە ی طائع للہ یان لە شوینی دانا، کە ئەویش کاروباریکی کەمیان دایە دەست بۆیە مەملەکەتی موعیز زۆر گەورەترو جیگیرتر بوو.^٣

موعیز شاعیر بوو ئەمە یەکیکە لە شیعەرەکانی:

لله ماصنعت بنا تلك المجاجر في المعاجر^٤
أمضى وأقضى في النفوس الخناجر في الخناجر

١- ھەمان سەرچاوە ی پێشو لا ٢٦٢.

٢- ھەمان سەرچاوە ی پێشو لا ٢٦٢.

٣- سیر أعلام النبلاء ب ١٥ لا ١٦٤

٤- معاجر: پۆشاکیکە ئافرەت لە سەری دەکات.

ذهبي رحمه الله له باره‌ی موعیز وتویه‌تی: چل و شه‌ش سال ژیاوه‌و له‌مه‌ه‌دی له‌ دایک بو‌ه‌و له‌سالی (٦٦٥) کۆچی له‌موعیزی‌ی سه‌ربه‌ قاهره‌ نیژراوه‌.^٢

ته‌وه‌ری جه‌وته‌م: تاوانی عوبه‌یدی‌ه‌کان له‌ باکوری ئه‌فریقا

به‌راستی شیعه‌ رافزیه‌ باطنیه‌کان ده‌رحه‌ق خه‌لکی باکوری ئه‌فریقی تاوانیکی یه‌کجار قیژه‌ون و به‌دیان ئه‌نجام دا، که‌ مندال له‌ تاوان سه‌ری سپی ده‌بی و هیچ عه‌قلیکیش باوه‌پ ناکات، به‌ تایبه‌تیش جامی غه‌زه‌ب و توپه‌بیان رشت به‌سه‌ر زانایان:

١- کاتی‌ک عبیدالله داوای پیغه‌مه‌رایه‌تی بو‌خۆی کرد، دوو شه‌رع ناسی له‌ قه‌یره‌وان بانگ کردو خۆشی له‌ سه‌ر کورسیه‌ک دانیشتبوو ئاماژه‌ی بو‌یه‌کی‌ک له‌ خزمه‌تکاره‌کانی کرد، ئه‌ویش به‌وه‌ردوو شه‌رع زانه‌که‌ی وت: ئایه‌ گه‌واهی ده‌ده‌ن، که‌ عبیدالله پیغه‌مه‌ری خوایه‌؟ ئه‌وانیش به‌یه‌ک ده‌نگ وتیان: سویند به‌خوا، ئه‌گه‌ر پۆژ بیته‌ ده‌ستی راستی و مانگیش بیته‌ ده‌ستی چه‌پی و بلین: ئه‌وه‌ پیغه‌مه‌ری خوایه‌، ئه‌وا وانالین و باوه‌پ ناکه‌ین، عبیدالله فه‌رمانی کرد هه‌ردووکیان سه‌ری‌پن^٣، ئه‌و دوو شه‌رع ناسه‌ش یه‌کی‌کیان این ه‌ذیل و ئه‌وی تریان این البردون بو.

پیشه‌وا ذه‌بی له‌ باره‌ی این بردون وتویه‌تی: پیشه‌واو شه‌هیدو موفتی ابو‌إسحاق بن البردون الضبی، که‌ مالیکی مه‌زه‌ب بوو قوتابی ابو‌عثمان الحداد بو^٤ کاتی‌ک ویستیان این بردون بکوژن داوایان لی‌کرد: ئایه‌ له‌ مه‌زه‌به‌که‌ی خۆت په‌شیمان ده‌بیته‌وه‌؟ ئه‌ویش وتی: ئایه‌ له‌ ئیسلام په‌شیمان بیمه‌وه‌؟

به‌راستی عبیدالله المهدی هه‌ر به‌داواکردنی پیغه‌مه‌رایه‌تی رانه‌وستا، به‌لکو‌ پێیدا به‌ شوین که‌وتوه‌کانی بو‌ئه‌وه‌ی له‌کوفره‌که‌یان نو‌قم ببن هه‌تا به‌ جو‌ری‌ک کردیانه‌ خوا، چونکه‌ یه‌کی‌ک له‌ سوینده‌ گه‌وه‌ره‌کانیان ئه‌وه‌ بوو، که‌ ده‌یان وت: وحق عالم الغیب والشاهده‌ مولانا

١- سیر‌أعلام النبلاء ب ١٥ لا ١٦٣- ١٦٤

٢- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشو ب ١٥ ١٦٦.

٣- سیر‌أعلام النبلاء ب ١٥ لا ٢١٧

٤- سه‌رچاوه‌ی پیشو ب ١٤ لا ٢١٥.

الذي برقادة يه كيك له هره شته ترسناكه كان نه وه بوو، كه ده يوت: من په نهان و غهيب وده زانم، غهيب و په نهانيش ته نها هر خواى په روه ردگار ده يزاني و يه كيكه له تاييه تمه ندى خوايه تى و، هر يه كيك بو غه يري خوا بيداته پال كه سيك نه وا ده كه ويته ناو شيرك و كوفريكي كه وره، خواى كه وره ده فه رموى: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ الأنعام: ٥٩.

هر وده ها ده فه رموى: ﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ النمل: ٦٥

خوسويڼديش نابي بخوري به هيچ دروست كراويك به لكو ده بي بخوري به خواى به ديهينه ريان، پيغه مبهري خواصه فه رمويه تى: ((من كان حالفاً فليحف بالله، أو ليصمت)) هر وده ها فه رموده ي تريش هاتون، كه قه ده غه ده ي سويڼد خواردن ده كات به باو باپيران. به راستي شاعيره كاني ده وله تى عوبه يدي مه دحي خليفه كاني خويان ده كرد، هه تا گه يشته سنوري كوفري ناشكرا، دواتر له نيوان خه لكى بلاويان ده كرده وه، نه مه ش، كه دهرده كه وي له شيعري ابن هاني الأندلسي، كه يه كيك بوو له شاعيره كانيان و له يه كيك له شيعره كاني له باره ي مه دح كردنى مه هدى دا وتويه تى:

حل بها آدم ونوح

حل برقادة المسيح

فكل شئ سواه رايح^١

حل بها الله ذوالمعالي

هر وده ها شاعيره كانيان مه هديه به مه ككه ي پيروزو ده چويڼن كه عبه ش له مه هديه كورت هه لديڼن:

كما بتهامة البلد الحرام

هي المهدية الحرم الموتى

لنا بعراض قصركم التثام^٢

وأن لثم الحجيج الركن أضحي

١- مدرسة الحديث في القيروان ب ١ لا ٧٢

٢- البيان المغربي ب ١ لا ١٨٤.

۳- جهنگی دهورنیان له گه‌ل ته‌هلی سوننه‌دا ده‌کرد به‌هوی هه‌لواسینی سه‌ری به‌ران و گوی دريژ له‌سه‌ر ده‌رگای خواردنگه‌کان و، ناوی هاوه‌له به‌ریزه‌کانیان له‌سه‌ر ده‌نوسی و به‌ناشکرا جنيوو تانه‌و ته‌شهریان له‌هاوه‌لان ده‌داو خه‌لکیشیان وا تیده‌گه‌یاند، که‌هاوه‌لان پاش پیغه‌مبه‌ر له‌ئاین هه‌لگه‌پاینه‌وه‌و بو‌ئمه‌نیازه‌گلاوه‌شیان چه‌ند بانگخوایکیان تایبته‌کردبو بو‌ئوه‌ی له‌بازار و شوینه‌گشتیه‌کان هاوار بکه‌ن.

هه‌ریه‌کیک ناوی هاوه‌لانی به‌باشه‌به‌ردایه، یان له‌سه‌ر عه‌لی به‌گه‌وره‌تری بگراتیه‌ده‌کوژرا، یان به‌ند ده‌کرا.^۱

۴- عوبه‌یده‌یه‌کان کاریان کرد بو‌نه‌هیشتنی شوینه‌واری هه‌ندیك له‌خه‌لیفه‌سوننیه‌کانی پی‌شه‌خویان، بویه‌عبیدالله فه‌رمانیکی ده‌رکرد به‌لابردنی ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی، که‌مزگه‌وت و قه‌لاکانیان دروست کردبوو وای کرد، که‌ناوی خو‌ی له‌جیگای ئه‌وان دابن‌و هه‌روه‌ها ئه‌و پافزیه‌نگریسه‌ده‌ستی گرت به‌سه‌ر مال و چه‌کی قه‌لایه‌کان و، ئه‌و خواپه‌رست و پاسه‌وانانه‌شی ده‌رکرد^۲، که‌له‌کو‌شکی زیاد الأغلبی بوون و هه‌لسا کردی به‌عه‌مباری چه‌ک.

۵- عوبه‌یده‌یه‌کان به‌هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌یان ده‌هیشته‌خه‌لك کو‌بیته‌وه‌له‌ترسی شو‌پش کردن و ده‌رچوون له‌فه‌رمانیان، بویه‌له‌سه‌ره‌تای ده‌ست پی‌کردنی شه‌و زو‌ورپایه‌کیان لیده‌دا، ئه‌وه‌ی له‌دوای ئه‌وه‌ببینرایه‌له‌ملیان ده‌دا، هه‌روه‌ها ئه‌وان خه‌لکیان په‌رته‌وازه‌ده‌کرد، کاتیك کو‌ده‌بوونه‌وه‌بو‌مردنی یه‌کیك له‌زانا‌کان.^۳

ئه‌و کاره‌تا ئیستاش نه‌پچراوه‌و به‌رده‌وامه‌له‌ناو سیسته‌مه‌داپلۆسینه‌رانه‌ی، که‌ئه‌وه‌ی

حاکم و تاغوت و فیرعه‌ونه‌کانیان ده‌بینن ئه‌وا هه‌ر ئه‌وه‌پاسته‌و حه‌قه‌﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا

أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ غافر: ۲۹

۱- مدرسة الحديث في القيروان ب ۱ لا ۷۲

۲- پاسه‌وان: واته: مرابط

۳- بېروانه: رياض النفوس ب ۲ لا ۵۶

٦- کتیبه‌کانی ئه‌هلی سوننه‌یان له‌ناوبردو، قه‌ده‌غهی خه‌لکیشیان کرد له‌وه‌ی بیخویننه‌وه، هه‌روه‌ک، که کتیبه‌کانی زانای پایه به‌رز محمد بن أبی هاشمی تجبیان برد، که ئه‌ندازه‌که‌ی حه‌وت ئوقیه بوو، هه‌مووشی له‌نووسینی خۆی بوو، پاشان بردیانه لای کاربه‌ده‌سته‌که‌ی بني عبید ئه‌ویش بردی و لینه‌گه‌را خه‌لکی بیخویننه‌وه و سودی لیوه‌ربگرن ئه‌مه‌ش وه‌ک رق وقینیک به‌رامبه‌ر ئیسلام و ئه‌هلی سوننه.^١

٧- پێیان له‌شهرع زانه‌کان گرت فه‌توا به‌مه‌زه‌بی پێشه‌وا مالیک بده‌ن، ئه‌و کاره‌شیان وه‌ک تاوان له‌قه‌له‌م داو ئه‌وه‌ی وای بکردایه‌ لی ئی دهررا، یان به‌ند ده‌کرا جاریش وابوو ده‌کوژرا، له‌پاش ئه‌وه خه‌لکیان ده‌توقاند له‌لایه‌نی ده‌روونی به‌وه‌ی لاشه‌ی کوژاراوه‌که‌یان ده‌گیڤا له‌بازاره‌کانی قه‌یره‌وان و بانگ ده‌کرا، ئه‌وه سزای ئه‌و که‌سه‌یه، که فه‌توا به‌مه‌زه‌بی مالیک ده‌داو لێش نه‌ده‌گه‌ران فه‌توا بدری ته‌نیا به‌مه‌زه‌بی خۆیان نه‌بوايه، هه‌روه‌ک، که وایان کرد له‌گه‌ل شهرع زانی پایه‌به‌رز ابو‌عبدالله محمد بن العباس بن الولید، که له‌سالی (٣٢٩) کوچی وه‌فاتی کرد.^٢

٨- زانایانی ئه‌هلی سوننه‌یان قه‌ده‌غه‌کرد له‌مزگه‌وته‌کان وانه بلینه‌وه و کوپینه‌وه له‌گه‌ل قوتابییه‌کان، هه‌تا وای لیهات له‌ترسی عوبه‌یده‌یه‌کان کتیبی ئه‌هلی سوننه ته‌نها له‌مالان ده‌خوینرایه‌وه، هه‌ردوو قوتابی ابو‌بکر بن اللباد و ابو‌محمد بن التبان و جگه له‌م دوانه‌ش ده‌هاتنه لای ابو‌محمد بن التبان، که گه‌وره زانایانی ئه‌هلی سوننه بوون له‌قه‌یره‌وان، به‌نه‌ینی ده‌هاتنه لایان و کتیبه‌کانیشیان له‌نیوان خۆیان ده‌شارده‌وه هه‌تا ئاره‌قه ته‌پری ده‌کرد ئه‌مه‌ش له‌ترسی **عوبه‌یده‌کان**.^٣

ئو شیوازه تاكو ئیستاش هه‌ندیک ده‌وله‌تی داپلۆسینه‌ر له‌جیهانی ئیسلامی له‌سه‌ر گه‌له‌که‌ی موماره‌سه‌ی ده‌کان، هه‌ندیکیان به‌گشتی قه‌ده‌غهی کردوه، هه‌ندیکیش پێگا به‌هه‌ندیکی ده‌دات، که دژی به‌رژه‌وه‌ندی ولات نیه.

١- بروهانه: ریاض النفوس ب ٢ لا ٤٢٣.

٢- هه‌مان سه‌رچاوه ب ٢ لا ٥٦.

٣- مدرسه‌ الحديث في القيروان ب ١ لا ٧٦.

۹- زۆریان له خه لکی ده کرد بۆ ئه وهی به پیل بانگه وازه که یان بپن و، ئه وهی وه لامي دابانه وه وازیان لیده هیئا، به لکو جاری وا هه بوو هه ندیک مه ناصیبیان دها ده ست و، ئه وهی په تیشی بکردبایه وه له ناویان ده برد، وه که ئه وهی وایان کرد له کاتی سازدانی یه که م و تار، که عبیدالله له پۆزی جومعه له قه پره وان خویندیه وه و، ئینجا له پاشان له نیوان ده ولته تی عوبهیدی و خه لکی قه پره وان شه پکی خویناوی پوویدا، عبیدالله الشیعی فه رمانی کرد واز له خه لکی په شو پووت بهینن و کوپکی مونا قه شه ی هه ر به ناوه سازدا، که له مه دا زانایانی ئه هلی سوننه تووشی تا قی کردنه وه یه ی دژوارو ده ردو به لایه کی سه خت هاتن و، به هه زارانیا ن لی کوژرا، چونکه ده ستیا ن گرتبوو به ئیسلام و تامردن به رگریان له ئه هلی سوننه و جه ماعه ده کرد ، قابیسی وتویه تی: له سه رده می عبیدالله هه تا وه کو ئه و که سانه ی له دار البحر مردن ، که به ندیخانه ی **عوبهیدی کان** بوو، ژماره یان چوار هه زار که س بوو، که هه موویان له ژیر ته شکه نجه و نازار گیانیان له ده ستدا، که له نیویاندا زانا و خوا په رست و پیای چاک هه بوون،^۱ بیجگه له و که سانه ی له ده ری به ندیخانه ده کوژران و پاشان به شیوه یه کی ناشیرین له بازار په کانی قه پره وان ته رمه کانیان ده سو پراندنه وه، ئه م ده ردو به لایه زور کاری کرده سه ر ژیا نی عیلمی، بۆیه هه ندیک زانا خو یان له م فیتنه یه به دوور گرت، وه که ابو محمد الوردانی، به لام له گه ل ئه وه ش ئه و میحنه ت و چه رمه سه ریه زیاتر ئارامی و خوڤاگری و عه زیمه تی به ئه هلی باکوری ئه فریقیا به خشی و زیاتر ده ستیا ن به بنچینه کانی ئه هلی سوننه ت و جه ماعه ته وه گرت.^۲

۱۰- شه ریه تیان له کار خست و، فه رزه کانی شیان نه هیشت و، ئه وهی شوین که وته ی بانگه وازه که ی ئه وان بوایه له شوینکیان ده کردن، که ناوی داموس بوو، ئینجا عبیدالله ده چووه لایان و فره وه یه کی به ره واژیشی له به رده کردو، به چوار پیانیش بۆ لایان ده پۆیی ، پاشان ده یوت: به ح پاشان ده یهینانه ده ری و پا قه ی ئه و کرده وانه ی بۆ ده کردن و ده یوت: سه باره ت به هاتنم به چوار پیان بۆ لاتان بۆ ئه وه بوو، که پیتان پا بگه ینم، که ئیوه وه که ئاژه ل وانه نه ده ست نو یژ و نو یژ و زه کات و هیچ فه رزیکتان له سه ر نیه و

۱- ریاض المفوس ب ۱ ۵۷۴.

۲- ریاض المفوس ب ۱ ۵۰۴.

هه مووتان له سهر لادراوه، سه بارهت به له بهرکردنی فره که به بهره واژی بۆ ئه وهم بوو
 بزانه، که ئیوه ئاینتان گۆریوه، سه بارهت به وتنم بۆ وشه ی به ح بۆ ئه وهم بوو، که بزانه
 هه موو شتی که له زیناو ئاره ق خوارده نه وه... هتد... بۆ ئیوه حه لاله^۱.

لیره زۆرم پیخۆشه هۆنراوه ی شاعیری ئه هلی سوننه و جه ماعه له باکوری ئه فریقا (قاسم
 الفزاری) بیئمه وه، که زه می بنی عبید ده کات و ده لیّت:

عبدوا ملوکهم وظنوا أنهم	نالوا لهم سبب النجاة عموماً
وتمكن الشيطان من خطواتهم	فأراهم عوج الضلال قوياً
رغبوا عن الصديق والفاروق	في أحكامهم لا يسلموا تسليماً
وإستبدلوا بهما ابن أسود نابحاً	وأباً قدرة واللعين تميماً
تبعوا كلاب جنهم وتأخروا	عن أصارهم الإله نجوماً
ياليت شعري من هم إن جهلوا	ديناً، ومنهم إن عدت صميماً
أمن اليهود؟ أم من النصارى أم هم؟	دهرية جعلوا الحديث قديماً
أم هم من الصابين أم من	عبدوا النجوم وأكثروا التنجيماً
أم هم زنادقة معطلة رأوا	أن لا عذاب غداً ولا تنعيماً؟
أم عصبه ثنوية قد عظموا	النورين عن ظلماتهم تعظيماً؟
من كل مذهب فرقة معلومة	أخذوا بفرع واعواه أروما

شاعیری به ناوبانگ قاسم العزازی له هۆنراوه رانیه که ی، که دواتر ده یه نینه وه زه می بنی
 عبید ده کات و هه روه ها باس له وه ده کات، که چۆن خودای گه وره قوتاری کرد له
 ده ستیان.

۱۱ - له بانگدا حی علی خیر العمل یان زیاد کردو له بانگی نویژی به یانیش الصلاة خیر
 من النوم یان لاداو، خه لکیشیان قه ده غه کرد له نویژی ته راویحی په مه زان، چونکه بنی عبید
 به قه ده هیچ شتی که رقیان نابیته وه ئه وه نده ی رقیان له م نویژه ده بیته وه و پیی قه لسن،
 هه روه ها قه ده غه ی خه لکیان کرد له وه ی نویژی چیشته نگاو بکه ن، له بهر فیتنه ی

۱- هه مان سه رچاوه ب ۲ ۴۵۴ - ۴۹۵

خه لکیش نوښتی نیوه پړویان پیښ خست، له وتاری هه ینیش به ناشکرا جنيویان به هاوه لآن ددهاو کوفری ناشکراشیان دهگوت بویه خه لکی وازیان له م جوړه وتارانه هیناو بۆ نوښتی هه ینی نه چوونه مزگهوت ، له سه رده می ئه وان مزگهوت هکان کهس نوښتی تیا دا نه ده کرد، هه ندیک له پیښ نوښته کانیان پوویان له ره قاده ده کرد، کاتیکیش عبیدالله چوو بۆمه هدی ه پوویان له وی کرد،^۱ زورجار زوریان له خه لکی ده کرد پیښ ئه وهی مانگی یه ک شه وهی شه وال^۲ ببینن بیکه نه چه ژن ، به لکو زانای پایه به رز محمد بن الحبلی که قازی و فه قیهی به رقه بوو کوشتیان، که فه توای دا چه ژن نایه ت هه تا مانگی یه ک شه وهی شوال نه بینری.

پیښه وا ذهبی له باره ی ژبانی ئه و زانایه وتویه تی: ئیمامی شه هیدو قازی به رقه جاریکیان ئه میری به رقه هاته لای و پیی وت: به یانی چه ژنه، ئه ویش وتی: نه خیر هه تا مانگ نه بینری چه ژن نیه و خه لک ده بی هه ر به پړوو بن، چونکه من گونا هی کهس ناخه مه ئه ستوی خو م، وتی: ناخه ر نوسراوی مه تصور له م باره یه وه هاتووه، چونکه به بیرو پای **عوبه یدی ه کان** دیتنی مانگ مه رج نه بوو بۆ هاتنی چه ژن، به لکو به حیسابی فه له کی ئیشیان ده کردو، هه ر به وحیسا به ش ده یان کرده چه ژن، ئه و ئه میره هه لسا به دۆل لیدان وه ک خو ئاماده کردنیک بۆ چه ژن، به لام قازی وتی: نه ده چمه دهره وه و نه نوښتیش بۆ کهس ده که م، ئه میریش فه رمانی به یه کیک کرد وتار بخوینیت ه وه ئه ونوسراو ه شی خوینده وه، که له مه نصوره وه هاتبوو له دوا ی قازیشی نارد بیّت ، که هات فه رمانی کرد له به ر هه تاودا هه لیبواسن هه تا وه کو دهمری، قازی له تینوه تیان هاواری ده کرد ئاوم بۆ بینن، به لام بۆیان نه هیناو، پاشان له سه رداریک له خاچیاندا. نه فره ت له سته م کاران بیّت.^۳

۱۲— له تاوانه کانی عبیدالله ئه وه بوو، که جاریک ئه سپه که ی هاته ناو مزگهوت جا به خاوه نه که یان وت: چۆن ئه سپ دیننه ناو مزگهوت؟ وتیان: ئه وه ئه سپی عبیدالله المهدي یه، میزو ته رسی خاوینه، خاوه نی مزگهوت ئینکاری ئه و کاره ی کرد، ئه وانیش بردیانه لای عبیدالله و دهم و ده ست فه رمانی کرد بیکوژن.

۱- برهانه: مدرسة القبروان ب ۱ لا ۷۳

۲- هه مان سه رچاوه .

۳- سیر اعلام النبلاء ب ۱۵ ۳۷۴

إبن عذاري وتويه تي: خودای گه وره عبیدالله ی له دوا ته مه نی تاقی کرده وه به نه خو شیه کی زور قیزه ون، کرمیک له کۆمی ده هاته ده ری و هه ناوی ده خوارد به م جور هه تا له ناوچوو.^۱

به راستی نه وه ی موسلمانان نه وانه ی میژووی **عوبه یدییه کان** ده خویننه وه ته نها میژووی سیاسی نه وه ده وه ته ده زانن، که فلان رۆیو فلان جیی گرت هه وه، هه روه ها به وه ی ده وه له تی که عیلم و زانستی خو ش ویستوه هه ر نه وانه ی باسی سیره ی زانایانیا ن کرده باسی زه برو زه نگی نه وه سته م کارانه یان کرده، که ده ره ق به زانایانی نه هلی سوننه یان کرده به لکو نه وه قوتابیان ه ی میژووی ئیسلامی ده خوینن باس له معد بن اسماعیل ده که ن، که ناسرا وه به موعیز، که پاله وانیک بو وه له پاله وانه کانی میژوو.^۲

نه مه ش هه مووی له نه نجامی نه بوونی ته فسیری بیرو با وه پری ئیسلامیه بو میژوو هه که مان، به لکو نه وه میژوونوسانه ی میژوویان بو ئیمه نوسیوه ته وه به قوتابخانه کانی پوژه لات ناسی (مدارس الإستشراق) یان هزی شیعه کاریگر بوونه و، یان په شو هیا ن وه رگرتو وه بو داپوشینی نه و راستیان ه ی، که هه رده بی بو نه وه کانی داها توو پوون بکریته وه بو نه وه ی بزانی دوژمن و دوستی کییه، هه روا بو نه وه ی بزانی، که هزره کان نامرن، به لکو شیوه و پوخساریان ده گوریت، هه روا نه وه نه فره تیانه ی، که دوژمنی ئیسلامن به رده وام به نه ینی و به ئاشکرا و به شه و به پوژ کار ده که ن بو له ناوبردن عه قیده ی پاک و خاوین و دره وشا وه ی نه هلی سوننه، که عه قیده ی خو شه ویستمان محمد ﷺ و ها وه له به پیزو پاک و نه به رده کانی **پیغه مبه ره ﷺ**، خودای گه وره له هه موویان رازی بی ت.

ته وه ری هه شته م: هه ئویستی زانایانی نه هلی سوننه و شیوازه کانی به رگری کردن

به راستی زانایانی نه هلی سوننه دژی شه پۆلی عوبه یدییه رافزیه کان به هه موو شیوازی ک را وه ستان و به رگریان کرد بگره به عیلم و بانگه واز و هه لگرتنی چه ک دژی نه وه مل هوپه سته م کارانه، شیوازی به رگری کردنی شیان له چه ند ته وه ره یه ک پیک ها تبوو له وانه:

۱- خوڤاگری زانایان و شهرع زانه کان دژی کرداری **عوبه یدییه کان** و به رگری کردنیان

۱- أیعد التاريخ نفسة؟ محمد العبدۃ ۳۹۷

۲- أیعد التاريخ نفسة؟ محمد العبدۃ ۴۰۷

له سەر ئەشكەنجە و ئازارو بەندیخانە و كوشتن ، كە ئەمە یارمەتی دەرپوو بۆ خۆپاگری و نەشلەژانی خەلكە موسلمانەكە له سەر عەقیدەى ئەهلى سوننە ، **عوبەیدیەكان** شیوازی جۆراو جۆریان بەکارهینا بۆ چۆل کردنی گوپەپان له زانایان، ئەمەش بۆ ئەوەی وەرەو غیرەتی خەلك داببەزێنن.

۲- زانایان پەيوەندی خۆیان له گەل دام و دەزگاكانی دەولەتی عوبەیدی بچراڤاندو كاروباریان نەدەبرده لای قازیەكان و نوێژیان له دواى ئیمامەكانیان نەدەکردو نە له خویشی و نە له ناخویشی سەرەخویشیان لێنەدەکردن و ژن و ژن خوازیشیان له گەل نەدەکردن.^۱

له و كارە پیرۆزەدا یەكەم جار زاناو فەقیهێ پایەبەررز ابو یوسف بن محمود جلبە بن عبدالرحمن دەست پێشخەر بوو، كە له یەكەم وتاری **عوبەیدیەكان** له مزگەوتی قەیرەوان پەيوەندی له گەلیان بچراڤاند ، كە ئەوەی نەدەبوو گوێی لیبی گوێی لیبو، بۆیە هەلسا عەمامەكەى له سەر كردهوه هەتا خەلك هەمویان بینیان و بۆ بەر دەرگایی مزگەوت پۆی و خەلكیش سەیریان دەكرد هەتا له دەرگا هاتە دەرێ و ئینحا وتی: بچراڤاندیان خوا بیان بچرێنێ، هەر له و كاتەوه زانایان بەشداریان نەكرد له وتارەكانیان و یەكەمین كەسیش بوو، كە خەلكی له وبارەیهوه ئاگادار كردهوه.^۲

۳- زانایانی ئەهلى سوننە خەلكی باكوری ئەفریقایان جۆش كرد بە چەند فەتوایەك، كە كوفری دەولەتی عوبەیدی پوون و ئاشكرا دەكردو وتیان، كە ئەوانە ئەهلى قبیە له نینو، ئەوكەسانەشیان بەكافر له قەلەمدا، كە بەرەزەمانەندی خۆیان چونه ناو مەزەبەكەیان، ئەو فەتوایانەش بە جۆریك بڵاو بوونەوه، كە خاص و عام زانی و له هەمان كاتدا بوو بە بەرەبەستێكى بە هیزو بته و له نیوان خەلكی سادەو نیوان وەرگرتنی بانگەوازی رافیزەكان.^۳

له و سەردەمە دژوارەى ئەو كات یەكێك له دیارترین ئەو زانایانەى، كە ئوممەتیان پاراست بەمەنەجی ئەهلى سوننە و جەماعە له باكوری ئەفریقا شیخ ابو إسحاق السبائی بوو ، كە پای وابوو خەوارىجەكان ئەهلى قبیە لەن بۆیە له گەلیان وەستا دژی عوبەیدیە بەكافرەكان.

۱- مدرسة أهل الحديث في القبروان ب ۱ لا ۷۸۸.

۲- رياض النفوس للمالكي ب ۲ لا ۴۷

۳- هەمان سەرچاوه ب ۲ لا ۳۴۰

فه قیهی به ناوبانگ شیخ ابو بکر عبدالرحمن الخولاني وتویه تی: ابو إسحاق السبائي و شیخه کانی تری نه فریقیه دهرچوون بو شهر له گهال دارو دهسته ی دوزمنی خوا، که گه وره ی سوپاکه ناوی ابو یزید بوو، ابو إسحاق به دهست ناماژه ی بو سوپاکه ی ابو یزید ده کردو ده یوت: نه وانه نه هلی قبیله ن و نه وانی تریش نه هلی قبیله نین — که مه به سستی سوپای **عوبه یدیه کان** بوو- پیویسته له گهال سوپاکه ی شهر بکه یین دژی نه وانه ی نه هلی قبیله نین، نه گهر به سهریان دا زال بوین، نه واناچینه ژیر ده سه لاتی ابو یزید، چونکه خه واریجه . خوی گه وره هه ره له نیوانه خوومان نیمامیکی دادگر هه لده بژیژی و به سهری دا زال ده کاو له کول نیمه ی ده کاته وه .

له و فه قیهو زانا خواناسانه ی له گهالی دهرچوون: ابو العرب بن تمیم وابو عبدالملك و مروان بن نصر و ابو إسحاق السبائي و ابوالفضل المسمى و ابو سلیمان ربیع القطان بوون^۱ له وانه ربیع القطان یه که مین که سیان بوو بانگه شه ی بو جهاد کرد دژی **عوبه یدیه کان** و هه لسا به هاندانی خه لک له سهر جهاد کردن.

که کاتی نویژی هه یینی داهات أحمد بن محمد بن ابو الولید چووه سهر مینبه رو وتاریکی زور به هیزو کاریگهری خوینده وه و خه لکی هاندا له سهر جهادو باسی پاداشته که ی بو کردن و نه و نایه ته شی خوینده وه: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ﴾ **النساء ۹۵** پاشان فه رموی: خه لکینه جهاد دژی نه وه بکه ن، که کوفری به خوا کردو خوی به خوا داناو هه لسا به گوپینی نه حکامی خواو، جنیوی به **پیغه مبه رو** هاوسه ره کانی و هاوه له به پیره کانی دا.

خه لکی به گریانیکی زور به کول گریان، پاشان له دریژه ی وتاره که ی وتی: خودایه نه و کافره ی ناسراوه به عبیدالله نه و بانگه شه ی خویه تی ده کاو، نیمه ته کانت رت ده کاته وه، تو به خوا نازانیت و، تانه و ته شهر له **پیغه مبه رو** کانت ده داو، محمدی په یامبه رو چاکترین دروست کراوت به دروده خاته وه و خوینی ئومه ته که ت دهرپیژی و حورمه تی میلله تی **پیغه مبه ره که ت** له که دار ده کا، که له مه دا درو له باره ته وه ده کات و به نه رم و

۱- ریاض النفوس للمالکی ب ۲ لا ۳۴۳

نیانیت هه لئه له تاوه، خودایه بهر نه فره تی خۆتی بیخه و تاماوه سه رشۆر و زه لیلی بکه و له به یانی تا ئیواره بیخه ره بهر غه زه بی خۆت و، بیخه ره ناو دۆزه خ و واش بکه ی له دونیاش بیته په ندو خه لکی سه رگوزشته که ی بگێر نه وه، خودایه دارو ده سته که ی له ناو بیه ی و کومه له که ی په رته وازه بکه ی و سوپا که ی بشکینی و، وا بکه ی باوه پداران که یف خوش ببن، ئینجا له سه ر میبه ره که ی هاته خوارو دوو رکعات نوێژی هه ینی کردو پاشان سه لامی دایه وه و ئینجا وتی: به یانی، که ده کا پۆژی شه مه ان شاء الله ده رده چین.^۱

بۆ به یانی ربیع القطان سواری ته سپه که ی بوو، که هه موو ئامیری جهنگی له سه ر پشت بوو، له گه رده نیشی قورئانیك هه لواسرابوو، له ده ورو به ریشی کومه لیک له خه لکی قهیره وان، که له ئاماده باشی دابوون بۆ جیهاد کردن دژی دوژمنی خوداو هه موشیان ئامیری جهنگیان هینابوو، قطان زۆر که یف خوش بوو سه یریکی کردن و وتی: سوپاس بۆ خوا، که ژياندمی هه تا گه یشتیم به کومه لیک باوه پدار، که کۆبوینه وه بۆ جیهاد کردن له گه ل دوژمنانت و هه لساینه بۆ به یتز کردنی ئاینه که ت، خودایه ته وه به چ هۆکاریک گه یشته ته مپۆ؟ پاشان دهستی کرد به گریان هه تا فرمیسک به سه ر پیشی هاته خوار، پاشان پیی وتن: ته گه ر **پیغه مبه ری** خوا ئیوه ی بینیا زۆر دل خوش ده بوو، له شوینیکی تریش، که پاش نه وه ی خه لک بیدهنگ بوو وتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ **التوبة: ۱۲۳**، پاشان وتی: ﴿أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ **۱۳** ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ مِنْ صُدُورِكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَسْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ﴾ **۱۴** وَيَذْهَبَ غِيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ **التوبة: ۱۳- ۱۵**

پاشان به دهست ئاماژه یه کی کردو وتی: ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ يَذْكُرْكُمْ﴾ ئینجا خه لکه که هه موو به یه ک دهنگ وتیان: الله اکبر جا پۆیی هه تا گه یشته مزگه وت و له وێ چوو ه ناو جهنگ له گه ل

۱- ریاض النفوس للمالکی ب ۲ لا ۳۴۳ - ۳۴۴.

دورژمنانی خوا هه تا له سالی (۳۳۴) کۆچی به خۆی و چه ند به پیزیکی تر له پیاو چاکان شه هید بوو.

۴- زانایان په یوه ندی خویان پچراند له گه ل نه و فه قیهانه ی له **عوبه یدییه کان** ده چوونه پییش، نه گه رچی با نه چووبانه ناو بانگه وازه کهشیان، بویه زنايان فه توایاندا که س کتیبه کانی ابو القاسم البرادعي^۱ نه خوینیتته وه و فریشتی بدهن.

۵- زایان و فه قیهه کان ده رگای ماله کانی خویان والا کرد بو خه لکی بو پووجه ل کردنه وه ی بیروباوه ری عوبه یدییه باطینییه کان، له وانه ابو إسحاق السَّبَّائی ده رگایی مالی خوی والا کردبوو زه می **عوبه یدییه کانی** ده کردو خه لکی ئاگادار ده کرده وه له شه پریان و زوریش باسی گه وره یی هاوه له به پیزه کانی ده کردو مه دحی ده کردن، ماله کهشی له بهر زوری قوتابیان وه ک مزگه وتی لیها تبوو، هه روه ها کاتیک **عوبه یدییه کان** مزگه وتیان قه ده غه کرد له هه ردوو زانا أحمد بن نصر الهواری و أحمد بن یزید الدباغ نه و ماله کانی خویان کرده مزگه وتو، به نهیننی بیروباوه رو بنچینه ی نه هلی سوننه یان ده چاند له دللی خه لکی باکوری نه فریقیا.^۲

هه رچه نده تاغوت وسته مکارو مل هوپه کان پیکه یان گرتو ته سکیان کرده وه، نه و هه ر ده بی بانگخوازو فه قیهو زانایه خواناسه کان پیکه یه ک بدوزنه وه بو فیترکردنی خه لک و پری نیشان دانیان.

۶- زانایانی نه هلی سوننه زور خویان ماندوو کرد له چاندنی مه نه ه جی نه هلی سوننه له نه وه ی که تامیه کان و صه نه هاجیه کان و نه و به ره به ریانه ی که یارمه تی ده ری **عوبه یدییه کان** بوون، نه مه ش، که زانایی پایه به رز ابو إسحاق السَّبَّائی و هی تریش پیی هه لسان و ده ستیان کرد به فیترکردنی مناله بچوکه کان و باسی هه لمه تی بانگه وازی **عوبه یدییه کان** یان بو ده کردن و ناشیرنیان ده کردن له لایان، بی نه وه ی پاداشت له یه کیکیان وه ریگرن نه مه ش بو نه وه ی ببیتته هانده ریک بو نه وه ی بیته وه لایان.^۳

۱- مدرسة أهل الحديث في القيروان ب ۱ لا ۷۸.

۲- همان سه رچاوه ب ۲ لا ۷۹.

۳- مدرسة أهل الحديث في القيروان ب ۱ لا ۸۰.

لەمەو دەردەكەوئ، كە گرنگى دان بە نەوئى سياسەتمەدارو بىرمەندە عەلمانىەكان و دەزىرو بەرپرسەكانى دەولەت لە ھەموو شوئىنىك پىويسىتىەكى شەرى و ھەرەكىە بۆ دامەزراندنى شەرى خواو جىگىركردنى، بەلام دوزمنايەتى و پىگرتن بە ھەر جورىك بۆ كەشتنە ناو ھىلانەى عەلمانىەكان و گەپاندنەوئى منالەكانيان لە ژىر ھىزى شەيتانەكان ئەو كاريكە ناوەشىتەوئە لەو كەسانەى، كەئەھلى سوننەنەو بانگەشەى بۆى دەكەن.^۱

۷- لەو ھۆكارانەى، كە زانايانى ئەھلى سوننە بەرگريان لە عەقىدەى سەلەف دەكرد ھۆكارى وتووئىژو گفتوگۆ دەم كوتكردنى بەرامبەر بوو لە بەردەم خەلكى، لەو گفتوگۆيانەى، كە كتيبەكانى مئژوو بۆ ئىمەيان تۆماركردو گفتوگۆى زاناو فەقىھى بەناوبانگ ابوبكر القموديە، كە لە گفتوگۆيەك لەگەل ابو العباسدا لىى بردەوئەو دەم كوتى كرد.

ھەروەھا إبراهيم بن محمد الضبي پىاوئىكى چاك و فەقىھىكى بلىمەت بوو، كە **عوبەيدىەكان** ستەميان لىكردو بە ناھەق كوشتيان.

زانايەكى تريس لەم بوارە بە دياركەوت، كە ناوى (ابو محمد بن عبدالله بن التبان)بوو، بەلام زاناي پايە بەرز ابو عثمان سعيد بن محمد الحداد لە ھەموويان لەم بوارە بە تواناتر بوو، ئەو بەرگرى و سەرخستنانەى ئەنجامى دەدا بۆ ئىسلام و ئەھلى سوننە ئەوا زۆر جىگای پىزو سوپاسە.

بەناوبانگترین گفت و گۆيەكانى پيشەوا ابو عثمان سعيد بن الحداد

عبدالله پۆژىك لە دواى ابو عثمان سعيد بن الحدادى ناردو باسى فەرموودەى غەدىر خەمى كرد، كە فەرمودەيەكى صەحيحەو دەفەرموئ: (من كنت مولاه فعلي مولاه) واتە:

۱- گشتاندنى ئەو بنەمايە بە شىوئەيەكى پەھا لەگەلئىدا نيمە، چونكە زۆرىك لە زانايان و پىاوچاكان لە ئەھلى سوننەت و جەماعەت شۆپشيان كردو لەسەر كار بەدەستە زالم و گومپايەكان، چ جاي كار بەدەستە عەلمانى و ئىشتراكىەكانى ئەمرو، كە لە ئىسلام دەرچوينەو، ھەموو ئايىنە ئاسمانىەكان پەت دەكەنەو، بەئى يەكەم جار دەبى دەست پى كرى بەپىگای نەرم و نيان و لە سەرخۆ بۆ سەندنەوئى ھەمو ئەو كەل و پەل و مال و سامان و... ھتد كە لە لاين ئەوانەوئە زەوت كراوئەو ھى موسولمانانە، شتىكى جەغت كراوئىشە، كە ئەو ھۆكارانە سەردەگرئ و بەروبومى دەبى و ھەر ئەوئەشە دەبىتە پىخۆش كردنىك وسەرەتايەك بۆ جىھاد كردن بە چەك دژى ئەو زالم و بى دىنانە. وەرگىر.

ئەگەر من گەورەى ئۆمەم عەلىش گەورەى ئۆمەيە، عەبىداللىھ خۇيدا پال ئەوان و بە ابو عثمانى وت: بۇ چى خەلك نەبنە بەندەى ئۆمە؟ ابو عثمان پىيى وت: گەورەمان محمد ﷺ مەبەستى لە وشەى ولایە بەندە كردنى كەس نىە بۇ كەس، بەلكو مەبەستى پىيى ويلایەتى دینە، خوای گەورە دەفەرموى: ﴿ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴾ ٧٩ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا لِلْمَلِكَةِ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾ (آل عمران)

ئەگەر ئەم كارە خوای گەورە نەى دابىتە هېچ پىغەمبەرئىك ئەوا بۇ غەبرى پىغەمبەران بەپلەى يەكەم پەوانىە، عەلىش خۇ پىغەمبەر نەبوو، بەلكو وەزىرى پىغەمبەر بوو، عەبىداللىھ پىيى وت: بىرۆ كەس لەتۆ ناباتەو، هەروەها پاس كراو، كە ابو عەبىداللىھ الشىعى جارىكيان پىيى وت لە قورئاندا هاتوو، كە پىغەمبەر ﷺ كوتايى پىغەمبەران نىە، وتى: لە كامە ئايەت وتى: لەو ئايەتە ﴿ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ ﴾ الأحزاب ٤٠ كەواتە بەبەلگەى ئەو ئايەتە پىغەمبەر ﷺ كوتايى پىغەمبەران نىە.

سعيد پىيى وت: پىيى (و) لەو ئايەتە بۇ (ابتداء) نىە، بەلكو واوى عەتفە وەكو وتەى خوای گەورە، كە دەفەرموى ﴿ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ الحديد: ٣ كەس هەيە لە غەبرى خوا بە وسيفەتانه وەسف بكرى؟

پۆزىكىش لەلاى بوو قسەيەكى كرد جا يەكيك لە ھۆزى كەتامە، كە ناوى ابو موسى بوو زۆر لەو قسەيە پەست بوو بۆيە بەرمەكەى بۆى ھەلسايەو، بەلام ابو عەبىداللىھ نەى ھىشت، پاشان پووى كەردە ابو عثمان و پىيى وت: يا شىخ تورە مەبە، ئايە دەزانى ئەگەر ئەو پياوہ تورەبوو چەند كەس لە بەر تورەبوونى تورە دەبى؟ دوانزە ھەزار كەس.

ابو عثمان یش وتى: بەلام من خودا لە بەر تورەبوونم تورە دەبى، كە گەلى عادو سەمودو أصحاب الرس و زۆرى تريشى لە ناو بردوہ.

شىخ سعيد خوای گەورە زۆر نىعمەتى دەرھەق كردبوو، كە دەنگىكى گەورەى ھەبوو

خاوهن مهنتیق وږهوان بښیه کی پوون بوو زوړیش له قه واعدی عه ره بی شارازا بوو، نه گهر هه له یه کیشی بگردایه هه ر زوو دهیوت: اُسْتغْفَرَالله نه گهر شیعریشی بوتبایه زوړ جوانی داده پشت.

پوژنیک له مال دهرچوو بوو گفت وگوکردن له گهل ابو عبیدالله الشیعی که خیزان و منداله کانی له گهل بوون و بووی دهگریان، پیانی وت: وامه کهن هه رخیر ده بی نه وه به سه، که من بوو خوا دهرچوومه و بهرگری له ئاینه که ی ده که م، جا که له کوشکی ابراهیم بن أحمد چووه لای ابو عبیدالله که له ده وروپشتی حاشیه ی خوی و کومه لیکي تر، که به ناو زانا بوون دانیشتبوون جا سه لامی لیان کردو، پاشان دانیشت، ابو عبیدالله وتیه: ابراهیم بن یونس که پیشتر هه والیان دابوی، که نه و شیخه قازی نه و شوینه بووه، پیی وت: به چ شتی که قه زاوه تت ده کرد؟

ابراهیم پیی وت: به کیتاب و سوننه ت.

ابو عبیدالله وتی: سنة چیه؟

ابراهیم وتی: سوننه یانی سوننه .

ابو عثمان وتی: که گویم لیوو وتی: السنة... السنة به ابو عبیدالله م وت: نه وکوره تاییه ته یان گشتیه؟

گوئی: گشتیه.

ابو عثمان وتی: بنچینه ی وشه ی سنة له لای عه رب به واتای نمونه هیئانه وه دیت، شاعیریش ده لیت:

ماساء لیس بها خال و لاندب

تریک سنة وجه غیر مقرفه

سنة لیږه به مانای نمونه هاتووه واته نمونه ی ده م و چاوکت نیشان ده ده م، که هیچ که م و کوپی نیه.

سوننه تیش له سی شت کورت هه لیئراوه:

یه که م: هه لسان به جیبه جیکردنی نه و فه رمانانه ی خوا، که به پیغه مبری ږاگه یانده وه.

دووه م: وازه یان له و شتانه ی قه ده غه ی کردوه.

سی یه م: شوین پی هه لگرتن له و شتانه ی کردویه تی.

ابو عبیدالله وتی: ئەگەر دوو فەرموودهی **پێغه مبه‌ر** جیاوازی هه‌بوو له‌ لات چۆن ئیشیان پێده‌که‌ی؟

پێم وت: سه‌یریان ده‌که‌م کامه‌یان پاستربوو ئه‌وه وه‌رده‌گرم، پاشان ده‌گه‌ریم له‌ دوا‌ی به‌لگه‌ی هه‌ق له‌ هه‌ر دوو فەرمووده وه‌کو ئه‌وه‌ی دوو شاهیددی پاست گۆ له‌ شاهیددانه‌کدا یه‌ک رانه‌بن، بۆیه هه‌ر ده‌بی له‌ هه‌ردوو شاهیددانه‌که له‌ به‌لگه‌ی هه‌ق بگه‌رین.

ابو عبیدالله وتی: ئەگەر دوو فەرمووده‌که له‌ پاستی وه‌ک یه‌ک بوون.

پێم وت: ئه‌وا ئه‌وکاته یه‌کیکیان ناسیخه و ئه‌وی تریان مه‌نسوخه.

وتی: ئیوه ئه‌و قسه‌تان له‌ کو‌ی هه‌ناوه و چۆن قیاس ده‌که‌ن.

پێم وت: له‌ کیتابی خوا.

وتی: له‌ کامه‌ ئایه‌ت؟

وتم: خوا‌ی گه‌وره له‌ کیتابه‌که‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ

قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ۖ الْمَائِدَةُ ٩٥

خودی وشه‌ی سه‌ید له‌و ئایه‌ته‌دا زانراوه، به‌لام ئه‌و سزایه‌ی دروست ده‌بی‌ت له‌ سه‌ر ئه‌و سه‌یده ئه‌وه ده‌قی له‌ سه‌ر نه‌هاتوو، له‌وه‌وه زانیمان، که خوا‌ی گه‌وره فەرمانمان پێده‌کات، که به‌قیاس و ئیجتها‌د ئه‌و شته بدۆزنه‌وه، که ده‌قی له‌ سه‌ر نه‌هاتوو بۆیه خوا‌ی

گه‌وره له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ ۖ الْمَائِدَةُ ٩٥

بۆیه‌ش خوا‌ی گه‌وره ئه‌و کاره‌ی نه‌گه‌راندۆته‌وه بۆ حاکمیک، به‌لکو بۆ دوو که‌سی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی قیاس و ئیجتها‌د بکه‌ن.

ابو عبیدالله وتی: ﴿ذَوَا عَدْلٍ﴾ به‌ک‌ی ده‌وتر‌ی؟ پاشان سه‌ریکی بادا‌و وتی: به‌ ده‌قی ئه‌و

ئایه‌ته ﴿ذَوَا عَدْلٍ﴾ چه‌ند که‌سیکی تایبه‌تن.

منیش وتم: ﴿ذَوَا عَدْلٍ﴾ ئه‌و که‌سانه‌ن، که خوا‌ی گه‌وره له‌ ئایه‌تی: (مراجعة) باسی لێ‌وه

کردوون، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَشْهِدُوا ذَوَىٰ عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ الطلاق: ٢ بۆ جیگه‌یرکردنی

(قیاس) یش فەرمو‌یه‌تی: ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعِلِمَهُ الَّذِينَ

يَسْتَبِطُونَهُ ﴿النساء ٨٣﴾ (استنباط) يش دياره، که ده قى له سهر نه هاتوه.

پاشان ابو عبیدالله پرووی له موسی القطان کردو پیی ووت: له کتابی خوا حەددی ئاره قتان له کوئی هیناوه؟

موسی پیی وت: پیغه مبری خوا ده فەرموی: (من شربها فاضربوه بالأردية^١، ثم إن عاد فاضربوه بالأیدی، ثم إن عاد فاضربوه بالجريد)^٢

ابو عبیدالله به تورهیی وتی: ئەمە چ پە یوه ندیە کی بەم مەسەلە یە هە یە؟ من دە لیم سزای ئاره ق کوانی له کتابی خوا، تۆش دە لئی: (اضربوه بالأردية و بالأیدی، ثم بالجريد)؟

ابو عثمان وتی: پیم وت: سزاکی قیاس کراوه له سهر سزای بوختان چی، چونکه ئە گەر ئاره قی خوارد بیهۆش ده بی، ئە گەریش بیهۆش بوو ناگای له خو نامینی، ئە گەریش ناگای له خو نه ما بوختان ده کا، به و پییه سزای بوختان کەری لیده رده کری.^٣

ابو عبیدالله به موسی القطانی وت: ئە ی پیغه مبری نه ی فەرموه (أقضاکم علی)؟ ابو موساش ته وای فەرموده کە ی بو باس کرد، که پیغه مبری خوا فەرمویه تی (أعلمکم بحلال الله وحرامه معاذ، وأرفأکم ابو بکر، وأشدکم فی دین الله عمر) خوی گه وره له هەمویان پازی بی.

ابو عبیدالله پیی وت: چۆن ده بی عومەر له هەموویان توندو تۆل تری بی بو دینی خوا له کاتی که له پۆژی حونه ی پزی کرد؟

ابو موسی پیی وت: ئە وه مان نه زانیوه و نه شمان بیستوه.

ابو عثمان وتی: عومەر خوی دا پال کۆمه لیک هه روه کو خوی گه وره ده فەرمویت:

مُتَحَرِّفًا لِقِنَالٍ أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ ﴿الأنفال ١٦﴾.

ئە وه ی له شه ر پای کرد بو ئە وه ی خوی بداته پال کۆمه لیک ئە وا به هەلاتو له قە لە م نادرئ.

ابو عبیدالله پرووی له حاشیه کە ی خوی کرد وتی: گویتان لی بوو شیخ چی وت: وتی: به

١- أردية واة: شورك

٢- جريد: په لکی خورما.

٣- بپروانه: رياض النفوس ب ٢ لا ٧٩

فهرمانی خوا کاری کردو خوی دا پال کۆمه لیک، پاشان وه لآمی ابو عثمانی دایه وه، که به دهستیش ئاماژهی کردو وتی: چ کۆمه لیک له کۆمه لئی **پیغه مبهری** خوا گه وره تر نه بووه و له گه ل ئه وهی خوی نه دا پال هیچ کۆمه لیک، نه م وه لآمه شی زۆر به کزی دایه وه، که نه وانهی له نزیکي بوون گوئیان لیبوو.

ابو عثمان پیی وت: **پیغه مبهری** ﷺ فهرمویه تی: (عمر فئه فمّن تَحِيَّزْ إِلَى عَمْرٍ فَقَدْ تَحِيَّزَ إِلَى فَنَّةٍ). لیره ابو عبیدالله بیده نگ بوو^۱.

ئه م جاره ابو عبیدالله پرسیاریکی له ابو عثمان کردو وتی: ئایه خوی گه وره برپاری نه داوه، هه روه کو ده فهرموی: **﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ أُنْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾** **آل عمران ۱۴۴**.

به وهی هاوه لانی محمد ﷺ هه لگه رایه وه.

ابو عثمان پیی وت: نه خیر، به لکو مانای ئایه ته که نه وهایه نه گه ر (محمد) مرد، یان کوژرا به ته مای هه لگه پرانه وهن له سه ر پاژنه ی پیتان، چونکه مانای **﴿أَفَإِنْ مَاتَ﴾** بو ئیستفهامه مانای **﴿أُنْقَلَبْتُمْ﴾** یش یانی ئایه هه لده گه ری نه وه، نه رگه ر دوو ئیستفهامیش پیکه وه له یه ک مه سه له دا هاتن نه وایه کیکیان له باتی نه ویتریان کافیه و جیی ده گری ته وه، نه و ئیستیفهامه ی له و ئایه ته دا هاتوو ماناکه ی بو ته قریره به وهی نه گه ر محمد مرد له سه ر پاژنه تان هه لمه گه ری نه وه.

ابو عبیدالله وتی: نه وهی وت هاوشی وهی هه یه له کیتابی خوا، بو نه وهی ببیته به لگه و پشتی بگریت؟

وتی: به لئی، خوا گه وره ده فهرمویت: **﴿أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾** **الأنبياء: ۲۴**

واته: نه گه ر تو مردی نه وانیش ده مرن و نامینه وه، نه گه ر دوو ئیستیفهام پیکه گه یشته نه وایه کیکیان به سه له باتی نه ویتر باس بکری، مه به ستیش له و ئیستیفهامه بو ته قریره، واته:

۱- بروه: ریاض النفوس ب ۲ لا ۸۰

ئەگەر تۆمردى نەمايەوہ ئەوہ ئەوانیش دەمرن و نامینەوہ.^۱

ئا بەم شیوہیہ ابو عثمان سعد الحداد بەو گفٹ و گۆیانە بەرگری دەکرد لە عەقیدەى ئەھلى سوننە و جەماعە.

کە وەفاتی کرد شاعیرەکان شیعریان بەسەردا ھۆنیەوہ و سەرەخۆشیان لیکرد لەوانە سەھل بن إبراهیم الوراق، کە دەلی:

وقالوا قضی نحبہ ذاق منیة	فیالك من خطب یحل عدی
وكم مارق عادى سعیداً وسبه	وضاق به ذرعاً وبداه بالهجر
یود بقلب ذاب هما ذا غصة	لو أن أبا عثمان فی ظلم القبر
وأن أمر منكم تمنى وفاته	ولیس له عذر ففی واسع الغدر
فلیت الذی أمسى شجی فی حلوقهم	یمد له حبل الحیاة إلى الحشر
ألیس لسان المسلمین وسیفهم	إذا كادهم أهل الضلال والكفر
ألیس هلال الأرض بل شمس دجنها	وبدر دجاها حین أمسیت بلا بدر
يجیب وما ضاعت دقائق فكره	جواباً فی أدق من السحر ^۲

ئەوہ ھەندیک بوو لەو ھۆکارو شیوازو گفٹوگۆیانەى، کە زانایانى ئەھلى سوننە پێى ھەلسان بو بەرگری کردن لە بیروباوہ پى موسلمانان لە خواوہ پەحمەت بپرژى بە سەریان و لییان پازى بێت لەو جیھادو بانگەوازو فیداکارەى ئەنجامیان دا.

۸— شاعیرانى ئەھلى سوننە بە ھۆنراوہکانیان ھەلسان بە ھێرشىکى زۆر دژوار دژى **عوبەیدیەکان**، کە لە شمشیری پرەپو تیژ سەخت تر بوو لە لایان، سەرچاوەى سەرەکش لەم بارەىوہ شاعیری پایەبەرزاو القاسم بوو، لە بەناوبانگترین شیعەرەکانى ھۆنراوہ رانیەکەىتەى، کە لە ھەموو کون و کەلەبەرێک و شوینیک بڵاوبووێوہ، کە دەلیت:

عجبت لفتنة أعمت، وعمت	يقوم بهاد أو كفور
تزلزلت المدائن، والبوادي	لها وتلونت منها الدهور
وضاقت كل أرض عرض	ولم تغن المعازل والقصور

۱— بروانە: ریاض النفوس ب ۲ لا ۸۳

۲— ریاض النفوس ب ۲ لا ۱۱۵

فنجى القيروان وساكنيها
أحاط بأهلها علما وخبرا
وجللهم بعافية وأمن
وأثبت جلة العلماء فيها
ومنها سادة العلماء قدما
وفيهما قوم عباد خيار
هم سلكوا سبایا الأرض
كفيناهم عظامها جميعاً
وسلكنا قلوباً خافقات
وأوينا وآسينا وكنا
فبات طعامنا لهم طعاماً
وكان لنا ثواب الله ذخراً
ولولا القيروان وساكنوها

پاشان هەرله درێژهی هۆنراوهکەى دا دەلیت:

وليس لنا كما لهم حصون
ولاسور أحاط بنا ولكن
ولا نأوى إلى بحر وإننا
ولكننا إلى القرآن نأوي
وسم في أعاليهن شهب

ههروهها دهلیت:

وإننا بعد من خوف وأمن
رسول الله والصديق حياً
بعدهما نحب القوم طراً

إله دافع عنها قديد
وميزاناً ما أكنته الصدور
وأسبل فوقها سترستير
بحار لاتعدلابحور
إذا عدوا وليس لهم نصير
فقد طاب الأوائل والأخير
وفادوا ما استبد به المغير
فزالت منهم ذلك الشرور
أما عروقتها ضرّ ضرير
لهم أهلاً وأكثرهم شطير
هناك ودورنا للقوم دور
وقام يشكونا منهم شكور
لغاب طعامهم والمنع ري^١

ولا جبل أعاليه وعور
لنا من حفظ رب العرش سور
إذا قضى القضا تنحى البحور
وفي أيماننا البيض الثغور
بها ظمأ مواردنا النحور

نحب إذا تشعثت الأمور
به ترجى السعادة والحبور
وما اختلفوا فربهم غفور

ألا بأبي وخالصي وأمي
سأهدي ماحييت له ثناء

محمد البشر لنا النذير
مع الركبان ينجد أو يغور^١

١- رياض النفوس ب ٢ لا ٤٩٤

باسی سیپہم:

دہولہ تی صہ زہاجی
لہ

باکوری زہ فریقیا

دهوله تی سه نهاجی

ری خوشکردن:

خه لیفه کانی دهوله تی عوبیه دی له باتی هۆزه که تامیه کان هۆزه به ربهریه سه نهاجیه کانیان بۆ لای خۆیان پاکیشاو زۆر کاروباری گرنگیشان له دهوله ت دانه دهستی و، پله و پایه ی سه نهاجیه کان له سهر دهستی خیزانی ابو الفتوح الخارجي بهرز بوویه وه... بۆیه **عوبه یدییه کان** به دیاری حوکی ئه فریقیاو مه غریبیا دایه دهستیان، دامه زینه ری دهوله تی سه نهاجیش ابو الفتوح یوسف بن زبری بن مندادی سه نهاجیه، که ماوه ی حوکمرانی کردنی دهست پیکرد به له ناو بردنی شوپشگییه کان و ولاتی لی پاکردنه وه.

ته وه ری یه که م: ابو الفتوح یوسف بن زبری بن منداد بن منقوش الصنهاجي

(۳۶۲-۳۷۳ك ۹۷۲-۹۸۳)

یوسف به لکینی کوری زهبری بوو به والی هه موو ناوچه کانی ئه فریقیه و، بوو به یه که مین حاکمیش پاش فەتح کردنی ئیسلامی بۆ ولاتانی مه غریب، که له ره چه له کیکی به ره په ره ، یوسف خۆی به خت کرد بوو بۆ خزمه تکردنی **عوبه یدییه کان** و فراوان کردنی مولکیان، کیشه یه کی سه خت په یدا بوو له نیوان هۆزه سه نهاجیه کان و هۆزی زه ناته کان، دهوله تی ئه مه وی له ئه نده لوس توانی ئه وه له بقوزیته وه و سوود له م کیشه یه وه ربگری و توانی زه بریکی کوشنده بوه شیئی له **عوبه یدییه کان** و به هه موو توانایه وه یارمه تی هۆزه زه ناته کانی دا هه تا توانی له پووی سه نهاجیه کان بوه ستی، سیاسه تی سه نهاجیه کان له گه ل زه ناته کان له سهر توندوتیژی بنیاتنرا بوو هه ولیان نه دا نه رم نیان بن له گه لیان و بۆخۆیانیا ن پابکیشن، بۆیه دهوله تی ئه مه وی ئه وکیشه یه ی قۆسته وه هه تا توانی مه غریبی سه رو له ده سه لاتی بنی زیری دا پیری .

ئه میر به لکین چالاکیه کی به رفراوان و کاریکی بی وچانی کردو، زۆریش پاشکویه تی خۆی بۆ عبه یدییه کان و، خۆشه ویستی بۆ مه زه به ی باطینی دووپات ده کرده وه، به لام به خۆی و ئه و ئه میرانه ی له دوا ی هاتن زۆر توند نه بوون له سهر به شیعه کردنی خه لک، بۆیه بواریکی باش په خسا بۆ زانایانی ئه هلی سوننه بۆ ئه وه ی سوننه بلۆبکه نه وه و، ژیا نی عیلمیش گه پاوه

ناو مزگه وته كان، به لام ئه و ديارده فه رميانه ئه نجام ده درا بۆ كار به دهسته ميسريه كان له دوعا كردن بۆيان له سهر مینه به ره كان ئه و زانایانی تووشی نا ئارامی کردو، له لایه کی تریش یارمه تی ده ربوو بۆ دروست بوونی که لیڤیکی قول له نیوان خۆیان و کار به دهسته کانی بنی زیری، بۆیه به رده وام بوون له دژایه تی کردنی ئه و کار به ده ستانه ی، که گهرم وگور نه بوون بۆ مه زه بی ئیسماعیلی، ئه هلی باکوری ئه فریقیش له ده وری زانایه کانی خۆیان خر بوونه وه و، به رده وام بوون له پچرانی په یوه ندی له گه ل ده ولت، به لام ئه و کار به ده ستانه نه یان توانی هاو هه لۆیستی خۆیان رابگه یه نن له گه ل زانایانی ئه هلی سوننه ، چونکه ده ترسان ده سه لاتیان له کیس بجی، خه لکی قه یره وانیش هه ستیان به مه کرد، بۆیه زانایه کانیان کۆشیشکی زۆریان کرد بۆ بلۆکردنه وه ی سوننه و راو بۆچوونه کانی سه له فی صالح، جا باز نه ی وانه کانی زانایان له قه یره وان سهر له نوێ جمه ی هات له قوتابیان و زۆر کیتاب نوسران له پوونکردنه وه ی ئیسلامی راست و دروست، له سه رده می ئه میری سوننی و شمشیری بره پو چیا ی مه تین ئه میر موعیز بن بادیس به یه کجاری ئه هلی سوننه له باکوری ئه فریقا سه رکه وتن به سهر ره وافیزه کان.

ته وه ره ی دووهم: موعیز بن بادیس الصنهاجی ٤٠٦ - ٤٤٩ هـ

پیشه واهه بی له و باره یه وه وتویه تی خاوه نی ئه فریقیه موعیز بن بادیس بن منصو بن بلکین بن زیری بن مناد الحمیری، الصنهاجی المغربی شرف الدوله بن أمیر المغرب.^١ له رۆژی سی شهممه ٣ی مانگی ذي الحجة له سالی (٤٠٩) کۆچی له پاش باوکی به سی رۆژ بوو به ئه میر.^٢

هه ندیک له فه قیه هه کانی سهر به مه زه بی مالیکی توانیان بچنه ناو دیوانی حوکم له ده ولتیه صه نهاجی و توانیان هه ندیک وه زیرو ئه میر بگۆرن، که پاش فه زلی خوا رۆلیان هه بوو له سوک کردنی پاله په ستوی ده ولت له سهر زانایانی ئه هلی سوننه، به تاییه ت زانای پایه بهرز ابو الحسن الزجال که توانی ئه میر موعیز بن بادیس له سهر رپه وه ی ئه هلی سوننه و جه ماعه په روه رده بکا، ئه و په روه رده یه ش به رو بوومی خۆی بوو کاتی که موعیز کاروباری

١- سیر أعلام النبلاء ب ١٨ ی ١٤٠

٢- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ٢٨٦.

ئەفریقیەى گرتە دەست، ابوالحسن ئەو کارانەى دەیکرد ھەمووی بەنھینی بوو لێنە دەگەرە
کەس لەو شیعانە پێی بزانی، کە دەولەت دەولەتی خۆیانیش بوو، ئەو زانایە زانایەکی زۆر
پەسەن بوو خاوەن پەوشت و ئاین و بیروباوەڕیکی راست بوو، زۆر پقیشی لە مەزھەبی
ئیسماعیلی شیعی بوو، ئەو زانایە توانی زانست و زانیاری راست دروست بچنی لە دەروون و
ھۆش و ھزری موعیز بن بادیس، کە لە سەر دەستی ئەو لە باکوری ئەفریقیە کۆتایی ھات
بە مەزھەبی ئیسماعیلی شیعی.

ئەمەش وانەیکە بۆ ئیمەى بانگخواز لە گرنگی دان بە پیاوانی دەولەت و کۆرەکانیان
ئەوانەى خاوەن پێبیری ەلمانین و دوورن لە ھیدایەتی خۆای گەرە، بادروشمی
بانگخوانیش لە م ھوارەدا ئەم ئایەتەى خۆای گەرە بێت: ﴿وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ
أَحَدًا ۖ إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ فِي مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا
أَبَدَا ۝﴾ **الكهف.**

میژوونوسەکان موعیز بن بادیسیان بە جوانترین و قەشەنگترین شیوە وەسف کردووە،
زەھبی لە بارەیکەوتەوتی: پادشایەکی بە ھەیبەت بوو، شاعیران زۆریان بەسەردا گوتووە،
لە سەر دەمی ئەو خەلکی زۆرکاری بە مەزھەبی ابو حنیفە دەکرد، بەلام ئەو وای کرد
خەلکی ناوچەکە بپۆنە سەر مەزھەبی مالیک ئەمەش بۆ ئەوێ خیلەف و دووبەرەکی
نەمیتنی و لە ھەموو کارەکانیشی بە پێی ئیسلامەکی خوا ھەنگاوی دەناو زۆر بویرانەش
گوێراپایەلی **عوبەیدەکانی** نە دەکردو، و تارێکیشی لە سەر قائم بامرالله العباسی خویندەووە و
موسڵە نصیریش ھەرشەى لیکرد، بەلام ئەو گوێی نەدایە و نەترسا.^۱

مستنصر لە و نامەیکەى، کە ھەرشەى لە موعیز کردبوو و تەبووی: بۆ پەوشتی باو
و باپیرانت لە وەلائو گوێراپایەلی ھەلناگری، موعیزیش لە وەلامدا پێی وت: پێش ئێوە باو
و باپیرانی من پادشای مغرب بوون و، ھەر لە خزمەتیان گەلەکەى خۆیاندا بوونەووە و
بەشمشیرەکانیان ئامادەبوونە بۆ سەرخستنیان.^۲

۱- سیر أعلام النبلاء ب ۱۸ ی ۱۴۰

۲- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا لا ۲۸۹.

کتیبه کانی میژوو بۆ ئیمه یان پوون کردۆته وه، که موعیز ههنگاو به ههنگاو دوزمنایه تی ئیسماعیلیه کان و فه رمان په وایانی میسری ده کرد، ئه مه ش زیاتر له سالی (٤٣٥) کۆچی به دیار که وت، کاتی که دیوانی ده ولته که ی و سوپا که ی پا کردنه وه له بیروبا وه په کوفریه کان و ئه وانه ی چیژ وه رده گرت له جنیودان به هاوه لآن، موعیز به سه ربازه کانی راگه یاند، که ئه وه ی جنیوی دا به ابوبکر و عمر بیکوژن، خه لکی باکوری ئه فریقیش به په له هه لسان به له ناو بردنی پاشما وه ی **عوبه یدییه کان** بۆ ئه وه ی باکوری ئه فریقی پاک ببیته وه له وه بیروبا وه ره گه ندو بیگانانه ی هاتبوه نایه وه.

زانا و فه قیه ه کان هه لسان به مه دح کردن و باسکردنی ئه وکاره پیروژه ی، که موعیز بن بادیس پئی هه لسا، شاعیرانیش هه لسان به هونرا وه کانیا ن مه دحی موعیزیا ن کردو ئه و سه ره تایه شیا ن تدوین کرد، قاسم بن مروان له م پودا وانه وتویه تی:

**وسوف یقتلون فی کل أرض
كما قتلوا بأرض قیروان**

یه کیکی تریش ده لیت:

یا موعیزالدین عیسی فی رفعه	وسرور واغتباط و جدل
أنت أرضیت النبی المصطفی	وعتیقاً فی الملاعن السفلی
وجعلت القتل فیهم سنة	بأقصی الأرض فی کل الدول

موعیز بن بادیس به رده وام بوو له نزیک بوونه وه له زانا و فه قیه ه کانی ئه هلی سوننه و، پیلانیشی به رده وام بۆ ئه وه داده نا، که به یه ک جاری جودا بیته وه له **عوبه یدییه کانی** میسرو، واشی کرد مه زه به ی مالیکی ببیته مه زه به ی فه رمی ده ولته و راشی گه یاند، که ئه و سه ر به ده ولته تی عه باسیه کانه و ئالو دروشمه کانی ده ولته تی عوبه یدیشی سوتاندو، فه رمانیشی کرد، که ئه و دره م و دینارانه ی ما وه ی (١٤٥) سالان وینه ی **عوبه یدییه کانی** له سه ربوو بیسرنه وه و سکه یه کی تریان دروستکرد، که له سه ر لایه کی نوسرا بوو لاله لا اله الا الله له سه ر

لایه که ی تریشی نوسرا بوو ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ﴿ آل عمران: ٨٥.

ههروهه موعيز بن باديس ههلسا به له ناوبردنی مهزهه بی صفریة و نکاریة و معتزلة و أباضیة نهوانه ی دژی مهزهه بی سوننی بوون.

له سالی (٤٣٣) کۆچی بهرقه هه مووی هاته ژێر پکیفی موعيز بن باديس پاش نهوهی، که نه میره که ی جبارة بن مختارة گوپراهه لی خوی بو پراکه یاند.

یه که مین کهس له ته پابلس ، که قیاده ی شالوی پاکسازی کرد له سه ر ئیسماعیلیه کان و دزایه تی نه ریه پوچه که یان و بانگه شه گومراهه که یانی کرد زانای پایه به رز علی بن محمد المنتصر بوو، که ابو الحسن بانگ ده کراو له سالی (٤٣٢) وه فاتی کردوه .

رقو کین له ده روونی باطنیه کان وه ک گرکان ته قیه وه بویه برپاریان دا تۆله بسه ننه وه له سه رکرده ی نه هلی سوننه و نه و خه لکه ی دل خوش بوون به گه پانه وه ی ولاتیان بو باوه شی نه هلی سوننه ، بویه له قاهره دانیشتنیکی رافضی سازدرا به قیاده ی خه لیفه ی عوبه یدی، که له سه ر پایه کی شه ی تانی ریکه وتبوون ناوه پۆکه که ی نه وه بوو، که هۆزه کانی بنی سلیم و بنی هلال به گژ سه نه اجیه سوننیه کان بنین، نه گه ر ده ولته تی سه نه اجی سه رکه وت نه و ده ولته تی عوبه یدی ئیدی قوتاری ده بیّت له جه نگ نه و هۆزه سه ر سه ختانه ، نه گه ر بنو سلیم و بنو هلالیش سه رکه وتن نه و تۆله یان سه نده وه له دوژمنه سه ر سه خته که یان موعيز بن باديس ، نه وه ی دامه زینه ری نه و بیروکه یه بوو وه زیڕیکی عوبه یدی که ناوی ابو محمد بن علی الیازوری بوو، که دهستی کرد به ده م چه ورکردنی نه و هۆزانه ی نیشته جیبوون له سه ر که ناره کانی نیل و ههلسا به پیدانی چه کو بیداویسته کانی جهنگو ، بهرقه و قه یروان و نه وه ی که وته چنگیان وه ک: دیاریه ک پیشکه شیان بیّت ، **عوبه یدی ههلسا کان** ههلسا به په یوه ندی کردن به هه موو نهوانه ی دژی موعيز بوون و به مال و چهک و نه وه ی له توانیاند بوو یارمه تیان دان، جا بازنه ی کیشه که له نیوان موعيز بن باديس و هۆزه عه ره بیه کان دهستی پیکرد ، که له لایه ن **عوبه یدی ههلسا کان** یارمه تی ده دران.

تەرەۋى سىيەم : خىشانى ھۆزەكانى بنى سليم و بنى ھلال و ھى تىرىش بۇ باكورى ئەفرىقى.

پى خوشكردن: ھۆزەكانى بنى سليم و بنى ھلال لە دوورگەى عەرەبى نىشتە جىبوون و، خىوہت و پەشمالەكانيان لە دەرەۋەى مەدىنە و مەككە و طائىف و نەجد ھەلدا بوو، قەرامىتەكان تۈانيان لە جەنگەكانيان بەكارىان بھىنن دژى خىلافەتى عەبباسى و دەلەتى عوبەيدى، سەرکردەى ھەندىك لە ھۆزانە كارىگەر بوون بە ھەندىك لە ھىزو بىروباوہرى قەرامىتەكان، بەلام كارىگەر يەكى زۆر قوول نەبوو، بەلكو چەند ھۆكارىكى ئابوورى و گوپرايەلى نەبوون بۇ دەلەتى عەبباسى بوو، لەجەنگى قەرامىتەكان دژى **عوبەيدىەكان** ئەو ھۆزانە لەشام كە خاۋن ھىزىكى زۆر چەكو كەستەيەكى زۆر بوون پۆلىكى بەرچاويان بىنى.

لەمىسر ئەمىرى **عوبەيدىەكان** تۈاناي ئەو ھۆزانە بەمال و سامان و دىارى پاكىشيت و لە خۆى نزيك بكاتەوہ، ئەوانىش زۆر بەكارەكەى خەلىفەى عوبەيدى پازى بوون، كە زۆر موكرى بوو لەسەر ھەبوونى توخمىكى عەرەبى لە دەلەتەكەى، دەلەتى عوبەيدى لەسەر كەنارەكانى نىل زەۋىيەكى بەپىتى پىدان و ئەو ھۆزانەش خوشەويستى و دوستايەتيان بۇ دەلەتى عوبەيدى دەرپى و لە بەر نەفامىش بە حەقىقەتى دىنەكەيان دروشمەكانى ئەوانيان ھەلگرت و دلسۆزى خۆيان بۇ خەلىفەى عوبەيدى نواند، ئەو خەلىفەيە بىرپاريدا بە ھۆى ئەو ھۆزانە كە خاۋن ھىزو تۈاناو شارەزايەكى جەنگى باش بوون تۆلە لە موغىز بن بادىس بسەنتەوہ، بەتايىبەتى، كە دەلەتى عوبەيدى لەبەر سەرقال بوونى بە قەرامىتەكان و پىرۆزەكانيان بەگشتى لەشام و پۆژەلەت نەى تۈانى لەشكرى خۆى بىئىرى، ھەروا لەبەر ئەو ھەندىك كۆمەل لە لەشكرەكەى لە مەغارىبەكان بوون، بەلكو لەسەر كەندەكانيان تىيدا ھەبوو لە ھۆزى موغىز بن بادىس بوون، كە دەلەت ھەر لەسەردەمى خەلىفەى عوبەيدى عزيز ئەو سەر كەندە و سەربازانەى فەرامۆش كەردبوو.

ھەندىك لە ھۆزە عەرەبىيەكان لە صەعيدى مىسر دەگەرئىنەوہ بۇ فەتى ئىسلامى، كەژمارەيان زيادى كەرد پاش ئەو ھەى دوورگەى عەرەبىيان بەجى ھىشت و لەسەردەمى العزيز العبيدى ھاتنە مىسر.

ھۆزە عەرەببەكان ھەندىكىيان، كە لە سەردەمى العىزىز العىدى ھاتبۇونە صەعىدى مىسر كە بەكارى شىۋاندن و تىكدانى بارى ئاسايش بەناوبانگ بوون، بۆيە ئەم جارە ھەلىكى زىرپىنە بۆ لەناو بردىيان و تۆلەسەنەوہ لە دوزمنى سەرسەختى دەولەت.

وتەيەك ھەيە، كە درايتە پال مستنصر دەلىت: وەللأهى دەبى سوپايەكيان بۆ ئامادە بكەم، كە خۆم ھىچ پىي مەندوو نەبم، جا عەرەبەكانى بانگ كردو مەغرىبىش نىلى دا بەردەستيان، كە پىشتەر لىيان قەدەغە كرا بوو جا بەم جۆرە خەلكىكى زورىيان پەپىنەوہو ھاتن.^۱

ئەمىر مستنصر كۆبۇيەوہ لەگەل گەورە پىياوانى ھۆزە عەبەرەكان و يارمەتى ماددى و مەعنەوى دانو، ئەسپ وچەك و ھەموو كەل وپەلىكى جەنگى و مالى پى بەخشىن.

بۆ ئەوہى ئامانجە گلاوہكانى بىننىتە دى ئەفرىقىەشى دانى، كەچى لى دەكەن بىكەن و پىي گوتن: من ئەفرىقىە و مولكى ابن بادىسم دانى ئىتر باش ئەوہ ھەژارى بە خۆوہ نابىنن.^۲

كاتىك عەرەبەكان لە سالى (۴۴۲) كۆچى بەرامبەر ۱۰۵۰ زاینى ھەموو كۆبۇونەوہ، وەزىرى پق ھەلساوى عوبەيدى نامەيەكى بۆ ابن بادىس نارد، كە پىي وتبو: (أما بعد فقد أرسلنا خيولا فحولا وحملنا عليهم رجالا كهولا ليقضي الله أمرا مفعولا^۳)

ئەو ھۆزانە توانىيان بە بى بەرگرى دەست بەسەر بەرقە دابگرن و، بەرقەش پىشتەر لەسەر دەستى **عوبەيدىەكان** وىران كرابوو، لە سەردەمى مستنصر گوى پايەلى خوى پراگەياندىبوو بۆ موغىزو، ئەو مەنبەرەئەشى سوتاند، كە **عوبەيدىەكان** وتارىيان لەسەر دەخویندەوہ و ئالايەكانىشى سوتاندن و پاشى گەياند، كە ئەو سەر بەدەولەتى عەباسىيە.^۴

جا ھۆزە عەرەبەكان پۆيشتن بۆ تەرابلەس و دەورو بەرى تونس، كە ژمارەيان چوارسەد ھەزار كەس دەبوو، لە دواشيانەوہ وەك يەدەگەكى ھىزىكى گەورە ھەبوو بۆ يارمەتى

۱- ظهور الخلافة الفاطمية وسقوطها، عبدالمعنى ماجد لا ۲۲۳.

۲- بىروانە: تاريخ الفتح العربي لا ۲۴۹.

۳- ظهور الخلافة الفاطمية وسقوطها لا ۲۴۳.

۴- ھەمان سەرچاوە لا ۱۴۴.

دانيان، هەندىك مېژوو نووس دەلن: ھەمويان ژمارەيان دەگەشتە مليۆن كەس، كە دابەش كرابوونە بەسەر چەند قۇناغىك، ئەو ھۆزانە، كە جىگىرېبوون لە بەرقە يەكك لە شىخەكانى خۆى، كە ناوى مۇنس ۱۲ن يەحيا بن مرداس بوو ناردى بۆ ئەو ھى بېيتە ميوانى موعىز ، جا مۇنس سەرسام بوو بەو نازو نىعمەتەى، كە موعىز تىيى دابوو موعىز زۆر پىزو حورمەتى گرت و پاشان پايگەياند كە لەنەو ھى مامى رىاح پياوانىك ئامادە بكات بۆ ئەو ھى بېنە سەربازو بېنە ژىر دەسەلاتى ، بەلام مۇنس ئاماژەى بۆ كرد ئەو كارە نەكات و ھۆيەكەشى بۆ پوون كردهو، كە لەبەر پەرتەوازەيان و كۆنەبوونەو ھىان لەسەر يەك را بەدەم بانگەوازەكەتەو نايەن، بەلام موعىز قەناعەتى بەقسەى مۇنس نەھات.

مۇنس بە موعىزى وت تۆ درەقەتى ئەوانە نايىت.

موعىزىش پىيى وت: ئەوانە لەو كەمترن، كە باسيان دەكەى، مۇنس ئەمەى وەك سەرزەنشتيك بۆ عەرەب لىكدايەو، موعىزىش بەپاشكاوى پىيى وت، كە: ناتەوى جگە لە خۆت كەس گەورەى گەلەكەت بى.

جا مۇنس كە گەرايەو بۆ لای گەلەكەى ھانى دان و باسى خىرو خىراتى ئەفرىقىيەو ئەو نازو نىعمەتانەى كرد، كە موعىز لە نىوى دايە ئەوانىش ھەرزوو كۆچيان كردو ژمارەيان ئەو ھەندە زۆر بوو، كە سەرو بنى ديار نەبوو.

لە بەناو بانگترين ئەو ھۆزە عەرەبانەى چوونە لای موعىز بنو سليم بن منصور و بنو ھلال بن عامر بوون كە ھەردووکیان لە عەشیرەتى مضر بوون، لە موضەرە عەدنانيەكانىش ھۆزى زغبەو أثىچ و عدى و رىاح ئەوانەى لە ھلال بن عامر صەصعە و بنى ھاشم بن معاویەن.

ھەروەھا كەھلانىش كە قەحطانى بوون و چەندھۆزىكى تریش، كە ناودار نەبوون.

كاتىك بنو رىاح و أثىچو بنو عدى بۆ ئەفرىقىيە چوون، دەيان ويست بگەنە قەپرەوان، مۇنس پىيانى وت: ئەو ھى ئىو ھەپپارتان لە سەرداو ھەواو نىو پىويستى بەپىر كەرنەو ھەيەكە تۆكە ھەيە، پىيان وت: ئەى چى بكەين؟ وتى: بەرمالیکم بۆ بىنن ئەوانىش بۆيان ھىنا، ئەویش راي خست و پىيانى وت: كى دەتوانى بچیتە ناو ھەپپارتى

۱- بېروانە: تارىخ الفتح العربى لا ۲۹۵.

بەرمانلەكە بىي ئەو دەى بەسەرى دا بېروات؟ جا وتیان:كى دەتوانى واپكات؟ وتى: من، بەرمانلەكەى لولدا ئەنجا ھاتە لایەكى و بە ئەندازەى بستیك كوردیەو دە ئەنجا لە سەرى پاوہستا، پاشان لایەكى تریشى كردهو دەو چووہ سەرى وتى: ئەو ھا بە ولاتانى مەغریب بکەن، بەش بەشى بکەن و بیکەنە مولكى خوتان تەنھا قەپرەوان نەبى و دواتر بېۆن ئەویش دەبیته مولكى خوتان، رافع بن حماد كە یەكك بوو لە سەر كرده عەرەبەكان پىی وت: مۇنس تۆ پاست دەكەى وەلاھى تۆ شیخ و ئەمیری عەرەبانى، ئەوا بە پىش خومانمان خستى و، هیچ كارىك بەبى فەرمانى تۆ ناكەین.

ھۆزەكان تیروپشکیان كرد لە سەر ولاتەكان، پۆژھەلاتى مەغریب وەك بەرقە و چواردەورى بەبەر بنى سلیم كەوت، كە دەكا طرابلس و قابس، بنو جەشمیش ھاتە پال بنو ھلال.

جگە لە بنو ھلال و بنو سلیم، كە عەرەب بوون و ھەرودھا جشم بن معاویة بن بكر بن ھوزان و سلول بن مرة بن صعصعة بن معاویة و معقل كە لە تیرەییەكى یەمەنى بوون، ھەمووشیان لە ژێر ھوكمى بنى ھلال بوون بەتایبەتیش لە ژێر ھوكمى أثیج بوون، چونكە براگەورەیی ھەر بۆ بنى ھلال و أثیج بوو، بۆیە چوونە ناویان. أثیج ژمارە و تیرەیان زیاتر بوو، ھەر ئەوانیش لەپیشەو دەى ھەلمتەكان بوون، تیرەكانیشیان وەك ضحك و مقدم و عاصم و لطیف و درید و كرفة بوون ھەرودھو لە پەچەلەكەكانیان ئەو ھا دەر دەكەوێ.

ئەوانە زۆر بە ھیز بوون و لەو ھیلالیانە بوون، كە ھاتبوونە ئەفریقە، یەكك لە ھەرە پیاوہ خانەدانەكانیان حسن بن سرحان و برایەكەى بدرو فضل بن ناھض بوون، كە ئەوانە لە دریدى كورى أثیج بوون. ماضى بن یقرب و سلامة بن رزق لە تیرەى كرفة بوون، ذیاب بن غانم و موسى بن یەحیا لە بنى صقر بوون كە تیرەییەكن لە مرداس ریاخ. زید بن زیدان و فارس بن ابى الغیث و برایەكەى عامرو فضل بن ابى علی ئەوانە لە شیعرەكانیان باسیان لیۆھ كراوہ.

تەوەرەى چوارەم: بەگژدایەكچوون لە نیوان موغیز بن بادس و ھۆزە عەرەبەكان.

لە پووداوەكانى سالى (٤٤٢) كۆچیدا ابن الأثير باسى ھاتنە ژوورەو دەى عەرەبەكانى كردووہ بۆ ئەفریقیا و وتویەتى: پاشان ئەمیرە عەرەبەكان ھاتنە لای موغیز بن بادیس و ئەویش كردنیه براگەورە و مال سامانیكى زۆرىشى پىبەخشین، كە لەلای پۆیشتن پاداشتى كارە چاكەكانیان نەدایەو، بەلكو ھێرش دواى ھێرشیان كرده سەرو پێگریان كردو كشت و

کال و بهروبومه کانیان له ناو بردو، ئابلوقه ی شاره کانیشیان داو خه لکیش گوزهرانیان لی تال بوو بژیویان لی تیک چوو نه یان توانی سه فەر بۆ هیچ لایه ک بکه ن، به لاو به لایه کی یه کجار ته نگ توشی ئه فریقیه هات، که هیچ جار به خووه ی نه بینیبوو، لیتره موعیز خو ی ئاماده کردو سه ربازه کانی کو کرده وه، که ژماره یان سی هه زار سوارچاک و پیاده شیان له گه لدا بوو، جا پویشته به ره و قهیره وان، ژماره ی عه ره به کانیش سی هه زار سوار چاک بوو، پاستیش وایه، که ژماره یان وه کو ژماره ی سه ربازه کانی موعیزبووه هه ره کو خاوه نی موسوعة المغرب العربي باسی کردوه، کاتی که عه ره به کان سه ربازه کانی سه نه هاجه و عه بیده کانیان بین ی زور ترسان و شله ژان و له رزین، جا مؤنس بن یحیی پی ی وتن: ئه مه چیه له م پوژه پاده کهن ؟ وتیان: چۆن بتوانین له وانه بدهین له کاتی که زریو کلاوی ئاسنیان له سه ر کردووه ؟ وتی: نیشانه بگرن و له چاویان بدهن، بۆیه ئه م پوژه ناوی لیتره (یوم العین)، ئه نجا هه ر دوولا گه یشتنه یه ک و شه ریکی توندو خویناوی له نیوانیاندا پوویدا و سه نه هاجه دوپا و پووخوا، به لام عه بیده کان هه ر له گه ل موعیز مانه وه و خه لکیکی گه له ک زوریان لی کوژرا... دوپانه که له سه نه هاجه هه ر به رده وام بوو خه لکیکی یه کجار زور کوژرا و، موعیز له گه ل ئه وه ی ژماره شیان زوریو به دوپاوی گه پاوه ناو قهیره وان و، عه ره به کانیش ئه سپ و په شمال و ئه وه ی هه بوو بوخویانیان برد.

کتیبه کانی میژوو ئه و پووداوه یان به دژوارترین شیوه وه سف کردیه، چونکه جهنگی که بووه کوشتاریکی زوری لی پووداوه، ئه مه ش له ئه نجامی خو پراگرتنی هه ردوو سوپا به رامبه ر یه کتری له پیناوی له ناو بردنی به رامبه رکه ی و کوتایی پیهینانی، شاعیری عه ره بی علی بن رزق البراحی چه ند دیره شیعیکی وتوه له سه ر ئه و جهنگه ی پوویدا له نیوان موعیز و عه ره به کان:

ولكن لعمرى مالدیه رجال

ثلاثین ألفا إن ذا لنکال.

وإن ابن باديس لأحزم مالك

ثلاثة آلاف لنا غلبت له

ھەر لە ساڵی (٤٤٢) کۆچی لە پۆژی چەژنی قوربان موعیز حەوت ھەزار سوارچاکی
 کۆکردەووە لە ناكاو ھێرشی کردە سەر عەرەبەکان، کە لە نوێژی چەژن دابوون،
 عەرەبەکانیش ھەلسانەووە سوارێ ئەسپەکانیان بوون و ھێرشیان کردە سەر سەربازەکانی
 موعیزو تیکیان شکاندن و خەلکی زۆریان لای کۆشتن، پاشان موعیز لە صەنھاجە و زەناتە
 خۆی کۆکردەووە بە خۆی و کۆمەلەی زۆر دەرچوون، ھێرشیان کردە سەر عەرەبەکان لە
 مالەکانی خۆیان بەلام ھێزو شەوکەتی صەنھاجە شکاو، زەناتەش پشتی لە پاش کرد،
 موعیزو ئەو عەبیدانە لە گەلی بوون بە جۆریک خۆیان راگرت و مانەو، کە قەت نمونە
 نەبوو و پاشان موعیز دۆراو بۆ مەنصورییە گەراپەو، عەرەبەکان ھاتن ھەتا لە مزگەوتی
 قەیرەوان جیگیربوون و چەند جەنگی خۆناویش لە گەل موعیز کرا، کە لە مەنصورییە و
 رەقادە خەلکی زۆر کوژرا، پاشان، کە موعیز ئەم کارەساتە بینی پێی بە خەلکە کە دا
 بچنە قەیرەوان بۆ کرپنی پێداویستیەکانی ژانیان، کە چوونە ناویەو خەلکی لییان ھاتنە
 پێشو بوو بە شەر، ھۆی شەرکەش فیتنیەک بوو لە نیوان پیاویکی عەرەب و یەکیکی تر
 پوویداو عەرەبەکان تیایدا سەرکەوتن، لە ساڵی (٤٤٦) کۆچی موعیز وتیە گەلە کە کۆچ
 بکەن بۆ مەھدیە ئەمەش لە بەر عەرەبان، کە نەیتوانی گەلە کە ی لییان بپاریزی.

پاش ئەو ھەموو کاروباری پایتەختی نوێ زیریە پیکسست موعیز لە ساڵی (٤٤٩) کۆچی بۆ
 مەھدیە چوو لەوێ تەمیمی کوپی پێشوازی لیکرد، عەرەبەکانیش دەستیان بە سەر
 قەیرەوان داگرت و قەلاو کۆشکەکانیان وێران کرد و ھەرچی بەروبومی کشتوکالی ھەبوو
 لییان کردەووە، جۆگەو پووبارەکانیان وێران کرد، ئەو پووداوە جەنگانە موعیز لە گەل
 عەرەبەکان بە خۆیەو ھەموو بێنی وانە یەک بوو بۆی دەرکەوت و قەناعەتی کرد، کە وا تاقەتی
 عەرەبەکانی نیو پێیان ناوێری و ھەروا ھاتە قەناعەت، کە **عوبەیدیەکان** فیلکی باشیان
 لیکردو، یەکیک لە ھۆکارەکانی ئەو دۆرانە یەک لە دوا یەکانە موعیز ھات ھێزو
 ئازایەتی و چاوەترسی عەرەبەکان بوو، لە گەل سەرشۆری سەربازە بەرابەرەکان ئەوانە
 بەردەوام خیلافەتی **عوبەیدیەکانیان** بەرز پادەگرت و بەگەرەیان دەزانی، کە موعیزیان
 زیاتر لە جەنگی بە دۆراندندا، ھەروا ھۆیەکی تریش ئەو بوو، کە موعیز ئەو عەبیدانە لە
 خۆی نزیک کردەو، ئەمەش بوو ھۆی ئەو خەلکی صەنھاجە و زەناتە پقیان لییبیئەو

خۆشيان نهوئ، كاتيك موعيز له مه هديه جيگيربوو كاروباري دهولت و حوكمراني دايه دهست ته ميمي كورې، كه باوكي ليي راده ديت و به شايه نې دهزاني بو ئه م كاره .

ئو موجهيده گه وره يه له ميوانداري كوره كهي بوو، هه تاوه كو خوي گه وره له سالي (٤٥٣) كوچي گياني سپارد.

به راستي ميژووي ئيسلامي به ربه پري گه واهي ده دات، كه له پاش فزل و چاكهي خوا هه ر ئه وان بوون توانيان بيروباوه پري ئيسماعيليه باطينيه كان له ناو ببه ن، هه روه ها ميژوو گه واهي بو موعيز بن باديس ئو به رايبرانه ي شويني كه وتبون ده دات، كه نه هجي ئه هلي سوننه ت وجه ماعه تيان گرتبوه به رو په پره ويان ده كردو، باكوره ئه فرقيه كه ي خويان به خيلافه تي شهرعي له به غذا به سستبووه، هه روه ها ميژوو گه واهي بو موعيز ده دات، كه به يداخيكه له به يداخه كانى ئيسلام و هيمايه كه له هيماكانى و له فراوانترين ده رگاكانى هاتته ناو ميژوويان ، كه زور كارو كرده وه ي گرنه و گه وره ي تيدا توماركرد، داوا له خوي گه وره ده كه ين، كه بيخاته ته رازووي چاكه كانى له پوژيك ،كه مال و منال سودي نيه ته نها ئه وه ي به دلئكي پاك و دوور له گوناھو تاوان هاتيته لاي په روه رگار.

ابن الاثير له روداوه كانى سالي (٤٥٣) ي كوچي باسي له مردني موعيز بن باديس و ويلايه تي كوره كه ي كردوه، كه ده لئيت: ئو سالي موعيز بن بادس خاوه ني حوكمي ئه فرقيه به نه خوشي كزي جگه ر وه فاتي كرد، ماوه ي حوكمي (٤٧) سال بوو، كاتيك هاته سه ر حوكم ته مه ني (١١) سالان بوو، هه نديكيش ده لئين: (٨) سال و شه ش مانگ بوو.

موعيز زور دل نه رم و ملكه چ بووه و، خوي زور له خوين پشتن ده پاراست ته نيا مه گه ر مه سه له كه سنوريكي خوي گه وره بوايه ئه وا جي به جي ده كردو، زور به باشيش مامه له ي له گه ل دوست وهاوه لاني ده كردو زوريش پيزو حورمه تي ئه هلي عيلمى ده گرت وپاره وپولي زوري پيده به خشين، جاريك هه زار ديناري به خشيه مسنصر الزناتي كه له لاي دانيشتبوو ئه ويش پيي زور بوو، موعيز فه رمانى كرد كيسه كه له پيشي هه لپريژن ئه وانيش وه يان كرد، پاشان وتي ئه مه بو خوت ، پييان وت: بوچي فه رمانت كرد پاره كه له كيسه كه هه لپريژن، وتي: نه وهك بوتري: ئه گه ر نه يديتبايه پيي رازي نه ده بوو.

کاتیک موعیز وه فاتی کرد شاعیره کان سه ره خویشیان لی کردو شیعیان به سه رداهونی وه، له وانه ابوالحسن بن رشیق که وتویه تی:

لا عز مملکه بیقی، ولا ملک	لکل حی وإن طال المدى هلك
أوکاد ينهد من أركانہ الفلك	ولي الموعیز علی أعقابہ فرمی
هام الملوك، وما أدراك ما ملکوا	مضنی فقیدا وأبقى فی خزانتہ
علی الذین بغوا فی الأرض وانهمکوا	ماکان إلا حساما سلہ قدرمه
خضر البحار، إذا قیست به، برك	کأنه لم یخض للموت بحر و غی
وقد أرخت بأسمه إبریزها السکک	ولم یجد بقناطیر مقنطرة
روح الموعیز وروح الشمس قد قبضا	فانظر بأي ضیاء یسعد یصعد الفلك ^۱

ته وه ره ی پینجه م کورو نه وه کانی موعیز

یه که م ته میمی کوری موعیز:

تمیم له مه نصوریه له سالی (۴۲۲) کۆچی له سئی ی ره جه ب له دایک بووه، باوکی له سالی (۴۴۵) کۆچی کردیه والی له سه ره مه دیه پاشان هر له باوکیه وه ویلایه تی ئه فریقیایی پی سپردرا، ته میم له گه ل خه لکی دا به مامه له یه کی باش هه ل سوکه وتی ده کردو، ئه هلی عیلمیشی زور له خوئی نزیک ده کرده وه و نازاو چاونه ترسیش بوو خاوه ن هیمه تیکی به رز بوو به زیره کی و بلیمه تی و سیاسه ته هه کیمانه که ی توانی شوینی باوکی بگریته وه، هه روه ها به هوئی پیدانی مال و سامان توانی دلی سه ر کرده کانی عه ره ب بو خوئی رابکیشی و خزماتیان له گه ل بکات و تی که لیان بیست، زور بویرانه و زیره کانه ش هه ندیکی کردنه سه ربازی ده وله ته که ی و توانیشی له سالی ۴۵۵ ده ست بگریت به سه ر شاری سوسه پاش ئه وه ی، که زال بوو به سه ر ئه و به رگریه چه کداریه ی پووبه پرووی بوویه وه^۲.

له سالی ۴۵۷ کۆچی ناصر بن علناس الحمادی سه ر کرده ی ده وله تی حمادیه ویستی مه دیه داگیر بکات و ته میمی پاشا بکوژیت، جا سوپایه که ی له سه نه هاجه و زه نات و بنی

۱- تأریخ الفتح العربی لا ۲۱۴.

۲- الکامل إبن الأثیر ب ۶ لا ۲۳۴.

هیلال ئاماده کرد، ته میم توانی هۆزه عه ره به کان بۆ خۆی پابکیشی و مال و چهك و تفاقى پیدان و، توانیشی به سهر سوپای ناصردا زال بیت و (۲۴) هزار که سیشی لیکوشتن و غه نیمه ت و پاره و پولیشی بۆ عه ره به کان به جیهیشت، که به وه زۆر ده وله مه ند بوون، ته میم وتی: نه نگه بۆ من غه نیمه تی کوره مامه کانم ببه م و عه ره به کان به وه پازی بکه م.^۱

له سالی (۴۸۴) کۆچی ته میم شاری قابسی گه پانده وه ژێر ده سه لاتى خۆی، پاش ئه وه ی، که عمرو بن الموعیز کاروباری گرتبووه ده ست، له پيش عه مریش قاضی إبراهیم بن بلمونه کاروباری هه لده سوراند، به سوپایه کی به هیزو گه وره ئه وشاره ی گه پانده وه، هاوه له کانی پیان وت: کاتیك قاضی له وى بوو گرنگیت پینه داو نه ت گه رانه ده وه، به لام کاتیك براکت کاروباری شاره که ی هه ل سوراند سوپات ئاماده کرد. وتی: کاتیك کورپک له عه بیده کانی ئیمه ی لیوو لابرده ی سوک و سانا بوو، به لام که من له مه هدییه کورپی موعیزم کورپکی تریشی له قابس بیت ئه و نا کرئ له سهر ئه وه بیده نگین.

له فه تح کردنی ئه و شاره إبرن خطیب سوسه هۆنراوه به ناوبانگه ی وت: که له سه ره تاکه ی دا وتویه تی:

ضحك الزمان، وکان عابسا	لما فتحت بعد سيفك قابسا
الله يعلم ما حوت ثمارها	إلا وکان ابوک قبل الغارسا
من کان في رزق الاسنة خاطبا	كانت له قلل البلاد عراشا
فابشر تمیم بن الموعیز بفتكة	ترکت من أکناف قابس قابسا
ولوا فکم ترکوا هناك مصانعا	ومقاصرا و مخالدا، ومجالسا
فکانها قلب، و هن وساوس	جاء اليقين، فزاد عنه وساوسا ^۲

له سالی (۴۹۳) کۆچی ته میم توانی به زه بری هیژ شاری سه فاقس له حا که مه زۆرداره که ی حمو بن فلغل البرغواطی ب سه نته وه .

وا داده نرئ که سه رده می ته میم له چاو باوکی باشترو پیشکه وتوو تر بووه چونکه هۆزه عه ره بیه کان هاتنه ناو ده وله ته که ی .

۱- سه رچاوه ی پیشو.

۲- الکامل في التاريخ ب ۶ لا ۳۶۷

تەمىم پېيشەنگ بوو لە دەست بىلاوى و ئازايەتى و ريزو بەخشين و نمونەى پيڤدەهينراوه. ابن كثر له بارهيهوه وتويه تى: يەكك بووه له باشتري نەو پادشايانەى، كە خوئى بە چەند سيفه تيكي بەرز رازاندبووه وەك نەرم نيانى و ريزو حورمەت و چاكسازى (٤٦) سال حوكمى كردو، تەمەنيشى (٩٩) سال بووهو، نزيكەى (١٠٠) كورپيشى له دواى خوئى بە جيھيشتووهو له كچانيش (٦٠) كچ، له پاشە خوئى يەحيا ھاتۆتە جيگەى. لە باشتري نەو ھونراوانەى بەسەر تميم و تراوه ھونراوہى شاعيرە، كە وتويه تى:

أصبح وأعلى ما سمعناه في الندى من الخبر المروي منذ قديم^١
أحاديث ترويهها السيول عن البحر عن كف الأمير تميم^٢

تەمىم زانايەكى گەرە بووهو شاعيريكي ناسكيش بووه، لە يەكك لە شيعرەكانى وتويه تى:

فإما الملوك في شرف و عز على التأريخ في أعلى السريـر
و اما الموت ظلما العوالي فلسـت بخالدا ابدا الدهور^٢

ابن الأثيريش وتويه تى: تەمىم پادشايەكى دليرو بە جەرگ و ئازاو زيرەكو ھوشيار بووهو، زۆر نەرم و نيان بووهو ليبورده بووه بەرامبەر تاوانە گەرەكان، شيعرى زۆر چاك و بە پيژيشى ھەيە لە وانە، كاتيک جەنگيک پرويدا لە نيوان دوو ھۆزى عدى و رياح لە عەرەبەكان، جا لە رياح پياويک کوژرا، پاشان ھەردوولا سولحيان كردو خوئى كابرأى بكوژيان ھەلال كرد، ئەگەر چى ئەو سولحە زەرەرى ھەبوو بۆ تەمىم و لا تەكەى بەلام، چەند ديپرە شيعريكى وت: كە تييدا داواى خوئى دەكردهو، كە وتويه تى:

متى كانت دمائكم تطل أما فيكم بئثر مستقل
أغانم ثم سالم إن فشلتهم فما كانت أوائلكم تذل
ونمتم عن طلاب الثأر حتى كان العز فيكم مضمحل
وما كسرتم فيه العوالي ولا بيض تفل، ولا تسئل.

جا برايه كانى كوژراوه كە ئەميرەكيان لە عەدى كوشت، بەمەش شەرپ لە نيوانياندا ھەلگيرساو، خەلكيكي زۆر كوژراو، سەرئەنجام توانيان بنى عەدى لە ئەفريقيا دەريكەن.^١

١- البداية و النهاية ب ١٢ لا ١٨١

٢- تأريخ الفتح العربي في ليبيا ص ٣٠٢

له و ته به نرخه کانی موعیز که ببوه نمونه له نه فریقیه أسرار الملوك لا تذاع^۲ واته نهینه کانی پادشا پاریزراوه و نابی بلاوبکریته وه.

پاشان دواى نه وهى دهوله تی زیری هه ییه ته و گه وره یی بو گه راوه ته میم له سالی (۵۰۱) کۆچی دواىی کرد.

دوهم: یحیی بن تمیم بن الموعیز بن بادیس:

له سالی (۴۹۷) کۆچی له (۶) ی مانگی ذی الحجة باوکی، که هیشتا له ژياندا مابوو ویلایه تی دا پیی، که ته مه نی (۴۳) سال و شهش مانگ و بیست پوژ بوو نه میریکی زور چاپوک بوو.^۳

کاتی که یه حیا هاته سه ته ختی حوكم که شتی کی زوری ناماده کرد بو دوورگی جربة ، هویه که شی نه وه بوو که خه لکه که ی ریگریان له بازرگانه کان ده گرت و ده ست به سه ریان ده کردن، نه ویش نابلو قه ی دان و جیگه یانی به رته سک کرده وه، نه وانیش ته سلیمی بوون و، برپاریاندا واز له خراپه کاری بهینن و پیگایی چاک سازیشیان گرت به ر^۴.

یه حیا زور گرنگی به دهنگ و باس و هه وال و میژوو پزیشکی ده داو، زوری ش عه ودالی زانستی کیمیا بوو شاره زا بوو لی، پوژیک سی له باطینیه کان، که وایان ده زانی شاره زانه له زانستی کیمیا هاتنه لای ویستیان بیکوژن، به لام خوی گه وره پاراستی و نه یان توانی بیکوژن.

ذهبی وتویه تی: سی غه ریه هاتنه لای یه حیا که وایان پیشاندا شاره زانه له زانستی کیمیا ، نه ویش شوینی بو ناماده کردن بو نه وهی سه یریان بکاو، له گه لیشی گه وره ی سوپاکه ی ابراهیم و شریف ابو الحسن دانیشتبوون، یه کی که له و سی که سه چه قویه کی ده رهیناو له پاشای دا، به لام هیچی پینه کرا و پادشا لی داوه و ده ست به جی له وی هه ستا چوه شوینیکی ترو ده رگای له سه رخو داخست، نه مجاره یه کیکی تریان له شه ریفی داو کوشتی،

۱- الکامل ب ۶ لا ۴۸۵

۲- هه مان سه رچاوه .

۳- تأریخ الفتح العربی فی لیبیا ص ۳۰۲

۴- التذکار لا ۳۹۸

به لام إبراهيم شمشیره که ی دهرهیناو له پویان پاوه سستا، نه نجا مه مالیکه کان هاتن نه وستی که سه باطینییه یان کوشت، واش گومان ده به م، که الامرا العبيدي نه وانه ی نارد بی^۱.

یه حیا زۆر چه زی له خویندنه وه بووه و جیهادیشی زۆر له لا خوشه ویست بووه ، که چه ند قه لایه کی فه تح کرد که باوکی نه یتوانی فه تحی بکا، زۆر میهره بان و به زه بییش بووه بو بی نه وایان و هه ژاران و له رۆژه سهخت و دژواره کان خواردنی دها پیاان و، نه هلی عیلم و عه قلی زۆر له خو ی نزیك ده کرده وه، به سیاسه تیکی حه کیمانه ش له گه ل عه ره به کان ده جولا یه وه ، نه وانیش زۆر لیی ده ترسان و وای کرد که چلیسیان کوتایی پیی بهینی...
شاره زاییه کی باشیشی هه بوو له زانستی نه ستیره کان و، دهم وچاویکی گه شی شینی هه بوو و خالیکیشی له رووی هه بوو له درێژیان که میك به لادا هاتبوو، لاقه کانیشی باریک بوون^۲.

زۆر شاعیری هه بوونه، که لای دانیشتوننه و به شیعه ره کانیاان مه دحیاان کردوه و له کتیه کانیشان تۆماریان کردوه، له کۆی نه و شاعیرانه ابو الصلت بن عبدالعزیزو أمیه بن أبي الصلت نه و شاعیره ی، که به رده وام له لای بووه و به هۆنراوه کانی زۆر به باشی مه دحیاان کردوه ، جا له کۆی نه و مه دحانه ی وتویه تی نه وهۆنراوه یه یه: که ده لیت:

فالمجد أجمع بين البأس و الجود	فارغب بنفسك إلا عن ندى و وغي
ميت الرجاء بأنجاز المواعيد	كدأب يتحيا الذي أحييت مواهبه
جرد الصلادم والبزل الجلاعيد	معطي الصوارم والهياف والنوام
على أشم بفرع النجم معقود	أشم أشوش مضروب بسراده
رأيت يوسف في محراب داود	إذا بدا بسرير الملك محتبيا

پاشان هه ر له درێژه ی هۆنراوه که دا وتویه تی :

و ذا الطريق إليها غير مسدود	هذي موارد يتحيا غير ناضبة
فالسيوف قضاء غير مردود ^۳	حكم سيوفك فيما أنت طالبه

۱- سیر اعلام النبلاء ب ۱۹ لا ۴۱۴

۲- وفيات الأعيان ب ۶ لا ۲۱۴.

۳- وفيات الأعيان ب ۶ لا ۲۱۵

ئەمىر يەھيا لە ساڵى (۵۰۹) كۆچى بەھۆى نەخۆشىيەك وەفاتى كرد ، كە باطينىيەكان
ھىرشيان كرده سەرى بۆ ئەو ەى بىكوژن ، جا بە ھۆى ئەو نەخۆشىيە وەفاتى كرد^۱. **ابن الأثير**
وتويەتى: لە پۆژى چەژنى قوربان لە ناكاوى وەفاتى كرد، تەمەنىشى پەنجاو دوو سال و
پانزە پۆژ بوو، ماو ەى حوكم كردنىشى ھەشت سال و پىنج مانگ و بىست پىنج پۆژ بوو، لە
دواى خۆشى (۳۰) كورپى بە جىھىشت، **عبدالرحمن بن محمد بن حميس الصقلى** بە شىعريك
سەرەخۆشى لىكردو ەو پىرۆزبايشى لە كورەكەى كردو ە بەبۆنەى بوونى بە پادشا، كە
وتويەتى:

ولا إختفى القمر حتى بدا قمر

حتى إذا ما عليه جاءهم نشروا

و عَيْنَهَا مِنْ أَبِيهِ دَمْعَهَا هَمْر

في كل أفق عليه الأنجم الزهر

فکل حزن عظیم فیہ محتقر

٢
إن المنية لا تبقى ولا تذر

ما أغمد الغضب إلا جدد الذكر

بِمَوْتِ يَهْيَا أُمَيَّتِ النَّاسِ كُلِّهِمْ

إِنْ يَبْعَثُوا بِسُرُورٍ مِنْ تَمْلِكِهِ

شقت جيوب المعالي بالأسى

وَقُلْ لَابْنِ تَمِيمٍ حُزْنٌ مَادُهُمَا

قام الدليل وية حيا لاحياة له

سیہم: نہ میری کوئی یہ حیا کی کوئی تہ میمی کوئی موقعی:

له رۆژی (١٥) مانگی (صفر) له ساڵی (٤٩٩) کۆچی له دایک بووه ، باوکی کردیه والی له سههر سه فاقسو پاش مردنی باوکی کاروباری حوکمی گرته دهست. پاش دوو سال له حوکم پرانی عهلی که شتی گه لێکی له دهريا ناماده کردو په وانهی شاری قاپسی کردو ئابلوتهی له سههر دانان، ابن الاثیر باسی هۆکاری ئەمه ی کردوه و وتویه تی: هۆی ئەم هیرشه ئەمه بوو، که حاکی ئەو شاره رافع بن مکن الدهمانی که شتیکی ناماده کرد بۆ ئەوهی بازرگانه کان ههلبگرئ ئەم رۆژهی ئەو پووداوه شی لی پوودا دواين رۆژی مهلیک یه حیا بوو، ئەم کاره شی قه دهغه نه کرد، ئەمهش وهک نه ریتی خوێ له مامه له کردندا، جا، که عهلی له پاش باوکی کاروباری حوکمی که وته دهست، سههر له نوێ ئەم کاره ی قه دهغه کردو تی: نابێ کهس له خه لکی ئەفریقه وهکو من که شتی هه بێت و بازرگانه کان سوار بکا، رافع که ترسا له وهی

۱- این عذاری ب ۳۰۶.

٢ - الكامل ب ٦ لا ٥٢٤٧

عه لی ریی لی بگرت هانای وه بهر ره جاری نه فره تی برد بۆ ئه وهی سه ری بخاو یارمه تی بدا
له پویشتنی که شتی که ی له ناو ده ریادا، جا دم و ده ست که شتی که لیکی ئاماده کرد بۆ
قابس و به لای مه هدیه ش دا رۆیی، لی ره عه لی به ری که وتنه که ی نیوانیانی زانی.

کاتی که شتی که لی ره جار له مه هدیه تی بهر بوو، عه لی که شتی که لی خۆی به گه ر خست و
شوین پی ئه وان پۆیی و، هه تا که یشته قابس، کاتی که شتی که لی فاره نجیه کان
موسولمانانیان بینی که شتی که لی خۆیان به گه ر نه خست و که شتی که لیانیان گه رانه وه،
که شتی که لی عه لیش ماویه وه، رافیعیشی له قابس ئابلۆقه داو، دوایی گه رانه وه مه هدیه^۱
پاش ئه و رافیه وستی ئابلۆقه ی مه هدیه بدات بویه هه لسا به کوکرنه وهی عه ره به
په رته وازه کان و سوپایه کی ئاماده کرد واشی نیشاندا، که ئه و ده یه وئ بجیته ژیر فره منی
ئه میر عه لی به لام ئه میر به و فیله ی زانی گوئی پینه داو شه ری له گه ل کرد و پۆتی شکاند هه تا
هه ندیک له عه ره به کان و هه ندیکی تر هاتنه ناو کی شه که و سولحیان له نیواندا کردن.^۲

ئه میر عه لی هه ستی به ترسناکی ره جار کرد، که گه وره ی صقلیه بوو فره منی ده کرد بۆ
نوئ کردنه وهی که شتی که لی و ئاماده ی کردنی که ل و په ل و که رسته ی شه ر بۆ له
ناوبردنی هیزه ده ریاییه که ی ره جارو نامه شی بۆ ئه و مورابیطانه ش نووسی، که له مه راکش
بوون بۆ ئه وهی له گه لی کوکرنه وه و بچه نیو صقلیه، ره جار که به مه ی زانی وازی له شه پو
شو ره که ی خۆی هیئا، ئه میر عه لی بن یه حیا خاوه نی ئه فریقیه له ده پۆژی ئه خیر له مانگی
ربیع الآخر دا وه فاتی کرد، که جه نگه کان و کرده وه کانی تری به لگه بوو له سه ر هیممه تی
به رزی، که وه فاتی شی کرد حه سه نی کوپی له جیگه ی خۆی دانا، به لام ئه وهی کاروباری
ده ولته که ی هه لده سوپاند صه نده ل الخسی بوو، چونکه ئه وکات حه سه ن ته مه نی دوانزه
سالان بوو به ته نیا نه یده توانی کاروباری ولات به پروه بیات، صه نده ل به باشتین شیوه به و
کاره هه لسا به لام ته مه نی له م کاره زۆر دریژ نه بوو، که وه فاتی کرد جیا وازی که وته نیوان
هاوه لان و گه وره پیاوانی و هه موویان ده یانوت: من له هه موویان له پی شترم و حه ل و عه قد
به ده ستی منه، ئه وان هه ر ئه وها مانه وه تا کاروباره که که وته ده ست سه ر کردیه که له

۱- الکامل ب ۶ لا ۵۴.

۲- الکامل ب ۶ لا ۵۲.

براده رانی باوکی، که ناوی ابو عزیز موفق بوو، به م جوړه جیاوازی نه ماو بارودوخه ئاسایی بوویه وه.^۱

چوارهم: نه میرحه سەنی کوږی عەلی کوږی یه حیای کوږی ته میم:

له سوسه له سالی (۵۰۲) کوچی له دایک بووه، باش باوکی کاروباری ولاتی گرتە دەست و له سەردەمی ئەو چەند ږوداوێک ږوویدا، که باسکردنی درېژده ده کیشی، ده ولته تی حەسەن بیهیز بوو وای لیّهات بووه ئامانجی فەله داخ له دلّه کانو، زانیان، که باروودوخه که له باره بۆ داگیرکردنی باشوری ده ریای ناوه راست و سەر شوږکردنی موسلمانان، ره جارش توانی طرابلس و مه هدیە داگیر بکات.

کاتیک حەسەن بن علی له مه هدیە ده رچوو دهیوت: سەلامه تی موسولمانانم پیی باشتره له کوښک و ته لارو مولک.

حەسەن ویستی بۆ لای **عوبه یدیە کانی** میسر بچیّت، به لام دواپی وازی له م بیروکه یه هیناو چوو بۆ لای کوږه مامه کهی، که سەرۆکی ده ولته تی حەمادیه بوو له مه غریبی ناوه ند جا کوږه مامه کهی به ندی کردو ئیقامه ی جه بری له سەر دانا له ترسی ئەوه ی نه وه ک په یوه ندی به عبدالؤمن بن علی خەلیفه ی موه حیدینه وه بکات، به لام حەسەنی کوږی عەلی هەر توانی په یوه ندی به خەلیفه ی موه حیدین بکات و بچیته ژیر ده سه لاتی و دواتر پیکه وه کاریان کرد بۆ ږگارکردنی زهوی موسلمانان و ئەو که نارانه ی له بن دهستی نه صرانیه کان بوو رزگاریان کردو ژوریش به خیلافه تی موه حیدینه کان ږازی بوو. له پاستیدا جیاوازیه کی ژور هیه له باره ی ئەم ساله ی حەسەنی تیدا مردوه، به لام شتیکی جهخت کراوه، که له پاش سالی (۵۵۵) کوچی وه فاتی کردوه، کاتیک ده چوو بۆ پایته ختی موه حیدین له ږیگا وه فاتی کرد.

به کهوتنه دهستی مه هدیە له لایه ن نه صرانیه کان به سەرکردایه تی رجار الصقلي له سالی (۵۴۳) کوچی ده ولته تی بنی زیری کوتایی پیّهات، پاش ئەوه ی مولکه که ی له سەر زهوی ئەفریقیه و مه غریبی ناوه ند نزیکه ی (۱۸۰) سالی خایاند له دامه زرینه ری به که مه وه

۱- موسعة المغرب العربي ب ۴ لا ۸۲- ۸۳.

به‌لکين که ده‌کا سالی (۲۶۲) کۆچی هه‌تا وه‌کو هه‌سه‌نی کۆپی عه‌لی که ده‌کاسالی (۵۴۳) ی کۆچی. پيش ته‌وه‌ی بچينه ناو هۆکاره‌کانی پووخانی ده‌وله‌تی زیری به‌تایبه‌تی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی ته‌وا پوونی ته‌و شته ده‌کینه‌وه، که له ته‌رابلس پوویدا له‌وه‌ی‌شه درپندانه‌یه‌ی، که له‌لایه‌ن نه‌صاری کرایه سه‌ریان و هه‌روا باس کردنی ته‌و پووداوانه‌ی له‌وه‌ی‌شه داوه‌یه‌دا پوویان داوه.

أ- والیی ته‌رابلس له‌سه‌رده‌می ته‌میر هه‌سه‌نی کۆپی عه‌لی سه‌نهاجی:

ناوی محمدي کۆپی خزرونی کۆپی خلیفه‌ی کۆپی وروه .. پاش شاه عبد الملك والیی ته‌رابلس بووه. شیخه‌کانی بنی مطروح زۆر لی‌ی نزیك بوونه‌وه چونکه ته‌وان له‌ته‌رابلس خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوون، ته‌ویش کاروباری سه‌ربازی دایه ده‌ستیان و هه‌ر به‌گۆیی ته‌وانیشی ده‌کردو چیدیکه گۆپرایه‌لی هه‌سه‌نی کۆپی عه‌لی نه‌کردوو، پاره‌و پۆلی بۆ نه‌ناردوو پاشیان گه‌یاند که ئیمه گۆپرایه‌لی **عوبه‌یدییه‌کانین** له‌میسر.

ب - ره‌جار هی‌رش ده‌کاته ته‌رابلس:

له‌سالی (۵۳۷) کۆچی ره‌جار هی‌رش کرد ده‌سه‌ر ته‌رابلس و به‌که‌شته‌کانی ئابلقه‌ی داو دیواره‌کانی شاره‌که‌شیان کون کرد، خه‌لکه‌که‌ی تامردن به‌رگریان له‌شاره‌که‌یان کردو داوایی یارمه‌تیشیان کرد له‌عه‌ره‌به‌کانی ده‌وره‌به‌ریان ته‌وانیش به‌ده‌م داواکاریه‌که‌یان هاتن و یارمه‌تیان دان، ره‌جار نه‌یتوانی بچیه‌ته ناو شاره‌که‌ بۆیه به‌دۆپاوی و سه‌رشۆپی به‌ره‌و صقلیه‌ گه‌پایه‌وه ته‌رابلسیه‌کانیش توانیان هه‌ندیك چه‌ك و که‌ره‌سته‌ی سه‌ربازی به‌غه‌نیمه‌ت بگرن و ابن خزرونی به‌ته‌نێ له‌ته‌رابلس ماوه، که پلانی داده‌پرشت و کاروباری شاره‌که‌ی به‌پۆه ده‌بردو گۆپرایه‌لی **عوبه‌یدییه‌کانیش** بوو له‌میسر.^۱

ج - گرانیه‌که‌ی ته‌رابلس:

له‌سالی (۵۰۴) کۆچی ته‌رابلس تووشی برسیه‌تیه‌کو گرانیکی کوشنده‌بوو، هه‌ندیك خه‌لکی ناوچه‌که ناچار بوون وڵاته‌که‌یان به‌جیبه‌یڵن و چۆلی بکه‌ن و محمد بن خزرونی

۱- تأريخ الفتح العربي في ليبيا لا ۳۰۵

له سەر دانىشتوانى ولات زۆر توند بوو، ژيانى خهلكى ناخوش و تهنگ كردهووه و رۆژ به رۆژيش توندو تيژه كهى له زيادبووندا بوو.

بنو مطروحيش له پياو ماقولان و كاربه دهستانى ته رابلس بوون و زۆریش يارمهتى محمد بن خزونيان دهدا، به لام له بهر توندوتیژی رقيان لی ههستاو ههولياندا لای بدهن و، خهلكيان كۆكردهوهو، هه موو پيكه وه محمد بن خزون و دارودهسته كهيان شاربه دهركرد، ره جاريش كه حاكمى صقلیه بوو له نزیکه وه ده پړوانیه نه و كيښه و دووبه ره كیه.

جا ره جار بارودوخه كهى وهك هه ليك قۆسته وهو، زۆر سوديشى بينى له و گرانيه و له و شوپشه ی خهلكى كرديان له سەر ابن خزون، ره جار ويستی تۆله له دۆرانه كهى يه كه مى بسه نته وه بۆيه له سالى (۵۴۱) كۆچى سه ريازو كه شتیه كانى ناماده كردو هيرشى كرده سەر ته رابلس و به يى بهرگري داگيرى كردو چوو ه ناويه وه.

به كۆتايى هاتنى ابن خزون حوكمى بنى خزون له ته رابلس كۆتايى پيّهات.

سهركردهى كه شتى گهلى رجار ناوى جرجى بن ميخايل الأنطاكي بوو، كه له شام به بهرده وامى له گهلى ته ميمى كورى موعيز دابوو نه و بوو به حاكم له سەر ته رابلس و داواى سهلامهتى و نهامانى له خهلكه كهى كرد، نه وانيش دايانى و، نه ویش پهيمانى دانى، كه به پيچه وانهى ئاينه كهيان شتيان له سەر فهرز نه كات.

جا نه وه يه كه م جار بوو فه له داخ له دله كان دهست بگرن به سەر ته رابلس، به لام له هه ولدانى يه كه م له سالى (۵۳۷) كۆچى نه يان توانى ته رابلس داگير بکه ن.^۱

ره جار ويستی هه ر به هوى يارمهتى خهلكى ته رابلس زال بيت به سەر ته رابلسدا بۆيه كرديه ويلايه تهكو يوسفى كورپى زيرى كه نازناوه كهى ابو الحجاج بوو، كرديه قازى به سهريدا، جا رافع بن مطروح دوانزه سال حوكمى كرد له گوى پايه ليشدا هه ر سەر به ره جار بوو.

۱- تاريخ الفتح العربي في ليبيا لا ۳۰۷

پیم وایه له بهر ناچاری رازی بوو کار بکات له ژیر چه تری نه صرانیه کان به شیوه یه ک، که له درېی تواناو ویستی دابووه، به لام به هموو هیژو توانای هه ولې دده له سهر خه لکی زهره رو زیان که م بکاته وه.

ره جار که حوکی نیوان مه هدی و ته رابلسی ده کرد، بیجگه له قابس نه و له سالی (۵۴۸) ی کوچی مردو له دواي خوی کوره که ی غالیالم جیگه ی گرته وه و ناویشی له خونا ره جاری دوو م . غالیالم له باکوری نه فریقی زور به هیژو ده سلات بوو توانی شاری قابسیش بهینته ژیر حوکی خوی، نه و پیاوه زور به توندی مامه له ی له گه ل موسلماناندا ده کرد، جا له حوکه که ی بیزار بوون و له گه ل به دیار که وتنی ده عوه ی موه حیدینیش له نه فریقیه و نزیک بوونه وه یان له مه هدی چالاک بوونه وه و گه شانده وه.

شورشی چه کداری دژی غالیالم له صه فاقس دهستی پیکردو هه تا گه یشته ولاته که ناریه کان و ده و روبه ری ته رابلس، غالیالم ترسا له وه ی ته رابلسیه کان په یوه ندی به موه حیدینه کان و شورشه که وه بکه ن بویه فیتنه و تاشوبیکی له نیوان خه لکیدا هه لگیرساند بو نه وه ی شورشیان له بیر بباته وه و هر بیر لی نه که نه وه ... داواي له خه لکی ته رابلس کرد، که جنیو به موه حیدینه کان بده ن، به لام خه لکی ته رابلس به وه پازی نه بوون و په نایان برده بهر ابو الحجاج و داویان لی کرد به وه ی غالیالم تیبگه ینی، که نه و داوا کاریه که ی له نیمه ی ده کا پیچه وانه ی نایینه، جا قازی توانی نیقناعی بکا به وه ی له و کاره عه فویان بکا.

به راستی هه لس و که وتی غالیالم له گه ل ته رابلسیه کان وای لی کردن شورش بکه ن له دژی، نه مه ش به هوی نه م زولم و سته م و کارانه ی نه نجامی دده، جا شورشه که به سه رکردایه تی رافع بن مطروح دهستی پیکردو توانیان ته رابلس له ژیر دهستی نه صرانیه کان له سالی (۵۵۳) ی کوچی پزگار بکه ن ، رافع بن مطروحیش له بهر پله و پایه و پیزی له لای ته رابلسیه کان بوو به حاکمیان، له گه ل به رفراوان بوونی موه حیده کان له باکوری نه فریقیه

تەرابلس چوۋە ژيىر حوكىمى گەۋەرەى موەحىدەكان عبدالمؤمن بن علي ئەمەش لە سالى (۵۵۵) كۆچى بوو.^۱

تەۋەرەى شەشەم : ھۆكارەكانى پووخانى دولەتى زىرى لەباكورى ئەفرىقىا.

۱- دەۋلەتى زىرى نەيتوانى يەككىتى باكورى ئەفرىقىا بپارىزى و يەكى بخات لەبەر بە دياركەوتنى ھەندىك ھۆزى دژ بە صەنھاجىەكان ۋەكو ھۆزى زەناتە، كە ھاۋپەيمانى بەست و پىككەوت لە گەل ئەمەۋىەكانى ئەندەلوس.

۲- ئەۋدابەش بوونە ناخۆيىەى، كە لە خىزانى زىرىەكان پوۋيدا بوو بە ھۆى سەرھەلدانى دەۋلەتى حەمادىە لە مەغرىبى ناۋەند.

۳- بەردەۋام بوونى شەپو شۆپ بۆگەيشتە دەسەلات لە نىۋان صەنھاجىەكان ۋە زەناتىەكان ۋە كە تامىەكان ۋاى كرد دەۋلەتەكە لاۋازىيەت لە بەردەم ھەرەشە دەرەكىەكان.

۴- فىل كوردنى باطنىەكان لەدەۋلەتى زىرى خۆى نواند لە ھەۋلەدان بۆ كوشتنى سولتانهكانىان ۋە پەۋانەكوردنى ھۆزى بنى ھلال ۋە بنى سليم بۆ تۆلە سەندەۋە لە سولتانى دەۋلەتى زىرى موعىز بن بادىس.

۵- جودا بوونەۋەى ھەندىك شار لە پايتەختى دەۋلەتى زىرى ئەمەش بە ھۆى ھاتنى لىشاۋى عەرەبى، كە لەلايەن باطنىە داخ لە دلەكانەۋە پالپشتى دەرەكان. سولتانهكانى دەۋلەتى زىرى ھەۋلىاندا بۆ گەراندەۋەى ئەۋشارە داپراۋانە، كە لەۋ پىناۋەدا قوربانىەكى زۆريان دا بۆ ئەۋەى تونس لە ژيىر دەستى بنى خوراسان پزگارېكەن ۋە صەفاقسىش لە ژيىر دەستى برغۋاطى پزگار بكان ۋە فاسىش پزگار بكان لە بنى جامع.

۶- ئەۋداگىر كوردنە خاچ پەرستىەى لە پشت دەرپايى ناۋەراستەۋە ھات ۋە ھەروا كىشەۋ شەرى زىرىەكان لەگەل ئەۋسەربازە دپندانەى لە ئەۋروپاۋە ھاتن، ئەۋا ئەۋداگىر كوردنە لەلايەن نەصرانىەكان دەستى پىكرد پاش ئەۋەى ھىزى النورمان دەستى گرت بە سەر

۱- تأريخ الفتح العربي في ليبيا لا ۳۰۷

دوورگه‌ی صه‌قلیه له سالی (٤٨٤) کۆچی و دوورگه‌ی جربه‌شیان له سالی (٥٢٩) کۆچی داگیر کردو دواتر به‌ره‌و فاس مه‌لکشان و له‌سالی (٥٤٢) کۆچی‌داگیریان کرد جا ئه‌و کیشه‌ ناوخۆییانه‌ی له‌ نیوان زه‌ناته و عه‌ره‌به‌کان و بنی حماد پوویندا وای کرد هی‌زو توانای ده‌وله‌تی زیری که‌م بکاتو، وای کرد سانا بی‌ت بۆ خاچ په‌رسته‌کان بۆ ئه‌وه‌ی کۆتایی بی‌ن به‌ده‌وله‌تی الصنهاجیه‌ الزیرییه‌ ئه‌مه‌ش بۆ خاچ په‌رسته‌کان هاته‌دی کاتی‌ک مه‌هدیه له سالی (٥٤٣) کۆچی داگیرکرا.

٧- کۆچ کردنی زاناو فه‌قیهه‌کان له قه‌یره‌وان و مه‌هدیه بۆ رۆژئاوای ناوه‌پاست و بۆ مه‌غریبی ناوه‌ند.

٨- بازرگانی و پیشه‌سازی و کشت و کال‌تووشی نه‌گبه‌تی و نه‌هامه‌تی و قات قوریه‌کی زۆر هات ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی ئه‌و تیکچوون و کیشه‌ ناوخۆییانه‌ی پوویندا، که‌وای کرد خه‌لکی کۆچ بکه‌ن بۆ ئه‌نده‌لوس و صه‌قلیه‌و رۆژه‌لاتی نی‌سلامی.

کاربه‌ده‌ستانی بنی زیری له قه‌یره‌وان و مه‌هدیه

- ١- بلکین بن زیری بن مناد بن منقوش الصنهاجی. ٣٦٢- ٣٧٤- ٩٧٣- ٩٨٤.
- ٢- المنصور بن بلکین بن زیری ٣٧٤- ٣٨٦- ٩٨٤- ٩٩٦.
- ٣- بادیس بن المنصور بن بلکین ٣٨٦- ٤٠٦- ٩٩٦- ١٠١٥.
- ٤- الموعیز بن بادس بن منصور ٤٠٦- ٤٥٣- ١٠١٥- ١٠٦٢.
- ٥- تمیم بن الموعیز بادیس: ٤٥٣- ٥٠١- ١٠٦٢- ١١٠٧.
- ٦- یه‌حیا بن تیمیم بن الموعیز بن بادیس: ٥٠١- ٥٠٩- ١١٠٧- ١١١٦.
- ٧- علی بن یه‌حیا بن تیمیم ٥٠٩- ٥١٥- ١١١٦- ١١٢١.
- ٨- الحسن علی بن یه‌حیا ٥٠٩- ٥٤٣- ١١٢١- ١١٤٨.

باسی چوارەم:

هۆکارەکانی

رۆو خانى دەوڵەتى

عوبەیدی

له هۆکاره‌کانی رووخانی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی و داکشانی شه‌ پۆلی باطنیه‌کان و ده‌ست تیوه‌ردانی نصرانیه‌ خاچ په‌رسته‌کان

۱- مه‌ غاریبه‌کان له‌ پرووی شه‌ پۆلی عوبه‌یدی به‌ باطنیه‌کان به‌رگریه‌کی دلیرانه‌یان ئه‌نجام دا
ئه‌مه‌ش به‌ قیاده‌کردنی زاناو فه‌قیهو فه‌رموده‌ناسه‌کان، که‌ وای له‌ سه‌رکرده‌کانی
عوبه‌یدی‌کان کرد بریار بده‌ن مولک و حوکمی خۆیان بۆ میسر بگوازنه‌وه‌.

۲- به‌ دیارکه‌وتنی قائیدی ئیسلامی موعیز بن بادیس البربری المغربی، که‌ بآلی سیاسی و
سه‌ربازی و عه‌قه‌دی خۆی پچراند له‌ گه‌ل ده‌وله‌تی عوبه‌یدی له‌ میسر.

۳- کیشه‌ی ده‌وله‌تی عوبه‌یدی له‌ گه‌ل قه‌رامیته‌کان له‌ شام ئه‌مه‌ش ته‌نها له‌ پیناوی چلایسی
دونیا.

۴- پشت به‌ستنی **عوبه‌یدی‌کان** به‌ نه‌صرانیه‌ ئه‌وروپیه‌کان بۆ راوه‌ستان دژی پيشکه‌وتنی
سه‌لاجیقه‌کان له‌ ولاتی شام، پاشان نه‌صرانیه‌کان غه‌دریان لیکردن پاش ئه‌وه‌ی هاتن و
ده‌وله‌تی عوبه‌یدیان له‌ میسر پریشاو زه‌لیل کرد.

۵- میسریه‌کان مه‌زه‌بی عوبه‌یدی به‌ باطنیه‌کانیان په‌تکرده‌وه‌و زانایان و فه‌قیهه‌کانی گه‌لی
میسریش کۆششیککی بۆ وچان و به‌رده‌وامیان کرد بۆ رووخاندن و پوکانه‌وه‌ی ده‌وله‌تی
عوبه‌یدی به‌ باطنیه‌کان.

۶- گه‌رانه‌وه‌ی ده‌وله‌تی عه‌باسی بۆ ده‌ست پيوه‌گرتنی قورئان و سوننه‌ت و بانگه‌شه‌ کردن
بۆیان، سه‌ره‌تایی گه‌رانه‌وه‌ش خه‌لیفه‌ قائم بالله له‌ سالی (۴۰۸) کۆچی ده‌ستی پیکرد، که‌
تۆبه‌ی به‌ فه‌قیهه‌کانی موعته‌زیله‌ کردو و ئه‌وانیش تۆبه‌یان کردو نکۆلیان له‌ بیروکه‌ی
اعتزال و رفض کردو په‌شیمان بوونه‌وه‌ له‌ و شتانه‌ی پیچه‌وانه‌ی ئیسلام بوون.^۱

سولتان محمود بن سبکتکین به‌ده‌م فه‌رمانی أمير المؤمنينه‌وه‌ هاتو، له‌ سه‌ر سوننه‌تی
ئه‌ویش رویشته‌ له‌ سزادانی موعته‌زیله‌ و ره‌وافیزه‌ ئیسماعیلیه‌کان و ، هه‌لسا هه‌موو
بیدعه‌چیه‌کانیشی له‌ جیگای خۆیان دوورکرده‌وه‌و ده‌ریکردن و کتیبه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانیشی

۱- الکامل ب ۹ لا ۳۰۵.

سوتاند.^۱ موحاهیدی سوارچاک محمود الغزنوی شه پۆلی ئیسماعیلیه باطنیه کانی به ره و
داکشان برد بۆ بیلادی هیندو بیلادی ئه فغانستان.

إبن کثیر له بارهیه وه وتویه تی: پادشای به رزو موحاهیدی سه نگر ابو القاسم خاوه نی
بیلادی غه زنه و ده وره به ری، زۆر ولاتی فه تح کردوه، له وانه: ولاتی: هیند، که نه له پيشه
خوی، نه له دواي خوی بۆ هیچ پادشایه کی تر پیک نه که وتووه و غه نیمه تیکی زۆریشی جنگ
که وتوه، له گه لّ ته وه شدا زۆر دیندار بووه و زۆریش گونا هو تاوان و نه جامده رانی
بوغزانده و، زۆریش زانا و فه رموده ناسه کانی شی خوش ویستوه و زۆریش ئه هلی خیرو دینی
له خو نزیك کردوه ته وه و خوشی ویستوونه.^۲

کاتیك **عوبه یدییه کان** له میسر ویستیان به دیاری و پاره و مالّ ده می چه ور بکه ن بۆ ته وه ی له
ولاته که ی خوی پرپاگه نده یان بۆ بکات، هه لسا به سوتاندنی کتیب و دیاره یه کانیان^۳ و
نیردراوه که شیانی، که ناوی تاهیرتی بوو کوشتی و ئیستره که شی به دیاری پیشکه ش به
قازی ابو المنصور محمد الأزدی کردو وتی: ئه و ئیستره سه رکرده ی خوانه ناسان سواری
پشتی ده بوو ئیستاش با سه رکرده ی یه کتا په رستان و خواناسان سواری پشتی بیّت.

ئو پادشایه سوننیه چاکه توانی له ولاته که ی هیزی ئیسماعیلیه کان و بیده چه یه کان
بشکینی، خوا پاداشتی به خیری بداته وه، ئو پادشایه موحاهیده له سالی (۴۲۱) ی کۆچی
وه فاتی کردو، ده وله ته که شی ماوه یه کی دریز له غه زنه به رده وام بوو نه وه که شی وه کو
خوی به رده وام بوو له سه ره لّس و که وتو سیاسه ته باشه که ی، غه زنه ویه کان به رده وام
بوون له حوکم کردنی هیند به مه زه به ی ئه هلی سوننه تا سه ده ی سیانزه هه می کۆچی هه تا
ئو کاته ی ئینگیزه کان هاتن و دواي، که رۆیشتن ده سه لاتیان دا ده ست هه نادیکه کان.^۴

۱- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۸- ۳۲

۲- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۸- ۳۲

۳- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۳۲- ۴۲، وأیعد التاریخ نفسه ؟ لا ۶۶- ۶۸، والروضتين لا ۳۱.

۴- أیعد التاریخ نفسه ؟ لا ۶۶

۵- هه مان سه رچاوه.

۷- له ولّاتی خوراسان سه لاجیقه سوننیه کان به دیارکه وتن و ده سه لاتیان دریژبوویه وه هه تا گه یشته پایته ختی خیلافه و، توانیان له سالی (۴۴۸) کۆچی بوه یهیه کان له ناو بهن ، به مه ده ولّتی بوه یهیه شیعی له ناوچوو، هه روه ها توانیان فیتنه ی به ساسیری شه پانگیز کۆتایی پی بهینن و، له سالی (۴۴۸) کۆچی توانیان نه و جنیوه ناشیرنانه ی، که به هاوه له کان درابوو له سهر ده رگایی مزگه وته کان نوسرابوو بیسرنه وه، سهر کرده که شیان فره مانی کرد آبی عبدالله الجلال بکوژن، که شیخی ره وافیزه کان بوو زیاده پۆیی ده کرد له مه سه له ی ره فز.

له سه رده می ته لب نه رسه لان ، که سه رۆکی سه لاجیقه کان بوو، نه و ریژو به هاو قه دره ی که ئوممه ت له ده سته دابوو گه راوه بۆیان و ، توانیان چه ند سه رکه وتنیک به ده ست بین له سهر نه صاراو، ته لب نه رسه لانیش توانی حه له ب و شام له ژیر چه پۆکی **عوبه یدییه کان** پرگار بکاو بیگه پینیتته وه بۆ خیلافه ی عبباسیه کان و له سالی (۴۶۲) کۆچیش شاری مه که گه راوه ^۱ بۆ ژیر ده سه لاتی عه بباسیه کان و توانی خو ی دا بمالینن له شوین که وتنی بۆ **عوبه یدییه کان** و سولتان ته لب نه رسه لان وه ک دیاری سی هه زار دیناری دایه حاکمی مه که که ناوی محمد بن آبی الهاشم بوو. ^۲

له سه رده می وه زاره تی نظام الملك حسن علي ده ولّتی سه لجوقی گرنگی دابه پیدانی کاروباری قیادی ده ولّت بۆ نه و سه ر کرده و نه میرانه ی خاوه ن ره وشتیکی جوان و دین و ئازایه تی بوون و، هه روا هه لسان به بلاو کردنه وه ی زانستی نه هلی سوننه ، ابو شامة ی میژوو نووس وتویه تی: کاتی که سه لجوقیه کان حوکمیان که وته ده ست ترس و هه یبه تی خیلافه تی نو ی کرده وه پاش نه وه ی له ده سته دابوو نه مه ش به تایبه ت له وه زاره تی نظام الملك، که هه یبه ت و ریژو قه دره ی خیلافه تی به باشتین شیوه گه رانده وه ^۳.

نظام الملك حسن بن علي نه و وه زیره باشه بوو ، که قوتابخانه ی گه لی که زۆری دروست کرد بۆ قوتابیان، که له سالی ۴۵۹ کۆچی ته واو بوو له دروستکردنی قوتابخانه ی نیظامی له

۱- أعياد التاريخ نفسه ؟ ۶۶۹

۲- أعياد التاريخ نفسه ؟ ۶۶۹

۳- والروضتين في أخبار الدوليتين ۳۱۹.

به غذا، له ولاتی نه یسابورو هی تریش گه لیك قوتابخانه ی تری دروست کرد، پاشان ئه و ئاراسته یه به ره و میسریش چوو بۆ دروستکردنی قوتابخانه ی سوننی، که له ژیر حوکمی عوبه یدیه باطنیه کان بوو، وه زیر ظافر، که ناوی حه سه نی کورپی عه لی کورپی سه لار بوو له سالێ ٥٤٤ کۆچی قوتابخانه یه کی دروستکردو حافظ السلفیشی کرده به پۆبه ره له سه ری، که ئه و قوتابخانه یه له ئه سنکه نده ریبه تاکه قوتابخانه ی شافعیه کان بوو، هه روا قوتابخانه ی عوفیه ش له سالێ ٥٣٢ دامه زرا، که به پۆبه ره که ی ابن الطاهر بن عوف المالکی بوو، ئامانجیش له دروستکردنی ئه و دوو قوتابخانه یه راوه ستان بوو له پووی مه زه به بی شیعی و بانگه شه کردن بۆ مه زه به بی سوننی.^١

میژوونووس ابو شامه له باره ی نظام الملك وتویه تی: زاناو فه قیه و دینداریک ی بی نه فس و حاکمیک ی دادگه ربوووه و ئه وه ی دیندار بوایه خۆشی ده ویست، به بی سنور مالێ ده به خشی و وه قفی ده کرد بۆ کاری باش، قوتابخانه کانیشی له جیهان به ناوبانگن، که شوین نه ما دروستی نه کا لیی هه تا دورگه ی ابن عمر، که پووبه ره که ی پارچه زهویه که قوتابخانه یه کی باش و چاک و گه وره ی لی دروست کردو، زۆریش ئاگای له نوێژه کان بوو له کاتی خۆی ئه نجامی ده دان به جوریک، که ئه وه ی لیبراو (متفرغ) بوایه بۆ عیباده ته کان ئاوی پینه ده کرا.^٢

ئه و زانایه چاک و باشه به دهستی غه درو خیانه ت کوژرا، که باطنیه کان له نزیک نه هاوه ند له (١٠) ی مانگی په مه زان له سالێ (٤٨٥) کۆچی ئه م کاره پیس و گلاوه یان ئه نجام دا.^٣

٨- زانایانی قوتابخانه ی شافعی زۆر چالاک بوون و له سه رووی هه موویان إمام الحرمین ابو المعالی الجوینی، که زۆر گرنگی به گهروگرفته کانی سه رده مه که ی خۆی ده داو، له سیاسه ی شه رعیش کتیبه به ناوبانگه که ی نووسی غیاث الأمم فی التیات الظلم، که له گهروگرفته واقیعه کانی موسلمانانی ده کۆلیه وه، له قوتابی به پیگه یشتوه کان و زیره که کانی پییشه وا جوینی ابو حامد الغزالی و کیه ره راسی بوون، که غه زالی کتیبی إحياء العلوم الدینی

١- أعياد التاريخ نفسه ؟ ٦٩٧

٢- الروضتين في أخبار الدوليتين ٥٧.

٣- البداية والنهاية ب ١٢ لا ١٥٠.

دانا، كه له نيه تي دابوو، ببيتته يه كيك له هوكاري چاكسازي بو بارودوخي موسلمانان، به لام
تهو كتيبته تهو په خنه يه لي گيراوه، كه پرپه له فهرموده ي لاوازو موضوعو، هه روه ها
پريه تي له چيروكه بي سهره به ره كاني سو فیه كان و هه نديك له قسه ي خراپو پوچه لي
فه لاسيفه كان، كتيبته كه ي چه ند پروانينكي چاكسازي تيدايه، كه دل و دهره وون پاك
ده كاته وه، غه زالي به م ليكولينه وانه تواني كاريگه ريه كي قول بكات، له دهره ووني مرؤفه كان
و واقيعي موسلمانان زور به ره و باشت بر د^۱.

پيش پيشه واه جووه يني پيشه واه ماوردی هه وليدا ري خوش بكات بو امام الحرمين و
هه لسا به نووسيني كتيبته كه ي الأحكام السلطانية بو چاره سهری گيروگرفته كاني حوكم،
كتيبی أدب الدين والدنياشی نووسی بو چاره سهرکردنی گيروگرفته كي ورد له ژيانی
موسلمانان ته ویش: چون به هاوسه نگیه كي شهرعی دين و دونيا پيکه وه گري ده ده ي و
كوی ده كه يه وه؟

به راستی زانایانی قوتابخانه ي شافيعی سوننی وهك ابو إسحاق الشیرازي و قوتابيه كاني
به شداریان كرد له شكان و به زینی بیروكه ي ره فزو مه زه به باطنیه كان^۲.
۹- به دیار كه وتنی زانایه سهر راست و دل سوژه كان ته وانه ي سهر به قوتابخانه ي حه نبه لي
بوون له به غدا وهك شیخ ابو الوفاء بن عقيل و شیخ ابو الفرج الجوزي، كه كاريگه ريه كي
یه كجار زوریان هه بوو له گه رانه وه ي خه لکی بو ئاین له سهر بنچینه ي ته هلی سوننه، به
تایبه ت قوتابخانه ي ابو سعید المخرمي الحنبلي كه پوليكي زور دیاری هه بوو له فیركردنی
نوممه ت و په روه رده كردنی به تایبه تیش، كه زانای خواناس عبدالقادر الجیلانی بووه
به ریوبه ری، كه گه روه زانایانی ولاتانی شام ده هاتنه به غدا بو فیربوونی فیه ی حه نبه لي و،
په یوه ندی كردن به و قوتابخانه عه قه دی و فقهیه، له و زانایانه ي له قوتابخانه یه په روه رده
بوون الحافظ عبدالغني المقدسي بوو، كه له سالی (۵۶۰) كوچی له گه ل الموفق ابن قدامة
هاتن بو به غدا، كه له وئی عبدالقادر الجیلانی زور ریزی لی گرتن^۳.

۱- أعييد التاريخ نفسه؟ ۶۶۹

۲- هتمان سقرضاوة.

۳- وأعييد التاريخ نفسه؟ ۶۶۹

ابو عمرو براكه‌ی الموفق له‌گه‌لّ عبدالغنى كوپره خاليان و شيخ عيماد به هيچ شي‌وه‌يه‌ك دا نه‌ده‌بران له هيچ غه‌زايه‌ك، كه ناصر صلاح الدينى له‌گه‌لّ بوايه بۆ ولاتى فەرهنجيه‌كان، له فەتح كردنه‌ى قودسدا^۱ له‌گه‌لّى بوون، ئەو زانايانه كاريگه‌ريه‌كى زۆريان هه‌بوو له‌ ده‌روونى خه‌لكى و هاندانيان بۆ جيهاد و خۆبه‌خت كردندا له پي‌ناوى عه‌قيده‌و دژايه‌تى كردنى بيروباوه‌برى عوبه‌يديه ئيسماعيليه باطنيه‌كان و ديار خستنى پيلاكانيان و شي‌وازه فيلاوه‌كانيان.

الواعظ الفقيه الحنبلي الدمشقي علي بن إبراهيم بن نجا يه‌كيك بوو له قوتابيانى قوتابخانه‌ى حه‌نبه‌لى له به‌غدا، كه خۆى داپال صلاح الدين و پله‌و پايه‌كى زۆرى له‌لاى هه‌بوو، هه‌ر ئەو بوو يارمه‌تى صلاح الدينى دا له ديارخستنى پيلانيكى گلاوى عوبه‌يدى، كه وه‌ك تۆله سه‌ندنه‌وه‌يه‌ك گي‌رايان بۆ ئەوه‌ى ئەهلى سوننه له ميسر له ناو بيه‌ن و ده‌وله‌ته‌كه‌ى خوشيان بگه‌رپننه‌وه^۲.

خه‌لكى له‌ولاتى شام زۆر دلّ خوش بوون به گه‌رانه‌وه‌ى سوننه‌ بۆيان، ابو مظفر الجوزي وتويه‌تى: شيخ عيماد به‌ر به‌رده‌وامى ده‌هاته كۆپو كۆبوننه‌وه‌م صلاح الدينىش ده‌يوت: يوسف كه‌ناره‌كه‌ى بۆ فەتح كردين و ئيسلامه‌تيشى ئاشكرا كرد تۆش ئەى يوسف له شام سوننه‌ت ژيانده‌وه^۳.

العماد المقدسى - رحمه‌الله - له نو‌يژى به‌يانيه‌وه تا پشتى نو‌يژى عيشا داده‌نيشت قورئان و ته‌فسيره‌كه‌ى بۆ خه‌لكى رافه ده‌كردو ئيسلامى فيرده‌كردن، به‌راستى قوتابخانه‌ى حه‌نبه‌ليه سوننيه‌كان پۆليكى زۆر كاريگه‌ريان بينى له‌دژايه‌تى كردنى نه‌فامى و له‌ناوبردنى ره‌فزو ژيانده‌وه‌ى سوننه‌و، تيزكرده‌وه‌ى جيهاد له‌ده‌رونى موسلمانان.

۱- هيرشه يه‌ك له دواى يه‌كانه‌ى كاربه‌ستانى سه‌لاجيقه‌كان پيى هه‌لسان بۆ پيشه‌كيش كردنى باطنيه‌كان، خزمه‌تيكى زۆرو سوديكى زۆرى گه‌ياند به جيهانى ئيسلامى له‌وانه:

۱- هتمان سە‌رضاوة.

۲- أعياد التاريخ نفسه ؟ ۷۰ لا - ۷۳.

۳- هتمان سە‌رضاوةى تيشو.

له سالی (٤٣٦) کۆچی سولتانی بلاد ماوراء النهر بغراخان هه‌لسا به هه‌لمه‌تیکی پیروژ بو
له‌ناوبردنی تایفه‌ی ئیسماعیلی، سه‌ره‌تا ئه‌وانه‌ی له‌ ناوبرد، که ده‌وله‌تی عوبه‌یدی له‌ میسر
وه‌ك بانگخواز ناردبوونی، جا هه‌موویانی کوشت و نوسراویکیشی نارد بو ده‌قه‌ره‌کانی ولات
به‌وه‌ی ئه‌وانه‌ بکوژن، به‌ کوشتنی ئه‌و عوبه‌یدی به‌ باطنیان، ولات هیمن و ئارام و پاک
بوویه‌وه، خه‌لکی شاری ئه‌صبه‌هانش ئه‌وانه‌ی له‌ لایان هه‌بوون هه‌موویان کوشتن، له‌مه‌دا
پیشه‌نگیان مسعود بن محمد الخجندی بوو، که فه‌قیه‌ییکی شافیه‌ی سوننی بوو.

له‌ سالی (٥٠٠) کۆچی سولتان محمد بن ملکشا سه‌لجوقی له‌ شه‌ریکدا خه‌لکیکی زۆری
لیکوشتن و قه‌لای ئه‌سفه‌هانی لی‌ پاکردنه‌وه‌ پاش ئه‌وه‌ی ئابلقه‌ی داو دواتر به‌فروقیلیک
توانی گه‌وره‌که‌یان ابن غطاش له‌ ناو ببات.^١

له‌ سالی (٥٢٣) کۆچی ئیسماعیله‌کان ویستیان دیمه‌شق ته‌سلیمی خاچ په‌سته‌کان بکه‌ن
له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش شاری صوریان ته‌سلیم بکه‌ن، ئه‌میری دیمه‌شق به‌م پیلانه‌ی
زانی و هه‌لسا به‌ کوشتنی گه‌وره‌که‌یان و به‌ خه‌لکیکی راگه‌یاند، که ئه‌وه‌ی باطنیه‌ بیکوژن،
جا شه‌ش هه‌زار که‌سیان لی‌کوژراو ئه‌مه‌ش له‌ مانگی په‌مه‌زان پوویدا.^٢

له‌ پووداوه‌کانی سالی (٥١١) کۆچی ابن الاثیر وتویه‌تی: سولتان محمد السلجوقی زانی،
که به‌رژه‌وه‌ندی ولات و خه‌لکی به‌ستراوه‌ته‌وه‌ به‌سهرینه‌وه‌ی شوینه‌وارو ویرانکردنی
مۆلگه‌کانیان و ده‌ست به‌سه‌راگرتنی هه‌سارو قه‌لاکانیان، ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌و سه‌رده‌م
گه‌وره‌یان بوو یه‌کیك بوو ناوی حسن بن الصباح الرازی بوو، که ماوه‌ی حوكمی درێژه‌ی
کی‌شاو نزیکه‌ی (٢٦) سال ده‌ستی به‌سه‌رقه‌لای مه‌وتدا گرت، ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وره‌به‌ریشی
بوون له‌ خراپترین بارۆدخ دابوون، چونکه‌ زۆر هی‌رشه‌ی ده‌کرده‌ سه‌ریان و پیاوه‌کانی
ده‌کوشتن، جا سولتان له‌شکریکی ئاماده‌کرد به‌ قیاده‌ی انوشته‌کین که توانی چه‌ند
قه‌لایه‌کیان لی‌ بسه‌نته‌وه‌و پاشان به‌ره‌و قه‌لای مه‌وت پوویی و ماوه‌ی یه‌ك مانگ ئابلقه‌ی
دان و ئه‌وانیش مراوه‌غه‌یان ده‌کرد بوو وه‌رگرتنی ئه‌مان بۆیه‌ وازی له‌قه‌لایه‌که‌ هی‌نا، ئه‌و
سه‌رکرده‌یه‌ به‌رده‌وام بووله‌ ئابلقه‌ دانیان، پاشان هه‌والی مردنی سولتان محمد هات بۆیه‌

١- الکامل ب ١٠ لا ٤٣٠.

٢- محمد کردعلي، خطط الشام ب ٢ لا ٣ نقلاً عن كتاب أعييد التاريخ نفسه.

سەربازەکان پەرتەوازەیان کردو قەلاکە فەتح نەکرا، بەلام لە سەر دەمی سولتان سنجەر لە ساڵی (٥٢١) کۆچی توانی زەبریکی کوشندە و خویناوی لە باطنیەکان بدات لە قەلاي مۆت و خەلکیکی زۆری لیکوشتن.

عوبەیدیەکان بەو هیرش و پەلامارانە ی کرا سەریان دەوڵەتەکیان نەزێف بوو شوینە واریان سراوە و شەپۆلی باطنیش لە جیهانی ئیسلامی کزیوو بەرەو داکشان چوو. بەراستی کردەوێ سەلاجیقەکان لە بە دوا داچونی شوینە واری باطنیەکان، کەس ناتوانی پاداشتیان بداتەوێ لەو کارە گەورەیی کردیان بۆ خزمەتی ئوممەتی ئیسلامی تەنها خۆی پەرەرگار نەبیّت.

١١- بە دیار کەوتنی چەند ئەمیریکی خواناس و شارەزا لە بواری جەنگ، کە عەودالی شەهید بوون بوون، بە تاییبەتیش ئەمیری خواناس و قائیدی گۆرەپان عمادالدین زەنکی کە دەستی بە جیهاد کردن کرد لە گەل خاچ پەرستەکان و متمانەشی گەران دەوێ بۆ دەروونی موسلمانان، مدن الجزیره و موصلیشی یەکشست، بە هیزی باوەریش هیرشێ کردە سەر نەصرانیەکان بۆ سەندنەوێ ئەو قەلاو شوینانە ی دەستیان بەسەردا گرتبوو هەرەها توانی لە ساڵی (٥٢٢) کۆچی شاری حەلەب پرگار بکات لە ژێر دەستی نەصارا. لە ساڵی (٥٣٢) کۆچی پۆم لە شکرکی زۆر گەورەیان هینا، کە فەرەنجیەکانیشان لە گەلدا بوو، عمادالدین زەنکی لە گەل سولتان ابن منقذ الکناي هاوپەیمانیەتیەکیان بەست کە بەم هۆیە نەصرانیەکان دۆران و هەلاتن.

لە ساڵی (٥٣٤) کۆچی زەنکی چەند هەلمەتیکی کردە سەر فەرەنجیەکان، کە لە مەدا موسلمانان ئارامیەکی زۆریان گرت، کە نموونە ی کەم بوو، مەگەر لیلە الهدیر یان قادسیە وەکو ئەو بوو بێ، جا خۆی گەورە موسولمانانی سەر خست و پادشای فەرەنجیەکانیش رایان کرد.

یەکیک لە هەرە کردەوێ گەورەکانی فەتح کردنی شاری رەها بوو لە ساڵی (٥٣٩) کۆچی، کە ئەو شارە هاتە ژێر حوکمی ئیسلام، ئەم شارە لەلای نەصاری لە پیرۆزترین

شاره‌کانیان بوو، پاشان له دوايي ئه‌وه‌ش چەند قه‌لايه‌کي نزیک ئه‌و شوينه‌ پزگار کړا، به‌مه ديار الجزیره قوتاری بوو له حوکمی فه‌ره‌نجیه‌کان.

زه‌نکی نه‌یتوانی ئه‌م قوناغه‌ی ته‌واو بکات، چونکه کاتيک ده‌یويست قه‌لاي جه‌عه‌د پزگار بکا، که که‌وتبوه سهر پوباری فورات له‌وي کوزرا، زه‌نکی — رحمه الله — له پادشا هه‌ره چاک و باشه‌کان بوو زوريش نازاو دليرو به‌جه‌رگ بوو له‌سالي (٥٤١) کوچي کوزراو شاعيره‌کانيش گه‌ليک مه‌دحي کرده‌وه‌کانيان کرد.

له‌و کرده‌وانه‌ی شاعيران مه‌دحيان کرد ئه‌وه‌بوو کاتيک پادشای پوم هيرشي کرده سهر شيزر ئه‌مير زه‌نکيش به‌ره‌رچي داوه، جا مسلم بن خضر بن قسيم الحموري له هونراوه‌يه‌کدا مه‌دحي ده‌کات و ده‌ليت:

تذل لك الصعاب وتستقيم.

بعزمك أيها الملك العظيم

هه‌ر له دريژه‌ی هونراوه‌که‌يدا وتويه‌تي:

تبين أنه الملك الرحيم

ألم تر أن كلب الروم لما

كأن الجحفل الليل البهيم

فجاء يطبق الفلوات خيلا

ودان لخطبها الخطب العظيم

وقد نزل الزمان على رضاه

تيقن أن ذلك لا يدوم

فحين رميته بك في خميس

فاحرب لايسير ولا يقيم

وأبصر في المفاضة منك جيشا

توقد هو شيطان رجيم

كأنك في العجاج شهاب نور

وليس سوى الحمام له حميم.^١

أراد بقاء مهجته فولى

ته‌وه‌ره‌ی دووهم: نورالدين محمود

نورالدين زه‌نکی پاش عمادالدين زنکی، که باوکی بوو کاروباری ولا‌تی گرته ده‌ست و هه‌ر له‌گه‌ل باوکيشی له عيراق و موصل و شام گه‌وره بوو.

له‌پاش مردنی باوکی جيگايی گرته‌وه‌و کاروباری زورباش و گرنگی ئه‌نجام دا له‌وانه: سوننه‌ی ژيانده‌وه له حه‌له‌ب و هه‌لسا به نه‌هيشتنی بيدعه و بن پرکردنی رافضة‌و،

١- الكامل ب ٧ ٢١-٢٢.

قوتابخانه‌ی زۆریشی دروست کردو پاره‌یه‌کی زۆریشی بۆ خێرو خیرات وه‌قف کردو ، زۆریش موتالای کتیبه ئاینیه‌کانی ده‌کردو پی به‌پیش شوین که‌وته‌ی فه‌رموده‌کانی **پیغه‌مبەر ﷺ** بوو، به‌رده‌وامیش بوو له‌ کردنی نوێژه‌کان به‌ جه‌ماعه‌ت و زۆریش وریای خواردن و جل و به‌رگی حه‌رام بوو به‌ هیچ شیوه‌یه‌کیش وشه‌یه‌کی ناشیرنی له‌ ده‌م نه‌بیسترا^۱، ابن الاثیر له‌ باره‌یه‌وه‌ وتویه‌تی: موتالای میژووی پادشاکانی پیش ئیسلام و پاش ئیسلامی کردوه‌و هه‌تاوه‌کو ئیستا نه‌م بینوه‌ که‌ سیک هه‌بی وه‌کو ئه‌و دادگه‌رو باش بوو بی، مه‌گه‌ر خوله‌فای راشیدین و عومه‌ری کوری عبدالعزیز^۲.

له‌ زوهد و ته‌قوایه‌ی هه‌یبوو ئه‌وه‌بوو، که‌ نه‌یده‌خواردو جلیشی له‌ به‌ر نه‌کرد ته‌نیا له‌و مالّه نه‌بی، که‌ له‌ غه‌نیمه‌ت به‌ری ده‌که‌وت ، هه‌روه‌ها له‌و مالّه‌ی ته‌رخان ده‌کرا بۆ به‌رژه‌وه‌ندی موسلمانان، پۆژیک خیزانی شه‌کوای نه‌بوونی خۆی کرد له‌ لایو داوای نه‌فه‌قه‌ی زیادی لی‌کرد ئه‌ویش په‌نگی سور هه‌لگه‌راو وتی: له‌ کوێ نه‌فه‌قه‌ی زیادی بده‌می وه‌للای له‌ به‌ر هه‌واو نه‌فسی ئه‌و خۆم ناخه‌مه‌ ناو ئاگری دۆزه‌خ.

پاشان وتی له‌ حیمص سی دوکانم هه‌یه‌ و مولکی خۆمه‌ بابۆ خۆی بی^۳ هه‌ر ابن الاثیر له‌و باره‌یه‌وه‌ وتویه‌تی: به‌شه‌و زۆر نوێژو استغفاری ده‌کردو به‌رده‌وامیش له‌ سه‌ر ئه‌وه‌بوو هه‌تا‌کو وه‌فاتی کرد.

جمع الشجاعة والخشوع لربه ما احسن المحراب في المحراب^۴

نورالدین زه‌نکی زۆر شاره‌زای مه‌زه‌به‌ی ئه‌بو حه‌نیفه‌ بوو، بی ئه‌وه‌ی ده‌مارگیری لاهه‌بی، به‌لکو ئینصاف و دادگه‌ریه‌که‌ی له‌ هه‌موو شتی‌کدا سروشتی بوو، به‌پاستی هه‌ر ئه‌و بوو پادشاکانی فیّره ئینصاف و دادگه‌ری کردو خۆشی زۆر دوور ده‌گرت له‌ خواردن و خواردنه‌و جل و به‌رگی حه‌رام، پادشاکانی پیشه‌ خۆی وه‌کو سه‌رده‌می نه‌فامی پیشه‌یان هه‌رتیر کردنی زگو و عه‌وره‌تیان بوو، که‌ نه‌یاندانه‌زانی ئیشی چاکه‌ چیه‌ و کاری خراپه‌شیان

۱- والروضتين في أخبار الدوليتين ۳۱۱.

۲- الكامل ب ۷ - ۲۴۲.

۳- الكامل ب ۲۴۲۷.

۴- الكامل ب ۲۴۲۷.

قەدەغە نەدەکرد، لەولاتی خوۆشی باج و گومرگ و فرت و فیلی نەهیشت، بەلکو لەولاتانی
شام و جەزیرەو میسریش قەدەغە ی کرد.^۱

یەکیک لەدادگەرەکانی ئەو بوو، کە شوینیکی تەرخان کرد بۆ دادگەری و هۆی تەرخان
کردنی ئەو شوینەش ئەو بوو، کە هەندیک لە ئەمیر و بەرپرسیانی لەشکرە کە سەتەمیان لە
خوارەوێ خۆیان دەکرد جا زۆر شەکوا هاتە لای قازی کمال الدین ئەویش هەندیکی
دادگایی کردن بەلام جورئەتی نەبوو بەرامبەر اسدالدین شیرکو، نورالدین کە بەمە ی زانی
ئەو جیگایە تاییبەت کردو تەرخانی کرد بۆ داجگەری لە نیچوان خەلکیدا ، اسدالدین
شیرکۆش کە بەمە ی زانی وتیە دارو دەستە کە ئەگەر بەهۆی یەکیکتان بانگ بکریمە دار
العدل ئەوا لەخاچی ئەدەم جا برۆن ئەوێ گرتی هەیه لەگەڵ هەریەکیک بابچی رازی
بکاو ئیشە کە کۆتای پێ بهینیت وتیان ئەگەر ئەو بکەین خەلکی داواکاریان زۆردەبێ،
وتی: هەموو مولکم لەدەست بدەم ئاسانتەرە لەلام لەوێ نورالدین بەستەم کار لە قەلەم
بدات ، نورالدین هەفتە ی دوو رۆژان لەو شوینە دادەنیشیت ئەوێ اسدالدینیش وتبووی
پێی زانی یە کسەر سوچدە ی شوکری بۆ خوا ی گەرە برد.

نورالدین لەولاتی ئیسلام بەرژەوندی زۆری دابین کرد بۆ مسوڵمانان و کاری زۆر چاکی
کردو، پەرژینی بۆ هەموو ولاتی شام دروستکرد، لەشاری حەماو حەلەب و دیمە شقیش
قوتابخانە ی زۆری دروست کردو، ئەهلی خواناسانیش لای ئەو جیگایە کە بەرزیان هەبوو،
ئەمیر و کاربەدەستەکانی لەسەر ئەمە حەسودیان پێ دەبرد، جاریکیان یەکیک لە ئەمیرەکان
لەبەردەم نورالدین باسی خراپە یەکی شیخ قطب الدین النیسابوری کرد جا سولتان پێی
وت : کورە ئەوێ تۆ باسی دەکە ی چاکە یەکی هەیه ئەویش دین و عیلمە و هەموو
خراپەکانی رەش دەکاتە و بەلام تۆ هاوێلانت هەلەتان زۆرە و هیچ چاکە یەکیشتان نیە
بیسریتە وە منیش خراپە کانتان هەلەدەگرم لەگەڵ ئەوێ هیچ چاکە یەکیشتان نیە ئایا
خراپە کە ی ئەو ئەگەر وایی لەگەڵ ئەوێ چاکە ی هەیه بۆ چی هەلیان نەگرم، ئەگەر چیش

^۱ - الروضتين ب ۱ لا ۶

من باوهر ناکه م به وە ی دە یلی و جاریکی تریش ئە گەر هاتیە وە و باست کردە وە ئە و سزات دە دە م.^۱

یە کێک لە ته قواو خوا پەرستیه کانی ئە وە بوو ، که ئە و دیاریانە ی لە لایەن پادشاکانە وە بۆی دە هات دە ست کاری نە دە کرد بە لکو دە ی ناردە لای قازی جا که نرخه که ی بە دە ست دە که و ت سە رفی دە کرد لە دروست کردنی ئە و مزگە وتانە ی چۆل کرابوون، نورالدین بە سینگیکی زۆر فرازان پە خنە ی وەر دە گرت با پە خنە که هەر چە نده توندو قورسیش بوایه ، جاریکیان ابو عثمان منتخب بن ابی محمد الواسطی که یە کێک بوو لە پیاو ه باشه کانی سە ر دە می خۆی پە خنە ی لە دە ولە تی زە نکێ گرت چونکه باجو گومرگی وەر دە گرت جا هەر لە پێش خودی نورالدین ئە و پە خنە یە ی لی گرتو ئاگاداری کر نه وە و ترساندیانی لە وە ی تی که وتوون جا ئە و هۆ نراو ه یە ی بۆ نور الدین وت:

مثل وقوفك ايها المغرور	يوم القيامة والسماء تمور
ان قيل نورالدین رحمت مسلما	فاحذر بان تبقى ومالك نور
انهيت عن شرب الخمر وانت	كاس المظام طائش مضمور
عطلت كاسات المدام تعففا	وعليك كاسات الحرام تدور
ماذا تقول اذا نقلت الى البلى	فردا وجاءك منكر ونكير
ماذا تقول اذا وقفت بموقف	فردا ذليلا والحساب عسير
وتعلقت فيك الخصوم وانت في	يوم الحساب مسلسل مجرور
وتفرقت عنك الجنود وانت في	ضيق القبور موسر مقبور
وودت انك ماوليت ولاية	يوما ولاقال الانام الامير
وبقيت بعد العز رهن الحفيرة	في علم الموت وانت حقير
وحسرت عريانا حزينا باكيا	قلقا ومالك في الانام مجير
ارضيت انا تحيا وقلبك دارس	عاني الخراب وجسمك المعمور
ارضيت ان يحضى سواك بقربة	ابدا وانت معذب مهجور

^۱ - الروضتين ب ۱ لا ۸ - ۹

مهد لنفسك حجة تنجو بها يوم المعاد ويوم تبدوا العور.

کاتیڤ نورالدین ئەم دێرە شیعرانە ی گوێ لێ بوو زۆر گریاو دەست بەجیش فەرمانی
دەركرد بۆ هەموو ولات کەچیتەر باج و گورمک وەرئەگرن،^۱ نوسراویکیشی بۆ خەڵک نووسی
کەوا گەردەنی ئازاد بکەن لەوێ لێی وەرگرتونە چونکە ئەوێ لێیان وەرگیراوە بۆ
شەپکردن بوو لەگەڵ دۆژمنەکانیان و بۆ بەرگری بوو لە ولات و مال و منالێان جا ئەم
نوسراوەی گشتاند بۆ کاربەدەستەکانی ویلایەتەکە و واعیظە کانیشی راسپاردەکرد کە
بازرگانەکان لێی خوش ببن لەوێ لێیان وەرگرتووە ، نورالدین لەکاتیڤ سوجدە ی بۆ خوا
بەردبایە دەیوت: خودایە بەزەیت بە محمودی باجگرو ستم کارو سەگدا بیتهووە^۲

نورالدین زۆر دژی مەرایو نیفاق بوو، لەوانە وتار خوینەکانی لەسەر مینبەر قەدەغەکرد،
کە بەبیژە ی زرنگەدار، کە لەسەری راھاتبون دوعای بۆ بکەن ، بۆئەوێ خوێان نزیک
بکەنەو لەسولتان... بۆیە داوای لە خالەد بن محمد بن نصر القیسرلنی کرد واز لەم جورە
قسانە بهێنێ و بەچەشنیکی تر دوعا بکات دوعایە کەش ئەو بوو کە نووسی:

اللهم اصلح عبدك الفقير الى رحمتك الخاضع لهيبتك المعتصم بقوتك المجاهد في سبيلك
الم رابط لاعداء دينك ابا القاسم محمد بن زكي بن أق سنقر ناصر امير المؤمنين.

نورالدین دوعایە کە ی خویندەوێ پاشان بەم گوزارشتە تەعلیقیکی لەسەر لێداو وتی:
مەبەستم ئەو بوو درۆ لەسەر مینبەر نەکریت من بەپیچەوانە ی هەموو ئەوانەوێم کە پیئدا
هەلگوتراوێ ئایا کەیف خوش بم بەوێ کە تێم دا نیە؟ بەراستی ئەو زۆر بێ عەقلیە...

^۱ - البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۳۰۲

^۲ - ئەم وتە یە ئەگەر راست بێ نورالدین بەخۆی وتبێ ئەوا بەهیچ شیوەیە ک پەوا نیە موسولمان بەخۆی بلی
چونکە خوای گەرە بەگشتی ریزی لەنەوێ ئادەم گرتووە بەتایبەتیش ئەگەر موسولمان بێت، ئەمە چ جایی
نورالدین محمود کە خەلیفە یەکی دادگەر و دیندار و عامیل بەعیلمە کە ی بوو و ئەهلی عیلمیشی زۆر خوش و پیستو
بەلام، کە بەخۆی گوتووە سەگ ئەو و پیستوییەتی نەفسی خۆی نزم بکات و خۆی سادە بکات ، واتە بەنیەتەکی
باش وتوییەتی : بەلام ئەگەر بەنیەتی باشیش وتبێ ئەوا پەوانیە، چونکە خوای گەرە لەقورئان زانای خراپ و
دین فروشی بەسەگ شوپهاندووە، **پیئەمبەریش** قەدەغە ی کردووە وەک و شتر دابنیشین، لەکاتی سوجدە بردن و،
هەروا وەکو سەگ دەستی خۆمان دابنیشین، زانایانیش دەفەرمون خواو **پیئەمبەرکی** ئەگەر مەروئیان بەئازەل
چواندبێ ئەوا تەنها لەجییهتی زەم بوو. والله اعلم . وەرگێر

ئەو دەي دوعايەي خۆم نوسىيۇمە شتېكى زۆر باشە و چەند دانەيەكى لەبەر بگرنەو
بۆئەو دەي بۆ ھەموو شارەكانى ولات بنىرن، پاشان وتى ئەمەشى بۆ زياد بگەن اللهم اره
الحق حقا اللهم اسعده اللهم انصره اللهم فقهه^۱.

كاتىك داوا كرا لە نورالدين رى بەئەميرەكان بدات بۆ ئەو دەي جۆرە سياسەتېك بەكار بهيئن
چونكە تىك دەرەكان و ريگرەكان زۆر بىوون و پىويستى دەكرد بە سياسەتېكى تر
مامەلەيان لەگەل بگريت ئەو سياسەتەش نەدەھاتە دى تەنھا بەكوشتن و لەخاچ دانيان
نەبيت، چونكە ئەگەر مالى يەكك لە بياپانىك بېردرايە كى ديت شاھىدى بۆ بدات؟

كاتىك نوسراوہ كە بە دەستى نورالدين گەشت وەرى گيڤاو لەسەر پشتى نووسى: خواي
گەرە، كە ئەو ھەموو دروست كراوہى بەدەيئناوہ ھەر خوشى شارەزاترە بە
بەرژەوہنديان و بەرژەوہنديەكە شيان بەشەرە پاك و تەواوہكەي ديتەدى، ھەر
بەرژەوہنديەكيش ھەبى خواي گەرە لە كىتابەكەي باسى كردوہ جا پىويستمان بەوہ نيە
يەكك لەسەر شەرەكەي خوا شتېك زياد بگات، ئەو دەي شتېك زياد بگات ئەو ماناي
ئەوہيە، كە شەرەت كەم و كورپى تيايە و ئەو دەيەوئ بەم شتە زياد كراوانە تەواوئ
بگات، ئەمەش زولم و ستەم و بى ئەدەبيە بەرامبەر خواي پەرودگار و شەرەكەي،
عەقلى تاريكيش ھىدايەت وەرنەگري و ھەرخواشە ھىدايەتمان دەدات بۆ كىتاب و ريگا
راستەكەي، ئەو كەسەي، كە ئەو داوايەي لە سولتان نورالدين كرد شىخ عمراالماء بوو، كە
لەسەر داواي ئەميرەكان ئەو داوايەي كردبوو جا كەوہلامى سولتان گەشت شىخ خەلكى
موصلى ھەموو كۆكردەوہو نامەكەي بۆ خوئندەوہو وتى: بپواننە كىتابى من بۆ سولتان و
ھى سولتانيش بۆ من.^۲

خوئنەرى بەريز ئەو دەي باسم كرد لەسیرەو ژيانى سولتان نورالدين محمود بۆ ئەوہيە
، كە بزاني ئەو دەي خواي گەرە ريژى لى بنى بەسەر خستن و پال پشتى كردنى ئەوا ھەر
دەبى پياوہكى خوايى بيت و بەردەوام دەبيت پەيوەست بيت بەخواي پەرودگارى.

^۱ - نورالدين محمود. د حسين مونس لا ۴۰۰-۴۰۱

^۲ - الكواكب الدرية ابن قاضي شہبة لا ۲۵-۲۶

سیاسەتەکانی نورالدین چەند ئامانجیکی ھەبوو، کە لە پێشەیی خۆی داینابوون و بە ھەموو ھەول و تەقەلایەکیش ھەولێ دەدا بیان ھێنیتە دی جا یەکیک لە گەرنجترین ئەو ئامانجە دیارە ئەمانەیی خوارەو ھەبوو:

یەكەم: ئامادەکردن و پەرەردەکردنی گەل بە پەرەردەکردنیکی ئیسلامیانە و پاک کردنەوێ ژیاڵی ئایینی و پۆشنبیری لە ھەرزە لاریبەھکان وەك باطنیەکان و فەلسەفەیی یۆنانی و مومارەسەیی **عوبەیدیەکان** بۆ پەرستەنەکان و دروشمەکان، جا بۆخاتری ھێنانەدی ئەم ئامانجە بێگەردو پیرۆزە دەولەت ھەلسا بەدرۆست کردنی چەند قوتابخانەو حوجرەییەکی تایبەت بۆ فیروونی قورئان و فەرمودە، کە بۆ ئەمە بەناو بانگترین زانان و پەرەردە ناسانی ھێنایە ناو قوتابخانەکان و بەتایبەتیش ئەوانەیی دەرچووی قوتابخانەیی غەزالی و قادری بوون، ئەو پلانە تەعلیمی و پەرەردەییەیی لەسەر دەمی نورالدین موسوڵمانانی پێو پابەند کرا ئەو یەکی دەگرت لەگەڵ ئامانجەکانی ئیسلام و لەسەر بنچینەیی بیرو باوەریکی پوون ئاشکرا دامەزراو، ئەم کارە پیرۆزەش لە قوتابخانەو مزگەوتەکان ئەنجام دەدرا، کە تەنھا لەدیمەشق سەد (۱۰۰) مزگەوت ھەبوو. ئەو راپەرینە عیلمیە جەغتی لەسەر یەكلا کردنەوێ رۆحی ئیسلامی و خاوەن مەفھیمی سوننی و رێگای **پێغەمبەر** دەکرد.... لەھەمان کاتیشدا ھەلسان بەوشك کردنەوێ بەرتەنگ کردنەوێ تەعالیمی مەزھەبی ئیسماعیلی و فەلسەفی، کە بیرو باوەری خەلکیان زۆر گۆری و زۆریش کاریان لە نەریتە سیاسی و کۆمەلایەتیەکانی خەلکی کرد ھەر لەبەر ئەوەش ابن جبیر وەسفی کردونە، کە ئەوانە ھیچ ئیسلامەکیان نەبوو، ئەھلی ھەواو بیدعە بوونە، مەگەر ئەوێ خوا قوتاری کردبێ، دەولەتی زەنکی ھەموو ئەو دیاردانەیی عوبیدیەکان پێوێ ناسرابوون قەدەغەیی کرد لەوانە حی علی الخیر العمل لەبانگدان قەدەغە کردو زۆر بەتوندیش پەتی کردەو، کە جێو بەھاوێ بەریزەکان بدری، زانایانی ئەھلی سوننە لەمەدا وەك سەربازبکی دلسۆز لەگەڵ دەولەت راوەستان و یارمەتیان دا، لێرە لەبەر ھیچرشی توندی دەولەتی زەنکی سوننی تائیفەیی ئیسماعیلی و شیعەکانی تر بەگشتی ھیور بوونەو. فەقیھیی شافعیی قطب الدین النیسابوری الخراسانی لەسەر دەمی سولتان نورالدین خاوەن پۆلیکی یەكجار کاریگەر بوو لەژیاندنەوێ سوننەت ھەروا کۆری

شیخ ابی نجیب الاکبر البغدادیش کۆله گه یه ک بوو له کۆله گه کانی دهوله تی زهنکی و له ئه صبه هانیش شرف الدین عبدالؤمن بن شورده خوئی دایه پال نورالدین و یارمه تیدا. سولتان سیاسه تی ته علیمی دهوله تی پروون کرده وه و وتی: مه به ستمان له دروست کردنی قوتابخانه کان ته نها بۆ بلاوکرنه وه ی عیلم و له ناو بردنی بدیعه و ئاشکرا کردنی ئاین بوو.

وه زیرو سه رکرده و دهوله مه ندو پیاوو ئافره ت پیش برکییان کرد له سه رف کردنی مال و سامانیان بۆ دروست کردنی قوتابخانه و دامو ده زگا زانستیه کان و هه لئیکی باشیشیان ره خساند بۆ تاک تاکی ئوممه ت بۆ ئه وه ی بچه ناویو سوودی لی وهر بگرن.

دهوله تی زهنکی هه تا کرێکارو جوتیارو بازرگانه کانی فه رامۆش نه کرد به لکو ئامۆژگاری کردن و عه قیده و ئه خلاق و به های به رزی له ده روونیان چاند. ئه و ته صه وفه مام ناوه نده یه ی، که شیخ عبدالقادر الجیلانی سه رکردایه تی ده کرد کاریگه ریه کی باشی هه بوو له ده رونی خه لکی، دهوله تی زهنکی سویدیکی زۆری بینی له حرکه الصوفیه الاصلاحیه القادریه و هه لسا به ته رخان کردنی شوین بۆیان و، زۆریش ریژی له شیخه کانیان نا چونکه به گویره ی پلانی دهوله ت هه لسان به پاککردنه و په روه رده کرنی موسولمانان و له لایه کی تریش له ته ک پرۆسه ی فیڕکردن و په روه رده کردن دهوله ت گرنگی به لایه نی سه ربازی داو، هه موو موسولمانانی مه شق پیکردو پرووحی جیهادی له نیوانیاندا زیندوو کرده وه و ئه و مه شقه ش له سه ر دوو کۆله گه راوه ستابوو:

۱- ئاماده کردنی مه عنه وه ی و روحی.

۲- پاشان مه شق کردنی سه ربازی له و باره یه ش سولتان نورالدین کیتابیکی نووسی له سه ر جیهاد و ئه حکامه کانی.

له ناو دام و ده زگا کانی دهوله تی هه مه چه شن هه ول و ته قه لای زانازو فه قیه و په روه رده ناس و سه ر کرده کان بوو به یه ک و کامیل بوو هه مووشیان هه ولیاندا بۆ هیئانه دی به رنامه ی دهوله تی نورالدین ی سوننی.

جا به هوی ئه و ته کامولو ریکه و تنه دهوله تی دروشاوه ی نورالدین بوو به جه مسه ریکی سه رنج پاکیش بۆ هه موو زانایان و پیاو چاکان، بۆیه له زۆربه ی ناوچه کانی جیهانی ئیسلامی کۆچیان کرد بۆ لای و هاتنه ژێر به یداخه ئیسلامیه پیروژه که ی، که ژماره یان

ده گەيشته چەند هەزارێك، دهولەتیش بەگوێرەى بەرنامە دارێژراوەكانى سوودى زۆرى لى بينين ، كتيبه‌كانى ميژوو ناوى هەزاران لە قوتابخانە و حوجرەكانى فيرپوونى قورئان و فرمودە و تەكەكانيان باس كردو، كەئەوانە هەموويان ببوونە يەك هيزو بە يەك ئاراستە دا دەرويشت و دهولەتى زەنكيش بەسەرکردايەتى كردنى نورالدين سەر پەرشتيار بوو لەسەر هەموو پلان و بەرنامەكان، كە بەرو بوومىكى باشى ليهاته دى بەو هى ژيرخانى كوونى ولاتانى شامى گوڤيو نەو هيكى بگوڤى فيعلى دروست بوو رۆحى ئيسلاميش زال بوو بەسەر هەموو چين و تويزكانى كوومەل، لە هەموو بورارەكانى ژيانيش چالاكانە هيزو توانايان خستە گەر، جا گوارن بوو ئاوازي ئوممەتيك و، سوننەتى خواى گەرەى نەگوريان لەسەر هاته دى ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُ مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ الرعد/ ١١

دووهم: دهولەتى نورالدين و ياريدەدەرەكانى لە سەرکردە و سوپا و هيزى لەسەر عيلم و ئەخلاق و پلە و پايەكى زۆر بەرز بوون ، يەك لەو نمونانە وەزيرەكەى كە ناوى ابو ابوالفضل محمد بن عبدالله بن قاسم الشهرزوري بوو، كە فەقيهو ئوصوليه‌كى زۆر بليمەت بوو، زۆر مەنصەبىشى پيى سپيردراو وەك: سەفارەت و وزارت ، ئەوقاف و ماليه و قەزاوەتيشى كردو و هەتا هاتنى صلاح الدين هەر بەردەوام بوو لەسەر ئەو مەناصبىانە.^١ وەزيرىكى تريشى: عبدالله بن محمد بن ابى عصرون كە قازى ديمەشق بوو لە ئەوقافيش كارى دەكرد،^٢ صلاح الدينيش خۆى هەر فەقيه بوو فيقهى ئيمامى شافعى خویندبوو فرمودەشى لە ابو الطاهر السلفي بيستبوو، چەند كە سيكيش فرمودەيان ليوە رپوايەت كردو وەك: يونس بن محمد الفرقى و عيمادى نوسەرو هى تريش ، و تراو كە صلاح الدين قورئانى لەبەر بوو و لە فقهيش كتابى التنبيه و لە شيعريش كيتابى الحماية.

وەزيرىكى تريشى قاضي الفاضل عبدالرحيم بن علي بوو كە نووسەرو پراويزكارى بوو، صلاح الدين لە بارەيه وە وتويه‌تى: ولاتم به شمشير فەتح نەكرد بەلكو بەراو بيري قاضي الفاضل عبدالرحيم فەتحم كرد. ئەو قازيه زۆر سياسەيه‌كى بليمەت و ديندارىكى گەرەبوو، زۆر نويزو رۆژوى دەگرت و قورئانى دەخويندو زوريش سادە بوو سەردانى نەخوشانىشى

^١ - هكذ ظهر جيل صلاح الدين ٢١٥٥-٢١٧

^٢ - طبقات الشافعية للسبكي ب ٦ ١٨٨٤

زۆر دەکردو چاگەى زۆرىشى دەرھەق بەفەقىران دەکرد. بەپاستى ئەو نەوہىيە شارەزايەكى ھەمەجۆرى ھەبوو لە تەخىط و تەنفىزو كۆكردنەوہى وزەو تواناو پىكخستنىان ، كە وای لىكرد پووبەروى ھەموو تەحەدىاتى ناوہوہو دەرہوہ بىيتەوہ، ھەندىك لە نمونەى ئەو شارەزايانە ئەمانەى خوارەوہىيە:

يەكەم: كامل بوونى سەرکردەى فىكرى و سياسى، كە ئەو سەرکردايەتە بەتەواوى لە ترسناكى تاك پەوى سەرکردەىك تىگەيشت، بۆيە لەدەرکردنى بپيارەكانى پشتى بەپراى زانايان و پسپۆران بەست، نورالدين كورپىكى ھەبوو، كە تىيدا لەگەل سەرکردەو سەربازو زاناو پسپۆرەكان كۆدەبوہوہو ، رىزو پلەو پايەيەكى گەورەشيان لەو كورپە لى دەگىرا.

دووەم: پشت بەستن بەشوراو نەمانى تاك پەوى لە بپيارداندا، بەپاستى ئىدارەى نورالدين بەو شوراىە جيا دەكرایەوہو لەھەموو كارو بارەكانى دەولەت را گۆرىنەوہى تىدا دەكرا، كورپىكىش ھەبوو كە نوینەرى ھەموو مەزھەبەكان بگرە سۆفىشى تىدا كۆدەبوونەوہ، كە دەيان كۆلپەوہ لە بودجەى گشتى و كارى ئىدارى ، جا ئەگەر لە مەسەلەيەكيان بكۆلپايەوہو مەسەلەكەش پەيوەندى بەھەموو ئوممەتە ھەبوايە، كە دانرا بوون بۆ بەرژەوہدى گشتى ، يان پەيوەندى بەمال و سامانانەوہ ھەبوايە، كە دانرا بوون بۆ بەرژەوہندى مسولمانان، ئەوا ئەندامانى ئەو كۆرەى ھەموو كۆدەكردەوہو پايانى وەردەگرت و لەو پايەش لاى نەدەدا، كە لەسەرى كۆ ببوونايەوہ، لەوانە ئەو پوداوانەى لەسالى (۵۵۴) كۆچى بەرامبەر (۱۱۴۹) زاینى پويدا ، كە نورالدين كۆرىكى سازداو بانگى قازىەكان و گەورە پياوانى دەولەت و چەند كەسىكى تریش لەشاھىدو دادگەرانى كرد بۆ لىكۆلپەوہ لەو مال و سامانانەى وەقف كرابوو بۆ مزگەوتى ئەمەوى، پىشتەر شىخەكانى مزگەوت چەند زەوى و زاروشتى ترىان ھىنا بووہ ناو ئەو قافى مزگەوت، جا نورالدين ويستى ئەمانە لەوانى تر جيا بكاتەوہ بۆئەوہى ئەو شتە بەسوودانە بەكار بىنى بۆ بەھىز كردنى كارى جەنگى و سەربازى و ھەروا بۆ بەھىز كردنى دىوارى دیمەشق بۆ ئەوہى موسولمانان خۆيان و مالىيان پارىزراو بىت، چونكە ئەمە لەلاى نورالدين لەھەم و بەرژەوہندىەكان گەورەتر بوو، جا كۆرەكە لەسەرىەك را كۆك نەبوون و پىچەوانەى حەزو ويستى نورالدين بوو رىيان پى نەدەا شتە زیادەكانى ئەو قاف بەكارى بىنى بۆ چاك

کردنه وه دیواری دیمه شق و هه لکه ندنی خه نده ق ، به لام رییان به وه دا ، که به قهرز نه و شتانه ببات دواپی له بیت المال بیگه پینیتته وه ، نورالدین له گهل نه وه ی زوریش پیویستی به و مال و سامانه هه بوو بو به هیز کردنی لایه نی سه ربازی ، به لام به دلکی زور فراوان نه و رایه ی وهر گرتو ریزی له رای نه و کوره گرتو دهستی له پاره و پولی نه وقاف نه دا^۱

سی یه م: له و جیا کاریانه ی نه و ئیداره ی پی جیا ده کراوه پییش خستنی به رژه وه ندیه گشتیه کان بوو له سهر هه لچوونی به رژه وه ندی تاکه که سی له چاره سه رکردنی گیرو گرفته کانی که له نیوان نه داماندا په یدا بوو.

چواره م: خو به خت کردن به برایه تیه کی ئیسلامیانه بو جیهاد کردن له پیناوی خواو، په یوه ندیان به ئاین و شهرعیش به لگه بوو له سهر نه وه ی ، که خواوه ن په روه رده یه کی ره سه ن بوون و ، به لگه ی خوشه ویستیان بو ئاین نه وه بوو ، که نه میرو کار به دهسته کان و سولتانه کان ناوی وایان هه لده بژارد که په یوه ندی به دین هه بوایه ، وه ک: عمادالدین و سیف الدین و معین الدین و صلاح الدین و اسد الدین و نجم الدین و زین الدین. بویه یه کانیش نه وه نده خوشه ویستیان هه بوو بو دنیا بویه ناویان له خو نابوو عضدالدوله ، بهاءالدوله ، صمام الدوله .

نه میرو کار به دهسته کانی ده ولته تی دره وشاوه ی نورالدین هه زیان له مردن بوو له گوره پانی جیهادو نه گهر پییشیان نه کرابایه نه و له وه سیه ته کانیان ده یان نووسی که له شاری مه دینه ی پیغه مبه ر بمان شارنه وه ، له وانه ی نه و وسیه ته یان کرد جمال الدین الموصلی و اسد الدین شیرکو و برایه کی نجم الدین که ده کا باوکی صلاح الدین الایوبی^۲.

یه کگرتنی ولاتانی شام و دیاری میسری

سیاسه ته عاقل و هه کیمانه که ی نورالدین محمود هه ولتی ده دا بو یه کگرتنی موسولمانان له ژیر یه ک سهر کرده و له سهر یه ک ریبری ره سه ن بویه توانی دیمه شق و هه له ب و ره هاو جگه له وانه ش یه ک بخت ، که نه وشارانه شاری ئیسلامی بوون و موسلمانان به خه باتیکی بی وچان و خوشه ویستی شه هید بوون توانیان رزگاریان بکه ن. نورالدین هیرش ی بردن بو

^۱ - هکذا ظهر جیل صلاح الدین لا ۲۲۵

^۲ - البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۲۷۲

سەر قەلاۋ شارەكانى نەصارى ، كە كەوتىۋە نىۋان مىسرو شام ، خەزىۋىستى نورالدىن لەپاك كۆرۈنەنەنە مىسرى لەۋبىدىيە باطينىيە داخ لەدەلەكان ئاۋاتىكى گەۋرەۋ پىۋىستىيەكى شەرىعى بەرز بوو ، بۆيە چەند زاناۋ فەقىھ و ۋاعىزى نارد بۆ مىسرى بۆنەۋەۋى رىزگارى بىكەن و بىگەپىننەۋە بۆ باۋەشى سوننەۋ ۋلاتىش پاك بىكەنەۋە لەپىس و پۇخلى رەۋافىسە كان ، لەبەناۋ بانگ تىرىن و دىارتىرىن ئەۋ زاناينەۋى ھەلسان بەۋ كارە محمد بن موفىق خەبوشانى بوو ، كە لەسالى (۵۶۰) كۆچى چوۋ بۆ مىسرى دەستى كىرد بە ۋلاۋكۆرۈنەنەۋى ئىسلامىكى راست و مۇدەشى پىدان كە لەۋ زوانە بۆۋاۋەشى سوننى دەگەرىتەۋەۋ لەلەيەكى تىرىش نەفرەتى لە **عوبەيدىيەكان** دەكردو بەبى باۋەرى و بە كاسە لىسى بۆ يەھۇدىيەكان تۆمەت بارى دەكردن جا كارى گەرى ئەۋ زاناينە گەلىگ زۆر بوو ، بۆيە ناۋبانگى لەھەموۋ جىھانى ئىسلامى دەركىد^۱

دەۋلەتى نورالدىن سوننى لەھەلىك دەگەرا بۆ ئەۋەۋى بەسەربازەۋە بىچىتە ناۋ مىسرى جا ئەۋ ھەلە ھات و پەخسا بەۋەۋى كاربەدەستە **عوبەيدىيەكان** لەمىسرى لەنىۋانە خۇيان لەسەر مال ۋ سامانى دونيا پىك نەھاتىن ، جا ۋەزىر شاۋەر ھاناي بۆ نورالدىن ھىناۋ قاندى خىرغام ىش ھاناي بىردە بەر خاچ پەرىستەكان و شەر لەنىۋانىندا دەستى پىكىرد لەسالى ۵۶۴ كۆچى بەتەۋاۋى بەچەند قۇناغىك نورالدىن تۋانى رىزگارى بىكاۋ پاشان صلاح الدىن كاروبارى مىسرى گىرتە دەست و سوننەتى بۆ گەپاندەۋەۋ دەستىشى كىرد بەكۆ كۆرۈنەۋەۋى موسولمانان و كۆرۈنە يەك رىز بۆ فەتىھ كۆرۈنە بىت المقدس.

ۋەفات كۆرۈنە نورالدىن محمود

لەسالى ۵۶۹^۲ كۆچى سولتانى سوننە مەزھەب و مۇجاھىدو دىسۆزو بەجەرگ و مۇنەرى بىدەۋ زىندو كەرەۋەۋى بىدەۋ لەناۋبەرى نەصاراۋ سەرخەرى ئاين سولتان نورالدىن رۇشىت بۆ رەھمەتى خوا پاش جىھادىكى گەۋرەۋ خۇبەخت كۆرۈنەكى كەم وىنە ، پاشان قوتابىيە دىسۆزەكەۋ سولتان صلاح الدىن كە لەبەردەستى خۇي پەروەردەۋى كۆرۈنە كۆرۈنە سەركردەۋى سوپا.

۱ ، ھىزا ظەرىل صلاح الدىن ۲۶۲

۲ - البداية والنهاية ب ۱۲ - ۳۹۷.

تهوهدهی سی یه م سه لاجه دینی نه یوبی بزگار که ری قودس و لابه ری دهوله تی عوبه یدی له میسر

سولتان یوسف بن ایوب له سالی (۵۳۲) کوچی له قه لای تکریت له عیراق له دایک بووه ،باوکیشی ایوب بن شاد والی بووه له سه ر ئه م شوینه ، پاشان باوکی له گه ل اسد الدین شیرکوی برای هاتنه موصل ،جا ئه و به چکه شییره ئه یوبیه له ژیر بالی باوک و مامه موجاهیده که ی په روه رده بوو، له که تیه کانی سه ربازیش هه ر پله ی به رز ده بووه ، کاتیک نورالدین محمود اسدالدین شیرکوی نارد بو میسر صلاح الدین وهک یارمه تیده ریک و به رده ستیک له گه لی رویی پاش کوتایی هاتنی دهوله تی عوبه یدی و له دوای مامی وهزاره تی تفویض ی گرته ده ست و ده ستی کرد به گه رانه وهی میسر بوخیلافه تی عه بباسی سوننی ، که له مه دا به ژیرانه و له سه خوئی ئه و ئامانجه نایابه ی هیئایه دی ، که دهروونی موسولمانان زور بوی په روش بوو، پاشان هه لسا به هیئانه خواره وهی قازیه عوبیدییه کان و کارو باری قه زاوه تیشی دا به عبدالملک بن بندرباس الشافعی و له بانگداندا رسته ی حی علی الخیر العملی لایردو وتاری هه ینیشی گه رانده وه بو خه لیفه ی عه بباسی پاش ئه وهی ماوه ی (۲۰۸) سال وتار له عباسیه کان قه ده غه کرا، نورالدین محمود مژده ی ئه و هه والی به خلیفه ی عه بباسی راگه یاندو خه لکیش زور که یف خوش و شادومان بوون، صلاح الدین نه یه یشت هیچ هه ولیک سه ربگری بو گه رانه وهی میسر بو خیلافه ی عوبه یدی و به باشیش مامه لیه ی له گه ل په وه نده کان کرد. عماد الاصبهانی له گه رانه وهی میسر بو خه لافه تی عه بباسی چه ند دییره شیعیکی جوانی وتوه پاش مردنی العاضد العبیدی و له ده ست دانی مولک و دهوله تی له میسر:

توفي العاضد الداعي مما يفتح ذو بدعة بمصر فما
وعصر فرعونها انقضى وغدا يوسفها في الامور محتكما
قدطفنت جمره الغواة وقد داخ من الشرك كل ما اضطرما
وصل شمل الصلاح ملتئما به وعقد السداد منتظما
لما غدا مشعرا شعار بني العباس حقا والباطل اکتتما
وبات داعي التوحيد منتظرا ومن دعاة الاشراك منتقما
وضل اهل الضلال في ظلل داحية من غبائه وعمى

وارتكس الجاهلون في ظلم لما اضائت منابر العلما
 وعاد المستضيئ معتليا ببناء حق بعدما كان منهما
 اعيدت الدولة التي اضطهدت وانتصر الدين بعدما كان اهتما
 واهتز عطف الاسلام من جلال وافتر ثغر الاسلام وابتسما
 واستبشرت اوجه الهدى فرحا فليقرع الكفر سنه ندما
 عاد حريم الاعداء منتهك الهدى وفي الطغاة منقسما
 قصور اهل القصور اخربها عامر بيت من الكمال سما
 ازعج بعد السكوت ساكنها ومات ذلا وانفه رغما

پووخانی دهوله تی عوبیدی له سالی (۵۶۷) کوچی بوو، ابن کثیر له وبارهییه وه وتویه تی؛
 ماوهی حوکمی دهوله تی عوبهیدی دوسه د سال و هه ندیک بوو، به لام دواپی وه کو ئه وه یان
 لیّهات هه ر نه بووبن ﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا أَلَا بُعْدًا لِّمَدِينٍ كَمَا بَعْدَتْ ثُمُودُ ﴿٩٥﴾ هود: ۹۵
 یه که م پادشایان مه هدی بوو پیشه ی ئاسنگر بوو له تیره ی سوله یمیه کان بوو ناویشی عبید
 بوو به ره چه له کیش جوله که بوو، جا هاته ولاتی مه غریب و ناوی له خوی نا عبیدالله و
 پروپاگه نده ی ئه وه شی کرد که یه کیکه له عه لهویه فاطمیه به پرزه کان و وتیشی من مه هدم
 هه روه کو که زۆربه ی زانایان له پاش سالی (۴۷) کوچییه وه ئه م وتهیه یان وتوه، مه به ست
 لیّره دا ئه وه یه که ئه و درۆزنه درۆیه کانی برهوی سه ندو له و ولاتانه بازاری گهرم بوو
 خه لکیکی نه فامیش پشتیان گرت و یارمه تیاندا هه تا بووه خاوه ن ده وله تیّک پاشان شاریکی
 دروست کردو ناوی نا مه هدی و نیسبه تی دایه خوی و وای لیّهات بوو به پادشایه کی گویرایه ل
 کراو مه زه به بی ره فزیشی ئاشکرا کرد که پیّک هاتبوو له کوفری پوون و ئاشکرا، پاشان
 کوپه که ی القائم محمد له دوا ی خوی هاتوو دواتر کوپه که ی تری المنصور اسماعیل، پاشان
 کوپه که ی موعید ، که ئه مه یان یه که مین که سیان بوو چوو بۆ دیاری میسرو له ویّ شاری
 قاهره و مه غریه وعه صرانه یان بۆ دروست کردو دواتر کوپه که ی العزیر نزارو، پاشان
 کوپه که ی الحاکم منصور، پاشان کوپه که ی الظاهر علی و پاشان کوپه که ی المستنصر

موعيدو، پاشان كوره كهى المستعلى احمدو ، پاشان كوره كهى الامر منصورو، پاشان كوره مامه كهى الحافظ عبدالمجيدو، پاشان كوره كهى الظاهر اسماعيل و پاشان الفائز عيسا پاشان كوره مامى العاضد عبدالله ، كه كوتايان بوو، هه موويان ژماره يان چوارده پادشا بوو ماوهى حوكميشيان دوو سه دوو هه شتاسال و هه نديك بوو هه روه ها پادشاكانى ئه مه ويش ژماره يان چوارده پادشا بوو به لام ماوهى حومكم رانيان هه شتاو هه نديك سال بوو، به راستى فاطميه كان له هه موو خه ليفه كان ماليان زور ترو ده وه مه ندر بووينه و له هه مووشيان به زه برو زه نكترو سته م كارتو بووينه و له هه مووشيان نكريس ترو پيس تر بووينه ، له سه روى ئه وانه شه وه بيدعه چى و سه ريچى فه رمانه مانى خواو **پيغه مبه ركه يان** كرده و فه سادو كه نده لى و بى ره وشتى له سه رده مى ئه وان گه ليك زور بوون و ، زاناو پياو چاكانيش له ناويان گه ليك كه م بوون، له زه وى ولا تانى شاميش گروپى نصريه و درزيه و حشيشيه زور بوون، فه ره نجيه كانيش توانيان به ته واوى ده ست به سه ر كه ناره كانى شام دا بگرن و هه تا توانيان قدس و نابلس و عجلون و غورو بلاد غزه و عسقلان و كرك و شوبك و طبرية و بانياس و صور عكا و صيدا و بيروت و صفدو طرابلس و انطاكية و هه موو ئه وانه ي له ده ورو به رى ئه وانه ش بوون توانيان ده ستيان به سه ر دا بگرن و ژماره يه كى زوريشيان له موسولمانان كوشت، كه هه ر خواى گه وره ده يزاني چه نده، پاشان ئافره ت و منالى موسولمانان بؤخويان حه لال كرد، به شيويه كه كه وه سف ناكري، ئه و شوينانه ش پيشتر ها وه له به ريژه كان فه تحيان كرده بوو ببوه دارالاسلام ، به لام ئه وانه ده ستيان گرت به سه ر مولك و سامانى موسولمانان و نزيكيش بوو به سه ر ديمه شقيش زالبن به لام خواى گه وره پاراستى جا ، كه رۆژيان ئاوا بوو ده ركران و خواى گه وره به هيژو تواناو گه وره يى و كه ره مى خوى ئه و شوينانه ي گه رانده وه بؤ موسولمانان^۱

زانايانى ئه هلى سوننه و خه تيب و حاكمه كان مه دحى ئه و كاره چا كه يان كرد ، كه صلاح الدين پيى هه لسا ئه ويش له ناو بردنى عوبه يديه رافضيه باطنييه كان بوو، شاعرانيش به هونراوه كانيان مه دحيان كرد جا يه كيك له وان وتويه تى :

ابدتم من بلى دولة الكفر من بني عبید ان هذا هو الفضل

زنادقه شيعية باطنية مجوس وما في الصالحين لهم اصل

يسرون كفرا يظهرون تشيعا ليستروا سابور عمهم الجهل^۱

به پراستی نورالدین محمود وای ده پروانی ، که لابر دنی عوبیدییه کان ئامانجیکی ئیستراتیجیه بۆ له ناو بردن و نه صرانیه کان و ده سه لاتی باتینی له ولاتی شامدا ، بۆیه هه ولیدا میسر بگه رینیتته وه بۆ حوکمی ئیسلامی راست و هه لسا له م پیناوه دا پیلانی داناو له شکری ئاماده کردو ئه میری شیاویشی دانا، جا خوای گه وره ئه وه ی ویستی پییدا به هوی سه رکرده دلسۆزه که ی صلاح الدین، که سیاسه ته هه کیمانه که ی نورالدین ی جی به جی کرد، پاش ئه وه ی کاروباری ولات و خه لک هیمن بویه وه و ، بیدعه و شتی پرو پوچ له ناوبراو سوننه ت ژياندراره و فیتنه ش کوژینرایه وه ، نورالدین گه راوه لای په روه ردگاری و کاروباری ده ولته که وته ده ست صلاح الدین پاش چه ند دورست بوونی چه ند فیتنه یه ک، که توانی له ناوی ببات ، له ژیر سه رکردایه تی خو ی توانی ولاتی شام و میسر یه ک بخاتو ، ده ستیشی کرد به جی به جی کردنی ئه و ئامانجه دیاری کراوانه ی ده ولته ی نورالدین، یه کیک له ئامانجه کانی که له لای زۆر گه وره بوو پرزگارکردنی شارو شاروچکه کانی موسولمانان بوو له ژیر چه پوکی نه صارا به تایبه ت بیت المقدس هه تا مینه بریکی گه وره ی بۆ ئه م کاره ئاماده کردبوو به لام پیش ئه وه ی ئه م ئامانجه گه وره یه بیته دی وه فاتی کردو خوای گه وره هه لی گرت بۆ صلاح الدین . صلاح الدین هه لسا به دريژه پیدانی جیهادی پیروزو به هیزو پلانیکی پوون و قایم توانی قه لاو شاره کانی رزگار بکات له ژیر چه پوکی نه صاراو توانی له سالی (۵۷۵) کوچی له شه ری مرج العیون و بانیا س به سه ر فه رهنجیه کاندازال بیت و سه رکرده کانیان به دیل بگریت و قه لای ئه حزانیشی له صفد ویران کردو به رده وامیش په لاماریانی ده داو قه لا دوا ی قه لای لی ده سه ندنه وه هه تا له گوړه پانی حطین سوپایه کی زۆری بۆ کو بۆوه، که له و شه ره گه وره یه دا ئیسک و پروسکی خاچ په رسته کانی شکاندو ریگاش خوش بوو بۆ پرزگار کردنی قدوس، له م شه ره زۆربه ی هه ره زۆری فه رهنجیه کان کوژران ، جائه وه ی کوژراوه کانی بدیبایه

دهیوت نابی هیچیان لیّ به دیل گیرابیّت ئه وهی سهیری دیله کانیشی بکردایه دهیوت نابی^۶ هیچیان لیّ کوژرابیّ، جا له و کات فهره نجیه کان دهستیان گرت به سهر که ناری شامداو موسولمانان هیچ پوژیکیان وه کو روژی حطین نه بوه بوّ ئه وهی تینوه تیان بشکینی و که یف خوشیان بکات، یه کیّک له و دیلانه ناوی ئه رناط بوو خاوه نی که رک بوو، که ئازاری حاجیه کانی ده داو جنیویشی به **پیغه مبر** دابوو، ئه وه وه والّه ش گه یشتبوه صلاح الدین جا له بهر غیره تی بوّ ئاینه که ی و خوشه ویستی بوّ **پیغه مبره کی** نه زری کرد به خوی بیکوژی، جا صلاح الدین نه زره که ی خوی به جیّ گه یاندو کوشتی و له کۆل موسولمانانی کرده وه.

شهری حطین له سالی ۵۸۳ کۆچی بوو نه صارا خاچ په رسته کان تووشی ترس و بیم و دلّه راوکییه کی زور بوون. سوپای صلاح الدین بهر دهوام بوو له پزگار کردنی ولاتانی موسولمانان و خاچ په رسته داخ له دلّه کانیش پيسواو زه لیل بوون و دیله موسولمانه کانیش قوتاریان بوو له دیلی، که ماوه یه کی زور بوو دهست به سهر بوون، سولتان صلاح الدین ئه وانه ی له سهر کرده ی فهره نجیه کان نه کوژرابوون له گه لّ ئه و خاچانه ی، که له جه نکه کانیان له گه له خویان ده هیّناو واش مه زنده یان ده کرد، که عیسی علیه السلام له سهری له خاچ دراوه، جا به هاوړییه تی له گه لّ قازی ابن ابی عصرون ناردنی بوّ دیمه شق بوّ ئه وهی مالّ ئاوبی له قه لاکه یان بکه ن، جا له ورۆژه خاچه کان زه لیل بوون و سهریان شوړکرا.

سولتان بهردهوام به ره و قه لّاو شاری نه صرانیه کان ده رویی و پزگاری ده کردن له وانه قه لّای طه بهریه و دیله موسولمانه کانیشی پزگار کرد، که ژماره یان چوار هه زار موسولمان بوو، پاشان سه یداو به یروت و عه سقه لان و نابلس و بیبسان و ارض الغوری رزگار کردو هه مووی هیّنایه ژیر مولکی خوی.

سولتان فه رمانی دا به سوپاکه ی پشویه ک بدن له م شوینانه و پاشان خویان ئاماده بکه ن بوّ فه تح کردنی قودس ئه م هه والّه که وته ناو زانایا یه کان و خه لکی، که سولتان ئه م کاره ده کات بوّیه زاناو پیاو چاکان وه ک سه ربازیّک له هه موو شوینیک هاتن بوّ خزمّت کردنی و سه رخستنی.^۱

جا مژدهی پژگار کردن دهستی پیگرد بهرۆیشنی صلاح الدین بهرهو بیت المقدس که ۹۲ سال له ژیر دهستی خاچ پهسته داخ له دله کان بوو، سهربازهکانی ناصر صلاح الدین دهستیان کرد به ئابلوقه دانیکی سهختی قودس و بهردهوامیش بوون له ئابلوقه دانه که یان . هه ندیک له کیتابه میژووویه کان باسیان کردوه ، که کاتیک صلاح الدین بهرهو بیت المقدس رویشتم نامهیه کی له یه کی له بهندکراوهکانی قودس پیگه یشت کهوا له سه زوبانی مسجد الاقصی ده دوا:

يا ايها الملك الذي لمعلم الصلبان نكس

جائت اليك ظلامه تسعى من البيت المقدس

كل المساجد طهرت وانا على شرفى منجس

پاش توند کردنی ئابلوقه له سهریان نه صرانیه کان داوای ئەمان و سهلامه تیان کردو پادشای بیت المقدس یش به هاوپییه تی له گه ل سولتان هات به شیوه یه ک ، که زۆر زهلیل و سه ر شور بوو ئەجا صلاح الدین ئەمانی دانیو موسولمانان چوونه ناو قودس و وه فاداریش بوون بهو سولحه ی ریکه وتبوون له سه ری ، موسولمانان دهستیان کرد به پاک کردنه وهی مسجد الاقصی لهو خاچ و روهبان و به رازانه ی تی دابوو هه لسان وه کو جارانیان لی کرده وهو بهرده که شیان به ئاوی پاک و خاوین شوشت و به ئاوی گول و میسکی گران به ها بوون خوشیان کرد هه تا وای لی هات زۆر جوان و پرشنگدار بوو، پیشت نه صرانیه کان شار دبویانه وه له بهر چاوان به لام موسولمانان هیئایانه وه بهرچاوان و ئەو خاچه ی له سه ریشی چه قیبوو هیئایانه خواره وهو گومبه ته که حورمه ت و ریژی جارانی هاته وه ، صلاح الدین ریژیکی زۆری له کچه پادشاکان و ئەو ئافره تانه ی له گه لیان بوون گرتو له زۆربه ی هه ره زۆریان خو ش بوو تکاش کرا بو خه لکیکی زۆر ئەویش له هه موویان خو ش بوو ئەو زی ره ی لیشیان سه ندرا بوو هیچی نه برد به لکو هه مووی له ناو سه ربازان په رت و بلاو کرده وه چونکه زۆر سه خیو ده ست بلاو بوو ، کاتیک بیت المقدس پاک کرایه وه له خاچ و زه نگول و روهبان و قسیسه کان و ئەهلی باوه ری چووه ناو ده ست کرا به بانگدان و قورئان خوینراو خوای په روه ردگار به تاک راگیراو یه که مین وتاری هه ینیش ، که سازکرا له چواری مانگی شه عبان بوو پاش فه تح کردنی قودس به هه شت رۆژ ، جا مافوریان پاخست و چرایان

هه لۆاسی و قورئانیش خوینراو حەقیش هات و ناپه‌واش بو ده‌ل بویه وه‌و به‌رماله‌کان زۆر بوون و نوێژ دابه‌ستراو بانگه‌ره‌کان بانگیانداو قه‌شه‌کانیش که‌ر بوون و ناخۆشی نه‌ماو گه‌شبینی هات و بیه‌ختی و په‌ش بیننی پشتی له‌پاش کردو ئه‌و خوایه تاک و ته‌نهایه‌ش په‌رسترا که‌فه‌رمویه‌تی ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾

﴿الإخلاص: ۳ - ۴﴾ هه‌روا راکیع و ساجید و پاوه‌ستاو دانیشتو خویان به‌گه‌وره‌راگرتو وتیان الله اکبر و مزگه‌وته‌کان پر بوون و له‌به‌ر ده‌ ناسکه‌کانیش چاوه‌کان فرمیسیان پرشت کاتی‌ک پی‌ش نوێژی نیوه‌رۆ بانگ ده‌ره‌کان بانگیاندا بو نوێژ ده‌له‌کان خه‌ریک بوو له‌خۆشیان بفرن و هیشتا هیچ وتار خوینیکیش ده‌ست نیشان نه‌کرا بوو، به‌لام صلاح الدین قازی محی الدین بن زکی هه‌لبێژاد بو ئه‌وه‌ی وتار بخوینیته‌وه‌، جا جلیکی ره‌شی له‌به‌ر کردو وتاریکی سوننی به‌هی‌زو به‌پی‌زی داو له‌و میانه‌دا باسی شه‌ره‌فی بیت المقدس ی کرد، ابو شامه له‌کیتابی الروضتین وتاره‌که‌ی به‌دریژی باس کردوه که له‌سه‌ره‌تای وتاره‌که‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه ﴿فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝﴾

﴿الأنعام: ۴۵﴾ پاشان زۆر له‌و ئایه‌تانه‌ی قورئان خوینده‌وه، که‌حه‌مدو سوپاسی خوی گه‌وره‌ی تێدایه‌و پاشان وتی: سوپاس بو خوا، که‌ئیسلامی سه‌رخست و پی‌زی لی گرتو به‌زه‌برو هی‌زی خوی شیرکی لابردو به‌فه‌رمانی خوی کاره‌کانی په‌خساندو سوپاندو به‌شوکرێ خوی نیعمه‌ته‌کانی زیاد کردو به‌فیله‌که‌شی کافره‌کانی فریودا، ئه‌و خوایه‌ی که‌له‌ دادگه‌ری خوی سوننه‌تی پۆژان گۆرکیی داناوه‌و دینه‌که‌شی دیار خستوه‌و زال کردوه به‌سه‌ر هه‌موو دینه‌کان، ئه‌و خوایه‌ی که‌زاله‌و توانایه به‌سه‌ر هه‌موو به‌نده‌کانی و که‌س نیه‌ بی‌ته به‌ریه‌ست له‌به‌ر ده‌می‌و، ئه‌و خوایه‌ی، که‌له‌سه‌ر دروست کراوه‌کانی دیاره‌ بی ئه‌وه‌ی که‌س بتوانی به‌ربه‌ره‌کانی بکات، ئه‌و خوایه به‌ویستی خوی ئه‌مران ده‌کات بی ئه‌وه‌ی په‌ت بکریته‌وه‌و سوپاسی ئه‌و خوایه زال و سه‌رخه‌ره ده‌که‌م، که‌خۆشه‌ویستانی عه‌زیز ده‌کاو سه‌ریان دیخی و سوپاسی ده‌که‌م له‌ناوه‌و دره‌وه‌و به‌په‌نه‌انی و به‌ئاشکرا، هه‌روا له‌دریژه‌ی وتاره‌که‌یدا وتی: واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له‌ الاحد الصمد الذي لم یلد ولم یولد ولم یکن له‌ کفوا احد، شهادة من طهر قلبه بالتوحید، وارضی به ربه واشهد ان

محمددا عبده ورسوله رافع الشكر وداحض الشرك ورافض لافك ،الذي اسرى به من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى وعرج به منه الى السموات العلى الى سدرۃ المنتهى . ههروهها وتى سهلاميش له خهليفه ى راست گو بيت كه له باوه پروه له پيش هه موو ئومه ته و سلاویش له عومه ر بيت كه يه كه مين كه سه دروشمى خاچى له سهر ئه و ناوچه يه هه لگرت و سلاویش له ئه ميرى باروهر داران بيت عثمانى كورى عفان كه كوكه ره وه ى قورئانه وه و سلاویش له على كورى ابى تاليب بيت كه شيركى هه ژاندو شكينه رى بته كانه هه روا سلاویش له هه مو هاوه ل و شوين كه وته كانى بيت به چاكه^۱

پاشان له سهر وتاره پر به جو شو خرۆشه كه ى ، كه پرى بوو له سوژو هه سى دهر وونى به رده وام بوو هه تا وتى : خو ش به ختى بوتان له سوپا يه ك ، كه خاوه نى موعجيزاتى **پيغه مبه رانه و** زه بر وه شي نى به دريانه و خاوه ن عه زيمه تى ابوبكر و فتوحاتى عومه رى و سوپا ى عوسمانى و له ناو به رانه ى عه ليه ، ئيوه به راستى رۆژانى قادسيه و يه رموك و خه يبه رو هير شه كانى خالدى كورى وه ليدتان بو ئيسلام نوئى كردوه خودا به باشترين جو ر پاداشتان له باتى **پيغه مبه ره كه تان** بداته وه ، سوپاس بو ئيوه له وه ى كرتان بو پرو به پرو بوونه وه ى دوژمن، ئه وخوينه ى ، كه رشتان خوا ى گه وره لي تان وه ربگرئ و به به هه شت پاداشتان بداته وه ، جا ره حه مه تى خواتان لي بيت ، زور قه درو ري زى ئه و نيعمته بگرن و هه لسن به شوكرانه بژي رى ئه و نيعمه تانه بو خوا ى گه وره چونكه هه ر خو ى ئه و نيعمه ته ى پى به خشينه و هه ليشى بژاردونه بو ئه م خزمه ته گه وره يه ،^۲ هه تا دواين وشه ، كه به رده وام بوو له وتاره كه ى .

پاش ئه وه ى ئه و فه تحه گه وره يه كرا شاعىرو زانا يان و نوسه ران و ميژوونوسان به وه فد هاتن بو لا ى سولتان و له به رده مي دا په خشانى شيعرى به پيزيان ده وت ، هه تا وا ى لي هات كىتابه پان و پوره كان پر بوون، له وانه ئه و پارچه هونرا وه يه بوو ، كه شاعىر ابوالحسن بن على الجوينى وتى :

۱- البداية والنهاية ب ۱۲ لا ۳۴۶

۲- صلاح الدين بطل الحطين لا ۷۸

جند السماء لهذا الملك اعوان من شك فيهم فهذا الفتح برهان
 هذه الفتوح فتوح الانبياء وما لها سوى الشكر بالافعال اثمان
 اوضحت ملوك الفرنج الصيد في صيدا وما ضعفوا يوما وما هانوا
 تسعون عاما بلاد الله تصرخ والاسلام انصاره صم وعميان
 فالان لبي صلاح الدين دعوتهم بامر من هو للمعوان معوان
 واذا طوى الله ديوان العباد فما يطوي لاجر صلاح الدين ديوان
 محمد بن سعيد نقيب الاشرف بالديار المصرية، وتويه تي:
 اترى منا ما بعيني ابصر القدس تفتح والفرنجة تكسر
 ومليكم في القيد مصفود ولم ير قبل ذلك لهم ملك يؤسر
 فتح الشام وطهر القدس الذي هوفي القيامة للأنام المحشر
 يايوسف الصديق انت لفتحها فاروقها عمر الأمام الاظهر
 ولأنت عثمان الشريعة بعده ولأنت في نصر النبوة حيدر

بهندی ئەو سولەحەى صلاح الدين لەسەرى پێککەوتبوو لەگەڵ ئەصارانیەکان ئەوەبوو کە:
 ماوەى چل رۆژ مۆلەتیاى پى بدرى بۆ چوونە دەرەووە و هەر پیاویکیش دە دینار بدات و
 ئاfrهتیش پینج دینارو منالیش دوو دینار ، ئەوەى پيشى نهکرا به ديل ههژمار دهکری،
 بهلام دواى صلاح الدين ئەو بهندەى لەسەرى پێککەوتبوون جى به جیى نهکردو لەگەڵ خاچ
 پهستهکان مامەلهى باشى ئەنجامدا بۆ ئەوەى نمونەیهکی بهرزو گهوره و کهم وینه نیشانی
 پادشا ستهم کارو خاچ پهسته داخ له دڵهکان بدات و ههتا ببيتته پيشهنگ له م کاره بۆ
 ئەوەى رۆحى لیبوردهی و دادگەرى ديار بخت کاتیك، که لهوپەرى هیزو توانایه .
 ئەو نهصرانیانەى پهککەوته بوون و ئەمیرهکانیان بهجییان هیشتبوون و کهس نهبوو
 یارمهتیاى بدات صلاح الدين که رهستهکانى چوونه دهرى بۆ فهراههه م کردن بۆ ئەوەى کیوه
 دهچن بابچن.

دەگىرنەنە، كەخىزانى يەككە لەپادشاكان بىۋە راھىبە جا ئىزنى خواست بۇ ئەۋەى بچىتە لاي مىردەكەى و لەگەلدايت جا مۆلەتيان پيدا بۇ ئەۋەى بچىتە لاي مىردە بەندكراۋەكەى، كە لەقەلای نابلس بوو كۆمەلەك ئافرتيش ھانىيان بىردە بەر سولتان بۇ ئەۋەى مىردو مئالەكانيان بەربەت جا بەزەى پيدا ھاتنەۋە ھەلسا بەبەر دانيان، بۇ پەككەوتە ھەزارانىش بى سەرەنە لىيان خۇش بوو دەرگاي بۇ والا كرن. زۆر لەنوسەرەنى رۇژ ئاۋا ۋەك ستيقن سن واستانلى لىس بول باسى چاكەو بەزەى صلاح الدين يان كىردو دەرھەق بەنەصارا.

ھەروا سولتان مۆلەتيدا پياۋانى دىن مال و سامانيان ھەموۋى لەگەل خۇيان بىبەن بى ئەۋەى كەس رىيان پىيگىر جا ئەۋەى پىيان چوو بىديان و ئەۋەى نەيان توانى بىبەن موسولمانان لىيان كىپنەۋە.

يەككە لە بەطارقە كان كاتىك ويستى بىروات مال و سامان و زەخىرەيەكى زۆرى لەگەل خۇى ھىنابوو بۇ ئەۋەى بىكاتە فيدا بۇ ھەزارو نەدارەكان، جا بەسولتانىان وت: بۇ چى مال و سامانەكەى لى ناسەنى بۇ ئەۋەى لەكارو بارى موسولمانان سەرفى بىكەى؟ سولتان پىيانى وت جگە لەو دەينارەى لەسەرم داناۋن چىدىكەى لىناسەنم و غەدرى لىناكەم.^۱

بەلام سەبارەت بە ھەلسوكەوتى نەصرانىيە داخ لەدەكان لەگەل موسولمانان كاتىك لەسالى ۶۹۲ ى كۆچى قودسيان لەژىر چىنگى ئىمە دەرھىنا ئەۋا ھەروەكو مىژوو نووسى ئىنگلىزى(مل) باسى كىردو وتويەتى: موسولمانان لەمالەكانيان و لەسەر شەقامەكان دەكوژران و ھىچ شوپىنك نەبوو خۇيانى تىدا ھەشار بەدەن و ھەندىكيان لەترسى كوژران و سەربىن خۇيان لەسەر دىۋارە بەرزەكان فرىداۋ ھەندىكىش چوونە ناۋ كۆشك و تاۋەرە بەرزەكان و مزگەوت بەلام ئەۋان بۇ ھەرشوپىنك چووبانە مەسىحىيەكان ھەر شوپىنيان دەكەوتن پاشان وتويەتى: مەسىحىيەكان بەسوارو پىادە لەدۋاي ھەلاتۋەكان دەچوون جا لەۋەشاماتە تەنھا دەنگى مردن و ئاخو نركەى دەبىسترا، ئەۋانىش بەسەر لاشەكانيان دا دەرۋىشتن و لەدۋاي ئەۋانە دەرگان، كە لەكون و كە لەبەرۋ كەلنەكان خۇيان ھەشار دابوو.

۱ - صلاح الدين بطل الحطين لا ۸۲

صلاح الدينى خواناس و موسولمان بۆ مرقايتى چەند وانه يەكى جوان و قەشەنگ
 نیشان دەدات كە تۆمار كرا لە لاپەرەكانى ميژووى مرقايتى بۆ ئەو دەى گەورەى ئەو
 ئايىنە بەديار بىخى، كە نمونەى وەكو: نورالدين محمود و صلاح الدين ئەيوبى و هيناو تە
 بوون و پەرەردەى كردوونەن رەزاي خويان لىبى، شاعير وتويعتى:

ملكنافكان العدل منا سجية فلما ملكتم سال الدم ابطح

وحللتكم قتل الاسارى وطالما غدونا على الاسارى نمى ونصفح

فحسبكم هذا التفاوت بيننا وكل اناء بالذى فيه ينضح

من لە ميانى ليكولينەو دەم بۆ كەسايەتية ئىسلاميه كان گەشتومەتە ئەو دەى، كە هەر
 سەر كرده يەكى خواناس سەر كەوتنى لە گۆرە پاندا بە دەست هيايى و كوفرو دروشمى كوفرى
 لا بردبى ئەوا لە پشتيهو زاناو شەرع زان هەبوينه ئاراستەيان كردو و ئامۆژگاريان كردو بۆ
 پاي باش و راست ئەمەش ئەو بوو، كە بۆ صلاح الدين هاتە دى بەو دەى زۆر ريزى لە زاناو
 شەرع زانەكان دەگرت و گرنگى پێدەدان، بەلام لەناو ئەوانە زاناو شەرع زانيك هەبوو كە
 كاريگەريەكى باشى هەبوو لە ژيانى بۆيە هەر دەبى بيناسين و باسى لىو بەكەين، ئەویش
 زانای پاى بەرز **القاضي الفاضله**.

ذهبي باسى ژيانى كردو و وتويعتى: المولى الامام العلامة البليغ، القاضي الفاضل، محي
 الدين يمين المملكة، سيد الفصحاء، ابو علي عبدالرحيم بن علي بن حسن بن احمد بن المفرج
 اللخمي، الشامي، العسقلاني، المولد، المصري، الدار، الكاتب صاحب الديوان الانشاء
 الصلاحي له سالى (٥٢٩) ي كۆچى لەدايك بوو 'عماد الاصبهاني لهباريهو و وتويعتى :
 بەخۆشى و شادومانيه و ژياو و هەر كرده وەيهك نزيكى بكر دبايه و لەبەهشت ئەنجامى
 دەداو، هەر ريكەوتنيكى ببهستبايه جى جى دەكردو مال و سامانه وەقف كراوەكانيشى
 بى هەژمارن بەتايبەت ئەوانەى دايابوون بۆ بەردانى ديلەكان، يارمەتى قوتابخانە
 ماليكيەكان و شافيعيهكانى دەدا و كيتابى دەدا بەهەتيوەكان و قازيهكى يەكجار زيرەك و
 ليهاو بوو لەقەزاو تەكى زوو دەگەيشتە راستەقينە و سولتانيش گويايەلى بوو بەلكو

به هۆی راو پاوێژه راسته کانی هه ریمه کان فته کران و منیش له یه کێک له چاکه کانی هه ژمار ده کریم، لهو رۆژگار که تیهه کتانی که تیهه ی سه رکه وتن بوون و کاری باشیشی ده رهه ق به خه لک ده کردو وه ک سافی به ره به یانیش بیژه کانی پوون بوون و په وان بیژه کی بلیمه ت بوو، پاشان له کو تاییدا ده لی: له پاش ئه و کێ هه یه وه ک ئه و کاره کانی ئه وها به پوخته یی جی به جی بکات^۱.

شاعیره کانیش مه دحی بیر کردنه وه راسته که ی و را حه کیمانه که یان کردوه، که چۆن ئه و گه یرو گرفته ئالۆزانه ی پوو به پووی ده وه له تی صلاح الدین ده بووه چاره سه ری دکردو پاشان زۆر رۆژی گه یرو نوێژکه رو بووه عیلم و ئه هلی عیلمیشی زۆر خو ش ده ویست و هه روا پیاویکی ساده و سه خی و سه خاوه ت بووه و زانایه کی مجاهید بووه....

هبة الله بن سناء الملك له باره یه وه وتویه تی:

واتت سعادتیه الی ابوابه لا کالذی یسعی الی ابوابها

فلتفتخر الدنیا بسائس ملکها منه ودارس علمها وکتابها

صوامها قوامها علامها عمالها بذلها وهابها

سولتان به ته واوی مه یلی خو ی دا بوی و زۆر له لای ده مایه وه.

قازی زۆر عیشقی کیتاب و نووسین بوو ناوبانگی به پیاویکی دیندارو پاک و خواپه رست ده رکردبوو، به رده وام بوو له سه ر شه و نوێژکردن و قورئان خو یندن و زیکر، کاتی که میسر که وته ژیر ده سه لاتی اسدالدین ئه و قازی هی نایه لای خو ی و زۆریش پیی سه رسام بوو، پاشان صلاح الدین کردیه پاوێژکاری تاییه تی خو ی و هه ر له خه مه تیدا بوو، قازی زۆر دونیا نه ویست بوو چاکه ی زۆر بوو زۆریش خه ریکی ته فسیرو ئه ده ب بوو، زۆریش گرینگی به خواردن و خواردنه وه و جلو به رگ نه ده داو جلی سپیشی له به ر ده کردو زۆریش ئاماده ی به خاک سپاردنی مردوه کان ده بوو، به ئاشکراو به نه ینی خه ریکی چاکه و کاری چاکه بوو، پیاویکی لاوازو ده م ناسک بوو^۲.

۱ - سیر لاعلام النبلاء ب ۲۱ لا ۳۴۱

۲ - سیر اعلام نبلاء ب ۲۱ لا ۳۴۳

سولتان صلاح الدين له بارهيه وه وتويه تي: وا مه زانن من به شمشيره كانتان ولا تم كه وتوته
ده سته به لكو به راو بير كرده وه حه كيما نه كه ي قازي بووه^۱.

عماد الاصبهاني له هو نراوه ي مه دحي كرده وتويه تي:

عاينت طود سكينه ورايت الشمس فضيلة ووردت بحرفواضل
ورايت سبحان البلاغة سابحا ببيان ذيل الفخار والنائل
حلف الحصافة والفصاحة والسماحة والحماسة والتقى والنائل
بحر من الفضل الغزير خضمة طامي العباب وما له من ساحل
في كفه قلم يعجل جريه ما كان من اجل ورزق عاجل
ابصرت قسما في الفصاحة فعرفت اني في فهة باقل^۲.

خاوه ني النجوم الزاهرة وتويه تي: فزل و چا كه و په وان بيژي قازي زور له وه به ناو بانگ
تره باس بكرى نه مه ش يه كي كه له شي عره كاني ، كه وتويه تي:

واذا السعادة لاحظتك عيونها نم فالمخاوف كلهن امان
بها العنقاء فهي حباثل واقتد بها الجوزاء فهي عنان^۳.

به راستي قاضي الفاضل جيگاي متمانه ي صلاح الدين بوو له هه موو كاروباري كدا راويژي
پيده كړدو به گو ي ده كړدو نه ينيه كاني شي هه ر له لاي نه و داده نا.

جاريكيان قاضي الفاضل نامه يه كي بو صلاح الدين نووسي له كاتي ك نابلو قه ي شاري
عه كاي دابوو له نامه كه دا ترساند بووي له وه ي ، كه سه ربازه كان گونا ه بكن و ستم له يه كي ك
بكن و به م هو يه وه خودا سه ر كه وتني خو ي نه نيژي و تووشي دوران بين، ابن كثير
له و باره يه وه وتويه تي: قاضي الفاضل له ميسر كاروباري مه مالي كه كاني به پيوه ده بر دو
نه وه ي سولتان پيوستي پي بوو له مال و سامان بوي ئاماده ده كړدو، نامه نوسيني ش هه
نه و بو سولتاني ده نووسي ، له و نامانه نامه يه ك بوو ، كه له ناوه رو كه كه يدا هاتبوو، هو ي

۱ - النجوم الزاهرة ب ۶ لا ۱۵۷

۲ - النجوم الزاهرة ب ۶ لا ۷۳-۷۴

۳ - مصدر السابق ب لا ۱۵۷

۴ - الروضتين ب ۲ لا ۲۴۱

دریژ خایه نی ئەو ئابلۆقه یه زۆری گوناهاهه کانه ، که خه لکی له نیوان خۆیان ئەنجامی ده ده ن، چونکه ئەوهی له لای خوا هه یه نایاته دی ته نها به گوی پرایه لی کردنی نه بیّت. تاوانو گوناها له هه موو شوینه کان ئەنجام ده درێ و بۆلای خواش به رز کراوه توه و پێویست به وه ده کا لی پیه شیمان بینه وه و داوای لیخوش بوونی لی بکهین، هه روا له نامه یه کی تریش وتبوی: ئیمه ئەگه ر راست گو باینه له گه ل خوا ئەوا زوو ئەنجامی راست گو ییه که مان ده دی، ئەگه ر گو یرایه لیمان بکردبایه به دوژمنمان سزای نه ده داین، ئەگه ر ئەوهی پیمان بکرا بایه له فرمانه کانی جی به جیمان بکردایه و ئەوهی پیشمان نه ده کرا بیکهین ئەوا بۆمانی ته واو ده کرد، جا با که س لۆمه ی که سی تر نه کات به لکو بالۆمه ی خۆی و کرده وه که ی بکات و ، که سیش با به زۆرو بۆری سه ربازه کان فریو نه خوات چونکه سه رکه وتنی خوا به و شتانه نیه به لکو سه رکه وتن ئەوه یه له لایه ن خوا وه بی، دلنیش نینه له و سه رکه وتنه ئایا دیته دی یان نا ، جا پێویسته بکه ریینه وه لای خواو پیه شیمان بینه وه له گوناهاهه کانمان و له ریگاش که م و کوریه ک هه یه بۆیه سه رکه وتنی خوا دوا که وتوه، جا هه ر له دریژده ی باسه که دا ابن کثیر وتویه تی : شیخ شهاب الدین خاوه نی کیتابی الروضتین زۆر باسی له و نامه نه کردوه، که قاضي الفاضل بۆ سولتان صلاح الدینی ده نارد، که نامه کان له و په ری به هیزی دابوون و، ئامۆژگاری و هاندانی تیدابوو بۆ جیهاد کردن ، ره حمه تی خوا له و پیاوه چاکه ، ئای چ وه زیریکی دلسۆزو چ پرایه کی راست و هه کیم و ژیرانه ی هه بوو به لی به و که له پیاوانه خوا ی که و ره ئاینه که ی خۆی سه ر دیخی و تیری خوشه ویستانی والیده کات ئامانج بپیکێ، به راستی خوا ی که و ره به هۆی ئەو زانایه ئەدیب و فه قیه و زاهیدو له خواترس و وه زیره باشه وه صلاح الدینی که و ره کردو پیزی لینا.

وفات کردنی قاضي الفاضل:

له سالی (۵۹۶) کۆچی قاضي الفاضل وه لّامی خوا ی په روه دگاری دایه وه له کاتی ک زۆر عه ودالی مردن بوو چونکه که م و کوری جیاوازی که وته نیوان کار به ده سته کان ئەمه ش نیشانه ی ئەوه یه که خوا خوشی ویستوه.

خاونی کیتابی النجوم الزاهرة باسی کردوه کهوا له نیوان الملك العادل ابوبکر بن ایوب و قاضي الفاضل گرژیهک په یابوو بوو جا کاتیك الملك العادل ویستی بیته میسر قاضي الفاضل دوعای کرد که خوا بیمرینى جا پیښ نه وهی الملك العادل بیته میسر قاضي الفاضل وهفاتی کردو تهرمه که شیان به دهرگای زویله دا برده دهره وه.

وهفات کردنی سولتان صلاح الدین:

کاتیك ژيانى صلاح الدينم ده خوینده وهو به رده وام بووم هه تا گه یستم به دوايین ساته کانی ژيانى چاوه کانم پر فرمیسک بوون و دلم راجله کی بو نه و پالنه وانه عیملاقه، که بو ئیسلام وهک په رژینیک وا بوو بو فروفیلی کافره داخ له دلله کان، وهفات کردنی له سالی ۵۸۹ کوچی بوو، کتیبه کانی میژوو باس له وه ده کهن، که کاتیك صلاح الدین وهفاتی کرد نه هلی دیمه شق تووشی ناخوشی و مهینه تیهک هاتن، که له وهو پیښ توشی نه هات بوون، هه ر یه که یان حه زیان ده کرد به مال و منال و خوشه ویستانی بینه فیدای، صلاح الدین کاتیك له سهره مهرگ بوو نه و نایه ته یان له لای خوینده وه ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ نه ویش وتی: چونی خوینده وه هه رویه کاتیكیش بانگدرا بو نویری به یانی قاضي الفاضل هات جا، که نه و نایه ته یان له سهر خوینده وه، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ التوبة: ۱۲۹ پیکه نی و پووی پرشنگدار بوو روحه که ی ته سلیمی خوی په روه ردگار کردو وهفاتی کرد، په حمه تی خوی لیبی و خودا به هه شتی بکاته مه نزلگای، ته مه نیشی (۵۷) سال بوو، پاشان ده ستیان کرد به شوشتن و کفن کردنی و منال و خزم و که سه کانیشی هاتن، نه و که سه ی، که شوشتی ناوی دولعی بوو، که وتار خوین و فیهی ناوچه که بوو، قاضي الفاضل یش له مالله حه لاله که ی کفن و پیداویستی ناشتنی کپی و ابن زکی ئیمامه تی بو خه لک کردو نویریان له سهر کرد، پاشان هه ر له مالله که ی خوی له مه نصوره له دیمه شق نیژرا، ده لین نه و شمشیړه ی له گه ل خوی ده هیئا بو جیهاد کردن له گه لیان ناشت، نه مه ش به فهرمانی قاضي الفاضل چونکه وتی گه ش بینن به وهی که انشاء الله له روژی قیامه ت پال ده داته سهر

شمشیره‌کە‌ی هە‌تا دە‌چیتە بە‌هە‌شت^۱ ئە‌و کە‌سە‌ی، کە‌ناشتی و شۆ‌ر بو‌ه‌وه ناو قە‌برە‌کە‌ی کۆ‌رە گە‌وره‌کە‌ی بوو، کە‌ئە‌و کات سولتانی شام بوو، بە‌پاستی هە‌والی مردنی صلاح‌الدین لە‌سەر موسولمانان وە‌ک هە‌وره تریشقە‌یه‌ک بوو چورتمی‌کی گران بوو خە‌می‌کی وابوو، کە‌ خە‌لکی بە‌رگە‌یان لە‌ئاستی نە‌دە‌گرت، قازی ابن شداد باسی ئە‌و دیمە‌نە‌ ترسناکە‌مان بو‌ دە‌کات، کە‌ وتویه‌تی: رۆ‌ژی مردنی رۆ‌ژی‌کی ئە‌و‌ە‌ندە ناخۆش بوو، کە‌ ئیسلام و موسولمانان بە‌خۆیانە‌وه نە‌بینی‌بوو، مە‌گەر بۆ‌ خلیفە‌ راشیدی‌نە‌کان نە‌بی، دونیاو قە‌لعه‌ و تە‌ختی مولک تووشی تە‌نیا یە‌ک هاتن، کە‌ هەر‌ خوا دە‌یزانی، سویند بە‌خوا گویم لە‌خە‌لکی دە‌بوو دە‌یان وت: ئە‌گەر بکری فیدای دە‌بین بە‌مال و گیان بە‌لکو لە‌مە‌ش زیاتر لە‌خۆ‌مه‌وه دە‌م وت: ئە‌مە‌ جو‌ری‌که لە‌سنور بە‌زاندن ئە‌گەر وانە‌باو فیدا بوون رە‌وا بوایە ئە‌وا خۆ‌م و خە‌لکیش بە‌فیدای دە‌بوین.

۱ - ئە‌گەر ئە‌و هە‌واله‌ پاست بی‌ قاضی‌ الفاضل فەرمانی دە‌کردی بە‌وه‌ی شمشیره‌کە‌ی صلاح‌الدین لە‌گە‌لیدا بنی‌زری ئە‌وه رایە‌کی هە‌لە‌یه‌و کاری‌کی بیدعه‌یه‌، چونکە‌ خ‌وای گە‌وره **لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا** **احزاب ۲۱** جا، کە‌ **پیغه‌مبەر** پێشە‌نگی هە‌موو موسولمانانە‌و هە‌موو ئە‌حکامە‌کانی جە‌نازه‌و مردوی بۆ‌ پوون کردینە‌وه ئایا لە‌هیچ جە‌نازه‌یه‌ک فە‌رمویه‌تی ئە‌و شتە‌ لە‌گە‌ل مردو‌که‌ بنی‌زن، خۆ **پیغه‌مبەر** سید‌ المجاهدین بوو، لە‌گە‌ل ئە‌وه کاتی‌ک وە‌فاتی کرد هاو‌ە‌له‌کانی شمشیره‌کە‌یان لە‌گە‌لی نە‌ناشت، چونکە‌ دە‌یانزانی **پیغه‌مبەر** فەرمانی بە‌مه‌ نە‌کردو، هە‌روا کاتی‌ک حمزه‌ بن عبدالمکلب شە‌هید‌کرا، کە‌ گە‌وره‌ی شە‌هیدانیشە‌و لە‌کاتی موسولمان بوونی ئیسلامی پێی بە‌عیزە‌ت بوو لە‌شە‌ری بە‌در کە‌پوی موشریکانی لە‌خۆ‌ل چە‌قاند، **پیغه‌مبەر** نە‌یفە‌رموو لە‌بەر ئە‌وی حمزه‌ ئاواو ئاوی بۆ‌ ئیسلام کرد با شمشیره‌کە‌ی لە‌گە‌ل بنی‌زین، زۆ‌ربە‌ی زانا سەر‌ پاستە‌کانیش فە‌رمویانە‌ ئە‌گەر مردو وە‌سیه‌تی کرد شتی‌کی لە‌گە‌ل بنی‌زری ئە‌وا دروست نیە‌ وە‌سیه‌تە‌کە‌ی جی‌ بە‌جی‌ بکری، چونکە‌ کاری‌که پێچە‌وانە‌ی سوننە‌تی **پیغه‌مبەر**، ئە‌م پوون کردنە‌وه‌یه‌شم بۆ‌ ئە‌وه‌یه‌، کە‌ موسولمانان بزائن سوننە‌ت چیه‌و بیدعه‌ چیه‌، هە‌روا کاتی‌ک زیانی موسولمانی‌ک یان زانیە‌ک یان سەر‌کردە‌یه‌ک یان مو‌ج‌اهیدی‌ک ئە‌خویننە‌وه نابێ‌ لە‌بەر‌ فە‌زل و گە‌وره‌یی ئە‌و کردە‌وه‌ باشانە‌ی کردویه‌تی هە‌ندیک شت لە‌بیر بکری‌ت یان چاوپۆشی لی‌ بکری‌ت، کە‌ ئە‌و زانا سەر‌کردە‌ خواناسیه‌ کردویه‌تی لە‌ هە‌مان کاتی‌شدا بیدعه‌ بوو یان ناشە‌ری بوو، چونکە‌ کە‌س لە‌ هە‌لە‌ بە‌دە‌رنیه‌، ئیمە‌ دە‌لیین ئە‌و شتە‌ بیدعانه‌ یان ناشە‌ریانه‌، کە‌ لە‌و زاناو سەر‌کردانە‌ پوویانداو ئە‌وه یان نە‌یان زانیو یان زانیە‌کی م‌ج‌ت‌ه‌د فە‌ت‌وای بۆ‌ داوون بە‌لام لە‌ئ‌ج‌تی‌ها‌دە‌کە‌ی هە‌لە‌ی کردو و پاستی نە‌پیک‌او، بە‌لام کاتی‌ک ئیمە‌ی موسولمانان دە‌خویننە‌وه و ئا‌گ‌اداری دە‌بین ئە‌وا هە‌ردە‌بی‌ پوونی بکە‌ینە‌وه بۆ‌ ئە‌وی سوننە‌ت و بیدعه‌ تیکە‌ل بە‌یه‌کتر نە‌بن و خە‌لکی نە‌کە‌ونه ناو هە‌لە‌. والله اعلم. وەر‌گیر

به پاستی صلاح الدین سه رکړده په کی خواناس بوو له سه رده می نورالدین له بارو دڅخه کی پر عیلم په روه رده بوو، نه و که شو هه وایه پر عیلمه بارو دڅخه کی نمونه په ی بهرزی بو دروست کردن، که خودا گه وره یی و ریږو هیږی نوممه تی پی گه پانده وه.

دیارده سه رده کیه کان نه که سایه تی صلاح الدین دا:

یه که م : نزيك کردنه وهی زانایان له خوی و خوش ویسنتیان و ریږلی گرتنیان و راویږ پی کردنیان و دانانیان له جیگای شایه ن به خویان و ئاوه دان کردنه وهی قوتابخانه کان و ئاماده بوون له کوری عالیمه کان، به لکو سولتان صلاح الدین به خوی و به هر دوو کوره که ی علي و عثمان ئاماده ی کوری الحافض السلفي ده بوون زانای پایه بهرزی کمال الدین الشهرزوری بو پله ی وه زیر بهرزی بویه وه، هه روه ها راویږکاری صلاح الدین ابن نجا الحنبلی و وه زیره که ی القاضي الفاضل و نجم الدین الخبوشانی و نه وانه له گه وره زانایان و نووسه ران بوون ، که زور شهیداو عه ودالی عیلم بوون. زانای پایه بهرزی الفقيه الشافعي صلاح الدین ی هاندا بو له ناو بردنی ده وله تی عوبهیدی و لیث نه گه را چیر وتاری هه یی بدهن ، صلاح الدین قوتابخانه په کی بو دروست کردو کردیه ماموستاو به ریږوه بهری، یه کیکی تر، که ناوی الفقيه الهکاري بوو ، که سه ربازیکی ئازاو سه خی و له سه ر دهستی شیخ ابو القاسم البرزی پی گه یشتبوو، جا نه وهی نه و زانایه ده یتوانی قسه له گه ل صلاح الدین بکات که سی تر جور نه تی نه یده توانی.

نه گه ر زانایه ک بهاتبایه لای صلاح الدین نه و زور گرنگی پی ده داو لی نه ده گه را برپا هه تا پاره و که ل و په لی بو خوی و خزم و که س و جیرانی نه دا بواپی.

به پاستی نه و سه رکه تن و گوړانکاریانه به و په یوه نډیه باشه ی نیوان نه میرو زاناکان دپته دی. قازی ابن شداد وتویه تی: صلاح الدین له هه موو دوو شه م و پیښ شهمه یه ک له کوری عه دل داده نیشت، که له و کوره گشتیه دا فه قیه و قازیه کان ئاماده ی ده بوون و نه مه ی له سه فه ریشدا ته رک نه ده کرد،^۱.

^۱ - ابيد التاريخ نفسة؟ لا ۹۴

مه قديسيه كانيش ،كه پيّاك هاتبوون له ابو عمر محمد بن احمد بن قدامة و برايه كهى و كوره خاله كهى الحافظ عبدالغني و شيخ عيماد، كه نيشته جيى حي الصالحية بوون له ديمه شق ئهوا دانه ده بران له هيچ غه زايه ك، كه صلاح الدين بيكر دبايه و له فه تحى قودس و كه ناره كان و هى تریش هه ر له گه لى دابوون^۱.

به راستى ئه و سه ركردانه ي ريز له زانايان و فه قيهه كان ده گرن ئه وه له راستيدا ده ستيان به سوننه تيّاك له سوننه ته كاني خوا گرتوه، كه سوننه تي ته مكين و نه صرو زال بوونه به سه ر دوژمنان.

ئه و كه سانه ي هيّرش ديّننه سه ر زاناو روشن بيرو سياسته مه دارو په روه رده كه رو فه رموده ناس و حه ره كيه كاني ئوممه ت ئه وه له راستيدا خزمه تي پيلانه كاني جوله كه و فه له و تاغوت و سيخوره كان ده كه ن ، جا يه كسانه له وه ي هه ستي پيډه كه ن يان نا ، ئه وانه ي وا به ردواميش تانه و ته شه ر له كرده وه كاني زاناياني ئومه ت ده دن ئه وه دوور كه وتونه ته وه له مه نه ه جي ئه هلي سوننه ت و جه ماعه ت كه ده ليّت: وعلماء السلف من السابقين ومن بعدهم من التابعين اهل الخير والبركة والاثر واهل الفقه والنظر لا يذكرون الا الجميل ومن ذكرهم بسوء فهو على غير السبيل . واته زاناياني سه له ف له پيشينه كان و هه روا ئه وانه ي له دوايان هاتوون ، كه ئه هلي خه يرو فيقه و ران، ئه وا ده بي هه ر به چا كه ناو ببرين ، ئه وه ي به خراپه باسيا بكات، ئه وه له ريگاي راست لاي داوه^۲.

به راستى كه ساننكم بينيوه جنيويان ده دا به زاناو فه قيهو فه رموده ناس و بانگخوازان، به لكو هه نديكيان چه ند سه ركرده يه كي بزوتنه وه ئيسلاميه كاني به بي عيلم كافر ده كرد، هه نديكيشيان به غه يبه ت كردني زانايان و تانه و ته شه ر لييان له زه ت و خوشي وه رده گرنو، ئه مه ش له سه ر مينبه رو روژنامه كان بلاوده كاته وه و، خه ريكه له خوشيان ده فرپيت، به لام ئايا نازاني ئه و نه فامه ، كه گوشتي زانايان ژه هراويه و عاده تي خواش ديارو ئاشكرايه له هه تكدني ئه و كه سانه ي تانه و ته شهريان لي ده دن، هه روا ئايا نازاني ئه و نه فامه ، كه حوكم دان له سه ر خه لكي ده بي ره چاوي چا كه و ئيشه باشه كاني بكريت، له و باره يه وه زاناي

^۱ - البداية والنهاية ب ۳۱ لا ۳۹

^۲ - شرح الطحاوية ب ۷۴۰ لا ۷۴۱

پایه بهرز ابن القيم رحمه الله . ده فەرموی: ئەوەی عیلمی بە شەرع و واقعی هەبێ ئەوا بە تەواوی ئەزانی، کە ئەو پیاوێ لە ئیسلام کاروی چاکە و شوێنەواری باشی هەیه و لە ئیسلام شوێنی دیارە ئەو بۆی هەیه هەلە و پێی خلیسکانی هەبێت و، موعزوریشە، بە لکو لە سەر ئیجتیهادە کە ی پاداشتیش وەر دەگری، ، بۆیە نابێ باسی بکری و پلە و پایە و پێشەوایەتیە کە ی لە ناو موسوڵمانان کز بکری^۱.

بە راستی ئەو میژووێ گەورە یە ی ئیسلام گرنگی پێزگرتن لە زانایان و بانگخوازانمان بۆ دەردیخی، کە چۆن بۆینە مایە ی بە عیززەت کردنی ئەو ئایینە، جا ئەوانە ی هەول دە دەن بۆ گەڕانە وە ی رابردووی رەسەنمان و هەول دە دەن بۆ گەڕانە وە ی عیززەتە کە مان ، پێویستە کار بکەن بۆ ئەوێ زانایان و فەقیهەکان پۆلیان بێتە وە بە وە ی پێزیان لی بگرن و خەلکیش فێرە پێزگرتنی زانایان بکەن، ئەو بە کری گیراوە نگرسانە ی لە ناوماندا هەیه رییان لی بگرن و قەدەغەیان بکەن بۆ ئەوێ بە قسە ی رازاوە و شیوازە فیلاویەکانیان نەتوانن جێیو تانە و تەشەر لە زانایانمان بدەن و لاوەکانمان فریو بدەن بۆ ئەوێ نە لە دین نە لە دنیا سەرکەوتوو نە بن.

دووهم: دیاردە یە کە تری پوون ، لە کەسایەتی صلاح الدین خۆش ویستنی بوو بۆ جیهاد قاضی ابن شداد وتویەتی: صلاح الدین زۆر موکڕ بوو لە سەر جیهاد کردن و زۆریش گرنگی پێدەدا، ئەگەر یە کێک سویندی بخوارد بایە، بە وە ی صلاح الدین کاتیک دەربچوو بایە بۆ جیهاد کردن ئەوا پارە پولی هەر لە و پیناوەدا سەرف ئە کرد ئەوا سویند خواردنە کە ی راست بوو کە فارەتە کە ی نە دە کە و تە سەر، بە راستی جیهاد هەموو شتیکی صلاح الدین بوو دلی داگیر کردبوو بە جۆریک ، کە هەموو قسە و باس و خواسی هەر جیهاد کردن بوو زۆر گرنگی بە کەرەستەکان و پیاوێکانی دەدا ، لە بەر خۆش ویستنی بۆ جیهاد مال و منال و نیشتمانی بە جی هیشت و لە بەر خاتری ئایینی خۆی رازی بوو بە وە ی لە ژێر چادریک بژیت، کە با بە لای راست و چەپ ئەم لاو ئەو لای پی دە کرد، هەر پیاوێکی بویستبایە بچیتە لای ئەوا کاتیک دە چوێ لای هانی دەدا لە سەر جیهاد کردن. رۆژیک لە گەل سولتان چووین بۆ

^۱ - اعلام الموقعین ب ۲۸۳ لا ۲

كه نار دهر يا بۆ ئه وهى بچينه عهككا زستانىكى زۆر ساردىش بوو دهر ياش شه پوله كانى زۆر قايم بوو وهك چياكان بهرز ده بۆوه بۆ ئاسمان، منىش يه كه م جارم بوو دهر يا ببيتم بۆيه سه یرم ده هات به و كه سانهى ده چوونه ناوى و سوارى كه شتى ده بوون من له و قسانه دا بووم، سولتان پووى بۆ لای من وهر گيړاو وتى: ده بى خواى گه وره بۆم ئاسان بكات بۆ ئه وهى كه نار هكان هه موو فته تى بكه م و پاشان سوارى كه شتى بم و بچم بۆ فته تى كرنى جه زائير بۆ ئه وى كه س نه هيلم له سه ر زه وى كو فر به خوا بكات يان له و پينا وه يا بمرم ، به راستى ئه و قسانه زۆر كارى تيكردم و شوينه واريكى قوولى له دلمدا به جى هيشت، سه یرى ئه و هيممه ته به رزه بكه و سه یرى ئه و ده روونه پاكه بكه، كه چهنده ئازاو به جه رگه خودايه خو تو ده زانى ئه و ئه وه ندوى پى كرابى هه ولى داوه بۆ سه ركه وتنى ئايينه كه ت بۆ ئه وهى لى خوش بى، خوايه ره حمى پى بكهى ، سه ر باره ت به ئارام گرتنىشى جار يك له عهككا زۆر نه خوش بوو به هوى به ديار كه وتنى چهنده قونير يك، كه له ناوكيدا هه تا ئه ژنوى دا يگرتبوو له بهر ئه وهى ئازارىكى زۆرى هه بوو نه يده توانى دابنىشى و ئاراميه كى زۆرىشى له سه ر ده گرت، جا هه ر له كاتى چيشته نگاوه ده رويشت به ره و نويزى نيوه پوو ده يوت: كاتيك سوارى ئه سپ ده بم و به ره و نويز ده پۆم هيچ هه ست به ئيش و ئازار ناكه م.^۱

به راستى ئه مپۆ له و پۆژگارهى ئيمه گه رم و گورپه كى به تين هه يه بۆ ناو گۆره پانه كانى جيهاد و تيكوشان، وهك ئه وهى له ئه فغانستان پوویدا، هه روا له و تيكوشان و قوربانىانهى گويمان لى ده بى له زه وى دا گيركرا و ارض المحتلة به لام له هه ندك ولاتى موسولمانان برايانى كمان هه ن، كه سه ر په رشتى بزوتنه وه جيهاديه كان ده كه ن و شاره زاييه كى كه ميان هه يه به و سوننه ته خوايىانهى ، كه خودا دايىناوه بۆ گۆرپى گهل و كۆمه لگاكان، له وهش گرنگتر له ئاينى خودا زۆر باش تى نه گه يشتونه به تايبه ت له سياسه تى شه رعى و فيقه ي جيهاد و په له نه كردن له په روه رده كردنى خه لكى هه تا ئاماده ده بى بۆ ئه وهى جيهاد بكات، جا ئه وانه ده ستايان كرد به فه توادان و هه لىنجانى حوكمه كان له خويندنه وى ئه وكتيبانهى خزمه تى مه به سته كه يانى گه نجه كانيشيان له سه ر په روه رده ده كردو ، شوين كه وته كانيان

^۱ - الروضتين ب ۲۲۱-۲۲۲

تووشی جەنگیکی دۆراو کرد دژی حوکمەتەکانیان لەکیشەیهک، کەکوئای پیهات بەوەی
هەندیکیان بکوژین و هەندیکیان بکرینە بەندیخانە و خیزانە بەشەرەفەکانیشیان
دەربەدەر بوون و بوونە ھۆکاریش بۆ لەکار خستنی چەند پرۆژەیهکی دەعووی و تەربەوی ،
جا کارەکیان لەچەند پڕۆیەکەو زیادە پڕۆیە سنوور بەزاندنی تێدا یە:

یەکەم: جیھاد کردن لەھەقی ئوممەتە نەوہک لەھەقی چەند تاکیک و کۆمەلیک بیّت ،
بەلکو ئوممەت بەپیی ئەھلی حەلل و عقد^۱ لەو فەقیھو زانیانە ی ھەلیان دەبژێرن بریاری

^۱ ئەمە لەفقی ئیسلامی و تەبەکی زۆر نامۆیە ،کە جیھاد کردن بگەرێتەوہ بۆ ئەھلی حەلل و عقد،بەلکو
لەھەموو کتێبە فقیھەکانی ئەھلی سوننە بریار لەسەر ئەوہ دراوہ ،کە ھەر کاتیک دوژمن ھێرش ھێنایە سەر
موسولمانان ئەو جیھاد کردن واجب دەبیّت ئەنجا ئەھلی حەلل و عقد ھەبوو یان نا ئیمام ھەبوو یان نا، بەلکو
ئەم و تەبەکی دانەر ،کە نازانم لەکوئێ ھێناوہ ئەو ریگ و تەبی عەمامە بەسەرەکانی شیعیە ،کە جیھاد بەرەو
ناپینن تەنھا لەگەڵ ئیمام نەبێ بەلام ئەوان ھەر بە خۆیان موخالەفە ی ئەو رایە ی خۆیان کرد لەشەری عیراق و
ئێران ،کە جیھادیان کرد بەبێ ئیمام و ئەو رایە فقیھە ی خۆیان لەبن پێیان نا لەبەر خاتری بەرژەوہندی
خۆیان،جا دانەر لەو مەسەلە ی ھەلە یەکی ئاشکرای کردوہ موافەقە ی شیعیە کردوہ لەگەڵ ئەوہ ی زۆر دژی
شیعیەشە، لەلایەکی تریش ئەم رایە زۆر دوورە لە واقع چونکە ئیمە وەک موسولمان دەبێ غیرەتمان بەرامبەر
دینەکەمان و ئابرو ناموسمان ھەبیّت و دینەکەشمان دینی ھێزو جیھادو غیرەتەو قەبول ناکات ھەلگرانی دەستە
وہستان دابنیشن و بەرگری لە دینەکەو ناموسیان نەکەن جا چ بەلگە یەکمان ھە یە بلیت ئەگەر ستەم لە یەکیک
کرا ئەو دەبێ را بوہستێ و دیفاع لە خۆی نەکات و تۆلە ی لە بەرامبەرەکە ی نەکاتەوہ ھەتا پرس ی ئەھلی حەل
و عقد دەکات ئەگەر ھەبوو ئەگەریش نەبوو ئەو دەبێ را بوہستێ ھەتاوہکو دورست دەبێ، چ زانیەک لە
ئوممەتی ئیسلام ئەمە ی وتوہ! ئەمە یە نا واقعی لە فەتوا دان و بریارداندا، عەرەب گوئەنی (من وقع بئرا
لّخیه وقع فیہ) دانەر چونکە لەدوور تەماشای بزوتنەوہ جیھادیەکان دەکات و بە دیعایە ی ئیعلامی جولەکەو
ئەمریکاو ھەندیک لە موسولمانە سادەکان ئەوانە ی روانینیکی شەرعیانەو واقعیانە یان نیە بۆ رووداوہکان باوہر
دەکات ، دانەر ھەر بە خۆی لە کاتی شۆرش گەلی لیبی لە دژی تاغوتی ستەم کار معمر القذافی لە چەند چاو
پیکەوتنیک کە کەنالی جەزیرە موقابەلە ی کردبوو وتی: ئەوہ ی شۆرش گێرەکان دەیکەن لە دژی معمر القذافی ئەو
جیھادیکی پیرۆزەو ئەوہ ی بکوژیش شەھیدە، خۆ ئەو جیھادە ی کراش دژی حاکمی لیبیا بەبێ بوونی ئەھلی
حەل و عقد بوو کەواتە بۆ کاتیک لەناو واقعیە نەبوو بریاریکی داو کاتیکش کەوتە ناو واقعیەکە بریاریکی دژی
بریاردەکە ی یەکەمی دا؟ ئەمە لەلایەک بە بۆچوونی من تینەگەشتنە لە عیلمی شەری و بەتایبەتی فقیھ جیھاد
و لەلایەکی تریش دووریە لە واقعی سەردەم کە چی لەناو پوودەداو ئەگەریش لەدووری تەماشای شتیک بەکە ی
ئەو راستیەکی زۆرت لەکیس دەچێو نادادگەرانە بریاری ھەلە ی لەبارە یەوہ دەدە ی،بەلام ئەو لەبەر فیکرە

له سەر دەدات، پێش ئەوەش دەبێ ئوممەت لە لایەنی پەرور دەو فیه شاره زاییه کی هه بیّت ئەمەش دەبێ لە ژێر سەرپەرشتی زاناو فیه قیهه کان بیّت، جا ئەو گەلە ی ئیمە لە بارە ی دە دوین ئە گەر زانا فیه قیهیان تیدا نه بوون ئەو دەبێ کۆمه لیک له نه وه کانی خویان ته رخا ن بکن بۆ ئەو هی عیلمی شەری له مامۆستا شەری زانه کان فی ربین ئەوانه ی ئوممەت شاهیدی بۆ داو ن، که شایه نن بۆ ئەم کاره بۆ ئەو هی بۆ چاره سەری گیرو گرفته گەرە کان بگەرینه و لایان و ئەوانیش دەستیان بگرن بۆ ته حکیم کردنی شەریعه تی خوا به له سەرە خوی به تایبه تیش له سه ده ی ئەمرو، که پریه تی له فیتنه و ئاشوب.

کاروباره گەرە کان وهك جیهاد کردن ده گرپته وه بۆ ئەهلی عیلم ئەوانه ی خاوه ن پوانینیکی راست و پوونن: خوی گەرە ده فەرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ النساء ٨٢ نه وهك

بگەرپته وه بۆ ئەوانه ی هه موو ته مه نی خویان له نه ندازیاری بیناسازی یان پیشه سازی سەرف کردوه، یان سەرفی کردوه له دیراسه کردنی نه شته رگه ری پزیشکی یان له عیلمه کانی ترو، پاشان هه ندیک کیتابی خویندو ته وه و له به ری کردوه و به گویره ی تیگه یشتنه سنور داره که شی تی گه یشتوه و دهستی به شه ری کیش کردوه بۆ سەر زانا و فیه و بزوتنه وه ئیسلامیه کان ئەوانه ی خاوه ن مه فهومیکی گشت گیرن، که ئەوانه ی دایان مه زرانده و به گهریان خستوه و سەر پەرشتیان کردوه زانایان و بانگ خوازان بوونه، ئەوانه ی ئوممەت شاهیدی عیلم و ئیخلاص و راست گوئی بۆ داو ن، نه وهك بگەرپنریته وه بۆ ئەوانه ی موتابه عه ی رۆژنامه و ئیزگه کانیان کردوه و له سەر کتیبه کانی حرب العصابات ی ماوتسی تونگی صینی و جیفارای ئەمریکای لاتینی بووینه قوتابی و ویستویه تی لاوه کانی ئوممەت

ئیخوانیه کی، که زاله به سهریدا تووشی ئەم هه له یه ی کردوه له فیهی ئیسلامی واقعی سەر ده مدا، خودا له هه موو لایه کمان ببوری.

پال پيئوه بنی به ره وئو ئامانجه ی خو ی دایناون و هیلی بۆ کیشاون^۱، یان دور
که وتنه وه له سه رکده گه وره کانمان وه ک نورالدين و صلاح الدين، پيش ئه وانesh گه وره ی
هه موو پیغه مبه ران له گه ل هاوه له پاک و بیگه رده کانی.

زانای پایه بهرز ابن سعدی رحمه الله له باره ی تهفسیری ئه و ئایه ته ی سوره تی نساء
فه رمویه تی: ئه و ئایه ته ته ئدیه له لایه ن خواوه بۆ بهنده کانی له سه رکاره ناشیاوه که یان،
که پیویسته له سهریان ئه گه ر کارو باریک گنگ بوو بهرژه وندی گشتی تیداوو په یوه ندی
هه بوو به لایه نی ئه منی و خوشی باوه رداران، یان په یوه ندی به ترسه وه هه بوو، ئه و ده بی
له هه واله که بکۆلنه وه و په له نه که ن له بلاوکردنه وه ی، به لکو ده بی بیگه رپینه وو بۆ لای
پیغه مبه ر یان بۆ لایه نی په یوه ندی دار ئه وانیه ی ئه هلی عیلمن و خواوه ن پای راستن و بیرکی
تیزیان هه یه و شاره زان به فیهی بهرژه وندیه کان و پیچه وانه که ی، جا ئه گه ر بینیان له
بلاوکردنه وه ی خیری تیداوه، یان بینیان ئه گه ر له بلاوی کردنه وه ی شه ری زیاتره له خیری
ئه و بلاوی ناکه نه وه، بۆیه ده فه رموی: ﴿لَعَلَّهِ الَّذِي يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ﴾ واته: به فیکره
راسته که یان و عیلمه چرو پرکه یان لی ده کۆلنه وه پيش ئه وه ی بلاوی بکه ونه.

جا له مه دا بنه مایه کی گرنک به ده ست ده که وی ئه ویش ئه گه ر هاتوو له کاروباریک
کۆلدرایه وه ئه و پیویسته بدریته ده ست ئه و که سانه ی شایه نن بۆ ئه م کاره و که سیش
به پیشیان نه که وی و نه دریته ده ست که سانی تر، چونکه پای ئه وان راستره و دور تره له
هه له.

هه ر ئه و ئایه ته قه ده غه ی په له کردن ده کات له بلاوکردنه وه ی ئه و کاروبارانه ی مرؤف ده م
و ده ست گوئی لیده بی و فه رمانیشی کردوه به وه ی پيش ئه وه ی لی بدویین بیر لی

^۱ - دانه ر زۆر بی به زیانه هیرش ده کاته سه ر بزوتنه وه جیهادیه کان و تۆمه ت باریان ده کات به وه ی چه ته نه و
له کویش فیروینه له ئه مریکای لاتینی و ماتسی تۆنغی صینی، ئه مه چ میزانیکه به کاری هیناوه، ئه م وته یه
هیچ خزمه ت به هیچ جوړه موسولمانیک ناکات، به لکو په رته وازه یی و دووبه ره کی ده خاته نیوان موسولمانان، که
دانه ر به خو ی له و کیتابه و کیتابه کانی تری زۆر جه خت ده کاته وه له سه ر یه ک ریزی و یه ک هه لویستی موسولمانان
، به لام هه روه کو گوتم له به ر زالبوونی فیکره ئیخوانیه که ی به سه ری و ده مار گیری بۆ تووشی ئه م سته م و
زۆلمه ی کردوه.

بكهينه و تىي رابمينيڤين بۆ ئه وهى بزانيڤ ئه گهر به رژه وه ندى له بلاقو كردنه وهى دابوو ئه وه
بلاقوى بكهينه وه ئه گهر نا بارا بوه ستين و بلاقوى نه كهينه وه .

به راستى مه سه لهى جيهاد و سياسه تى شه رعى هه ر ده بى زانا بليمه ته كان ئه وان هى خاوه ن
عيلم و زانياريه كى قوولن فه توای بۆ بده ن، چونكه ئه وان زاناترڤ به مه به سته كانى
شه ريعة ت و ده زانن هاوسه نگى له نيوان مه صالح و مه فسه ده كان بكه ن، ناشكرى گه نجىك،
كه هيشتا له سه ره تاى ته مه نى دايه و كاته كانى هه ر له قيل و قال به سه ر بردوه و دانه نيشته و
له كۆريك له كۆره كانى عيلم بۆ ئه وهى گوڤى له مامۆستاي شه رى ناس بى، ئه وا نابى
له كاروبارى جيهاد فه توا بدات، كه له ده ست دانى گيانى تىدايه و مال و سامانى بۆ سه رف
ده كرى و تىيدا ده ست دريژى ده كرى ته سه ر ناموس.

پاش ليكولڤينه وه يه كى ورد بۆ ژيانى چاكسازو موحايد صلاح الدين بۆمان پۆن ده بى ته وه
،كه ئه وان هى له زانانيان فه توایان داوه له و سه رده مى ئه وا له شه ريعة ت و مه به سته كانى
تىگه يشتوون و زانيويانه هاوسه نگى له نيوان مه صالح و مه فاسيده كان بكه ن و باشيش
شاره زا بوونه له و واقيعه ي تيايدا ژياون و هونه ر سازيشيان كردوه له زانينى مه صالح و
مه فاسيده كان.

من لي ره ئامۆزگارى موسولمانان ده كه م فريو نه خۆن به و كه سه ي ،كه كه س شاهيڤدى بۆ
نه داوه ئه هلى فه توایه ، مرقيش به ئاينى خۆى له هه موو كه سيك وهر نه گرى ته نها له وان هى
ئوممه ت شاهيڤدى عيلمى بۆ داون و له سه ر ده ستى زانايه سه ر راسته كان فيرى عيلم بوونه و
له و پىناوه دا ئاراميان گرتوه ، چونكه ئاين و تىگه يشتن لى و هك ئيسك و گوشت و خويڤته ،
جا بزانه ئايينت له كى وهر ده گرى و نه كه ي له و كه سانه وهرى بگرى ،كه هه نديك ده نوكيان
له عيلم داوه و چه ند لاپه ره يه كيان لى خويڤته وه و پاشان شانازيان به خويان و عه قليان
كردوه .

به راستى عيلمى شه رعى له مامۆستا شه رى زانه كان به ده م وهر ده گيرى و ناكرى مرق
به ته نها له كىتابه كانه وه فيرى بىت ، به لكو ئه گهر به ته نها له كىتابه كان فيرى ئه وه به لايه كه
له به لايه كان، هه روا ئه و لاوانه ي له گه ل يه كتر كۆده بڤنه وه و به بى مامۆستايه كى زانا ديراسه ي
زانست ده كه ن.

پیشوا شافعی فرموده‌تی: **ئو وهی له ناوهرۆکی کیتابه‌کان عیلم وهر بگری ئو وه**
ئه حکامه‌کان به‌ فیرو ددهات.^۱ **هه‌ندیك زانیانی سه‌له‌فیش فرمویانه :** گه‌وره‌ترین به‌لا
ئو وهیه، که‌مروڤ له لاپه‌ری کیتابه‌کان فی‌ری عیلم ببی.^۲

به‌راستی زانیانی ئوممه‌ت هیچ کات ئالایان له‌سه‌ر سه‌ری خویان به‌رز نه‌کردوته‌وه و هیچ
دروشمیکیشیان نه‌بووه خه‌لکی بو بانگ بکه‌ن و دواشیان له‌خه‌لک نه‌کردوه ئینتیمایان بو
بکه‌ن، به‌لکو داویان له‌خه‌لک کردوه ئینتیمایا بو سوننه‌تی **پیغه‌مبه‌ر** بکه‌ن، جا برای به‌پریم
ئاگادار به‌ نه‌وه‌ک وه‌ک خه‌وارچه‌کانت لیبی ئه‌وانه‌ی خاوه‌ن عیلم و فه‌زل بوون به‌لام
له‌هاوه‌له‌کان دابران و به‌دوای ئه‌و ئه‌عرابیانه که‌وتن که‌وا ته‌نها وتاری گهرم گوریان ده‌زانی و
سۆزی خه‌لکیان ده‌وروژاند، جاموکه‌به‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ی له‌تایین و عیلم باروهر پیکراوه
چونکه‌ : **ئو عیلمه‌ تاینه‌ جا بزانی له‌کی وهری ده‌گرن.**^۳

به‌راستی جیلی صلاح الدین به‌سه‌ر کرده‌و سه‌ربازه‌کانی باش له‌وه گه‌یشتبوون، که‌ عیلم
چه‌ند نرخه‌ هه‌یه‌و له‌ کیش وهری ده‌گرن بۆیه مه‌سه‌له‌ی فه‌توادانیان دایه ده‌ست که‌سانی
شیاو، جا زانیه‌ خواناسه‌کان سیاسه‌تی ئوممه‌تیان به‌پڕوه‌بردوو قوناغ به‌قوناغ
ده‌رویشتن و همووشیان مه‌به‌ستی ره‌زانه‌ندی خوای گه‌وره‌ بوو، گرنگی دانیان به‌ عیلم و
زانیان و جیهادو ده‌رپه‌راندنی وزه‌کان شتیکی به‌رچاو بوو، به‌راستی جیهاد کردن ده‌بی
ئه‌ممه‌ت برپاری له‌سه‌ر بدات نه‌وه‌ک چه‌ند تاکیک، به‌لکوئه‌ممه‌ت به‌هۆی خرپوونه‌وه‌ی
له‌ده‌وری ئه‌هلی حه‌لل و عه‌قد برپاری له‌سه‌ر ددهات.

دووه‌م: به‌کێک له‌نیشانه‌کانی که‌سایه‌تی صلاح الدین گرنگی دانی بوو به‌دادگه‌ری. ئه‌میر و
وزیره‌کانی پیشتر ده‌ست درێژیان ده‌کرده سه‌ر مال و زه‌وی و زاری خه‌لکی و پادشاکانیش
پێگه‌یان پێده‌دان و رازیان ده‌کردن بو ئه‌وه‌ی هه‌ر گوێراپه‌لیان بن.

سییه‌م: ژیا نیکی ساده‌ی له‌دوینا برده سه‌رو له‌ده‌ست بلایان هیچ مولک و سامانی به‌جی
نه‌هیشت، به‌لکو به‌خشیه‌ خه‌لک به‌گشتی و هه‌تا دوژمنیشی بییه‌ش نه‌کرد، له‌جل و به‌رگو

^۱ - ابن جماعة ، تذكرة السامع ۸۷۷

^۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌و لاپه‌ری پیشوو

^۳ - مقدمة صحيح مسلم ب ۱۴۱

خواردن و خواردنه وهش زۆر ساده بوو تهنه ئه و پۆشاکانه شی له بهرده کرد، که دورست کرا بوون له لۆکه و سوف و که تان.

چواره م: زۆر گرنگی به زمانی عه ره بی و میژوو ده داو له شیعریش دیوانی ابو تمامی له بهر بوو.

پینجه م: بهرده وام نوێژه کانی به جه ماعت ده کرد، وتراوه، که بۆ ماوه یه کی دوورو درێژ نوێژی جه ماعتی نه چوه، هه تا له و نه خوشیه ی پیی وه فاتی کرد، ئیمام ده هاته لایو جه ماعتی بۆ ده کرد، ئه ویش سه ره پای نه خوشی به هه لسانه وه نوێژه کانی ده کرد.

شه شه م: دلێکی زۆر ناسکی هه بوو بۆیه کاتی ک گویی له فه رموده ی خوا یان **پیغه مبه ره کی** ببوایه یه کسه ر فرمی سک به سه ر کولمه کانیدا ده هاته خواره وه.

حه وته م: زۆر به ده م پیکه نین بوو ئارامیه کی ئیجگار زۆریشی هه بوو له سه ر تاعهت و کاری چاکه.

په حمه تی خوا له صلاح الدین و دۆستانی بی و خودا له چاکه کاران هه ژماریان بکات.

جوانترین نه و سه ر خوشیا نه ی له باره ی صلاح الدین وتراوه:

عماد الاصبهانی وتویه تی: شه وی یه ک شه ممه چوینه لای صلاح الدین، که نه خوشیه که ی هه ر توند ده بوو رۆژ به رۆژیش خه لکی دلایان توندتر ده بوو، پاشان له دار الفنا بۆ دارالبقا کۆچی کرد، جا به مردنی ئاوات و هیوای پیاوه کان پچراو به ئاوا بوونی خۆریشی ئاسوی چاکه و کاری باش ته نگ بویه وه و شاعیرانیش پیااندا هه لگوت و سه ره خوشیان لی کرد، له م باره یه وه عماد الاصبهانی له مرثیه به ناو بانگه که ی وتویه تی :

شمّل الهدی والملك عم شتاته	والدهر ساء وأقلعت حسناته
بالله أين الناصر الملك الذي	لله خالصة صفت نياته
أين الذي مذ لم يذل مخشيه	مرجوة رهباته وهباته
أين الذي كانت له طاعتنا	مبذولة ولربه طاعاته
أين الذي ما زال سلطاناً لنا	يُرجى نداءه وتتقى سطواته
أين الذي شرف الزمان بفضله	وسمت على الفضلاء تشريفاته

لا تحسبوا من مات شخصاً واحداً قد غم كل العالمين مماته
 ملك عن الإسلام كان محامياً أبداً لما إذا أسلمته حماته
 قد أظلمت مذ غاب عنا دوره لما خلت من بدرة داراته
 دفن السماح فليس تنشر بعدما أودى على يوم النشور رفاته
 الدين بعد أبي المظفر يوسف محفوفة بـوروده حافاته
 من لليتامى والأرامل راحم متعطف مفضوضة صدقاته
 لو كان في عصر النبي لأنزلت في ذكره من ذكره آياته
 بكت الصوارم والصواهل إذ خلت من سلها وركوبها عزماته
 يا وحشة الإسلام حين تمكنت من كل قلب مؤمن روعاته
 يا داعياً للدين حين تمكنت منه الذئاب وأسلمته رعاته
 ما كان ضرك لو أقمت مراعيًا دينًا تولى مذ رحلت ولاته
 فارقت ملكًا غير باق متعبًا ووصلت ملكًا باقياً راحاته ^(١)
 من للتغور وقد عداها حفظه من للجهاد ولم تعد عاداته
 ما كان أسرع عصره لما انقضى فكأنما سنناته ساعاته
 فعلى صلاح الدين يوسف دائماً رضوان رب العالمين بل صلواته ^(٢)

جوانترین نهو نامانهی باسی وهفاتی صلاح الدینی تییدا هاتوه:

خاوهنی کتابی النجوم الزاهرة وتویهتی: لهو کاتر مییرهی صلاح الدین تیایدا وهفتی کرد
 قاضی الفاضل نامهیهکی بو کورهکی مهلیک ظاهیر خاوهنی حلهب نووسی ، که
 ناوه روکهکی ئه مهی خواره وه بوو:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ الاحزاب ۲۱

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ﴾ الحج ۱

(۱) النجوم الزاهرة (ج ۶/۶۰، ۶۱).

(۲) صلاح الدین بطل حطین ومحرر القدس، ص ۱۰۲.

ئەو بۆ كۆپى خۆم مەلىك زاهىر دەنوسم ئەو بەلەيەى خوداى گەورە بەسەرى ھىناوين
 بەباشە بىگىرپىۋ يەككىش لەجىي پادشاى رۆشتو دابنى ، ئەو بەلەيەى تووشمان ھات
 خەلكى ھەژاند بەجۆرىك فرمىسكەكان شوينەوارى خۆيان لەسەر كۆلمەكان بەجى ھىشتو
 دلەكانىش لەتاوان گەيشتنە گەروو، پروو پرشنگ دارەكەيشم لەباتى خۆم و خۆت ماچ كردو
 تەسلىمى لای پەرودەگارم كرد ،كە لەمەدا دەستەوسانم و بى ھىزم ،لەھەمان كاتىشدا
 رازىم لەخواو، لەبەر دەرگاش سەربازىكى زۆر ھەيەو شمشىرەكانىش لەنيو كالانى خۆيانن و
 بەلاو قەزاو قەدەرى خوا بەم شتەنە رەت نابىتەو ھەو ، چاوەكانىش وا فرمىسك دەبارىنن و
 دلەكانىش غەمگىنن و شتىكىش نالىين خوا بىرەنجىنى و ئىمەش ئەى يوسف بە لەدەست
 دانى تۆ زۆر دل تەنگىن،...والسلام.^۱

رەحمەتى خوا لەصلاح الدين و ئەوانەى لەپىشى و ئەوانەش ،كە لەدواى دىن، كە
 دەستيان بە سنة التمكن گرتىبوو....

بۆى ھەيە خوينەر پرسىار بكاتو بلى بۆچى ئەو ھا درىژە بدرى بەژيانى صلاح الدين و
 نورالدين لەو ھەلەمى ئەو پرسىارەدا دەلەيم لەپرووخانى دەولەتى عوبەيدى ھۆكارى راستەو
 خۆو ناراستەوخۆ ھەبوو مەنىش بەپراى خۆم پىم واىە ،كە لەگىرنگ ترين ئەو ھۆكارنەى بوو
 ھۆى پرووخانى دەولەتى عوبەيدى ھەول و كۆشى ھەردوو سەركردە صلاح الدين و نورالدين
 بوو، بۆيە درىژەم بەسیرەو ژيانە پىر بەركەتەكەيان داو لەگەل پوون كەردنەو ھى ھۆكارەكانى
 سەركەوتن،كە ھەردوو سەركردە پىي پابەند بوون و دەستيان پىو گرتىبو، لەگەل
 بەدىارخستنى كۆشى عىلمى و پەرودەيى و فىقھى ،كە زانايان لەو سەردەم و پىشە
 خۆيان پىي ھەلسان بۆئەو ھى خوينەرى بەرىز بگاتە ئەو ھى ،كە صلاح الدين و نورالدين بى
 پىشەكى و رىخۆشكردن و بى نىشانەو بەلگە لەناكاوى نايەن، بەلكو دەبى پىش ئەوان
 زانايان و بانگ خوازان و شەرع ناسەكان كاريان بۆ كەردى و ھەوليان بو ھى، ھەروەھا بۆ
 ئەو ھى خوينەرى بەرىز بزانى كەوا گۆرانكارى لەئوممەتدا پرونادات، ئەگەر لەپىشيدا
 كاريكى تۆكمەو پوختى بۆ نەكرابى لەلەيەن ئوممەت، بۆيە زۆر گىرنگە بزاني ھۆكارەكانى

^۱ - النجوم الزاهرة ب ۵۲ لا ۵۳ -

سەرکەوتن و فاكتەرەکانی پووخان چیه، لەوەش گرنگ تر ئەگەر مەرۆف ئیخلاص و دڵسۆزی
لەگەڵ تێکەڵ بکات کە ناکرێ. ئەم دووانە لەیەکتەری دابەڕین.

بەم ئەندازەیە کۆتایم هێنا بەنووسینی دەولەتی عوبەیدی لەباکوری ئەفریقا، ئەگەر
پاستم پیکابیت ئەوا تەنها لەلایەن خواوەیە، ئەگەریش هەلەم کردبێ ئەوا لەکەم تەرخەمی
خۆمە.

داوا لەخوا دەکەم کردەوه کانم تەنها بۆ ئەوبیئت و مسوڵمانیش سوودی لێوەر بگرن.

ئە نجامەکانی لیکۆلینەوهکە:

۱- کاتیەک ئوممەت بەهێزە دوژمنانی پۆشاکی ئایین دەپۆشن بۆ ئەوەی لەناوەوه تەفرو
تونای بکەن و، دروشمی بریسکەدارو ساخته بەرز دەکەنەوه بۆ خەڵەتاندنی موسوڵمانان،
یەکەمین کەسیش ئەو کارە دزیوەی کرد عبدالله بن سبأی زەندیق ی جولهکە بوو، کە
بەناوی شیعه گەرایەتی و سەرخستنی ئەهل و بەیتی **پیغمبەر** تۆوی رافیضە ی لەناو
ئوممەت چاند.

۲- بەراستی ئەهل و بەیت بەتایبەت زاناکانیان سەرەتا لەپێشەوا علی کورپی تالیبەوه ئەوا
لە زانایانی ئەهلی سوننەو جەماعەت ئەژمار ئەکرین و بەهەموو ئەو هیزو توانایە ی هەیان
بوو دژیەتی بیدعەو گومراییان کردو.

۳- رافیزەکان زەیدی کوری عەلیان شەرمەزار کرد چونکە بەگویی ئەوانی نەکردو جنیوی بە
ابوبکرو عومەر نەدا، ئەمەش بەلگەیە لەسەر ئەوەی رەوافیزەکان زۆر رقیان لەهاوەلە
بەپێزەکانە.

۴- شیعه گەرایەتی بوون بە گروپیکی زۆر لەناوچە جیاجیاکانی زەوی بـلاو بوونەوه و بوونە
خاوەن دەولەتێک، کە پاریزگاریان لێ دەکا، شتیکی زانراویشە، کە فیکرەکان ناگۆڕین
بەلکو پۆشاکیان دەگۆڕی بەگۆیرە ی پیویستی ئەهلی هەموو شوین و پۆژگاریک، جا پوون
کردنەوه ی گروپەکانیان، کە بەربلاون و هەندیکیشیان ناوی خویان گۆریووە ئەوا جیهادەو
کاریکە خواو **پیغمبەرکی** خوشی دەوی.

۵- خەتەرناکترین گروپی شیعه لەم رۆژگارەدا نوصەیریەکانن ئەوانە ی لەپاڤردودا لەگەڵ
نەصرانیەکان ریککەوتن بۆداگیر کردنی دیار الشام، کە زۆر غەمبار دەبوون کاتیک

موسولمانان سەرکەوتنیاں بە دەست ھیناباو ئاسودەش دەبوون کاتیکی بدۆربان و بەردەوامیش ھاوپەیمان لە گەڵ جولەگە و نەصارا، دەولەتیکیشان ھەیە لەسوریا، کە ئەھلی سوننەیان تووشی چەرمەسەریەکی کوشندە کرد بگرە لەکوشتن و ئازاردان و دەربەدەرکردن و بەندکردن.

٦- ترسناکترین گروپیان لەو سەردەمە اثنا عشریە یەکان، کە دەولەتیکیان لەئێران دامەزراندووە، بە لەسەر خۆییش بیرو فیکەرەکانیان لە ھەموو جیھاندا بڵاودەوکنەو، بە پیشمان سەیر نەبێت ئەگەر ئەھلی سوننە ھەر بەردەوام لەناو خەوێ قوڵەکیان بن ئەوا ھەلبەستن بەدابڕینی ئیماراتی عەربی و بەحرەین و کەمیکیش لەعێراق و سعودیە، ئەو فراون بوونەش بە جیھاد و دین دادەنێن و خۆیان پێ لەخوا نزیک دەکەنەو.

٧- ئیسماعیلیەکان بەرپێک و پێکی کاروباری خۆیان پێکخست و ھەموو ھۆکاریکی بۆ فەراھەم کرد بگرە لەکەل و پەلی سەربازی و ماددی و خەلکی خاوەن کەفائەشی ھەلبژارد بۆ ئەوێ بتوانی پلان دابنێ و جێ بەجێ بکات.

٨- سەرکردایەتی ئیسماعیلیەکان شوێنیک ھەلبژارد، کە تیایدا کێشە یەکی توند ھەبوو لەنیوان دەولەتی عەباسی و چەند ھۆزیکێ تر، بەقوناغیش بانگ خوازەکانی نارد ھەتا پۆلی ابو عبدالله الشیعە ھات، کە پیاویکی فیلبازو زیرەک بوو، کیتابەکانی میژوو ئەو دەردەخەن، کە پیاویک بوو دروستکەری دەولەت بوو و توانایەکی سەربازی و فیکری و زۆری ھەبوو و بەکاری ھیناوە بۆ ھینانەدی ئامانجەکانی، جا کە توانی خالی ھێز لەکۆمەلگای مەغریبی لەکوێیە و خالە لاوازەکانیشی دەست نیشان کرد ھەلسا ھیزی بەکارھینا بۆ شەکەت و ماندوو کردنی دەولەتی ئەغالیبەکان بەم شیوەیە ھەر لاواز بوو ھەتا بەتەواوی لەسالی ٢٩٧ کۆچی پووخوا.

٩- خەلکی لەسەردەمی ابو عبدالله ی شیعە ئامادەکاری ئەوێان تێدابوو گۆرانگاریەک دروست بکەن و دەگەرێان لە بەدیلیک و ھەولێ ئەوێان دەدا ئەو زولم و ستم کاریانە لابەرن، جا لێرەدا کێشە یەکی سەخت پوویدا لەنیوان ئەمیرەکان و گەلی باکوری ئەفریقی.

١٠- عبیدالله المەھدی کاتی حوکمی کەوتە دەست دەستی کرد بە لەناوبردنی ئەو کەسە دلسۆزانە دەولەتەکیان بۆ دامەزاراند، ئەمەش لەمیژووی مرقایەتی شتیکی زانراوە، کە

هەر شورشیک بکری ئەوا دەبێ هەندیک ببنە خۆراکی شوپشەکە ، منیش دەلیم: ئەمە دەچیتە ناو سوننەتیک لە سوننەتەکانی خوا ئەویش ئەوەیە هەركەسیك یارمەتی ستەم کاریك بدات دەرەنجام خوا بەسەریدا زال ئەکاتەو، تۆلە سەندنەوێ سەرۆکی عێراق لەوەزیرو زاواکە ی زۆر لەئیمە دوور نیە، بەلکو زۆربە ی شوپشەکان تووشی ئەو پاک سازیه دەبن.

۱۱- عبيدالله المهدي سوودی لەبیرو باوەری موسولمانان دیت لەبارە ی المهدي چاوەروانکراو بۆیە هەلسا کارەکە ی رازاندەو و پێکی خست و قەناعەتی پێکردن کەوا خۆی مهدي چاوەروانکراو .

۱۲- کاتیك تاریکایەکی شەو پەش دادیت و ئیسلام لەگۆرەپاندا نیە ئەوا بەردەوام زانیانی ئەهلی سوننە بەپۆلی خۆیان هەلدەستن و ئوممەت دەبوژیننەو ئەگەر چی با لەپیناویدا مال و سامان و کەسو کاریان لەدەست بدەن.

۱۳- پەرەردەکردنی ئوممەت لەسەر بیروباوەری ئەهلی سوننەت و جەماعەت پەرژینیکی عەقەدی و فیکری و نەفسیە، کە لە شەپۆل و تەزووی گومراکەرەکان دەپاریزی.

۱۴- خەلکی تەرابلەس دژی شەپۆلی رافیعە و بیروباوەری باطینی چوونە ناو شەپۆلی سەخت، کە لەدەرئەنجامدا ئەهلی طرابلس بەزەبری هیژ چۆکیان دادا بۆ دەولەتی عوبیدیەکان.

۱۵- **عوبەیدیەکان** تاوانی زۆر گەورەیان ئەنجامدا لەگەڵ خەلکی بەرقە بەجۆریک ئەگەر بۆت باس بکری موچوپک بەلەشت دادی و منال پیر دەکات، جا ئەهلی بەرقە لەبەر ئەو تاوانانە دژی **عوبەیدیەکان** هەلسان و کاربەدەستەکیان و زۆریش لەپیاوانی هۆزی کەتامەیان کوشت ، بەلام دوا یی **عوبەیدیەکان** توانیان بەسەریاندا زال ببنەو و خەلکیکی زۆریشیان ئازارداو کوشت و ئافرەتەکانیشیان بۆخۆیان حەلال کرد.

۱۶- ابو یزید الخارجی توانی کیانی دەولەتی عوبەیدی بلەقینی و نزیک بوو لەناوی بیات بەلام بەداخەو نەیتوانی ، چونکە عەقلیەتەکە ی عەقلیەتی پیاوی دەولەت نەبوو پلانیک ی پوونیشی نەبوو بۆ ئەو ئامانجەو، پاشان غەدری لەهاو پەیمانەکانی کرد، کە بوو مایە ی ئەو ی خەلکی متمانە ی پینەکەن.

۱۷- زانایانی ئه هلی سوننه برپاریاندا له سه ر ئه وه ی یارمه تی ابو یزید الخارجی بدهن ئه مه ش به پیی ئه و بنه ما فیهیه ی، که ده لی ارتکاب اخف الضررین، جا له وانه به سووده فیری ئه وه ده بین، که ده بی زور ئاگامان له خو بی له و هاوپه یمانیانیه ی له گه ل ئه هلی بیدعه و ئه حزابه عه لمانیه کان ده یبه ستین و ده بی زور باشیش مه صالح و مه فاسیده کان لیک بدهینه وه چونکه موسو لمانی زیره ک و چاپووک نابی له کونیك دوو جار پیوه بدری.

۱۸- یه کیك له هوکاره کانی سه رکه وتنی شو رشی ابو یزید الخارجی ئه وه بوو، که خه لیفه ی **عوبه یدییه کان** القائم بامرالله جنیوی به **پیغه مبه ران** ده داو کوفره که ی خو ی ئاشکرا کرد، جا ابو یزید ئه مه ی قو سته وه و هه لسا به هاندانی اباطیه کانی مه غریب و هه ندیک هو زو فه قیه و خواناسه کانی کو کرده وه له سه ریان.

۱۹- الخلیفه المنصور العبیدی ئیسلامه تی خو ی ئاشکرا کرد و هه لسا به پیش خستنی فه قیه و زاناکان و چیتر سته می لی نه کردن هه تا، که ولات هیور بویه وه توانی به سه ر خاریجیه کاندایا ل بیت و له ناویان ببات.

۲۰- خه لکی باکوری ئه فریقی زور نه فه س دریژن و جگه له منه جی ئه هلی سوننه و جه ماعه ت به هیچی تر رازی نین و ئاماده شن چی له توانایاندا هه یه بیکه ن له پیناوی ئه و بیرو باوه ره راسته، بویه خه لیفه عوبیدییه کان ناچار بوون بیربکه نه وه بو ئه وه ی برۆنه میسر بو ئه وه ی رزگاریان بیت له و شو رش و هه لچوونانه ی ئه نجام ده دران.

۲۱- ده وله تی عوبه یدی بوو به پارێزه رو به رپوه بردنی فیکری باطینی له جیهانی ئیسلامی و به مال و که ل و په لی سه ربازی و ئه وه ی پیویستی بوو بو ی ئاماده کرد بو ئه وه ی به هیژ بی له دژی ئه هلی سوننه، قه رامیته و **عوبه یدییه کان** برپاریاندا هاوکاری یه کتری بکه ن به لام دوایی له سه ر مالی دنیا کیشه که وته نیوانیان.

۲۲- ده وله تی عوبه یدی چه ند هوکاریکی جو راو جو ری گرته بهر بو له ناو بردنی عه قیده ی ئه هلی سوننه به لام ئامانجه کانیان هه موو نه هاته دی.

۲۳- زانایانی ئه هلی سوننه به هه موو شیوازیك دژی شه پۆلی **عوبه یدییه کان** راوه ستان بگره له عیلم و هه لگرتنی چه ک دژی ئه و تاغوته سته م کارانه و له م پیناوه شدا به رگه ی ئازارو به ندیخانه و کوشتنیان گرت.

۲۴. زانایانی ئەھلی سوننە لە ئەمیرە صنہاجیہ کان نزیک بوونەوہ بۆئەوہی ئامۆژگاریان بکەن و ئاراستەیان بکەن ،کە لەمەدا سەرکەوتو بوون بە تاییبەت زانای پایە بەرز ابو حسن الزجال .

۲۵. گرنگی دان بە موعیز بن بادیس لە لایەن ئەھلی سوننەوہ دەست کەوتیکی گەورەبوو ، موعیز بن بادیس زۆر لیژانانەو حکیمانە جیا بوویەوہ لە دەولەتی عوبەیدی و زانانیان و فەقیھەکانی ئەھلی سوننەی لەخۆ کوکاردەوہو تەنگی ھەلچنی بەرافیزەکان و ،بەلکو رای کیشان بۆ چەند جەنگیکی خویناوی و لەوێ تەفرو تونای کردن .

۲۶. دەولەتی صنہاجی بەربەری زیری لە سەردەمی موعیز بوو بە دەولەتیکی سوننی ، ئەمەش سەرەتای لاواز بوونی دەولەتی عوبەیدی بوو بەلکو یەکیک بوو لە ھۆکارەکانی پووخانی .

۲۷. بەراستی پەت کردنەوہی مەزھەبە سوننیەکان و ئیلازام کردی خەلکی بە یەک مەزھەب بنەمای بەرگری کردنی تەسک کردوہ لە بارکوری ئەفریقی ، باشتر وابوو ھەموو مەزھەبە سوننیەکان لەخۆ بگری وەکو ئەوہی ،کە نورالدین محمود وای کرد لە گەل ئەوہی خۆی حەنەفی مەزھەبیش بوو ھەروا وەک ئەوہی ،کە صلاح الدین وای کرد لە گەل ئەوہی ،کە شافعی مەزھەب بوو .

۲۸. بەراستی سوننەتی خوا پوون و ئاشکرایە لەنەمانی پادشاو کار بە دەستەکان و ئەو بیرو فیکرانەیی ،کە دەولەتەکان دەیان پاراست و ، زۆر گورانکاریش بە سەر نەوہی کەسانیک دا ھاتوہ ،کە دوژمنی ئەھلی سوننە بوونە .

۲۹. دەولەتی عوبەیدی فیلی لە موعیز بن بادیس کرد بەوہی ھۆزەکانی ناردە باکوری ئەفریقی ،یەکیک لە ھۆکارەکانی پووخانی موعیز ئەو کیشە سەختانە بوو ،کە لەنیوان صنہاجە وکەتامە و زەناتە ھەبوون ، ھۆکاریکی تریش ئەوہ بوو ، کە پیک ھاتەیی سوپای موعیز لەعەبیدەکان بوو ، کە پەرودە یەکی ئیمانی باش نەکرابوون و موعیزیش زۆر گرنگی پی دەدان .

۳۰. سەردەمی تمیم بن موعیز باشتر بوو لە سەردەمی باوکی ، چونکە توانی ئەو شوینانەیی لە دەولەتەکەیی دا بپرا بوون بیگەرینیتەوہو ، ھیزە عەرەبەکان بەینیتە ناو سوپاکەیی و

چه کداریان بکات، هه روا توانی به سهر کورپه مامه کاکانیدا زال بیّت، که خاوه نی دهوله تی
حه مادیه بوون. ته میم هه ره له سهر پیره وی باوکی رۆیی و بانگه شه ی بو کرد.

۳۱- سهرده می یه حیا بن تمیم له به هیژترین سهرده مه کانی دهوله تی زیری بوو به تاییه تی
له بواری ده ریاو هیژش کردنه سهر نه صرانیه کان و ناردنی که تیبه جیهادیه کان بو حه وزی
ده ریای ناوه راست، هه روا بازرگانش زۆر پیّش که وتوو بوو توانیشی له گه لّ عه ره به کان
به سیاسه ته کی حه کیمانه مامه له بکات.

۳۲- له سهرده می ئه میر عه لی بن یه حیا ته مامی نه صرانیه کان به دیار که وتو که شتییه کانیا
له صقلیه به پیکه وت بو ده ریای ناوه راست بوئه وه ی په لاماری موسولمانان بده ن.

۳۳- مه هدیه، که پایته ختی زیریه کان بوو له گه لّ ته رابلس و مدن الساحل له باکوری ئه فریقی
له سالی ۵۴۳ کۆچی که وته دهستی نه صرانیه کان.

۳۴- موه حیده کان توانیا باکوری ئه فریقی پاک بکه نه وه له نه صارا و توانیا یه کیّتی و
یه ک پیزی ولاته کان بیاریژن له مه غریبی ئه قضاوه تا کو سنوره کانی میسر.

۳۵- پووخانی دهوله تی زیری چه ند هۆکاریکی هه بوو گرینگ ترینان ئه و کیشه ناوخویه ی
، که له نیوان صه نه اجه و زه ناتو که تامه دا هه بوون و کیشه کهش به ره به ره هه ره به ره فراوان بوو
هه تا عه ره به کان هاتن ناویه وه که وای کرد دهوله تی زیری لاواز بیّت له بواری سهر بازی و
بازرگانی و سیاسی و ، زانا و فیهه کانش دهستیان به کۆچ کردن کرد بو ئه نده لوس و
مه غریبی ئه قضا.

۳۶- دهوله تی زیری سه دو هه شتا ۱۸۰ سال حوکمرانی کرد، پاشان کۆتایی پیّ هات وه ک
ئه وه ی هه ره نه بوبی ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ یونس ۴۹.

۳۷- ئه گه ره عوبیدییه کان سهر که وتن له لاواز کردنی دهوله تی موعیزین بادیس ئه وا خوای
گه وره براییانی موعیزی له عه قیده به سهر زالّ کردن وه ک نورالدین محمود و صلاح الدین
بوئه وه ی عوبیدییه کان له ناو ببه ن.

۳۸- کۆشش و ماندوو بونی ئوممه ت چرپ بوویه وه له دژایه تی کردنی شه پۆلی ئیسماعیلیه
باطینییه کان ئه مه ش زۆر به پووینی به دیار که وت له وه ی سولتان محمود الغزنوی پیّی هه لسا

له ولاتی هیند له گه ل سولتان ئه لب ئه رسه لانی سه لجوقی له ولاتی شام بو دژایه تی کردنی **عوبه یدیه کان**، غه زنه وی و سه لاجیقه کان له بیرو باوه ردا سوننی بوون.

۳۹- له ده وله تی سه لجوقی وزیر حه سه ن کوپی عه لی به دیار که وت ، که خاوه ن هیممه تیکی گه وره بوو بو ژیانده وه ی سوننه و مراندنی بیده عه بو ئه م مه به سته پیلانیکی دوورو دریژی دانا ، که ئامانج گریوو بو ده رچواندنی چه ند نه وه یه کی تیگه یشتو له ئاین و له هه مان کاتیشدا ئاماده کار بو قورابانیدان و له م پیناوه دا هه لسا چه ند قوتابخانه یه کی له نه یسابورو عیراق و شام دروست کرد هه تا گه یشته میسرو زاناو فه قیهه کانیشی هاندا بوخویندن و فیروبوون و بانگه وازکردن و تیگه یاندنی خه لکی و ، هه موو هوکاریکی حه وانه وه شی بو زاناو فه قیهه کان دابین کرد، به ناو بانگترین زانا له و قوناغه دژواره دا ابو المعالی الجوینی و الامام الغزالی و پیش ئه وانه ش الماوردی و ابو اسحاق شیرازی بوون، که ئه وانه هه موویان زور به راست و دروستی دژایه تی رافیزکانیان ده کردو سوننه تیان ده ژیانده وه و ئه مانه سه روکی قوتابخانه ی شافیعی سوننی بوون ، که رۆلیکی به رچاوی هه بوو له ماوه ی راپه راندنی ئوممه ت له خه وه که ی و ئاماده کردنی بو فه تحه کانی نورالدین محمود و صلاح الدین.

۴۰- به دیار که وتنی زانیانی قوتابخانه ی حه نبه لی سوننی وه ک ابو الفاء بن عقیل و ابو الفرج بن الجوزی، که کاریان ته نها فیروکردن و په روه رده کردنی خه لکی بوو ، قوتابخانه ی ابوسعید المخرمی حه نبه لیش له م بواره دا رۆلیکی به ر چاوی هه بوو به تاییه تی پاش ئه وه ی زانای خواناس عبدالقادر الجیلانی کاروباری قوتابخانه که ی گرته ئه ستو ، که زوریک له زانیانی به غذا له سه رده ستی په روه رده بوون.

۴۱- پاش ئه وه ی کووششیکی په روه رده یی گه وره ئه نجام درا، که گه وره ترین دیده وانه کانی و ناودار ترینیان الامام الغزالی و عبدالقادر الجیلانی بوون، پاشان کووشش و ماندوو بوونی تریش ئه نجامدارا له لایه ن قوتابخانه ی حه نبه لی و شافیعی، که له مه دا نه وه یه ک له دایک بوو که خاوه ن ئامانجیکی روون و هیممه تیکی به رز بوون ، له و نه وه یه دا چه ند سه رکرده یه کی خواناس به دیار که وتن وه ک عمادالدین زه نکی، که ده ستی کرد به سه ندنه وه ی زه وی و زاری مسولمانان له ژیر چه پۆکی نه صارا داخ له دلله کان و هاوپیما نه باطینه کانیان.

۴۲- سەردەمى نورالدين سەردەمى گۆرۈنى ئوممەت بوو مەشخەل ۋ پوخسارى جىگىر بوونى پىۋەدىار بوو، ئەمەش بەھۆى دادگەرىيەكەى و ، ھەروەھا خۆش ويستنى بۆ بەرزەۋەندى ھەرەگەرەو خۆبەخت كىردن لەپىناۋى ئەنجامدانى ئەم واجبە، ئەۋانە ھەموو پىكەۋە كارىيان كىرد بۆ ھىنانەۋەى ئامانجە بەرزەكان.

۴۳- دەۋلەتى زەنكى وامەزەندەى كىرد كەۋا ئوممەت بەھىز نابی ھەتا عىراق و شام يەك نەگىر، بۆيە دەۋلەت ھەلسا بەيەكخستنى ناۋچە ئىسلامىيەكان و پىكەۋەيانى گرىدا، ھەروا بەتپروانىنە دوورەكەى ۋاى بىنى، كە سەروەرى بۆ ئوممەت ناپىت و ناتۋانى سەركەۋتن بەسەر نەصارادا بىرى ھەتا دەۋلەتى عوبەيدى رافىزى لەناۋ نەبرى، جا بۆ ئەم كارە خۇيان ئامادەكىردو، نورالدين تۋانى دەۋلەتى عوبەيدى بروخىنى و تۋانى لەسالى ۵۶۴ سەنگەرى شەرى شام و مىسر يەك بخات ئەمەش لەسەر دەستى يەكك لەيارمەتيدەرە دىسۆزەكانى، كە صلاح الدين الايوبى بوو.

بۆ خوينەرى بەرىز پوون دەبىتەۋە، كە ئوممەت ناتۋانى بەرپەرىچى ھىرشەكانى نەصارا بداتەۋە ھەتا مىسر و شام يەك نەگىر، سەبارەت بە پۆلى ئوممەتىش لەھىرش بىردىدا بۆ بەردەۋام بوونى پەرەۋەى جىھادو چۈۋنە ناۋ ئەۋروپا ئەۋا بۇيان نايەتەدى ھەتا باكورى ئەفرىقىا لەگەل شام و مىسر يەك نەگىر.

۴۴- دەۋلەتى زەنكى زۆر بەباشى چەند تۆرىكى ئەمنى دانا بۆ بەدۋا داچوونى رىكخستە بىدەيەكان، كە كارى دەكىرد بۆ لەناۋ بىردى دەۋلەتى زەنكى سۈننى، جا دەۋلەتى زەنكى گىركى دەدا بە بەدۋا داچوونى كەمايەتە نەصرانىيەكان و ، لەلايەكى تىرش تەنگى بەعوبەيدىەكان ھەلچنى و ۋاشى لىكىردن لەبەر چاۋى دەۋلەت بىن و لى بىز نەبن ، جا بۆيە پىۋىستە بۆ ئەۋ بىزۋوتنەۋە ئىسلامىيە سۈننىيەنى كە ھەۋل دەدەن بگەن بە ھۈكم بۆ ئەۋەى شەرى خۋاجى بەجى بگەن ئەۋا پىۋىستە لەسەريان گىركى بەنوسىنگە ئەمنىيەكانىان بدەن و برەۋى پىبدەن بۆئەۋەى بگۈنجى لەگەل ئاستى ئەۋ قۇناغەى پىيدا تىدەپەرى بۆئەۋەى بىتۋانى پۆلى رىكخستە بىدەيەكان يان عەلمانىيەكان يان نەصرانىيەكان يان جۈلەكەكان كەم بىكاتەۋە، جا گىركى دان بەۋ لايەنەۋ لىھاتۋى تىايدا يەككە لەگىركىن ھۈكارەكانى جىگىربوون.

٤٥- دهوله تي زهنكي كاروباره قياديه كانى ددها دهست سهربازو سهركرده دلسوزه كانى ،
ئهوانه ي به ته واوى برپوايان به بىروكه ي دهوله ت هه بوو، بويه كاتيک نورالدين محمود وه فاتي
کرد صلاح الدين ئالاكه ي هه لگرتو، به رده وام بوو له سهر ئه و ئامانجان ه ي، كه دهوله ت ديارى
کرد بوو.

به راستى يه كيک له وه له له ناو به رانه ي ، كه هه نديک جار ئوممه ت پيايدا ده روات
ئه وه يه، كه په يوه ست ده بن به چهن د كه سيك جا، كه مردن ئه و بى ئوميد ده بن و ئه گه ريش
لارى بوو ئه و لارى ده بن، بويه پيوسته له سهر بانگ خوازان هه تا پيان ده كرى ئوممه ت
په يوه ست بكن به مه نه ه ج و به رده وام بن له گه يان دنى پيامه كه يان.

٤٦- ئه گه ر بمانه وى دهوله تي كوفرو ئه حكامى نه فامى لابه رين ئه و پيوسته ده كات
له سهرمان لايه نى په روه رده و لايه نى سهربازى تيكل بكه ين و ، پيوسته سهركردايه تيش بو
خاوه ن زانايه سهر راسته كان بيت و ئه وه ي گومانيش ببات ، كه ئوممه ت به ته نها به ريگاي
سهربازى ده گاته سهر وه ريه كه ي ئه وه ريگاي هه له ي كرده ، خو ئه وه ي له ئه فغانستان
پرويدا هينده له ئيمه دوورنیه و ئه وه ي گومانيش ببات ، كه ته نها لايه نى سوز ئوممه ت به هيز
ده كات ئه و راستى نه پيكاوه ، خو ئه وه ي له جه زائير پرويدا هينده له ئيمه دوورنیه و
ئه وه ي گومانيش ببات ، كه ته نها لايه نى پراكتيكي يان سياسى ده بيته چاره سه ريكي عيلمى
ئه و راستى نه پيكاوه ، به لكو چاره سه رى ئه وه يه ، كه ئيسلام هه مووى به تيكرابى وه ربگرى و،
پيوسته خو ئاماده كردنيش هه موو ئه و لايه نانه بگريته وه ، كه ئيسلام تيايدايه بگره
له ده وله ت و نيشتيمان و حوكومه ت و ئوممه ت و خه لك و هيزو دادگه رى و روشنبيرى و ياساو
عيلم و قه زاوه ت و جيهاد و بانگه وازو سوپاو .. هتد. جا ئيسلام چو ن عه قيد ه يه كي راسته
ئه وها عيباده تيشى راسته ، ئه وه ش بوو، كه جيل التمكن له سهرده مى نورالدين محمود و
صلاح الدين گرينگيان پيدا و به هه نديان وه رگرت.

٤٧- صلاح الدين الايوبى له سهره خو كوتايى هينا به دهوله تي عوبه يدى و رازيش بوو به وه ي
وه زاره تي ته فويز بگريته ده ست و ده ستيشى كرد به بنپر كردنى **عوبه يدیه كان** و مه زه به ي
سوننيشى به ديار خست و له ده ره نجامه كانيش په له ي نه كرد، جا پيوسته سوننه تي تدرج
په پرده و بكرىت له گورپنى گه لان و لابر دنى ده وله ته كان و پيوستيشه گرنگى به پسپورى

بدري له کاروباری ده وله تو هونه رسازیش به کار بهیڼری بۆ دابه ش کردنی پۆله کان بۆ نه وهی به ته واوی و به توکمهی بانگ خوازان ئامانجه کانیان بیڼنه دی.

۴۸- صلاح الدین، که ده سه لاتی له ده ست بوو چه کی لیخوش بوونی به کار هیڼا له گه له یارنی، جا به م هه لویسته نه به رده توانی دلّی زور که س بۆلای خوی رابکیشی و ، توانی موسولمانان بکاته یه ک ریزو توانی کوتایی بینی به فیتنه ناوخوییه کان ، جا لیخوش بوون له کاتی ده سه لاتدا نه گه ر له جیی خوی بی نه وا ده وله ت به هیژ ده کات و، دلانیش بۆلای خوی راده کیچی و دوژمنانیش له ناو ده بات.

۴۹- کاتیک صلاح الدین توانی به رده ی ناوخو یه ک بخات سوپاکه ی برد بۆ پاکردنه وهی شام له خاچ په رسته کان، نه مه شی به پلانیکی زور وردو عاقلانه کرد به وهی هه لسا به سه ندنه وهی نه و قه لاو شاروچکانه ی نزیک بوون له میسرو نه صاراشی راکیشا بۆ شوینیک به ناوی حطین، جا له وی گوره زه پیروژه که ی وه شانده، که بووه هوی کللی فه تح کردنی قودس.

۵۰- نه خلاق ی به رزی سه رکرده کان له فتوحاته کان به دیار ده که ویّت، به راستی صلاح الدین له فه تح کردنی قودس چاکترین و باشترین نمونه ی نواند له نه خلاق پاک ی و ده ست کراوه یی و لیخوش بوون، هه تا پادشاکانی نه صاراو میژوو نووسان به و کرده وانه کاریگه ربوون، چاکه ش به وه ده زانری که دوژمن گه واهیت بۆ بدا.

۵۱- سه رکردایه تی فیکری و عیلمی له ده ست صلاح الدین نه بوو، به لکو له لای قاضی الفاضل بوو، که ده ستی صلاح الدینی گرت بۆ په یه وهی کردنی شه ریعه تی خوا، جا کاتیک سه رکردایه تی فیعلی له ئوممه ت بۆ زانایه خوا ییه کان و سه رکرده و سه ربازه کانه نه وانه ی مل که چن بۆ فه رمانی خوا، نه وا سه رکه وتن یاریان ده بیّت و خوداش جیگیریان ده کات له سه ر زه وی هه تا نه وه سیفه تیان بیّت.

۵۲- ئوممه ت کارلیک ده کا له گه ل سه رکرده به جمو جو له کان کاتیک بیرو هزره کان دیننه دونیای خه لکی و ژیان ی پی به ریوه ده به ن و خه لکیش له ده وریان کو ده بنه وه و نه وهی له توانایان دایه پیشکه شی سه رکرده کانیان ده که ن ، به لام نه گه ر سه رکرده کان هه ر قسه یان هه بوو عه قیده که یان مردبوو دلانی نه ده بووژانده وه و داده نیشتن بۆ قسه ی بی مانا ، نه وا ئوممه ت پارچه پارچه ده بیّت ، نه وه ش ، که تیبینی کراوه له سیره ی نورالدین محمود، که

ئىسلامى ھەموو لەخۆى جى بەجى کردو خۆشى بەفيعلى دەھاتە ناو گۆرەپانى جەنگ و ھەروا قوتابىيەكانىشى وابوون.

۵۳- ھەرچەندە زولم سەتەم دريژە بکيشى و بەرفراوان بى ئەوا دەبى كۆتاييەكى ھەبى ،جا يەكسانە ئەگەر خۆى دەنواند لەتاکيک يان لەدەولەتيک، ئەو كۆتاييەش بەپيى سوننەت و ياساى خوايە لە پراکيشانى ستەم کارەکان بۆئەوى تۆلەيان لى بسەنتەو و بيان کاتە پەندو ئامۆژگارى بۆ ئەوانى تر، کوانى کار بەدەستانى عوبيديەکان؟ کوانى مولک و دەولەت و سامانيان؟

۵۴- کاتيک جيهادکردن ھەموو ئوممەت پيى ھەلدەستى بە سەرکردايەتى ئەھلى حەل و عەقد ئەوا بەروبوو مەكەى ديتە بەرھەم ، بەلام کاتيک کەسانى نەفام و گەنجە خوین گەرمەکان سەرکردايەتى جيهاد دەکەن ئەوا دەرەنجامەكەى خراپ دەبيت!

۵۵- من وا دادەنيم ،کە ئەوھى صلاح الدين و نورالدين پيى ھەلسان لەو کردەو چاكانەى کرديان ئەو بەروبووم و ماندووويونى چەند زاناو فەقيھو پەرورەدەناسيک بوو، کە ئەو نەوھەيان دروست کردو، بوو ھۆى لەناوبردى **عوبەيدىەکان** و نەصاراشى لەجەنگى حطين شکاندو مزگەوتى ئەقصاشى پاك کردەو لەخاچ پەرستەکان.

۵۶- گرنگيدان بەسيفاتى سەرکردە خواناسەکان و زانايە چالاکەکان سوود بە ئوممەت دەگەيەنى لە پەرورەدەکردنە دريژخايەنەكەى و خو ئامادەکردنەكەى بۆ ئەوھى جاريكى تر لەسەر مەنھەجيكى راست و ئاراستەيەكى سەليم بيتهو دونيای واقيع .

۵۷- ئەو ليکۆلينەوھەيە سادەيە پەخنەو پيشنيار بەخۆيەو ھەلدەگرى و نيوانى من و پەخنەگریش وتەى شاعيرە،کە وتويەتى:

ان تجد عيبا فسد الخلا
جل من لاعيب فيه وعلا
وأخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين.

ناورۆك

لاپەرە	بابەت
۳	پیشکەشکردن
۴	پیشەکی
۱۰	باسی یەكەم: دەوڵەتی شیعی ئە باکوری ئەفریقا.
۱۰	تەوهرە یەكەم: پیناسە ی شیعی لە زمانەوانیدا.
۱۰	یەكەم: پیناسە ی شیعی لە زمان و زاراوەدا
۱۲	دووهم: پیناسە ی رافضة.
۱۲	سێ یەم: هۆی ناوینان بەم ناو.
۱۳	چوارەم: سەرەتایی سەرھەلانی شیعی گەراپەتی.
۱۸	تەوهرە ی دووهم: پیناسە ی گرنگ ترین گروپەکانی شیعی.
۱۸	یەكەم: نوصەیریەکان و بیروباوەریان.
۲۲	دووهم: شیعی ی دوانزە ئیمام.
۲۷	- بەردەوام بوونی ئەو شیعی دوانزە ئیمامیە ئە سەردەمی ئیستاد.
۲۷	- ئیمامی شیعی ئە سەردەمی ئیستا و ئەو دەوڵەتە ی، کە بنیاتی ناو.
۳۳	- ئەزمونی شیخ موسی جارالله
۳۷	سێ یەم: شیعی ئیسماعیلی.
۳۸	أ- ترسناکی مەزھەبی باگینی ئە سەر ئوممەت.
۴۲	ب- بیروباوەرە گەندەکە ی باگنیەکان.
۴۴	تەوهرە ی سێ یەم: بانگخوازی باطنیەکان لە باکوری ئەفریقا.
۵۱	تەوهرە ی چوارەم: الخلیفة الشیعیة عبیدالله المهدی الرافضی.
۵۴	تەوهرە ی پینجەم: عەقیدە ی ئەھلی سوننەت و جەماعەت لە بارە ی مەھدی.
۵۴	- ناوو سیفەتەکانی.
۵۴	- شوینی دەرچوونی.
۵۶	یەكەم: ئەو فەرموودانە ی باس لە مەھدی دەکەن لە پێگایەتە واتورەو هاتو.
۵۷	دووهم: ئەوانە ی ئینکاری لە فەرموودەکانی مەھدی دەکەن و بەرپەرچ دانەوێیان.

- ٦٢ **باسی دووهم: کیسه له نیوان دهوله تی عوبهیدی و خه لکی باکوری نه فریقیا**
- ٦٢ **تهوهری یه کهم:** شۆرش کردنی هۆزی ههواره له ته رابلس.
- ٦٣ **تهوهری دووهم:** هه لکشان و خشینى **عوبهیدی کان** بۆ بهرقه.
- ٦٥ شۆرش کردنی خه لکی بهرقه له سه ر **عوبهیدی کان**.
- ٦٦ **تهوهری سى یه م:** ده رچوونی أبی یزید الخارجی له سه ر **عوبهیدی کان**.
- ٧٠ **تهوهری چوارهم:** خه لیفه ی دووهمی رافضی القائم بأمرالله.
- ٧١ **تهوهری پینجه م:** خه لیفه ی رافضی سى یه م مه نصور.
- ٧٢ **تهوهری شه شه م:** المعزالدین الله أبو تمیم سعد.
- ٧٣ - **چوونی موعیز بۆ میسر.**
- ٧٦ **تهوهری جه وته م:** تاوانی **عوبهیدی کان** له باکوری نه فریقیا.
- ٨٣ **تهوهری هه شته م:** هه لویستی زانایانی ته هلی سوننه و شیوازه کانی بهرگریکردن.
- ٨٨ وتویژه کانی پی شه واه أبی عثمان سعد الحداد.
- ٩٧ **باسی سى یه م:** دهوله تی **صنهاجی تهوهری یه کهم:** أبو الفتح یوسف بلکین.
- ٩٨ **تهوهری دووهم:** الموعیز بن بادیس الصنهاجی.
- ١٠٢ **تهوهری سى یه م:** خشانى بنی هلال و بنی سلیم.
- ١٠٥ **تهوهری چوارهم:** پیکدادانی چه کداری له نیوان موعیزو و هۆزه عه ره بیه کان .
- ١٠٩ **تهوهری پینجه م:** کوپه کانی موعیز و نه وه کانی.
- ١٠٩ **یه کهم:** تمیمی کوپی الموعیز.
- ١٢٠ **دووهم:** نه میر یه حیا
- ١١٤ **سى یه م:** نه میر علی کوپی یه حیا.
- ١١٦ **چوارهم:** نه میر چه سه نی کوپی علی کوپی یه حیا.
- ١١٧ **أ-** والیی طرابلس له سه رده می نه میر حسن.
- ١١٧ **ب-** ره جار هیرش ده باته سه ر طرابلس.
- ١١٧ **ج-** قات وقوپی و برسیه تی له طرابلس.
- ١٢٠ **تهوهری شه شه م:** هۆکاره کانی پوو خانى دهوله تی زیری له باکوری نه فریقیا.
- ١٢٢ **باسی چوارهم:** هۆکاره کانی پوو خانى دهوله تی عوبهیدی

۱۲۲	تەۋەرەي يەكەم: ھۆكارەكانى پوخانى دەۋلەتى عوبەيدى.
۱۳۰	تەۋەرەي دوۋەم: نورالدين محمود
۱۴۰	– يەكگرتنى ولاتانى شام و ھەرئىمە مىسرىيەكان.
۱۴۱	– ۋەفات كردنى نورالدين.
۱۴۲	تەۋەرەي سىيەم: صلاح الدين الأيوبي:
۱۵۲	أ- القاضي الفاضل.
۱۵۵	– ۋەفات كردنى.
۱۵۶	ب – ۋەفات كردنى الناصر صلاح الدين.
۱۵۸	ج – پوخسارە سەرەككەكان لە كەسايەتى ھەلاھەدیندا
۱۶۷	د – پيا ھەلگوتنەكى قەشەنگ و جوان لە بارەي ۋەفات كردنى صلاح الدين.
۱۶۸	ھ – چەند پەيامىكى جوان لە مەرھەۋالى ۋەفات كردنى صلاح الدين.
۱۷۰	ئەنجامى ئىكۆلئىنەۋەكە
۱۸۱	ئاۋەرۈك